

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 255

48. sējums

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

2005. gada 30. septembris

Saturs	I	Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta
	★	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1552/2005 (2005. gada 7. septembris) par statistiku, kas attiecas uz arodmācībām uzņēmumos ⁽¹⁾ 1
	★	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1553/2005 (2005. gada 7. septembris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1177/2003 par Kopienas statistiku attiecībā uz ienākumiem un dzīves apstākļiem (EU-SILC) ⁽¹⁾ 6
	★	Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1554/2005/EK (2005. gada 7. septembris), ar kuru groza Padomes Lēmumu 2001/51/EK, ar ko izveido Programmu, kura attiecas uz Kopienas pamatstratēģiju dzimumu līdztiesības jomā, un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 848/2004/EK, ar ko izveido Kopienas rīcības programmu, lai atbalstītu organizācijas, kas Eiropas līmenī darbojas vīriešu un sieviešu līdztiesības jomā 9
	★	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/35/EK (2005. gada 7. septembris) par kuģu radīto piesārņojumu un par sankciju ieviešanu par pārkāpumiem 11
	★	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu ⁽¹⁾ 22
	★	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/39/EK (2005. gada 7. septembris), ar kuru groza Padomes Direktīvu 74/408/EEK attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu sēdekļiem, to stiprinājumiem un pagalmiem ⁽¹⁾ 143
	★	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/40/EK (2005. gada 7. septembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 77/541/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostām un ierobežotājsistēmām ⁽¹⁾ 146
	★	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/41/EK (2005. gada 7. septembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 76/115/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostu stiprinājumiem ⁽¹⁾ 149

Cena: 30 EUR

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lapā)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/44/EK (2005. gada 7. septembris) par saskaņotiem upju informācijas pakalpojumiem (RIS) attiecībā uz Kopienas iekšējiem ūdensceļiem 152
 - ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/45/EK (2005. gada 7. septembris) par dalībvalstu izsniegto jūrnieku sertifikātu savstarpēju atzīšanu un Direktīvas 2001/25/EK grozīšanu ⁽¹⁾ 160
-

Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļu

- ★ Padomes Pamatlēmums 2005/667/TI (2005. gada 12. jūlijs) par krimināltiesiskā pamata stiprināšanu, lai īstenotu tiesību aktus attiecībā uz kuģu radītu piesārņojumu 164
-

Labojumi

- ★ Labojumu verbālprocess nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Amerikas Savienotajām Valstīm attiecībā uz personas datu apstrādi un pārsūtīšanu, ko aviopārvadātāji veic ASV Nacionālās drošības ministrijas Muitas un robežsardzes departamentam (OV L 183, 20.5.2004.) 168

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1552/2005

(2005. gada 7. septembris)

par statistiku, kas attiecas uz arodmācībām uzņēmumos

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 285. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

saskaņā ar Līguma 251. pantā izklāstīto procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Lisabonas Eiropadomē 2000. gada 23. un 24. martā Eiropas Savienība noteica stratēģisku mērķi — kļūt par konkurētspējīgāko un dinamiskāko uz zināšanām balstīto ekonomiku pasaulē, kas spētu nodrošināt stabili ekonomisko izaugsmi ar vairāk un labākām darbavietām un ar plašāku sociālo kohēziju.

(2) Pilsoņu nodarbinātības iespējas, pielāgošanās spējas un mobilitāte ir vitāli svarīgas Savienībai, lai tā varētu īstenot apņēmību kļūt par konkurētspējīgāko un dinamiskāko uz zināšanām balstīto ekonomiku pasaulē.

(3) Mūžizglītība ir būtiski svarīgs elements, attīstot un veicinot prasmīgu, labi mācītu un pielāgoties spējīgu darbaspēku.

(4) Padomes 2003. gada 5. maija secinājumos par Eiropas vidējiem rādītājiem izglītībā un mācībās (kritēriji) ⁽²⁾ ir ietverts šāds kritērijs mūžizglītībai: "Tādējādi līdz 2010. gadam Eiropas Savienības vidējam rādītājam attiecībā uz piedalīšanos mūžizglītībā vajadzētu būt vismaz 12,5 % pieaugušo darbspējīgā vecumā (vecuma grupa no 25 līdz 64 gadiem)".

(5) Lisabonas Eiropadome apliecināja, ka mūžizglītība ir būtiska Eiropas sociālā modeļa sastāvdaļa.

(6) Jaunā Eiropas nodarbinātības stratēģija, kas apstiprināta ar Padomes 2003. gada 22. jūlija Lēmumu 2003/578/EK par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņem ⁽³⁾, tiecas dot lielāku ieguldījumu Lisabonas stratēģijā un īstenot saskaņotu un plašu mūžizglītības stratēģiju.

(7) Piemērojot šo regulu, būtu jāņem vērā dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēs noteiktā definīcija jēdzienam "sociālās atstumtības riska grupa".

(8) Īpaša uzmanība būtu jāvelta mācībām darba vietā un darba laikā, jo abi šie aspekti ir nozīmīgas mūžizglītības dimensijas.

(9) Salīdzināma statistikas informācija Kopienas līmenī, īpašu uzmanību pievēršot arodmācībām uzņēmumos, ir būtiska mūžizglītības stratēģiju attīstībai un to īstenošanā gūto panākumu pārraudzīšanai.

(10) Īpašas Kopienas statistikas iegūšanu reglamentē noteikumi, kas izklāstīti Padomes 1997. gada 17. februāra Regulā (EK) Nr. 322/97 par Kopienas statistiku ⁽⁴⁾.

(11) Tādu statistikas datu pārsūtīšanu, kas atzīti par konfidencialiem, reglamentē noteikumi, kuri ietverti Regulā (EK) Nr. 322/97 un Padomes 1990. gada 11. jūnija Regulā (Euratom, EEK) Nr. 1588/90 par tādas statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienas Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte ⁽⁵⁾.

⁽³⁾ OV L 197, 5.8.2003., 13. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 52, 22.2.1997., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 151, 15.6.1990., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 23. februāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts), Padomes 2005. gada 27. jūnija Lēmums.

⁽²⁾ OV C 134, 7.6.2003., 3. lpp.

- (12) Komisijas 2002. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 831/2002, ar ko Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 par Kopienas statistiku īsteno attiecībā uz konfidencialu datu pieejamību zinātniskiem nolūkiem⁽¹⁾, ir paredzēti nosacījumi, kā piešķirt piekļuvi konfidencialiem, Kopienas iestādei nosūtītiem datiem.
- (13) Tā kā dalībvalstis nevar pilnībā sasniegt šīs regulas mērķus, proti, izstrādāt vienotus statistikas standartus, kas ļauj iegūt saskaņotus datus par arodmācībām uzņēmumos, un labāk to var panākt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā izklāstīto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionālītātes principu šajā regulā ir paredzēts tikai tas, kas vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai.
- (14) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽²⁾. Šiem pasākumiem būtu jāņem vērā dalībvalstu iespējas attiecībā uz datu vākšanu un apstrādi.
- (15) Jautājums ir apspriests ar Statistikas programmu komiteju saskaņā ar 3. pantu Padomes 1989. gada 19. jūnija Lēmumā 89/382/EEK, *Euratom*, ar ko nodibina Eiropas Kopienas Statistiku programmu komiteju⁽³⁾,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Temats

Ar šo regulu ir izveidota vienota sistēma, kā iegūt Kopienas statistiku par arodmācībām uzņēmumos.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā ir lietotas šādas definīcijas:

⁽¹⁾ OV L 133, 18.5.2002., 7. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽³⁾ OV L 181, 28.6.1989., 47. lpp.

1. "uzņēmums" ir uzņēmums, kā definēts Padomes 1993. gada 15. marta Regulā (EEK) Nr. 696/93 par statistikas vienībām ražošanas sistēmas novērošanai un analīzei Kopienā⁽⁴⁾;
2. "NACE 1.1 red." ir vispārēja Eiropas Kopienas saimniecisko darbību klasifikācija, kas izveidota ar Padomes 1990. gada 9. oktobra Regulu (EEK) Nr. 3037/90 par saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju Eiropas Kopienā⁽⁵⁾.

3. pants

Dati, kas jāvēc

1. Dalībvalstis vēc datus nolūkā iegūt Kopienas statistiku, lai varētu analizēt tālākās arodmācības uzņēmumos šādās jomās:
 - a) uzņēmumu īstenošanā mācību politika un mācību stratēģija, attīstot darbaspēka iemaņas;
 - b) tālāko arodmācību vadība, organizācija un veidi uzņēmumos;
 - c) sociālo partneru loma, nodrošinot visus aspektus saistībā ar tālākām arodmācībām darbavietā;
 - d) piekļuve tālākām arodmācībām, to apjoms un saturs, īpaši saistībā ar saimniecisko darbību un uzņēmuma lielumu;
 - e) īpaši tālāko arodmācību pasākumi uzņēmumos, lai uzlabotu darbaspēka iemaņas informācijas un saziņas tehnoloģiju (ICT) jomā;
 - f) mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) darbinieku iespējas gūt piekļuvi tālākām arodmācībām un apgūt jaunas iemaņas, kā arī konkrētas MVU vajadzības mācību nodrošinājumā;
 - g) valsts pasākumu ietekme uz tālākām arodmācībām uzņēmumos;
 - h) vienlīdzīgas iespējas visiem darbiniekiem piedalīties tālākās arodmācībās uzņēmumos, jo īpaši ievērojot dzimumu līdztiesību un konkrētas vecuma grupas;
 - i) īpaši tālāko arodmācību pasākumi sociālās atstumtības riska grupai;

⁽⁴⁾ OV L 76, 30.3.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽⁵⁾ OV L 293, 24.10.1990., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

- j) tālāko arodmācību pasākumi, kas pielāgoti dažādiem darba līgumu veidiem;
 - k) izdevumi tālākām arodmācībām: tālākām arodmācībām atvēlēto līdzekļu apjoms un resursi, to stimuli; un
 - l) uzņēmumu vērtēšanas un uzraudzības kārtība attiecībā uz tālākām arodmācībām.
2. Dalībvalstis vāc konkrētus datus par sākotnējām arodmācībām uzņēmumos attiecībā uz:
- a) sākotnējo arodmācību dalībniekiem; un
 - b) kopējiem izdevumiem par sākotnējām arodmācībām.

4. pants

Statistikas darbības joma

Statistika par arodmācībām uzņēmumos aptver vismaz tās visas saimnieciskās darbības, kas definētas NACE 1.1 red. C līdz K un O iedaļā.

5. pants

Statistikas vienības

1. Vācot statistikas datus, uzņēmums, kas veic vienu no 4. pantā minētām saimnieciskām darbībām, un nodarbina 10 vai vairāk darbinieku, ir viena statistikas vienība.
2. Ņemot vērā uzņēmumu sadalījumu pēc lieluma konkrētajā valstī un politikas vajadzību attīstību, dalībvalstis var paplašināt statistikas vienības definīciju savā valstī. Komisija var arī pieņemt lēmumu par šīs definīcijas paplašināšanu saskaņā ar 14. panta 2. punktā noteikto kārtību, ja šāda paplašināšana būtiski uzlabotu pārskata rezultātu reprezentativitāti un kvalitāti attiecīgajās dalībvalstīs.

6. pants

Datu avoti

1. Dalībvalstis iegūst vajadzīgos datus, izmantojot aptaujas uzņēmumos, vai apvienojot aptaujas uzņēmumos ar citiem avotiem, un piemērojot principus, kas paredz mazināt respondentiem radītos apgrūtinājumus, kā arī administratīvu vienkāršošanu.
2. Dalībvalstis izstrādā noteikumus par to, kā uzņēmumi atbild uz aptauju.
3. Aptaujā uzņēmumus aicina sniegt pareizus un pilnīgus datus noteiktajos termiņos.

4. Var izmantot citus avotus, tostarp administratīvus datus, papildinot tos datus, kas jāvāc, ja tādi avoti būtiskuma un savlaicīguma ziņā ir piemēroti.

7. pants

Aptauju parametri

1. Aptauja ir izlases veida aptauja.
2. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka dati, ko tās pārsūtīta, atspoguļo iedzīvotāju struktūru statistikas vienībās. Aptauja notiek tā, lai visā Kopienā iegūtos rezultātus varētu iedalīt vismaz šādās kategorijās:
 - a) saimnieciskās darbības saskaņā ar NACE 1.1 red.; un
 - b) uzņēmumu lielums.
3. Saskaņā ar 14. panta 2. punktā noteikto kārtību nosaka prasības attiecībā uz izlasi un precizitāti un šo prasību ievērošanai nepieciešamos izlases apjomus, īpašus norādījumus par NACE.1.1 red. izmantošanu un lieluma kategorijas, kurās var iedalīt iegūtos rezultātus.

8. pants

Aptaujā izmantojamā pieeja

1. Lai mazinātu apgrūtinājumus respondentiem, aptaujā izmantotā pieeja ļauj datu vākšanu pielāgot apstākļiem, ņemot vērā:
 - a) uzņēmumus, kur mācības notiek, un uzņēmumus, kur mācības nenotiek; un
 - b) dažādi arodmācību veidi.
2. Saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto kārtību nosaka, kādi konkrēti dati jāvāc par uzņēmumiem, kur mācības notiek, un uzņēmumiem, kur mācības nenotiek, kā arī dažādiem arodmācību veidiem.

9. pants

Kvalitātes kontrole un ziņojumi

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to datu kvalitāti, ko tās pārsūta.
2. Ne vēlāk kā 21 mēnesi pēc katra 10. pantā minētā atsaucē laikposma beigām dalībvalstis Komisijai (Statistikas birojam) iesniedz kvalitātes ziņojumu ar visu informāciju un datiem, kas pieprasīti, lai pārbaudītu pārsūtīto datu kvalitāti. Ziņojumā konkrēti norāda iespējamus metodoloģijas prasību pārkāpumus.

3. Pamatojoties uz 2. punktā minētajiem ziņojumiem, Komisija (Statistikas birojs) novērtē iesūtīto datu kvalitāti, īpašu uzmanību pievēršot dalībvalstu datu salīdzināmības nodrošināšanai.

4. Saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto kārtību nosaka, kādas ir kvalitātes prasības datiem par uzņēmumos notiekošajām arodniecībām, kuri ir jāvērtē un jāpārskatī Kopienas statistikas vajadzībām, šā panta 2. punktā minēto kvalitātes ziņojumu struktūrai, un visiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai novērtētu vai uzlabotu datu kvalitāti.

10. pants

Pārskata laikposms un periodiskums

1. Pārskata laikposms, par ko jāvērtē dati, ir viens kalendāra gads.

2. Komisija saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto kārtību nosaka pirmo apsekojuma gadu, par ko jāvērtē dati.

3. Dalībvalstis vāc datus ik pēc pieciem gadiem.

11. pants

Datu pārsūtīšana

1. Dalībvalstis un Komisija, ievērojot savas attiecīgās kompetences jomas, veicina to, lai pēc iespējas vairāk tiktu izmantota elektroniska datu vākšana, elektroniska datu pārsūtīšana un automatiska apstrāde.

2. Dalībvalstis Komisijai (Statistikas birojam) pārsūta uzņēmumu individuālos datus saskaņā ar spēkā esošiem Kopienas noteikumiem par tādu datu pārsūtīšanu, kas atzīti par statistiski konfidenciāliem, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 322/97 un Regulā (Euratom, EEK) Nr. 1588/90. Dalībvalstis nodrošina to, ka pārsūtītie dati neļauj tieši identificēt statistikas vienības.

3. Dalībvalstis datus pārsūta elektroniski, ievērojot attiecīgu tehnisku formātu un apmaiņas standartu, kas jānosaka saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto kārtību.

4. Dalībvalstis pārsūta pilnīgus un pareizus datus ne vēlāk kā 18 mēnešus pēc katra apsekojuma gada beigām.

12. pants

Ziņojums par īstenošanu

1. Komisija 2010. gada 20. oktobrī un pēc apspriešanās ar Statistikas programmu komiteju iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas īstenošanu. Ziņojumā jānorāda:

a) novērtē, kādu labumu gūst Kopiena, dalībvalstis un iegūtās statistikas lietotāji, to samērojot ar respondentiem radīto apgrūtinājumu; un

b) nosaka jomas, kurās, iespējams, būtu vajadzīgi uzlabojumi un grozījumi, ņemot vērā gūtos rezultātus.

2. Pēc ziņojuma Komisija var ierosināt pasākumus, lai uzlabotu šīs regulas īstenošanu.

13. pants

Īstenošanas pasākumi

Pasākumus, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, tostarp pasākumus, ko veic, lai ņemtu vērā saimnieciskās un tehniskās pārmaiņas attiecībā uz datu vākšanu, pārsūtīšanu un apstrādi, paredz saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto kārtību.

14. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Statistikas programmu komiteja.

2. Ja ir izdarīta atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

15. pants

Finansējums

1. Par pirmo apsekojuma gadu, kurā iegūst šajā regulā paredzēto Kopienas statistiku, Komisija dalībvalstīm sniedz finansiālu palīdzību, palīdzot segt izdevumus, kas tām radušies, vācot, apstrādājot un pārsūtot datus.

2. Finansiālās palīdzības apjomu nosaka kā daļu no attiecīgās gadskārtējās budžeta procedūras. Budžeta iestāde nosaka iespējamo apropriāciju.

3. Īstenojot šo regulu, Komisija var vērsties pie ekspertiem un tehniskās palīdzības organizācijām, kuru finansējumu var nodrošināt no šīs regulas kopējās finansēšanas sistēmas. Komisija var organizēt ekspertu seminārus, kolokvijus vai citādas

sanāksmes, kas varētu palīdzēt šīs regulas īstenošanā, un veic atbilstīgas informēšanas, publicēšanas un izplatīšanas darbības.

16. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2005. gada 7. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
C. CLARKE

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1553/2005**(2005. gada 7. septembris),****ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1177/2003 par Kopienas statistiku attiecībā uz ienākumiem un dzīves apstākļiem (EU-SILC)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 285. pantu,

1. pants

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

Regulu (EK) Nr. 1177/2003 ar šo groza šādi:

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽¹⁾,

1. Regulas 4. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

tā kā:

“2. Atkāpjoties no 1. punkta, Čehija, Vācija, Kipra, Latvija, Lietuva, Ungārija, Malta, Nīderlande, Polija, Slovēnija, Slovākija un Apvienotā Karaliste var uzsākt ikgadējo šķērsriezuma un garengriezuma datu vākšanu 2005. gadā.

(1) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1177/2003 (2003. gada 16. jūnijs) par Kopienas statistiku attiecībā uz ienākumiem un dzīves apstākļiem (EU-SILC) ⁽²⁾ izveido vienotu sistēmu tās Kopienas statistikas sistemātiskai veidošanai, kura attiecas uz ienākumiem un dzīves apstākļiem un kura ietver salīdzināmus un savlaicīgus šķērsriezuma un garengriezuma datus par ienākumiem, nabadzības līmeni un struktūru un sociālo atstumtību valstu un Eiropas līmenī.

Šo atļauju piemēro ar nosacījumu, ka minētās dalībvalstis sniedz salīdzināmus datus par 2004. gadu attiecībā uz kopējiem Eiropas Savienības šķērsriezuma rādītājiem, kurus pirms 2003. gada 1. janvāra pieņēmusi Padome saistībā ar atklātās koordinācijas metodi un kurus var iegūt, pamatojoties uz EU-SILC instrumentu.”

(2) Ņemot vērā desmit jauno dalībvalstu pievienošanos Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā, nepieciešams paplašināt Regulas (EK) Nr. 1177/2003 II pielikumu, jo šis pielikums katrai dalībvalstij nosaka izlašu obligātos efektīvos lielumus, kas prasīti saskaņā ar EU-SILC shēmu.

2. Regulas 13. pantam pievieno šādus punktus:

“4. Atkāpjoties no 1. punkta, Igaunija saņem finanšu ieguldījumu no Kopienas, lai segtu attiecīgās darba izmaksas četros datu vākšanas gados, sākot no 2005. gada.

(3) Turklāt acīm redzams, ka lielākajai daļai no jaunajām dalībvalstīm un dažām pašreizējām dalībvalstīm ir vajadzīgs vairāk laika, lai pielāgotu savas sistēmas saskaņotām metodēm un definīcijām, kas tiek lietotas, lai apkopotu Kopienas statistiku.

5. Finansējums 2007. gadam vēl būtu jāparedz Kopienas turpmākajā programmā.”

(4) Tādēļ Regula (EK) Nr. 1177/2003 būtu attiecīgi jāgroza,

3. Regulas II pielikumu aizstāj ar tekstu šīs regulas pielikumā.

2. pants

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 10. maija Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2005. gada 12. jūlija Lēmums.

⁽²⁾ OV L 165, 3.7.2003., 1. lpp.

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2005. gada 7. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
C. CLARKE

—

PIELIKUMS

"II PIELIKUMS

IZLAŠU OBLIGĀTIE EFEKTĪVIE LIELUMI

	Mājsaimniecības		Intervējamās personas, kas ir 16 gadus vecas vai vecākas	
	Šķērsgriezums	Garengriezums	Šķērsgriezums	Garengriezums
	1	2	3	4
ES Dalībvalstis				
Beļģija	4 750	3 500	8 750	6 500
Čehija	4 750	3 500	10 000	7 500
Dānija	4 250	3 250	7 250	5 500
Vācija	8 250	6 000	14 500	10 500
Igaunija	3 500	2 750	7 750	5 750
Grieķija	4 750	3 500	10 000	7 250
Spānija	6 500	5 000	16 000	12 250
Francija	7 250	5 500	13 500	10 250
Īrija	3 750	2 750	8 000	6 000
Itālija	7 250	5 500	15 500	11 750
Kipra	3 250	2 500	7 500	5 500
Latvija	3 750	2 750	7 650	5 600
Lietuva	4 000	3 000	9 000	6 750
Luksemburga	3 250	2 500	6 500	5 000
Ungārija	4 750	3 500	10 250	7 750
Malta	3 000	2 250	7 000	5 250
Nīderlande	5 000	3 750	8 750	6 500
Austrija	4 500	3 250	8 750	6 250
Polija	6 000	4 500	15 000	11 250
Portugāle	4 500	3 250	10 500	7 500
Slovēnija	3 750	2 750	9 000	6 750
Slovākija	4 250	3 250	11 000	8 250
Somija	4 000	3 000	6 750	5 000
Zviedrija	4 500	3 500	7 500	5 750
Apvienotā Karaliste	7 500	5 750	13 750	10 500
Kopā ES dalībvalstīs	121 000	90 750	250 150	186 850
Islande	2 250	1 700	3 750	2 800
Norvēģija	3 750	2 750	6 250	4 650
Kopā, ietverot Islandi un Norvēģiju	127 000	95 200	260 150	194 300

NB: Atsauce ir uz efektīvo izlases lielumu, kas ir lielums, kas būtu vajadzīgs, ja apsekojums būtu pamatots uz vienkāršu izlasi pēc nejaušības principa (izlases pārbauzu plāna rezultāts attiecībā pret mainīgo lielumu "nabadzības riska rādītājs" = 1,0). Faktiskajiem izlases lielumiem vajadzēs būt lielākiem tiktāl, lai izlases pārbauzu plāna rezultāts pārsniegtu 1,0 un lai kompensētu jebkāda veida atbilstu trūkumu. Turklāt izlases lielums attiecas uz derīgām mājsaimniecībām, kas ir mājsaimniecības, par kurām un par kuru visiem locekļiem iegūta visa vai gandrīz visa vajadzīgā informācija."

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 1554/2005/EK

(2005. gada 7. septembris),

ar kuru groza Padomes Lēmumu 2001/51/EK, ar ko izveido Programmu, kura attiecas uz Kopienas pamatstratēģiju dzimumu līdztiesības jomā, un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 848/2004/EK, ar ko izveido Kopienas rīcības programmu, lai atbalstītu organizācijas, kas Eiropas līmenī darbojas vīriešu un sieviešu līdztiesības jomā

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 13. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Padome ar Lēmumu 2001/51/EK ⁽²⁾ izveidoja Programmu, kura attiecas uz Kopienas pamatstratēģiju dzimumu līdztiesības jomā, lai uzlabotu izpratni jautājumos, kas attiecas uz dzimumu līdztiesību, veicinātu un izplatītu vērtības un praksi, kas ir dzimumu līdztiesības pamatā, un attīstītu dalībnieku spējas efektīvi veicināt dzimumu līdztiesību.

(2) Eiropas Parlaments un Padome ar Lēmumu Nr. 848/2004/EK ⁽³⁾ izveidoja Kopienas rīcības programmu, lai atbalstītu organizācijas, kas Eiropas līmenī darbojas vīriešu un sieviešu līdztiesības jomā, lai atbalstītu to organizāciju darbības, kuru pastāvīgā darba programma vai kāda konkrēta rīcība atbilst vispārējām Eiropas interesēm vīriešu un sieviešu līdztiesības jomā, vai arī tās organizācijas, kuru mērķi veido daļu no Eiropas Savienības politikas šajā jomā.

(3) Abu programmu termiņš beidzas 2005. gada 31. decembrī. Ir būtiski nodrošināt Kopienas politikas nepārtrauktību dzimumu līdztiesības sekmēšanai, ņemot vērā Līguma 13. pantā paustos mērķus.

(4) Programmas būtu jāpagarina par viena gada pārejas periodu līdz brīdim, kad ir izveidota jauna daudzgadēja pamatprogramma darbību finansēšanai nodarbinātības un sociālajā jomā laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam, tostarp pamatprogrammas daļa par dzimumu līdztiesību.

(5) Lēmums 2001/51/EK pamatojās uz Līguma 13. pantu. Tomēr pēc grozījumiem, kas izdarīti ar Nicas Līgumu, Līguma 13. panta 2. punkts veido īpašu juridisko pamatu, lai pieņemtu Kopienas veicināšanas pasākumus diskriminācijas apkarošanas sekmēšanai. Tādēļ ir lietderīgi pamatot Lēmuma 2001/51/EK grozījumu ar Līguma 13. panta 2. punktu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmumu 2001/51/EK ar šo groza šādi:

1. Lēmuma 1. pantā datumu "2005. gada 31. decembris" aizstāj ar "2006. gada 31. decembris".

2. Lēmuma 11. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1. Bāzes finansējums Programmas īstenošanai laikposmā no 2001. gada līdz 2006. gadam ir EUR 61,5 miljoni."

2. pants

Lēmumu Nr. 848/2004/EK ar šo groza šādi:

1. Lēmuma 1. panta 3. punktā datumu "2005. gada 31. decembris" aizstāj ar "2006. gada 31. decembris".

2. Lēmuma 6. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1. Bāzes finansējums programmas īstenošanai laikposmā no 2004. gada līdz 2006. gadam ir EUR 3,3 miljoni."

3. pants

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 26. maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2005. gada 12. jūlija Lēmums.

⁽²⁾ OV L 17, 19.1.2001., 22. lpp.

⁽³⁾ OV L 157, 30.4.2004., 18. lpp. Lēmumā ir izdarīti labojumi, OV L 195, 2.6.2004., 7. lpp.

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2005. gada 7. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

C. CLARKE

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/35/EK

(2005. gada 7. septembris)

par kuģu radīto piesārņojumu un par sankciju ieviešanu par pārkāpumiem

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

efektīvu vides aizsardzību, ir vajadzīgas efektīvas, preventīvas un samērīgas sankcijas.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 80. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

- (5) Šajā nolūkā ir būtiski tuvināt, izmantojot atbilstošus juridiskus instrumentus, spēkā esošās tiesību normas, jo īpaši attiecībā uz precīzām attiecīgo pārkāpumu definīcijām, izņēmuma gadījumiem, minimuma noteikumiem par sankcijām, atbildību un jurisdikciju.

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

apspriedušies ar Reģionu komiteju,

- (6) Šo direktīvu papildina sīki izstrādāti noteikumi par noziedzīgiem nodarījumiem un sankcijām, kā arī citi noteikumi, kas paredzēti Padomes 2005. gada 12. jūlija Pamatlēmumā 2005/667/TI par krimināltiesiskās sistēmas stiprināšanu, lai īstenotu tiesību aktus pret kuģu radīto piesārņojumu ⁽²⁾.

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Kopienas jūrniecības drošības politikas mērķis ir sasniegt augsta līmeņa drošību un vides aizsardzību, un tās pamatā ir izpratne par to, ka visas puses, kas iesaistītas preču pārvadājumos pa jūru, ir atbildīgas par to, lai Kopienas ūdeņos izmantotie kuģi atbilstu spēkā esošajiem noteikumiem un standartiem.

- (7) Ne starptautiskais režīms, kas paredz civiltiesisko atbildību un kompensāciju par naftas piesārņojumu, nedz arī starptautiskais režīms attiecībā uz citu bīstamu vai kaitīgu vielu piesārņojumu nenodrošina pietiekamu preventīvu iedarbību, lai atturētu bīstamu kravu pārvadāšanā iesaistītās puses no standartiem neatbilstošas prakses; nepieciešamo preventīvo iedarbību var panākt, vienīgi ieviešot sankcijas, kuras piemēro jebkurai personai, kas izraisa jūras piesārņošanu vai iesaistās tajā; sankcijas būtu jāpiemēro ne tikai kuģu īpašniekiem vai kuģa kapteinim, bet arī kravas īpašniekam, klasificēšanas sabiedrībai vai jebkurai citai iesaistītai personai.

- (2) Materiālie standarti piesārņojošu vielu noplūdēm no kuģiem visās dalībvalstīs ir balstīti uz *Marpol 73/78* Konvenciju; tomēr šos noteikumus ikdienā neievēro ļoti liels skaits kuģu, kas kuģo Kopienas ūdeņos, un netiek veikti nekādi pasākumi stāvokļa labošanai.

- (3) *Marpol 73/78* īstenošana parāda nesakrītības starp dalībvalstīm, un tādēļ ir nepieciešams Kopienas līmenī saskaņot *Marpol 73/78* īstenošanu; būtiskas atšķirības saskatāmas jo īpaši dalībvalstu praksē attiecībā uz sankciju piemērošanu par piesārņojošu vielu noplūdi no kuģiem.

- (8) Kuģu radīta piesārņojošu vielu noplūde būtu jāuzskata par pārkāpumu, ja tas izdarīts ar nodomu, aiz neuzmanības vai rupjas nolaidības. Šos pārkāpumus uzskata par noziedzīgiem nodarījumiem saskaņā ar Pamatlēmumu 2005/667/TI, ar ko papildina šo direktīvu, un minētajā pamatlēmumā noteiktajos apstākļos.

- (4) Preventīvi pasākumi ir Kopienas jūrniecības drošības politikas sastāvdaļa, nodrošinot saikni starp katras ar piesārņojošu vielu pārvadāšanu pa jūru saistītās puses atbildību un sankciju piemērošanu; tādēļ, lai panāktu

- (9) Sankcijas par piesārņojošu vielu noplūdi no kuģiem nav saistītas ar iesaistīto pušu civiltiesisko atbildību, un tādējādi uz tām neattiecas nekādi noteikumi par civiltiesiskās atbildības ierobežojumiem vai pārnesanu, kā arī tās neierobežo pietiekamu kompensāciju piesārņojuma gadījumā cietušajiem.

⁽¹⁾ OV C 220, 16.9.2003., 72. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 13. janvāra Atzinums (OV C 92 E, 16.4.2004., 77. lpp.), Padomes 2004. gada 7. oktobra Kopējā nostāja (OV C 25 E, 1.2.2005., 29. lpp.), Eiropas Parlamenta 2005. gada 23. februāra Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2005. gada 12. jūlija Lēmums.

⁽³⁾ Skat. šā OV 164 lpp.

(10) Ir nepieciešama turpmāka efektīva sadarbība starp dalībvalstīm, lai nodrošinātu to, ka piesārņojošu vielu noplūde no kuģiem tiek pamanīta laikus un ka pārkāpēji tiek identificēti. Šī iemesla dēļ Eiropas Jūras drošības aģentūrai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 1406/2002⁽¹⁾ ir vadošā loma darbā ar dalībvalstīm, lai attīstītu tehniskos risinājumus un sniegtu tehnisko palīdzību saistībā ar šīs direktīvas īstenošanu, kā arī attiecībā uz atbalsta sniegšanu Komisijai visu tai uzticēto uzdevumu izpildē, lai nodrošinātu efektīvu šīs direktīvas īstenošanu.

(11) Lai uzlabotu jūras piesārņojuma novēršanu un apkarošanu, būtu jārada saskaņotība starp piemērošanas iestādēm, tādām kā dalībvalstu krasta apsardzes dienesti. Šajā sakarā Komisijai būtu jāveic priekšizpēte par Eiropas krasta apsardzi, pievēršoties piesārņojuma novēršanai un reaģēšanai uz to un skaidri norādot izmaksas un ieguvumus. Pēc šīs priekšizpētes vajadzības gadījumā sagatavo priekšlikumu par Eiropas krasta apsardzi.

(12) Ja ir skaidrs un objektīvs pierādījums, ka ir notikusi noplūde, kas izraisījusi lielu postījumu vai liela postījuma draudus, dalībvalstīm būtu jāiesniedz šī lieta savām kompetentajām iestādēm, lai tiktu sāktas procedūras saskaņā ar 220. pantu ANO 1982. gada Konvencijā par jūras tiesībām.

(13) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/59/EK par ostas iekārtām, kas paredzētas kuģu atkritumu un kravu atlieku uzņemšanai⁽²⁾, un šīs direktīvas piemērošana ir galvenais instruments pasākumu kompleksā kuģu radītā piesārņojuma novēršanai.

(14) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽³⁾.

(15) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus - proti, kuģu izraisīta piesārņojuma starptautisko standartu iekļaušanu Kopienas tiesību aktos un sankciju ieviešanu, ietverot gan krimināltiesiskas, gan administratīvas sankcijas, par minēto noteikumu pārkāpšanu, lai sasniegtu augsta līmeņa drošību un vides aizsardzību jūras pārvaldījumu jomā - nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un ka tāpēc šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas

līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(16) Šī direktīva pilnībā ievēro Eiropas Savienības Pamattiesību hartu; visām personām, ko tur aizdomās par pārkāpuma izdarīšanu, ir jāgarantē taisnīga un objektīva uzklaušanās, un sankcijām jābūt samērīgām,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķis

1. Šīs direktīvas mērķis ir kuģu radītā piesārņojuma starptautiskos standartus iekļaut Kopienas tiesībās un nodrošināt to, ka personām, kas ir atbildīgas par noplūdēm, piemēro atbilstīgas sankcijas saskaņā ar 8. pantu, lai uzlabotu kuģošanas drošību un sekmētu jūras vides aizsardzību no kuģu radītā piesārņojuma.

2. Šī direktīva neliedz dalībvalstīm noteikt stingrākus pasākumus pret kuģu radīto piesārņojumu saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

1. "Marpol 73/78" ir Starptautiskā konvencija par kuģu radītā piesārņojuma novēršanu (1973.) un tās 1978. gada protokols to jaunākajā redakcijā.

2. "Piesārņojošas vielas" ir vielas, kas minētas Marpol 73/78 I pielikumā (nafta) un II pielikumā (neiepakotas kaitīgas šķidrās vielas).

3. "Noplūde" ir jebkādā veidā no kuģa izdarīta izvadišana jūrā, kā minēts Marpol 73/78 2. pantā.

4. "Kuģis" ir jebkura veida jūras kuģis, kas darbojas jūras vidē, neatkarīgi no tā karoga, tostarp kuģi ar zemūdens spārniem, kuģi uz gaisa spilveniem, zemūdens kuģi un peldošie kuģi.

⁽¹⁾ OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 724/2004 (OV L 129, 29.4.2004., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 332, 28.12.2000., 81. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/84/EK (OV L 324, 29.11.2002., 53. lpp.).

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

3. pants

Piemērošanas joma

1. Šo direktīvu saskaņā ar starptautiskajām tiesībām piemēro attiecībā uz piesārņojošu vielu noplūdi:

- a) dalībvalstu iekšējos ūdeņos, tostarp ostās, ciktāl ir piemērojams *Marpol* režīms;
- b) dalībvalstu teritoriālajos ūdeņos;
- c) starptautiskai kuģošanai izmantotajos jūras šaurumos, ievērojot tranzīta režīmu, kā noteikts III. daļas 2. iedaļā 1982. gada ANO Konvencijā par jūras tiesībām, tiktāl, ciktāl šādi jūras šaurumi ir kādas dalībvalsts jurisdikcijā;
- d) kādas dalībvalsts ekskluzīvā ekonomiskajā zonā vai līdzvērtīgā zonā, kas izveidota saskaņā ar starptautiskajām tiesībām; un
- e) atklātā jūrā.

2. Šo direktīvu piemēro piesārņojošu vielu noplūdei no visiem kuģiem neatkarīgi no to karoga, izņemot visus karakuģus, jūras kara palīgukuģus vai citus kuģus, kas pieder kādai valstij vai ko kāda valsts attiecīgajā laikā ekspluatē un izmanto tikai nekomerciālos valsts nolūkos.

4. pants

Pārkāpumi

Dalībvalstis nodrošina to, ka piesārņojošo vielu noplūdi no kuģiem visās 3. panta 1. punktā minētajās teritorijās uzskata par pārkāpumu, ja tas izdarīts ar nodomu, aiz neuzmanības vai rupjas nolaidības. Šos pārkāpumus uzskata par noziedzīgiem nodarījumiem saskaņā ar Pamatlēmumu 2005/667/TI, ar ko papildina šo direktīvu, un minētajā pamatlēmumā noteiktajos apstākļos.

5. punkts

Izņēmumi

1. Piesārņojošu vielu noplūdi jebkurā no 3. panta 1. punktā minētajām teritorijām neuzskata par pārkāpumu, ja tā atbilst nosacījumiem, kas noteikti *Marpol* 73/78 I pielikuma 9., 10., 11.a) vai 11.c) noteikumā vai II pielikuma 5., 6.a) vai 6.c) noteikumā.

2. Piesārņojošu vielu noplūdi 3. panta 1. punkta c), d) un e) apakšpunktos minētajās teritorijās neuzskata par pārkāpumu, par kuru atbildīgs īpašnieks, kapteinis vai apkalpe, kas rīkojas pēc kapteiņa pavēles, ja tā atbilst nosacījumiem, kas noteikti *Marpol* 73/78 I pielikuma 11.b) noteikumā un II pielikuma 6.b) noteikumā.

6. pants

Īstenošanas pasākumi attiecībā uz kuģiem dalībvalstu ostās

1. Ja neatbilstība standartiem vai kāda informācija rada aizdomas, ka kuģis, kas labprātīgi atrodas kādas dalībvalsts ostā vai ārzonas terminālā, ir iesaistījies vai iesaistās piesārņojošu vielu noplūdē jebkurā no 3. panta 1. punktā minētajām teritorijām, attiecīgā dalībvalsts nodrošina atbilstīgas pārbaudes veikšanu saskaņā ar tās tiesību aktiem, ņemot vērā attiecīgas Starptautiskās Jūrniecības organizācijas (IMO) pamatnostādnes.

2. Tiktāl, ciktāl 1. punktā minētā pārbaude atklāj faktus, kas varētu norādīt uz pārkāpumu 4. panta nozīmē, par to informē attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes un karoga valsts iestādes.

7. pants

Piekrastes valstu īstenošanas pasākumi attiecībā uz tranzitkuģiem

1. Ja piesārņojošu vielu iespējama noplūde notiek teritorijā, kas minēta 3. panta 1. punkta b), c), d) un e) apakšpunktā, un ja kuģis, kuru tur aizdomās par šo noplūdi, nepiestāj dalībvalsts ostā, kurai ir informācija par iespējamo noplūdi, piemēro šādus noteikumus:

a) ja nākamā osta, kurā kuģis piestāj, ir kādā citā dalībvalstī, attiecīgās dalībvalstis, cieši sadarbojoties, veic pārbaudes, kas minētas 6. panta 1. punktā, un lemj par atbilstīgiem pasākumiem attiecībā uz šādu noplūdi;

b) ja nākamā osta, kurā kuģis piestāj, ir tādas valsts osta, kas nav Kopienas dalībvalsts, dalībvalstij jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka nākamā osta, kurā kuģis piestāj, ir informēta par iespējamo noplūdi, un tai jālūdz nākamās ostas valsts veikt atbilstīgus pasākumus attiecībā uz šādu noplūdi.

2. Ja ir skaidrs un objektīvs pierādījums, ka kuģis, kas kuģo 3. panta 1. punkta b) vai d) apakšpunktā minētajā teritorijā, ir izdarījis pārkāpumu 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajā teritorijā, un veicis noplūdi, kas izraisījusi lielu postījumu vai liela postījuma draudus attiecīgās dalībvalsts piekrastei vai saistītam interešu objektam, vai jebkuriem 3. panta 1. punkta b) vai d) apakšpunktā minētajiem resursiem, tad atbilstīgi ANO 1982. gada Konvencijas par jūras tiesībām XII daļas 7. iedaļai un ar nosacījumu, ka pierādījumi to apstiprina, valsts iesniedz šo lietu savai kompetentajai iestādei, lai atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību aktiem tiktu uzsāktas juridiskās procedūras, tostarp kuģa aizturēšana.

3. Visos gadījumos informē karoga valsts iestādes.

8. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka par pārkāpumiem 4. panta nozīmē piemēro efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas, kas var ietvert krimināltiesiskas vai administratīvas sankcijas.

2. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka 1. punktā minētās sankcijas piemēro jebkurai personai, kas ir atzīta par atbildīgu par pārkāpumu 4. panta nozīmē.

9. pants

Atbilstība starptautiskajām tiesībām

Dalībvalstis piemēro šo direktīvu bez jebkādas formālas vai faktiskas ārzemju kuģu diskriminācijas un saskaņā ar attiecīgajiem starptautisko tiesību aktiem, tostarp ar ANO 1982. gada Konvencijas par jūras tiesībām XII daļas 7. iedaļu, un tās nekavējoties informē kuģa karoga valsti un jebkuru citu iesauktu valsti par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šo direktīvu.

10. pants

Papildu pasākumi

1. Piemērojot šo direktīvu, dalībvalstis un Komisija sadarbojas, attiecīgos gadījumos, ciešā saziņā ar Eiropas Jūras drošības aģentūru un ņemot vērā rīcības programmu, kas paredzēta nejausa vai apzināta jūras piesārņojuma gadījumā un izveidota ar Lēmumu Nr. 2850/2000/EK⁽¹⁾, un, attiecīgos gadījumos, Direktīvas 2000/59/EK īstenošanu, lai:

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 2850/2000/EK (2000. gada 20. decembris), ar ko izveido Kopienas sadarbības sistēmu nejausas vai apzinātas jūras piesārņošanas jomā (OV L 332, 28.12.2000., 1. lpp.). Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 787/2004/EK (OV L 138, 30.4.2004., 12. lpp.).

a) izstrādātu informācijas sistēmas, kas nepieciešamas šīs direktīvas efektīvai īstenošanai;

b) izveidotu kopīgu praksi un pamatnostādnes, pamatojoties uz jau esošu starptautiska mēroga praksi un pamatnostādņēm, jo īpaši attiecībā uz:

— to kuģu uzraudzību un ātru identifikāciju, kuri noplūdinā piesārņojošas vielas, pārkāpjot šo direktīvu, tostarp vajadzības gadījumā attiecībā uz uzraudzības ierīcēm uz kuģa;

— uzticamām metodēm, kā noteikt kāda konkrēta kuģa piesārņojošas vielas jūrā; un

— šīs direktīvas efektīvu īstenošanu.

2. Eiropas Jūras drošības aģentūra saskaņā ar tās uzdevumiem, kas noteikti Regulā (EK) Nr. 1406/2002:

a) strādā ar dalībvalstīm, lai attīstītu tehniskos risinājumus un sniegtu tehnisko palīdzību saistībā ar šīs direktīvas īstenošanu tādos pasākumos, kā noplūžu atklāšana, izmantojot satelītnovērošanu un uzraudzību;

b) palīdz Komisijai šīs direktīvas īstenošanā, ja nepieciešams, arī apmeklējot dalībvalstis saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1406/2002 3. pantu.

11. pants

Priekšizpēte

Komisija līdz 2006. gada beigām iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšizpētes materiālus par Eiropas krasta apsardzi, pievēršoties piesārņojuma novēršanai un reaģēšanai uz to un skaidri norādot izmaksas un ieguvumus.

12. pants

Ziņošana

Ik pēc trim gadiem dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu par to, kā kompetentās iestādes piemēro šo direktīvu. Pamatojoties uz šiem ziņojumiem, Komisija iesniedz Kopienas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Šajā ziņojumā Komisija, *inter alia*, izvērtē to, cik tāl būtu vēlams pārskatīt vai paplašināt šīs direktīvas piemērošanas jomu. Tajā arī apraksta attiecīgās judikatūras attīstību dalībvalstīs un izskata iespēju izveidot publisku datu bāzi, kurā apkopota šāda judikatūra.

13. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Kuģošanas drošības un kuģu radītā piesārņojuma novēršanas komiteja (COSS), kas izveidota ar 3. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 5. novembra Regulā (EK) Nr. 2099/2002 ⁽¹⁾.

2. Ja ir atsauce uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir viens mēnesis.

14. pants

Informācijas sniegšana

Par jebkādiem ierosinātiem pasākumiem vai citām svarīgām darbībām attiecībā uz jūras piesārņošanas novēršanu Komisija regulāri informē Komiteju, kas izveidota ar Lēmuma Nr. 2850/2000/EK 4. pantu.

15. pants

Grozījumu procedūra

Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2099/2002 5. pantu un pēc šīs direktīvas 13. pantā minētās procedūras COSS var šīs direktīvas piemērošanas jomu neattiecināt uz *Marpol 73/78* grozījumiem.

16. pants

Īstenošana

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai līdz 2007. gada 1. martam, un tās par to nekavējoties informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

17. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

18. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2005. gada 7. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

C. CLARKE

⁽¹⁾ OV L 324, 29.11.2002., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 415/2004 (OV L 68, 6.3.2004., 10. lpp.).

PIELIKUMS

Atsauces nolūkos veidots *Marpol 73/78* pārskats par noplūdes noteikumiem attiecībā uz naftas un kaitīgu šķidru vielu noplūdi, kā minēts 2. panta 2. punktā

I daļa: Nafta (*Marpol 73/78*, I pielikums)

Piemērojot *Marpol 73/78* I pielikumu, "nafta" ir jebkura veida nafta, tostarp jēlnafta, mazuts, nosēdumi, naftas pārstrādes produkti un rafinēti produkti (izņemot petroķīmiskus produktus, uz kuriem attiecas *Marpol 73/78* II pielikuma noteikumi), un "naftas maisījums" ir maisījums, kura sastāvā ir nafta.

Izvilks no attiecīgajiem *Marpol 73/78* I pielikuma noteikumiem:

9. noteikums: Naftas izvadīšanas kontrole

1. Saskaņā ar šī pielikuma 10. un 11. noteikumu un šī noteikuma 2. punktu jebkāda naftas vai naftas maisījuma izvadīšana jūrā no kuģiem, uz kuriem attiecas šis pielikums, ir aizliegta, izņemot gadījumus, ja tiek ievēroti visi šie nosacījumi:

a) naftas tankkuģim, izņemot šā punkta b) apakšpunktā noteiktos gadījumus:

i) tankkuģis neatrodas īpašā teritorijā;

ii) tankkuģis ir vismaz 50 jūras jūdžu attālumā no tuvākās sauszemes;

iii) tankkuģis atrodas ceļā;

iv) tūlītēja naftas izplūdes koncentrācija nepārsniedz 30 litrus uz vienu jūras jūdzi;

v) kopējais jūrā izvadītais naftas daudzums nepārsniedz pastāvošajiem tankkuģiem 1/15 000 no kopējā konkrētās kravas daudzuma, kuras sastāvā bija nogulsnes, un jauniem tankkuģiem 1/30 000 no kopējā konkrētās kravas daudzuma, kuras sastāvā bija nogulsnes; un

vi) tankkuģiem darbojas naftas izplūdes uzraudzības un kontroles sistēma un noplūdes tanka ierīce, kā paredzēts šā pielikuma 15. noteikumā;

b) no tāda kuģa ar bruto tilpību 400 un vairāk, kas nav naftas tankkuģis, un no mašīntelpu nosēdītelpnēm, izņemot naftas tankkuģa kravas sūkņu telpas nosēdītelpnes, ja nav naftas kravas nogulšņu piejaukuma:

i) kuģis neatrodas īpašā teritorijā;

ii) kuģis atrodas ceļā;

iii) neatšķaidīts naftas daudzums notekūdenī nav lielāks par 15 daļām pret miljonu; un

iv) kuģim darbojas (uzraudzības, kontroles un filtrācijas) iekārtas, kā noteikts šā pielikuma 16. noteikumā.

2. Ja kuģim, kas nav naftas tankkuģis, bruto tilpība ir mazāka nekā 400 tonnu, tam atrodoties ārpus īpašās teritorijas, (karoga valsts) iestāde nodrošina to, ka tajā ir uzstādītas, ciktāl tas ir lietderīgi un saprātīgi, ierīces, kas nodrošina naftas nogulšņu uzglabāšanu uz klāja un to izvadīšanu uzkrāšanas iekārtās vai jūrā saskaņā ar šā noteikuma 1. punkta b) apakšpunktā noteiktajām prasībām.

3. [...]

4. Šā noteikuma 1. punkts neattiecas uz tīru vai izolētu balastu vai nepārstrādātiem naftas maisījumiem, kuros neatšķaidīts naftas daudzums nepārsniedz 15 daļas uz miljonu, un kas nenāk no kravas sūkņa telpas nosēdītelpnēm un kam nav naftas kravas nogulšņu piejaukuma.

5. Jūrā ieplūdinātās vielas nesatur ķīmikālijas vai citas vielas tādā daudzumā vai koncentrācijā, kas ir bīstami jūras videi, vai ķīmikālijas vai citas vielas, kas pievienotas, lai apietu šajā noteikumā izklāstītos izvadīšanas nosacījumus.

6. Naftas nogulsnes, ko nevar izplūdināt saskaņā ar šā noteikuma 1), 2) un 4) punktu, patur uz kuģa vai izvada uzkrāšanas iekārtās.

7. [...]

10. noteikums: Metodes naftas piesārņojuma novēršanai no kuģiem, tiem darbojoties īpašās teritorijās

1. Šajā pielikumā īpašās teritorijas ir Vidusjūras reģions, Baltijas jūras reģions, Melnās jūras reģions, Sarkanās jūras reģions, "Jūras līča reģions", Adenas reģiona līcis, Antarktikas reģions un Ziemeļrietumeiropas ūdeņi, (tālāk definēti un raksturoti).
2. Saskaņā ar šā pielikuma 11. noteikumu:
 - a) Jebkāda naftas vai naftas maisījumu izplūdināšana jūrā no naftas tankkuģiem un jebkādiem kuģiem, kas nav naftas tankkuģi ar bruto tilpību 400 un vairāk tonnu, ir aizliegta, atrodoties īpašā teritorijā. [...]
 - b) [...] Jebkāda naftas vai naftas maisījumu izplūdināšana jūrā no tādiem kuģiem ar bruto tilpību mazāk par 400 tonnām, kas nav naftas tankkuģi, ir aizliegta, atrodoties īpašā teritorijā, izņemot, ja neatšķaidītas naftas daudzums notekūdenī nepārsniedz 15 daļas uz miljonu.
3. a) Šā noteikuma 2) punkts neattiecas uz tīra un izolēta balasta izplūdi;
- b) Šā noteikuma 2) punkta a) apakšpunkts neattiecas uz attīrīta nosēdtīltnes ūdens izplūdi no mašīntelpām, ja ir ievēroti visi šie nosacījumi:
 - i) nosēdtīltnes ūdens nenāk no kravas sūkņu telpas nosēdtīltnēm;
 - ii) nosēdtīltnes ūdenim nav naftas kravas nogulšņu piejaukuma;
 - iii) kuģis atrodas ceļā;
 - iv) neatšķaidītas naftas daudzums notekūdenī nepārsniedz 15 daļas uz miljonu;
 - v) kuģī darbojas naftas filtrēšanas iekārtas, kas atbilst šā pielikuma 16. noteikuma 5) punkta prasībām; un
 - vi) filtrācijas sistēma ir aprīkota ar aizvaru, kas nodrošina to, ka izvadišana tiek automātiski apturēta, kad naftas daudzums notekūdenī pārsniedz 15 daļas uz miljonu.
4. a) Jūrā izpludinātais šķidrums nesatur ķīmikālijas vai citas vielas tādā daudzumā vai koncentrācijā, kas apdraud jūras vidi, vai ķīmikālijas vai citas vielas, kas pievienotas, lai apietu šajā noteikumā izklāstītos izplūdes nosacījumus;
- b) Naftas nogulsnes, ko nevar izvadīt saskaņā ar šā noteikuma 2) un 3) punktu, patur uz kuģa vai izvada uzkrāšanas iekārtās.
5. Nekas šajā noteikumā neaizliedz braucošam kuģim, kam īpašā teritorija ir tikai daļa no maršruta, veikt izvadišanu ārpus īpašās teritorijas saskaņā ar šā pielikuma 9. noteikumu.
6. [...]
7. [...]
8. [...]

11. noteikums: Izņēmumi

Šā pielikuma 9. un 10. noteikums neattiecas uz:

- a) naftas vai naftas maisījuma izvadišanu jūrā kuģa drošības dēļ vai lai glābtu kādam dzīvību jūrā; vai
- b) naftas vai naftas maisījuma izvadišanu jūrā kuģa vai tā iekārtu bojājuma dēļ:
 - i) ja pēc tam, kad radies bojājums vai pamanīta noplūde, veikti visi loģiskie piesardzības pasākumi, lai novērstu vai mazinātu noplūdi; un
 - ii) izņemot gadījumus, ja īpašnieks vai kapteinis rīkojies vai nu ar nolūku radīt bojājumu, vai rīkojies nolaidīgi, apziņoties, ka bojājums visticamāk radīsies; vai

- c) jūrā izplūdina (karoga valsts) iestādes apstiprinātas vielas, kas satur naftu, ja to veic, lai apkarotu īpašus piesārņojuma gadījumus nolūkā mazināt piesārņojuma radīto kaitējumu līdz minimumam. Jebkādu šādu izvadīšanu apstiprina tā valdība, kuras jurisdikcijā paredzēts veikt izvadīšanu.

II daļa: Kaitīgas šķidrās vielas (*Marpol 73/78* II pielikums)

Izvilks no attiecīgiem *Marpol 73/78* II pielikuma noteikumiem:

3. noteikums: Kaitīgu šķidru vielu kategorizācija un uzskaitē

1. Šajā pielikumā kaitīgas šķidrās vielas ir iedalītas šādās četrās kategorijās:

- a) A kategorija: Kaitīgas šķidrās vielas, kas, ja tiktu izvadītas jūrā, veicot tvertnes tīrīšanu vai balasta izkraušanu, nopietni apdraudētu vai nu jūras resursus vai cilvēku veselību, vai radītu nopietnu kaitējumu atpūtas iespējām pie jūras vai citādi likumīgai jūras izmantošanai, un tālab attaisno stingru piesārņojuma novēršanas pasākumu piemērošanu;
- b) B kategorija: Kaitīgas šķidrās vielas, kas, ja tiktu izvadītas jūrā, veicot tvertnes tīrīšanu vai balasta izkraušanu, apdraudētu vai nu jūras resursus vai cilvēku veselību, vai radītu kaitējumu atpūtas iespējām pie jūras vai citādi likumīgai jūras izmantošanai, un tālab attaisno īpašu piesārņojuma novēršanas pasākumu piemērošanu;
- c) C kategorija: Kaitīgas šķidrās vielas, kas, ja tiktu izvadītas jūrā, veicot tvertnes tīrīšanu vai balasta izkraušanu, radītu nelielus draudus vai nu jūras resursiem vai cilvēka veselībai, vai radītu nelielu kaitējumu atpūtas iespējām pie jūras vai citādi likumīgai jūras izmantošanai, un tālab prasa īpašu rīcību;
- d) D kategorija: Kaitīgas šķidrās vielas, kas, ja tiktu izvadītas jūrā, veicot tvertnes tīrīšanu vai balasta izkraušanu, manāmi apdraudētu vai nu jūras resursus vai cilvēku veselību, vai radītu minimālu kaitējumu atpūtas iespējām pie jūras vai citādi likumīgai jūras izmantošanai, un tālab prasa zināmu uzmanību darbības apstākļos.

2. [...]

3. [...]

4. [...]

(Papildu pamatnostādnes vielu kategorizēšanā, tostarp kategorizēto vielu saraksts, ir dots 3. noteikuma 2) — 4) punktā un 4. noteikumā, kā arī *Marpol 73/78* II pielikuma papildinājumos)

5. noteikums: Kaitīgu šķidru vielu izvadīšana

A, B un C kategorijas vielas ārpus īpašajām teritorijām un D kategorijas vielas visās teritorijās

Ievērojot šā pielikuma 6. noteikumu [...]

1. Izvadīt jūrā ir aizliegts šā pielikuma 3. noteikuma 1) punkta a) apakšpunktā definētās A kategorijas vielas vai vielas, kas pagaidām par tādām atzītas, vai balasta ūdeni, tvertnes mazgāšanas ūdeni vai citas nogulsnes vai maisījumus, kas tās satur. Ja jāmazgā tilpnes, kur atradušās tādas vielas vai to maisījumi, nogulsnes, kas rodas mazgājot, izvada uzkrāšanas iekārtā, līdz vielas koncentrācija šīs iekārtas notekūdenī ir 0,1 % svara vai mazāk, un kamēr tvertne ir tukša, izņemot dzelteni vai balto fosforu, kam pārpalikuma koncentrācija ir 0,01 % svara. Ūdeni, ko vēlāk iepilda tvertnē, var izvadīt jūrā, ja ievēroti visi šie nosacījumi:

- a) kuģis brauc ar vismaz 7 mezglu ātrumu, ja kuģis ir pašgājējs, vai vismaz ar 4 mezglu ātrumu, ja kuģis nav pašgājējs;
- b) izplūdināšana notiek zem ūdens līnijas, ņemot vērā to, vai tuvumā nav jūras ūdens ieplūdes vietas; un
- c) izplūdināšana notiek vismaz 12 jūras jūdžu attālumā no tuvākās sauszemes vismaz 25 metru dziļumā.

2. Izvadīt jūrā ir aizliegts šā pielikuma 3. noteikuma 1) punkta b) apakšpunktā definētās B kategorijas vielas, vai vielas, kas pagaidām par tādām atzītas, vai balasta ūdeni, tvertņu mazgāšanas ūdeni, vai citas nogulsnes vai maisījumus, kas satur šādas vielas, izņemot gadījumus, ja ievēroti visi šie nosacījumi:
- a) kuģis brauc ar vismaz 7 mezglu ātrumu, ja kuģis ir pašgājējs, vai vismaz ar 4 mezglu ātrumu, ja kuģis nav pašgājējs;
 - b) izvadīšanas procedūras un dokumentāciju apstiprina (karoga valsts) iestāde. Tādas procedūras un dokumentācija pamatojas uz (IMO) izstrādātiem standartiem, un nodrošina to, lai notekūdeņu izvadīšanas koncentrācija un apjoms būtu tāds, ka vielas koncentrācija kuģa ķīļūdenī nepārsniedz 1 daļu pret miljonu;
 - c) maksimāli pieļaujamais no katras tilpnes un ar to saistītās cauruļsistēmas izplūdināmās kravas daudzums nepārsniedz maksimālo daudzumu, kas pieļauts saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktā minētajām procedūrām, kurš nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt 1 m³ jeb 1/3,000 no tilpnes ietilpības kubikmetros;
 - d) izplūdināšana notiek zem ūdens līnijas, ņemot vērā to, vai tuvumā nav jūras ūdens ņemšanas vietas; un
 - e) izplūdināšana notiek vismaz 12 jūras jūdžu attālumā no tuvākās sauszemes, un vietā, kur ūdens ir vismaz 25 metru dziļš.
3. Izplūdināt jūrā ir aizliegts šā pielikuma 3. noteikuma 1) punkta c) apakšpunktā definētās C kategorijas vielas vai vielas, kas pagaidām atzītas par tādām, vai arī balasta ūdeni, tilpņu mazgāšanas ūdeni vai citas nogulsnes vai tādu vielu maisījumus, kas tās satur, izņemot gadījumus, ja ievēroti visi šie nosacījumi:
- a) kuģis ir ceļā vismaz ar 7 mezglu ātrumu, ja kuģis ir pašgājējs, vai vismaz ar 4 mezglu ātrumu, ja kuģis nav pašgājējs;
 - b) izplūdināšanas procedūras un dokumentāciju apstiprina [karoga valsts] iestāde. Tādas procedūras un dokumentācija pamatojas uz (IMO) izstrādātiem standartiem, un nodrošina to, lai notekūdens izplūdināšanas koncentrācija un ātrums būtu tāds, ka vielas koncentrācija kuģa ķīļūdenī nepārsniedz 10 daļas uz miljonu;
 - c) maksimāli pieļaujamais no katras tilpnes un ar to saistītās cauruļsistēmas izplūdināmās kravas daudzums nepārsniedz maksimālo daudzumu, kas pieļauts saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktā minētajām procedūrām, kurš nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt 3 m³ jeb 1/1,000 no tilpnes ietilpības kubikmetros;
 - d) izplūdināšana notiek zem ūdens līnijas, ņemot vērā to, vai tuvumā nav jūras ūdens ņemšanas vietas; un
 - e) izplūdināšana notiek vismaz 12 jūras jūdžu attālumā no tuvākās sauszemes, un vietā, kur ūdens ir vismaz 25 metru dziļš.
4. Ir aizliegts izplūdināt jūrā šā pielikuma 3. noteikuma 1) punkta d) apakšpunktā definētās D kategorijas vielas vai vielas, kas pagaidām atzītas par tādām, vai arī balasta ūdeni, tilpņu mazgāšanas ūdeni vai citas nogulsnes vai tādu vielu maisījumus, kas tās satur, izņemot gadījumus, ja ievēroti visi šie nosacījumi:
- a) kuģis brauc vismaz ar 7 mezglu ātrumu, ja kuģis ir pašgājējs, vai vismaz ar 4 mezglu ātrumu, ja kuģis nav pašgājējs;
 - b) tādu maisījumu koncentrācija nepārsniedz vienu daļu vielas desmit daļās ūdens; un
 - c) izplūdināšana notiek vismaz 12 jūras jūdžu attālumā no tuvākās sauszemes.
5. Lai no tilpnes iztīrītu kravas nogulsnes, var izmantot (karoga valsts) iestādes apstiprinātas ventilācijas procedūras. Tādas procedūras pamatojas uz (IMO) izstrādātiem standartiem. Ūdens, ko pēc tam iepilda tilpnē, ir uzskatāms par tīru, un uz to neattiecas šā noteikuma 1), 2), 3) vai 4) punkts.
6. Ir aizliegts jūrā izplūdināt vielas, kas nav kategorizētas, provizoriski novērtētas vai ir atzītas kā piederīgas pie tādām, kuras minētas šā pielikuma 4. noteikuma 1) punktā, vai balasta ūdeni, tilpņu mazgāšanas ūdeni, vai citas nogulsnes vai tādu vielu maisījumus, kas tās satur.

A, B un C kategorijas vielas īpašās jomās (kā definēts *Marpol 73/78* II pielikuma 1. noteikumā, arī attiecībā uz Baltijas jūru).

Saskaņā ar šā pielikuma 6. noteikumu [...].

7. Ir aizliegts izplūdināt jūrā šā pielikuma 3. noteikuma 1) punkta a) apakšpunktā definētās A kategorijas vielas vai vielas, kas pagaidām par tādām atzītas, vai balasta ūdeni, tilpņu mazgāšanas ūdeni vai citas nogulsnes vai maisījumus, kas satur tādas vielas. Ja jāmazgā tilpnes, kur atradušās tādas vielas vai maisījumi, tad mazgājot radušās nogulsnes ievada uzkrāšanas iekārtā, ko saskaņā ar šā pielikuma 7. noteikumu nodrošina valstis, kas robežojas ar īpašo teritoriju, līdz vielas koncentrācija netīrajos ūdeņos, ko ievada iekārtā, ir 0,05 % svara vai mazāk, tikmēr, kamēr tilpne ir tukša, izņemot dzelteni vai balto fosforu, kam nogulšņu koncentrācija ir 0,005 % svara. Ūdeni, ko vēlāk iepilda tilpnē, var izplūdināt jūrā, ja ievēroti visi šie nosacījumi:

- a) kuģis brauc vismaz ar 7 mezglu ātrumu, ja kuģis ir pašgājējs, vai vismaz ar 4 mezglu ātrumu, ja kuģis nav pašgājējs;
- b) izplūdināšana notiek zem ūdens līnijas, ņemot vērā to, vai tuvumā nav jūras ūdens ņemšanas vietas; un
- c) izplūdināšana notiek vismaz 12 jūras jūdžu attālumā no tuvākās sauszemes, un vietā, kur ūdens ir vismaz 25 metru dziļš.

8. Ir aizliegts izplūdināt jūrā šā pielikuma 3. noteikuma 1) punkta b) apakšpunktā definētās B kategorijas vielas, vai vielas, kas pagaidām par tādām atzītas, vai balasta ūdeni, tilpņu mazgāšanas ūdeni, vai citas nogulsnes vai maisījumus, kas satur šādas vielas, izņemot gadījumus, ja ievēroti visi šie nosacījumi:

- a) tilpnes ir iepriekš mazgātas saskaņā ar (karoga valsts) iestādes apstiprinātām procedūrām, kas pamatojas uz (IMO) izstrādātiem standartiem, un attiecīgās tilpņu mazgāšanas izplūdinātas uzkrāšanas iekārtā;
- b) kuģis brauc vismaz ar 7 mezglu ātrumu, ja kuģis ir pašgājējs, vai vismaz ar 4 mezglu ātrumu, ja kuģis nav pašgājējs;
- c) izplūdināšanas un mazgāšanas procedūras un dokumentāciju apstiprina (karoga valsts) iestāde. Tādas procedūras un dokumentācija pamatojas uz (IMO) izstrādātiem standartiem, un nodrošina to, lai netīro ūdeņu izplūdināšanas koncentrācija un ātrums būtu tāds, ka vielas koncentrācija kuģa ķīļūdenī nepārsniedz 1 daļu uz miljonu;
- d) izplūdināšana notiek zem ūdens līnijas, ņemot vērā to, vai tuvumā nav jūras ūdens ņemšanas vietas; un
- e) izplūdināšana notiek vismaz 12 jūras jūdžu attālumā no tuvākās sauszemes, un vietā, kur ūdens ir vismaz 25 metru dziļš.

9. Izplūdināt jūrā ir aizliegts šā pielikuma 3. noteikuma 1) punkta c) apakšpunktā definētās C kategorijas vielas vai vielas, kas pagaidām atzītas par tādām, vai arī balasta ūdeni, tilpņu samazgu ūdeni vai citas nogulsnes vai tādu vielu maisījumus, kas tās satur, izņemot gadījumus, ja ievēroti visi šie nosacījumi:

- a) kuģis brauc vismaz ar 7 mezglu ātrumu, ja kuģis ir pašgājējs, vai vismaz ar 4 mezglu ātrumu, ja kuģis nav pašgājējs;
- b) izplūdināšanas procedūras un dokumentāciju apstiprina (karoga valsts) iestāde. Tādas procedūras un dokumentācija pamatojas uz (IMO) izstrādātiem standartiem, un nodrošina to, lai netīro ūdeņu izplūdināšanas koncentrācija un ātrums būtu tāds, ka vielas koncentrācija kuģa ķīļūdenī nepārsniedz 1 daļu uz miljonu;
- c) maksimāli pieļaujama no katras tilpnes un ar to saistītās cauruļsistēmas izplūdināmās kravas daudzums nepārsniedz maksimālo daudzumu, kas pieļauts saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktā minētajām procedūrām, kurš nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt 1 m³ jeb 1/3000 no tilpnes ietilpības kubikmetros;

- d) izplūdināšana notiek zem ūdens līnijas, ņemot vērā to, vai tuvumā nav jūras ūdens ņemšanas vietas; un
- e) izplūdināšana notiek vismaz 12 jūras jūdžu attālumā no tuvākās sauszemes, un vietā, kur ūdens ir vismaz 25 metru dziļš.
10. Lai no tilpnes iztīrītu kravas nogulsnes, var izmantot (karoga valsts) iestādes apstiprinātas ventilācijas procedūras. Tādas procedūras pamatojas uz (IMO) izstrādātiem standartiem. Ūdeni, kas pēc tam ievadīts tilpnē, uzskata par tīru, un uz to neattiecas šā noteikuma 7), 8), vai 9) punkts.
11. Ir aizliegts jūrā izplūdināt vielas, kas nav kategorizētas, provizoriski novērtētas vai ir atzītas kā piederīgas pie tādām, kuras minētas šā pielikuma 4. noteikuma 1) punktā, vai balasta ūdeni, tilpņu samazgu ūdeni, vai citas nogulsnes vai tādu vielu maisījumus, kas tās satur.
12. Nekas šajā noteikumā neliedz kuģi paturēt B vai C kategorijas kravu nogulsnes, un tās izplūdināt jūrā ārpus īpašās teritorijas attiecīgi saskaņā ar šā noteikuma 2) vai 3) punktu.
6. noteikums: Izņēmumi
- Šā pielikuma 5. noteikums neattiecas uz to, ja:
- a) indīgus šķidrumus vai to maisījumus izplūdinā jūrā kuģa drošības dēļ vai arī, lai jūrā glābtu kādam dzīvību; vai
- b) indīgus šķidrumus vai to maisījuma izplūdinā jūrā kuģa vai tā iekārtu bojājuma dēļ:
- i) ja pēc tam, kad radies bojājums vai pamanīta noplūde, veikti visi loģiskie piesardzības pasākumi, lai novērstu vai mazinātu noplūdi; un
- ii) izņemot gadījumus, ja īpašnieks vai kapteinis veicis darbības vai nu, lai radītu kaitējumu, vai arī rīkojies nolaidīgi, apzinoties to, ka, visticamāk, kaitējums notiks; vai
- c) jūrā izplūdinā (karoga valsts) iestādes apstiprinātu indīgus šķidrumus vai to maisījumus, ja to veic, lai apkarotu īpašus piesārņojuma gadījumus nolūkā mazināt piesārņojuma radītos kaitējumus. Izplūdināšanai piekriņ tā valdība, kuras jurisdikcijā paredzēts veikt izplūdināšanu.
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/36/EK

(2005. gada 7. septembris)

par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu

(Teksts attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 40. pantu, 47. panta 1. punktu, 47. panta 2. punkta pirmo un trešo teikumu un 55. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Līguma 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu viens no Kopienas uzdevumiem ir novērst dalībvalstu starpā personu brīvas pārvietošanās un pakalpojumu brīvas aprites šķēršļus. Attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem tas jo īpaši ietver tiesības nodarboties ar profesiju kā pašnodarbinātām personām vai darbiniekiem dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā viņi ieguvuši savu profesionālo kvalifikāciju. Turklāt Līguma 47. panta 1. punkts paredz to, ka attiecībā uz diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu savstarpēju atzīšanu pieņem direktīvas.

(2) Pēc Lisabonas Eiropas Padomes 23. un 2000. gada 24. marta sanāksmes Komisija pieņēma paziņojumu par "Iekšējā tirgus stratēģiju attiecībā uz pakalpojumiem", kuras mērķis jo īpaši ir pakalpojumu brīvu sniegšanu Kopienā padarīt tikpat vienkāršu kā atsevišķā dalībvalstī. Turklāt papildus Komisijas Paziņojumam "Jaunie Eiropas darba tirgi - atvērti visiem, pieejami visiem" Stokholmas Eiropas Padome 2001. gada 23. un 24. martā uzticēja Komisijai iesniegt 2002. gada pavasara Eiropas Padomei konkrētus priekšlikumus attiecībā uz vienotāku, caurredzamāku un elastīgāku kvalifikāciju atzīšanas režīmu.

⁽¹⁾ OV C 181 E, 30.07.2002., 183. lpp.

⁽²⁾ OV C 61, 14.03.2003., 67. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 11. februāra Atzinums (OV C 97 E, 22.4.2004., 230. lpp.), Padomes 2004. gada 21. decembra Kopējā nostāja (OV C 58 E, 8.3.2005., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2005. gada 11. maija Nostāja ("Oficiālajā Vēstnesī" vēl nav publicēta), Padomes 2005. gada 6. jūnija Lēmums.

(3) Garantija, ko personām, kuras savu profesionālo kvalifikāciju ieguvušas kādā no dalībvalstīm, šī direktīva sniedz attiecībā uz darbības sākšanu vai veikšanu tajā pašā profesijā citā dalībvalstī ar tādām pašām tiesībām kā šīs dalībvalsts pilsoņiem, neskar prasību, ka migrējošajam profesionālim jāievēro visi nediskriminējošie nosacījumi attiecībā uz šādu darbības veikšanu, kādus pēdējā minētā dalībvalsts varētu izvirzīt, ja šādi nosacījumi ir objektīvi pamatoti un samērīgi.

(4) Lai veicinātu pakalpojumu brīvu sniegšanu, vajadzētu būt īpašiem noteikumiem, kuru mērķis ir paplašināt iespēju veikt profesionālo darbību, lietojot sākotnējo profesionālo nosaukumu. Attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem, ko sniedz attālināti, būtu jāpiemēro arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ⁽⁴⁾.

(5) Ņemot vērā dažādās sistēmas, kādas iedibinātas attiecībā uz, no vienas puses, pārrobežu pakalpojumu īslaicīgu un gadījuma rakstura sniegšanu un, no otras puses, uzņēmējdarbības veikšanu, būtu jāprecizē kritēriji abu minēto koncepciju nošķiršanai, ja pakalpojumu sniedzējs pārceļas uz uzņēmējas dalībvalsts teritoriju.

(6) Pakalpojumu sniegšanas atvieglināšana ir jānodrošina, paturot prātā sabiedrības veselības un drošības striktu ievērošanu un patērētāju aizsardzību. Tādēļ būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz reglamentētām profesijām, kurām ir ietekme uz sabiedrības veselību vai drošību un kurās nodrošina pārrobežu pakalpojumu īslaicīgu vai gadījuma rakstura sniegšanu.

(7) Uzņēmējas dalībvalstis var - vajadzības gadījumā - saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem - paredzēt deklarācijas prasības. Šīs prasības nedrīkstētu radīt pakalpojumu sniedzējiem nesamērīgu apgrūtinājumu un kavēt pakalpojumu sniegšanas brīvības īstenošanu vai padarīt to mazāk saistošu. Šādu prasību nepieciešamība būtu periodiski jāpārskata, ņemot vērā gūtos panākumus, izveidojot Kopienas sistēmu administratīvajai sadarbībai starp dalībvalstīm.

⁽⁴⁾ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

- (8) Uz pakalpojumu sniedzēju vajadzētu attiekties uzņēmējas dalībvalsts disciplinārajiem noteikumiem, kam ir tieša un specifiska saistība ar profesionālo kvalifikāciju, piemēram, noteikumiem par profesijas definīciju, par to darbību loku, ko aptver profesija vai kas uz to attiecas, par profesionālo nosaukumu lietošanu un par nopietniem profesionāliem pārkāpumiem, kas tieši un specifiski saistīti ar patērētāju aizsardzību un drošību.
- (9) Attiecībā uz uzņēmējdarbības veikšanas brīvību joprojām uzturot spēkā principus un aizsardzības pasākumus, kas ir dažādo atzišanas sistēmu pamatā, šādu sistēmu noteikumi būtu jāpilnveido, ņemot vērā pieredzi. Turklāt attiecīgās direktīvas ir vairākkārt grozītas, un to noteikumus vajadzētu reorganizēt un racionalizēt, standartizējot piemērojamos principus. Tādēļ ir nepieciešams aizstāt Padomes Direktīvas 89/48/EEK⁽¹⁾ un 92/51/EEK⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/42/EK⁽³⁾, kuras attiecas uz vispārējo sistēmu profesionālās kvalifikācijas atzišanai, kā arī Padomes Direktīvas 77/452/EEK⁽⁴⁾, 77/453/EEK⁽⁵⁾, 78/686/EEK⁽⁶⁾, 78/687/EEK⁽⁷⁾, 78/1026/EEK⁽⁸⁾, 78/1027/EEK⁽⁹⁾, 80/154/EEK⁽¹⁰⁾, 80/155/EEK⁽¹¹⁾, 85/384/EEK⁽¹²⁾, 85/432/EEK⁽¹³⁾, 85/433/EEK⁽¹⁴⁾ un 93/16/EEK⁽¹⁵⁾, kuras attiecas uz vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, veterinārārsta, vecmātes, arhitekta, farmaceita un ārsta profesijām, apvienojot tās vienā tekstā.
- (10) Šī direktīva nerada šķērslī iespējai, ka dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem atzīst trešo valstu pilsoņu profesionālo kvalifikāciju, kas iegūta ārpus Eiropas Savienības teritorijas. Jebkādam atzīšanai būtu jāņem vērā minimālie apmācības nosacījumi attiecībā uz noteiktām profesijām.
- (11) To profesiju gadījumā, uz kurām attiecas kvalifikāciju atzīšanas vispārējā sistēma, turpmāk "vispārējā sistēma", dalībvalstīm būtu jāsauglabā savas tiesības noteikt nepieciešamo minimālo kvalifikācijas līmeni, lai nodrošinātu savā teritorijā sniegto pakalpojumu kvalitāti. Tomēr saskaņā ar Līguma 10., 39. un 43. pantu dalībvalstis
- (12) Šī direktīva attiecas uz to, kā dalībvalstis atzīst kādā citā dalībvalstī iegūtas profesionālās kvalifikācijas. Tomēr tā neattiecas uz to, kā dalībvalstis atzīst atzīšanas lēmumus, ko cita dalībvalsts pieņēmusi saskaņā ar šo direktīvu. Tādējādi personas, kurām ir profesionālās kvalifikācijas, kas atzītas saskaņā ar šo direktīvu, nevar šādu atzīšanu izmantot, lai savā izcelsmes dalībvalstī iegūtu tiesības, kas ir atšķirīgas no tiesībām, ko piešķir profesionālā kvalifikācija, kas iegūta pēdējā minētajā dalībvalstī, izņemot gadījumus, kad šīs personas sniedz pierādījumus, ka viņas uzņēmējā dalībvalstī ieguvušas papildu profesionālās kvalifikācijas.
- (13) Lai noteiktu atzīšanas mehānismu atbilstīgi vispārējai sistēmai, dažādas valstu izglītības un apmācības shēmas ir jāgrupē dažādos līmeņos. Šie līmeņi, kas izveidoti vienīgi vispārējās sistēmas darbības nodrošināšanai, nekādi neiespaido ne valstu izglītības un apmācību struktūras, ne uz dalībvalstu kompetenci šajā jomā.

(1) OV L 19, 24.1.1989., 16. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/19/EK (OV L 206, 31.7.2001., 1. lpp.).

(2) OV L 209, 24.7.1992., 25. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2004/108/EK (OV L 32, 5.2.2004., 15. lpp.).

(3) OV L 201, 31.7.1999., 77. lpp.

(4) OV L 176, 15.7.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

(5) OV L 176, 15.7.1977., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/19/EK.

(6) OV L 233, 24.8.1978., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

(7) OV L 233, 24.8.1978., 10. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

(8) OV L 362, 23.12.1978., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/19/EK.

(9) OV L 362, 23.12.1978., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/19/EK.

(10) OV L 33, 11.2.1980., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

(11) OV L 33, 11.2.1980., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/19/EK.

(12) OV L 223, 21.8.1985., 15. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

(13) OV L 253, 21.8.1985., 34. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/19/EK.

(14) OV L 253, 21.8.1985., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

(15) OV L 165, 7.7.1993., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

- (14) Ar Direktīvām 89/48/EEK un 92/51/EEK izveidotais atzīšanas mehānisms paliek nemainīgs. Tādēļ personai, kam ir diploms, kurš apliecina, ka ir sekmīgi pabeigta vismaz vienu gadu ilga pēcvidusskolas līmeņa apmācība, vajadzētu atļaut sākt darbību reglamentētā profesijā dalībvalstī, kurā uz šādas darbības sākšanu attiecas nosacījums, ka vajadzīgs diploms, kas apliecina, ka sekmīgi pabeigta četrus gadus ilga augstskolas vai universitātes līmeņa izglītība, neatkarīgi no līmeņa, kurā vajadzīgo diplomu klasificē uzņēmējā dalībvalstī. Turpretī gadījumos, kad uz darbības sākšanu reglamentētā profesijā attiecas nosacījums, ka jābūt sekmīgi pabeigtai vairāk kā četrus gadus ilgai augstākajai vai universitātes izglītībai, šādu darbības sākšanu vajadzētu atļaut vienīgi personām, kam ir diploms, kurš apliecina, ka ir sekmīgi pabeigta vismaz trīs gadus ilga augstākā vai universitātes izglītība.
- (15) Gadījumos, kad nav saskaņoti minimālie apmācības nosacījumi attiecībā uz piekļuvi vispārējās sistēmas reglamentētajām profesijām, uzņēmējām dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai piemērot kompensācijas pasākumus. Šiem pasākumiem vajadzētu būt samērīgiem un jo īpaši ņemt vērā pretendenta profesionālo pieredzi. Pieredze rāda, ka ieceļotājiem izvirzītā prasība izvēlēties vai nu zināšanu pārbaudi, vai adaptācijas periodu, nodrošina atbilstošu aizsardzību saistībā ar ieceļotāja kvalifikācijas līmeni, un tādējādi jebkurai atkāpei no šīs izvēles katrā atsevišķajā gadījumā vajadzētu būt pamatotai ar obligātu prasību sabiedrības interesēs.
- (16) Lai veicinātu profesionāļu brīvu pārvietošanos, vienlaikus nodrošinot atbilstošu kvalifikācijas līmeni, dažādas profesionālās asociācijas un organizācijas vai dalībvalstis var ierosināt kopīgas platformas Eiropas līmenī. Direktīvai konkrētos apstākļos būtu jāievēro dalībvalstu kompetence lemt par kvalifikāciju, kāda nepieciešama, lai veiktu attiecīgajās profesijās šo dalībvalstu teritorijā, kā arī šo valstu izglītības sistēmu un profesionālās apmācības saturs un organizācija, kā arī atbilstība Kopienas tiesību aktiem un jo īpaši Kopienas tiesību aktiem attiecībā uz konkurenci šajās iniciatīvās, vienlaikus šajā sakarā sekmējot automatiskāku atzīšanas veidu saskaņā ar vispārējo sistēmu. Profesionālajām asociācijām, kuras var iesniegt kopīgās platformas, vajadzētu būt reprezentatīvām valsts un Eiropas līmenī. Kopīga platforma ir kritēriju komplekss, kas ļauj kompensēt pēc iespējas vairāk apmācību prasību atšķirību, kuras konstatētas vismaz divās trešdaļās dalībvalstu, tostarp visās dalībvalstīs, kas reglamentē attiecīgo profesiju. Kritērijos varētu iekļaut, piemēram, tādas prasības kā papildu apmācība, adaptācijas periods uzraudzītā praksē, zināšanu pārbaude vai noteikts profesionālās prakses minimālais līmenis, vai minēto prasību apvienojumus.
- (17) Lai ņemtu vērā visas situācijas, kurās joprojām nav noteikumu attiecībā uz profesionālās kvalifikācijas atzīšanu, vispārējā sistēma būtu jāpaplašina, attiecinot to uz gadījumiem, kurus neaptver kāda specifiska sistēma, ja profesija nav ietverta kādā no šīm sistēmām vai ja - lai gan profesija ir ietverta šādā specifiskā sistēmā - pretendents kāda īpaša un ārkārtēja iemesla dēļ neatbilst tās nosacījumiem.
- (18) Ir nepieciešams vienkāršot noteikumus, kas ļauj sākt virkni rūpniecisku, komerciālu un amatniecības darbību dalībvalstīs, kurās šīs profesijas reglamentē, ja konkrētās darbības ir pietiekami ilgu un nesenu laikposmu veiktas citā dalībvalstī, vienlaikus attiecībā uz šādu darbību saglabājot spēkā automatiskas atzīšanas sistēmu, pamatojoties uz profesionālo pieredzi.
- (19) Ārstu, vispārējās aprūpes māsu, zobārstu, vecmāšu, farmaceitu un arhitektu pārvietošanās brīvībai un viņu kvalifikācijas apliecinājumu savstarpējai atzīšanai būtu jābalstās uz kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu automatiskas atzīšanas pamatprincipu, pamatojoties uz saskaņotiem minimālajiem apmācības nosacījumiem. Turklāt uz darbības sākšanu dalībvalstīs ārsta, vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, veterinārārsta, vecmātes un farmaceita profesijā būtu jāattiecinā nosacījums, ka jābūt noteiktajai kvalifikācijai, kas nodrošina to, ka konkrētā persona ir saņēmusi apmācību, kas atbilst noteiktiem minimālajiem nosacījumiem. Šī sistēma būtu jāpapildina ar virkni iegūtu tiesību, kuras noteiktos apstākļos ir kvalificētiem profesionāļiem.
- (20) Lai nodrošinātu ārstu un zobārstu kvalifikācijas sistēmas raksturojumu un saistīto *acquis communautaire* savstarpējas atzīšanas jomā, automatiskās atzīšanas princips attiecībā uz tām ārstu un zobārstu specialitātēm, kas ir kopīgas vismaz divām dalībvalstīm, būtu jāturpina piemērot attiecībā uz visām specialitātēm, kas ir atzītas šīs direktīvas pieņemšanas dienā. Tomēr, lai vienkāršotu sistēmu, pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas automatiskā atzīšana būtu jāattiecinā vienīgi uz tām jaunajām medicīnas specialitātēm, kas ir kopīgas vismaz divām piektdaļām dalībvalstu. Turklāt šī direktīva neliedz dalībvalstīm savstarpēji vienoties - atbilstīgi to noteikumiem - par tādu noteiktu ārstu un zobārstu specialitāšu automatisku atzīšanu, kuras ir kopīgas šīm valstīm, bet kuras netiek automatiski atzītas šīs direktīvas nozīmē.
- (21) Ārsta ar pamatapmācību oficiālās kvalifikācijas automatiska atzīšana nedrīkstētu skart dalībvalstu kompetenci noteikt, vai saistīt šo kvalifikāciju ar profesionālo darbību, vai nē.

- (22) Visām dalībvalstīm būtu jāatzīst zobārsta profesija kā atsevišķa profesija, kas atšķiras no ārsta profesijas neatkarīgi no tā, vai ārsts ir specializējies odontostomatoloģijā, vai nav. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka zobārstu apmācība nodrošina viņus ar prasmēm, kādas nepieciešamas profilakses, diagnosticēšanas un ārstniecības darbā attiecībā uz zobu, mutes, žokļu un ar tiem saistīto ausu anomālijām un slimībām. Zobārsta profesionālā darbība būtu jāveic personām ar tādu zobārsta kvalifikāciju, kāda noteikta šajā direktīvā.
- (23) Netika uzskatīts par vēlamu noteikt vecmāšu standartizētu apmācību visām dalībvalstīm. Drīzāk dalībvalstīm būtu jā saglabā vislielākā iespējamā rīcības brīvība šīs apmācības organizēšanā.
- (24) Šīs direktīvas vienkāršošanas nolūkā būtu jāizdara atsauce uz jēdzienu "farmaceits", lai norobežotu to noteikumu apjomu, kuri attiecas uz automātisku kvalifikācijas atzīšanu, neskarot īpašus attiecīgo valstu noteikumus, kas attiecas uz šo darbību.
- (25) Personas ar farmaceita kvalifikāciju ir speciālisti zāļu jomā, un būtībā viņiem vajadzētu būt iespējai visās dalībvalstīs veikt minimālu darbības apjomu šajā nozarē. Nosakot šo minimālo apjomu, šī direktīva nedrīkstētu ne ierobežot farmaceitiem pieejamās darbības dalībvalstīs — jo īpaši attiecībā uz medicīniskās bioloģijas analizēm — ne arī radīt monopolu šiem profesionāļiem, jo tas joprojām ir tikai un vienīgi dalībvalstu kompetencē esošs jautājums. Šī direktīva neskar dalībvalstu iespēju izvirzīt papildu apmācības nosacījumus, lai sāktu darbību, kas nav ietverta saskaņotajā minimālajā darbības apjomā. Tādējādi uzņēmējai dalībvalstij vajadzētu būt tiesīgai izvirzīt šādus nosacījumus pilsoņiem ar tādu kvalifikāciju, uz ko attiecas automātiskā atzīšana šīs direktīvas nozīmē.
- (26) Šī direktīva nekoordinē visus nosacījumus attiecībā uz darbības sākšanu un veikšanu farmācijas nozarē. Jo īpaši ģeogrāfiskais aptieku sadalījums un zāļu izsniegšanas monopols paliek dalībvalstu ziņā. Šī direktīva neskar dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus, ar ko uzņēmēj sabiedrībām aizliedz veikt noteiktu farmaceitisku darbību vai ar ko šādas darbības veikšanai izvirza konkrētus nosacījumus.
- (27) Arhitektoniskā projektēšana, ēku kvalitāte, to harmo niska iekļaušana apkārtņē, cieņa pret dabas un pilsētas ainavām un pret sabiedrisko un privāto mantojumu ir sabiedrības interešu jautājums. Tāpēc kvalifikāciju savstarpējai atzīšanai būtu jābalstās uz kvalitatīviem un kvantitatīviem kritērijiem, kas nodrošina to, ka personas ar atzīto kvalifikāciju saprot un interpretē individu, sociālo grupu un iestāžu vajadzības attiecībā uz telpas plānošanu, projektēšanu, struktūru organizēšanu un īstenošanu, arhitektūras mantojuma saglabāšanu un ekspluatāciju un dabiska līdzsvara aizsardzību.
- (28) Pastāv būtiskas atšķirības starp valstu noteikumiem, kas attiecas uz arhitektūras jomu un kas reglamentē arhitekta darbības sākšanu un veikšanu. Vairumā dalībvalstu arhitektūras jomā darbību veic, *de jure* vai *de facto*, personas, kurām ir vai nu tikai arhitekta profesionālais nosaukums, vai arī šis nosaukums apvienojumā ar kādu citu profesionālo nosaukumu, un šīm personām nav monopola šādas darbības veikšanā, ja vien tiesību aktos nav noteikts citādi. Šīs darbības vai dažās no tām var veikt arī citi profesionāļi, jo īpaši inženieri, kuri saņēmuši īpašu apmācību celtniecības nozarē vai būvniecības mākslā. Šīs direktīvas vienkāršošanas nolūkā būtu jāizdara atsauce uz jēdzienu "arhitekts", lai norobežotu to noteikumu apjomu, kuri attiecas uz automātisku kvalifikācijas atzīšanu arhitektūras nozarē, neskarot īpašus attiecīgo valstu noteikumus, kas attiecas uz šo darbību.
- (29) Ja reglamentētas profesijas nacionālā vai Eiropas līmeņa profesionālā organizācija vai asociācija lūdz īpašus kvalifikāciju atzīšanas noteikumus, pamatojoties uz minimālo apmācības nosacījumu saskaņošanu, Komisija izvērtē, vai ir lietderīgi pieņemt priekšlikumu šīs direktīvas grozījumiem.
- (30) Lai nodrošinātu profesionālās kvalifikācijas atzīšanas sistēmas efektivitāti, tās ieviešanai būtu jānosaka vienotas formalitātes un procedūras noteikumi, kā arī noteiktas detaļas attiecībā uz darbības veikšanu konkrētajās profesijās.
- (31) Būtu vajadzīgs reorganizēt sadarbības līdzekļus, jo dalībvalstu savstarpējā sadarbība un to sadarbība ar Komisiju varētu sekmēt šīs direktīvas īstenošanu un no tās izrietošo saistību izpildi.

- (32) Tas, ka Eiropas līmenī tiktu ieviestas profesionālo asociāciju vai organizāciju profesionālās kartes, varētu sekmēt profesionāļu mobilitāti, jo īpaši paātrinot informācijas apmaiņu starp uzņēmēju dalībvalsti un izcelsmes dalībvalsti. Šādām profesionālajām kartēm vajadzētu nodrošināt, ka ir iespējams pārraudzīt tādu profesionāļu darbību, kas veic darbību dažādās dalībvalstīs. Pilnībā ievērojot datu aizsardzības noteikumus, šādās kartēs varētu būt informācija par profesionāļa profesionālajām kvalifikācijām (apmeklētā universitāte vai mācību iestāde, iegūtās kvalifikācijas, profesionālā pieredze), viņa juridisko statusu, sankcijām, kas piemērotas saistībā ar profesiju, kā arī sīkākas ziņas par attiecīgo kompetento iestādi.
- (33) Kontaktpunktu tīkla izveide uzdevumā sniegt dalībvalstu pilsoņiem informāciju un palīdzību, sekmēs to, ka atzīšanas sistēma ir caurredzama. Šie kontaktpunkti jebkuram pilsonim, kas šādu informāciju pieprasīs, un Komisijai sniegs visu informāciju un adreses attiecībā uz atzīšanas procedūru. Tas, ka katra dalībvalsts izveido vienu kontaktpunktu šī tīkla ietvaros, neskar kompetences sadalījumu valsts līmenī. Jo īpaši tas nekavē vairāku iestāžu izveidi valsts līmenī, un iepriekšminētā tīkla ietvaros izveidotais kontaktpunkts atbild par pārējo iestāžu darba koordināciju un, vajadzības gadījumā, pilsoņu informēšanu par attiecīgās kompetentās iestādes datiem.
- (34) Dažādu atzīšanas sistēmu pārvaldība, kuras izveidotas ar nozaru direktīvām un vispārējo sistēmu, ir izrādījusies apgrūtināta un sarežģīta. Tādēļ nepieciešams vienkāršot šīs direktīvas pārvaldību un atjaunināšanu, lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas progresu, jo īpaši gadījumos, kad minimālos apmācības nosacījumus saskaņo, lai nodrošinātu kvalifikācijas automatisku atzīšanu. Šajā nolūkā būtu jāizveido atsevišķa profesionālo kvalifikāciju atzīšanas komiteja un būtu jānodrošina profesionālo organizāciju pārstāvju atbilstīga iesaistīšana, tostarp Eiropas līmenī.
- (35) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Padomes Lēmumā 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾.
- (36) Tas, ja dalībvalstis sagatavotu periodiskus ziņojumus par šīs direktīvas īstenošanu, kuros būtu statistikas dati, nodrošinātu iespēju noteikt, kāda ietekme ir profesionālo kvalifikāciju atzīšanas sistēmai.
- (37) Vajadzētu būt piemērotai procedūrai, lai pieņemtu pagaidu pasākumus, ja kāda šīs direktīvas noteikuma piemērošana kādā dalībvalstī būtu būtiski apgrūtināta.
- (38) Šīs direktīvas noteikumi neiespaido dalībvalstu kompetenci attiecībā uz savas sociālā nodrošinājuma sistēmas organizēšanu un to darbību noteikšanu, kuras jāveic saskaņā ar šo sistēmu.
- (39) Ievērojot tehnoloģijas pārmaiņu un zinātnes attīstības ātrumu, mūžizglītībai ir īpaša nozīme daudzās profesijās. Šajā sakarā dalībvalstu ziņā ir pieņemt sīki izstrādātus noteikumus, atbilstoši kuriem profesionāļi, izmantojot piemērotu tālākāpmācību, sekotu tehnikas un zinātnes attīstībai.
- (40) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus - proti, profesionālo kvalifikāciju atzīšanas noteikumu racionalizāciju, vienkāršošanu un uzlabošanu - nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tāpēc šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (41) Šī direktīva neskar Līguma 39. panta 4. punkta un 45. panta piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz notāriem.
- (42) šo direktīvu piemēro attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību un sniegt pakalpojumus, neskarot citus specifiskus juridiskus noteikumus attiecībā uz profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, piemēram, noteikumus transporta, apdrošināšanas starpnieku un zvērināto auditoru jomā. Šī direktīva neskar Padomes Direktīvu 77/249/EEK (1977. gada 22. marts) par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus⁽²⁾ vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/5/EK (1998. gada 16. februāris) par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija⁽³⁾. Šai direktīvai vajadzētu attiekties uz juristu profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, lai nodrošinātu iespēju nepastarpināti iegūt tiesības veikt uzņēmējdarbību, lietojot uzņēmējā dalībvalstī paredzēto profesionālo nosaukumu;

(1) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(2) OV L 78, 26.3.1977., 17. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

(3) OV L 77, 14.3.1998., 36. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

(43) Tiktāl, ciktāl tās ir reglamentētas, šī direktīva attiecas arī uz brīvajām profesijām, kas saskaņā ar šo direktīvu ir profesijas, kurās, pamatojoties uz atbilstīgu profesionālo kvalifikāciju, atbildīgi un profesionāli neatkarīgi darbību veic personas, kuras sniedz intelektuālos un konceptuālos pakalpojumus klienta un sabiedrības interesēs. Saskaņā ar Līgumu uz darbības veikšanu profesijā var attiecināt īpašus juridiskos ierobežojumus, kuru pamatā ir dalībvalsts tiesību akti un tiem atbilstīgas tiesiskās normas, ko noteikušas reprezentatīvas attiecīgās profesionālās struktūras, lai aizsargātu un attīstītu savu profesionalitāti un pakalpojumu kvalitāti, un konfidencialitāti attiecībās ar klientu.

(44) Šī direktīva neskar pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu augstu līmeni veselības aizsardzībā un patērētāju aizsardzībā,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis

Šī direktīva paredz noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalsts, kas darbības sākšanai vai veikšanai reglamentētā profesijā savā teritorijā izvirza nosacījumu, ka vajadzīgas specifiskas profesionālās kvalifikācijas, (turpmāk "uzņēmēja dalībvalsts") saistībā ar darbības sākšanu vai veikšanu šajā profesijā atzīst profesionālās kvalifikācijas, kuras iegūtas vienā vai vairākās citās dalībvalstīs (turpmāk "izcelsmes dalībvalsts") un kuras ļauj šo personai ar šādu kvalifikāciju veikt darbību tajā pašā profesijā šajā dalībvalstī.

2. pants

Joma

1. Šī direktīva attiecas uz visiem dalībvalstu pilsoņiem, kas vai nu kā pašnodarbinātas personas, vai kā darbinieki vēlas veikt darbību reglamentētā profesijā, tostarp brīvajās profesijās, dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā viņi ieguvuši savu profesionālo kvalifikāciju.

2. Ikviens dalībvalsts savā teritorijā saskaņā ar saviem tiesību aktiem var atļaut dalībvalsts pilsoņiem, kuriem ir tādas profesionālās kvalifikācijas apliecinājums, kura nav iegūta šajā dalībvalstī, veikt darbību reglamentētā profesijā, kā tā paredzēta 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā. Attiecībā uz profesijām, ko aptver III sadaļas III nodaļa, šādā kvalifikācijas sākotnējā

atzīšanā ievēro minimālos apmācības nosacījumus, kas noteikti minētajā nodaļā.

3. Ja attiecībā uz kādu noteiktu reglamentēto profesiju atsevišķā Kopienas tiesību aktā paredzēti citi specifiski pasākumi, kas tieši saistīti ar profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, tad attiecīgos šīs direktīvas noteikumus nepiemēro.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā lieto šādas definīcijas:

a) "reglamentēta profesija": profesionāla darbība vai profesionālu darbību kopums, uz kuras sākšanu, veikšanu vai veikšanu kādā noteiktā veidā tieši vai netieši attiecas normatīvos vai administratīvos aktos paredzēta prasība par īpašas profesionālās kvalifikācijas esamību; jo īpaši par veikšanas veidu uzskata tāda profesionālā nosaukuma lietošanu, kuru normatīvie vai administratīvie akti atļauj lietot vienīgi personām ar noteiktu profesionālo kvalifikāciju. Gadījumos, uz kuriem neattiecas definīcijas pirmais teikums, šā panta 2. punktā minētās profesijas uzskata par reglamentētām profesijām;

b) "profesionālās kvalifikācijas": kvalifikācijas, ko apstiprina kvalifikāciju apliecinošs dokuments, 11. panta a) punkta i) apakšpunktā minētais kompetences apliecinājums un/vai profesionālā pieredze;

c) "kvalifikāciju apliecinošs dokuments": diploms, sertifikāts un cita veida apliecinājums, kuru izsniegusi dalībvalsts iestāde, kas norikota saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, un kurš apliecina tādas profesionālās apmācības sekmīgu pabeigšanu, kas apgūta galvenokārt Kopienā. Gadījumos, uz kuriem neattiecas definīcijas pirmais teikums, šā panta 3. punktā minētos apliecināšos dokumentus uzskata par kvalifikāciju apliecināšiem dokumentiem;

d) "kompetentā iestāde": jebkura iestāde vai struktūra, ko dalībvalsts īpaši pilnvarojusi izdot vai pieņemt apmācības diplomus un citus dokumentus vai informāciju, saņemt pieteikumus, kā arī pieņemt šajā direktīvā minētos lēmumus;

e) "reglamentēta izglītība un apmācība": jebkāda apmācība, kas īpaši paredzēta darbības veikšanai kādā konkrētā profesijā un kas aptver kursu vai kursus, kurus atbilstīgos gadījumos papildina profesionālā apmācība, pārbaudes prakse vai profesionālā prakse.

Profesionālās apmācības, pārbaudes prakses vai profesionālās prakses struktūru un līmeni nosaka ar attiecīgās dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, vai arī to uzrauga vai apstiprina šim nolūkam norikota iestāde;

- f) "profesionālā pieredze": faktiskā un likumīga darbības veikšana attiecīgajā profesijā kādā dalībvalstī;
- g) "adaptācijas periods": darbības veikšana reglamentētā profesijā uzņēmējā dalībvalstī šīs profesijas kvalificēta pārstāvja pārraudzībā; šādu pārraudzītās prakses periodu var papildināt turpmāka apmācība. Par šādu pārraudzītās prakses periodu sagatavo vērtējumu. Sīki izstrādātus noteikumus par adaptācijas periodu un tā vērtējumu, kā arī par pārraudzībā strādājošās iecelojušās personas statusu pieņem uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde.

Statusu, kāds uzņēmējā dalībvalstī ir personai, kura strādā pārraudzītu praksi, jo īpaši attiecībā uz šīs personas uzturēšanās tiesībām, kā arī pienākumiem, sociālajām tiesībām un priekšrocībām, pabalstiem un atalgojumu, nosaka attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas tiesību aktiem;

- h) "zināšanu pārbaude": pārbaude, kura attiecas vienīgi uz pretendenta profesionālajām zināšanām un kuru veic uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes nolūkā izvērtēt pretendenta spēju veikt darbību reglamentētā profesijā šajā dalībvalstī. Lai veiktu šo pārbaudi, kompetentās iestādes sagatavo to mācību priekšmetu sarakstu, uz kuriem - pamatojoties uz dalībvalstī prasītās izglītības un apmācības salīdzinājumu ar pretendenta iegūto izglītību un apmācību - neattiecas pretendenta diploms vai cits kvalifikāciju apliecinājošais dokuments.

Zināšanu pārbaudē jāņem vērā tas, ka pretendents ir kvalificēts profesionālis viņa izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras viņš ieradies. Zināšanu pārbaudei jāattiecas uz mācību priekšmetiem, kurus izraugās no sarakstā esošajiem mācību priekšmetiem un kuru pārzināšana ir būtiski svarīga, lai nodarbotos ar attiecīgo profesiju uzņēmējā dalībvalstī. Pārbaudē var iekļaut arī to profesionālās darbības noteikumu zināšanas, kuri uzņēmējā dalībvalstī attiecas uz konkrēto darbību.

Sīki izstrādātus noteikumus par zināšanu pārbaudes veikšanu un par statusu, kāds uzņēmējā dalībvalstī ir pretendentam, kurš vēlas sagatavoties zināšanu pārbaudei šajā dalībvalstī, nosaka attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes;

- i) "uzņēmuma vadītājs": jebkura persona, kura attiecīgās darbības jomas uzņēmumā ir veikusi darbību:
- i) kā uzņēmuma vadītājs vai uzņēmuma filiāles vadītājs; vai
 - ii) kā uzņēmuma īpašnieka vai vadītāja vietnieks, ja šis amats ietver atbildību, kas ekvivalenta pārstāvētā īpašnieka vai vadītāja atbildībai; vai
 - iii) vadošā amatā ar komerciāla un/vai tehniska rakstura pienākumiem un ar atbildību par vienu vai vairākiem uzņēmuma nodaļām.

2. Profesijas, kurās darbību veic I pielikumā uzskaitīto asociāciju vai organizāciju locekļi, uzskata par reglamentētām profesijām.

Šā punkta pirmajā daļā minēto asociāciju vai organizāciju mērķis ir jo īpaši veicināt un uzturēt augstus standartus attiecīgajā profesionālajā jomā. Šajā sakarā attiecīgā dalībvalsts tās atzīst īpašā veidā, un šīs asociācijas un organizācijas piešķir saviem locekļiem kvalifikāciju apliecinājošus dokumentus, nodrošina, ka locekļi ievēro to pieņemtos profesionālas darbības noteikumus, piešķir viņiem tiesības lietot profesionālo nosaukumu vai to apzīmējošus burtus vai tiesības uz statusu, kas atbilst šādai oficiālajai kvalifikācijai.

Ikvienā gadījumā, kad dalībvalsts atzīst kādu no šā punkta pirmajā daļā minētajām asociācijām vai organizācijām, tā informē Komisiju, kas publicē attiecīgu paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu, ko izsniedz kāda trešā valsts, uzskata par kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu, ja attiecīgajai personai ir trīs gadu profesionālā pieredze attiecīgajā profesijā tās dalībvalsts teritorijā, kura šo kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu atzinusi saskaņā ar 2. panta 2. punktu, un ja attiecīgā dalībvalsts apliecinājusi šo profesionālo pieredzi.

4. pants

Atzīšanas ietekme

1. Profesionālās kvalifikācijas atzīšana no uzņēmējas dalībvalsts puses ļauj attiecīgajai personai šajā dalībvalstī sākt darbību tajā pašā profesijā, kurai viņš kvalificēts izcelsmes dalībvalstī, un veikt to uzņēmējā dalībvalstī atbilstoši tādiem pašiem nosacījumiem kā uzņēmējas dalībvalsts pilsoņiem.
2. Šīs direktīvas nolūkā profesija, kurā pretendents vēlas veikt darbību uzņēmējā dalībvalstī, ir tā pati profesija, kurai viņš kvalificēts izcelsmes dalībvalstī, ja tajā ietvertās darbības ir līdzvērtīgas.

II SADAĻA

BRĪVA PAKALPOJUMU SNIEGŠANA

5. pants

Brīvas pakalpojumu sniegšanas princips

1. Neskarot īpašus Kopienas tiesību aktu noteikumus, kā arī šīs direktīvas 6. un 7. pantu, dalībvalstis jebkāda iemesla dēļ attiecībā uz profesionālo kvalifikāciju neierobežo pakalpojumu brīvu sniegšanu citā dalībvalstī:
- a) ja pakalpojumu sniedzējam kādā dalībvalstī ir likumīgs statuss nolūkā veikt darbību tajā pašā profesijā attiecīgajā dalībvalstī (turpmāk "statusa dalībvalsts"); un

b) gadījumos, kad pakalpojumu sniedzējs pārceļas - ja desmit gados pirms pakalpojumu sniegšanas viņš statusa dalībvalstī ir vismaz divus gadus pēc kārtas veicis darbību šajā profesijā, ar nosacījumu, ka attiecīgā profesija minētajā dalībvalstī nav reglamentēta. Nosacījumu attiecībā uz divus gadus ilgu darbību nepiemēro, ja reglamentēta ir vai nu profesija, vai arī izglītība un apmācība, kas nepieciešama attiecīgās profesijas apguvei.

2. Šis sadaļas noteikumus piemēro vienīgi tajos gadījumos, kad pakalpojumu sniedzējs pārceļas uz uzņēmējas dalībvalsts teritoriju, lai veiktu īslaicīgu vai gadījuma rakstura darbību šā panta 1. punktā minētajā profesijā.

Pakalpojumu sniegšanas īslaicīgo vai gadījuma raksturu novērtē katrā gadījumā atsevišķi, jo īpaši attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas ilgumu, biežumu, regularitāti un nepārtrauktību.

3. Ja pakalpojumu sniedzējs pārceļas, uz viņu attiecas profesionāli, ar likumu noteikti vai administratīvi profesionālie noteikumi, kuriem ir tieša saistība ar profesionālo kvalifikāciju, piemēram, noteikumi par profesijas definīciju, par profesionālā nosaukuma lietošanu un par nopietniem profesionāliem pārkāpumiem, kas tieši un specifiski saistīti ar patērētāju aizsardzību un drošību, kā arī disciplinārie noteikumi, kuri uzņēmējā dalībvalstī attiecas uz profesionāļiem, kas šajā dalībvalstī veic darbību tajā pašā profesijā.

6. pants

Izņēmumi

Saskaņā ar 5. panta 1. punktu uzņēmēja dalībvalsts atbrīvo pakalpojumu sniedzējus, kuriem ir statuss citā dalībvalstī, no prasībām, ko tā profesionāļiem, kam ir statuss tās teritorijā, izvirza attiecībā uz:

a) profesionālas organizācijas vai struktūras atļauju, reģistrāciju vai dalību tajā. Lai veicinātu to teritorijā spēkā esošo disciplināro noteikumu piemērošanu saskaņā ar 5. panta 3. punktu, dalībvalstis var paredzēt vai nu automātisku pagaidu reģistrāciju vai *pro forma* dalību šādā profesionālā organizācijā vai struktūrā, ja šāda reģistrācija vai dalība nekādā veidā nekavē vai nesarežģī pakalpojumu sniegšanu un nerada papildu izmaksas pakalpojumu sniedzējam. Šis direktīvas 7. panta 1. punktā minētās deklarācijas kopiju un, attiecīgā gadījumā, tās atjaunojuma kopiju, kam - attiecībā uz 7. panta 4. punktā minētajām profesijām, kurām ir ietekme uz sabiedrības veselību un drošību vai uz kurām saskaņā ar III sadaļas III nodaļu attiecas automātiska atzišana - pievieno

7. panta 2. punktā minēto dokumentu kopijas, kompetentā iestāde nosūta atbilstīgajai profesionālajai organizācijai vai struktūrai; to šādā nolūkā uzskata par automātisku pagaidu reģistrāciju vai *pro forma* dalību;

b) reģistrāciju valsts sociālā nodrošinājuma iestādē, lai norēķinātos ar apdrošinātāju saistībā ar darbībām, kas veiktas apdrošināto personu labā.

Tomēr pakalpojumu sniedzējs iepriekš vai - steidzamos gadījumos - pēc tam informē b) apakšpunktā minēto iestādi par viņa sniegtajiem pakalpojumiem.

7. pants

Iepriekšēja deklarācija pakalpojumu sniedzēja pārceļšanās gadījumā

1. Gadījumos, kad pakalpojumu sniedzējs pirmo reizi pārceļas no vienas dalībvalsts uz citu, lai sniegtu pakalpojumus, dalībvalstis var prasīt, lai viņš, iesniedzot rakstisku iepriekšēju deklarāciju, informētu uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestādi, deklarācijā ietverot ziņas par jebkādu apdrošināšanas segumu vai citiem personiskas vai kolektīvas aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz profesionālo atbildību. Šādu deklarāciju atjauno reizi gadā, ja pakalpojumu sniedzējs paredz attiecīgajā gadā sniegt īslaicīgus vai gadījuma rakstura pakalpojumus šajā dalībvalstī. Pakalpojumu sniedzējs var iesniegt deklarāciju, izmantojot jebkādas līdzekļus.

2. Turklāt attiecībā uz pirmreizēju pakalpojumu sniegšanu vai gadījumā, kad ar dokumentiem pamatotajā stāvoklī ir nozīmīgas izmaiņas, dalībvalstis var prasīt, lai deklarācijai tiek pievienoti šādi dokumenti:

a) pakalpojumu sniedzēja valstspiederības apliecinājums;

b) apliecinājums, kas pierāda, ka attiecīgajai personai dalībvalstī ir likumīgs statuss, lai veiktu attiecīgās darbības, un ka atestācijas brīdī attiecīgajai personai pat uz laiku nav aizliegts darboties profesijā;

c) profesionālās kvalifikācijas apliecinājums;

d) attiecībā uz 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem gadījumiem — jebkāds apliecinājums tam, ka iepriekšējos desmit gados pakalpojumu sniedzējs ir vismaz divus gadus veicis attiecīgo darbību;

e) attiecībā uz profesijām drošības jomā - apliecinājums par sodāmības neesamību, ja dalībvalstis saviem valstspiederīgajiem to pieprasa.

3. Pakalpojumus sniedz, lietojot statusa dalībvalstī paredzēto profesionālo nosaukumu tiktāl, ciktāl šāds nosaukums attiecīgajā dalībvalstī pastāv attiecībā uz konkrēto profesionālo darbību. Šo nosaukumu norāda statusa dalībvalsts valsts valodā vai vienā no valsts valodām tā, lai izvairītos no sajaukšanas ar uzņēmējā dalībvalstī paredzēto profesionālo nosaukumu. Ja statusa dalībvalstī šāda profesionālā nosaukuma nav, pakalpojumu sniedzējs norāda savu oficiālo kvalifikāciju šīs dalībvalsts valsts valodā vai vienā no valsts valodām. Gadījumos, kas minēti III sadaļas III nodaļā, pakalpojumu var izņēmuma kārtā sniegt, lietojot uzņēmējā dalībvalstī paredzēto profesionālo nosaukumu.

4. Attiecībā uz pirmreizēju pakalpojumu sniegšanu reglamentētās profesijās, kurām ir ietekme uz sabiedrības veselību vai drošību un uz kurām neattiecas automātiskā atzīšana saskaņā ar III sadaļas III nodaļu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var pārbaudīt pakalpojumu sniedzēja profesionālo kvalifikāciju, pirms pakalpojumi tiek sniegti pirmo reizi. Šāda iepriekšēja pārbaude iespējama vienīgi tad, ja pārbaudes mērķis ir izvairīties no smaga kaitējuma pakalpojumu saņēmēja veselībai vai drošībai, ko radītu pakalpojumu sniedzēja profesionālās kvalifikācijas trūkums, un ja pārbaude attiecas vienīgi uz šim nolūkam nepieciešamo.

Ilgākais, viena mēneša laikā pēc deklarācijas un tai pievienoto dokumentu saņemšanas kompetentā iestāde cenšas informēt pakalpojumu sniedzēju vai nu par savu lēmumu nepārbaudīt viņa kvalifikāciju, vai arī par šādas pārbaudes rezultātu. Ja pastāv grūtības, kas varētu radīt kavēšanos, kompetentā iestāde pirmā mēneša laikā informē pakalpojumu sniedzēju par kavēšanās iemeslu un lēmuma pieņemšanas termiņu, kas galīgi jāpieņem otrā mēneša laikā pēc pilnīgas dokumentācijas saņemšanas.

Gadījumos, kad starp pakalpojumu sniedzēja profesionālo kvalifikāciju un uzņēmējā dalībvalstī prasīto apmācību ir būtiska atšķirība, kas varētu kaitēt sabiedrības veselībai un drošībai, uzņēmēja dalībvalsts dod pakalpojumu sniedzējam iespēju parādīt, jo īpaši izmantojot zināšanu pārbaudi, ka viņš apguvis trūkstošās zināšanas vai kompetenci. Jebkurā gadījumā jābūt iespējai sniegt pakalpojumu viena mēneša laikā pēc lēmuma pieņemšanas saskaņā ar šā punkta iepriekšējo daļu.

Ja kompetentā iestāde nesniedz atbildi iepriekšējās šā punkta daļās paredzētajos termiņos, pakalpojumu drīkst sniegt.

Gadījumos, kad kvalifikācija ir pārbaudīta saskaņā ar šo punktu, pakalpojumu sniedz, lietojot uzņēmējā dalībvalstī paredzēto profesionālo nosaukumu.

8. pants

Administratīvā sadarbība

1. Attiecībā uz katru pakalpojumu sniegšanu uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var lūgt statusa dalībvalsts kompetentās iestādes sniegt jebkādu informāciju, kas attiecas uz pakalpojumu sniedzēja statusa likumību un viņa labu uzvedību, kā arī uz jebkādu profesionāla rakstura disciplināru vai soda sankciju neesamību. Statusa dalībvalsts kompetentās iestādes sniedz šo informāciju saskaņā ar 56. pantu.

2. Kompetentās iestādes nodrošina visas tādas informācijas apmaiņu, kura nepieciešama, lai pareizi izskatītu pakalpojumu saņēmēju sūdzības par pakalpojumu sniedzējiem. Saņēmējus informē par sūdzības izskatīšanas rezultātu.

9. pants

Pakalpojumu saņēmējiem sniedzamā informācija

Ja pakalpojumu sniedz, lietojot statusa dalībvalstī paredzēto profesionālo nosaukumu vai pakalpojumu sniedzēja profesionālās kvalifikācijas nosaukumu, tad papildus citām prasībām attiecībā uz informāciju, kuras paredzētas Kopienas tiesību aktos, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var prasīt, lai pakalpojumu sniedzējs sniegtu pakalpojumu saņēmējam visu šādu informāciju vai tās daļu:

- a) ja pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts komercreģistrā vai līdzīgā valsts reģistrā — reģistra nosaukums, kurā viņš ir reģistrēts, viņa reģistrācijas numurs vai ekvivalents šajā reģistrā esošs identifikācijas līdzeklis;
- b) ja statusa dalībvalstī uz konkrēto darbību attiecas atļaujas saņemšanas prasība — kompetentās uzraudzības iestādes nosaukums un adrese;
- c) jebkura profesionālā asociācija vai līdzīga struktūra, kurā pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts;
- d) pakalpojumu sniedzēja profesionālais nosaukums vai, ja šāds nosaukums nepastāv, oficiālā kvalifikācija un dalībvalsts, kurā tā piešķirta;
- e) ja pakalpojumu sniedzējs veic darbību, uz kuru attiecas PVN — PVN identifikācijas numurs, kas minēts 22. panta 1. punktā Padomes Sestajā direktīvā 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze⁽¹⁾;
- f) ziņas par jebkādu apdrošināšanas segumu vai citiem personiskas vai kolektīvas aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz profesionālo atbildību.

⁽¹⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/66/EK (OV L 168, 1.5.2004., 35. lpp.).

III SADAĻA

UZŅĒMĒJDARBĪBAS VEIKŠANAS BRĪVĪBA

I NODAĻA

Vispārējā sistēma apmācības apliecinājumu atzīšanai

10. pants

Joma

Šī nodaļa attiecas uz visām profesijām, kas nav iekļautas šīs sadaļas II un III nodaļā, un uz turpmāk norādītajiem gadījumiem, kad pretendents īpašu un izņēmuma iemeslu dēļ neatbilst minētajās nodaļās paredzētajiem nosacījumiem:

- a) attiecībā uz IV pielikumā uzskaitītajām darbībām, ja ieceļotājs neatbilst 17., 18. un 19. pantā noteiktajām prasībām;
- b) attiecībā uz ārstiem ar pamatapmācību, specializētiem ārstiem, vispārējās aprūpes māsām, zobārstiem, specializētiem zobārstiem, veterinārārstiem, vecmātēm, farmaceitiem un arhitektiem, ja ieceļotājs neatbilst prasībām attiecībā uz faktiski un likumīgu profesionālo darbību, kuras minētas 23., 27., 33., 37., 39., 43. un 49. pantā;
- c) attiecībā uz arhitektiem, ja ieceļotājam ir kvalifikāciju apliecinājošais dokuments, kas nav uzskaitīts V pielikuma 5.7. punktā;
- d) neskarot 21. panta 1. punktu, 23. un 27. pantu, attiecībā uz ārstiem, māsām, zobārstiem, veterinārārstiem, vecmātēm, farmaceitiem un arhitektiem, kam ir tāda speciālista kvalifikāciju apliecinājošs dokuments, kuram jāsaņem apmācība, pēc kuras pabeigšanas piešķir kādu no V pielikuma 5.1.1., 5.2.2., 5.3.2., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. un 5.7.1. punktā uzskaitītajiem profesionālajiem nosaukumiem, un vienīgi attiecīgās specialitātes atzīšanas nolūkā;
- e) attiecībā uz vispārējās aprūpes māsām un specializētajām māsām, kam ir tāda speciālista kvalifikāciju apliecinājošs dokuments, kuram jāsaņem apmācība, pēc kuras pabeigšanas piešķir V pielikuma 5.2.2. punktā paredzēto profesionālo nosaukumu, ja ieceļotājs vēlas saņemt atzīšanu citā dalībvalstī, kurā attiecīgo profesionālo darbību veic specializētās māsas bez vispārējās aprūpes māsas apmācības;
- f) attiecībā uz specializētajām māsām bez vispārējās aprūpes māsas apmācības, ja ieceļotājs vēlas saņemt atzīšanu citā dalībvalstī, kurā attiecīgo profesionālo darbību veic vispārējās aprūpes māsas, specializētās māsas bez vispārējās aprūpes māsas apmācības vai specializētās māsas, kam ir tāda speciālista kvalifikāciju apliecinājošs dokuments, kuram

jāsaņem apmācība, pēc kuras pabeigšanas piešķir V pielikuma 5.2.2. punktā paredzēto profesionālo nosaukumu;

- g) attiecībā uz ieceļotājiem, kas atbilst 3. panta 3. punktā izklāstītajām prasībām.

11. pants

Kvalifikācijas līmeņi

Šīs direktīvas 13. panta piemērošanas nolūkā profesionālās kvalifikācijas grupē šādos turpmāk aprakstītos līmeņos:

- a) kompetences apliecinājums, ko izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde, kas norīkota saskaņā ar šīs dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, izsniegusi pamatojoties uz:
 - i) vai nu apmācības kursu, kas nav daļa no sertifikāta vai diploma b), c), d) vai e) punkta nozīmē, vai īpašu eksāmenu bez iepriekšējas apmācības, vai pilna laika darbību šajā profesijā kādā dalībvalstī trīs gadus pēc kārtas vai atbilstīgu laikposmu darbības daļlaika veikšanu iepriekšējo 10 gadu laikā,
 - ii) vai arī vispārējo pamatizglītību vai vidējo izglītību, kas apliecina, ka tās ieguvējs ir apguvis vispārējās zināšanas;
- b) sertifikāts, kas apliecina tāda vidējās izglītības kursa sekmīgu pabeigšanu, kurš:
 - i) vai nu ir vispārējs, un to papildina studiju kurss vai profesionālā apmācība, kas nav c) punktā minētais kurss vai apmācība, un/vai pārbaudes prakse vai profesionālā prakse, kas nepieciešama papildus šim studiju kursam,
 - ii) vai arī ir tehnisks vai profesionāls, un to atbilstīgos gadījumos papildina i) apakšpunktā minētais studiju kurss vai profesionālā apmācība, un/vai pārbaudes vai profesionālā prakse, kas nepieciešama papildus šim studiju kursam;
- c) diploms, kas apliecina to, ka sekmīgi pabeigta:
 - i) vai nu apmācība pēcvidusskolas līmenī, kura nav d) un e) punktā minētā apmācība, kuras ilgums ir vismaz viens gads, vai līdzvērtīga ilguma daļlaika apmācība, kuras sāksmai viens no nosacījumiem parasti ir tāda vidējās izglītības kursa sekmīga pabeigšana, kas nepieciešams, lai stātos universitātē vai augstskolā, vai otrā vidējās izglītības līmeņa līdzvērtīgas skolas izglītības pabeigšana, kā arī profesionālā apmācība, kas var būt vajadzīga papildus šādam pēcvidusskolas kursam,

- ii) vai arī, reglamentētas profesijas gadījumā, tāda II pielikumā ietverta apmācība ar īpašu struktūru, kura ir ekvivalenta i) apakšpunktā paredzētajam apmācības līmenim, kura nodrošina līdzvērtīgu profesionālo standartu un kura sagatavo apmācāmo personu līdzvērtīgam pienākumu un funkciju līmenim. Sarakstu II pielikumā var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai ņemtu vērā apmācību, kas atbilst iepriekšējā teikumā paredzētajām prasībām;
- d) diploms, kas apliecina to, ka sekmīgi pabeigta apmācība pēcvidusskolas līmenī, kuras ilgums ir vismaz trīs gadi un nav ilgāks kā četri gadi, vai līdzvērtīga ilguma daļlaika apmācība, universitātē vai augstskolā, vai citā mācību iestādē, kas nodrošina tādu pašu apmācības līmeni, kā arī profesionālā apmācība, kura var būt vajadzīga papildus šādam pēcvidusskolas kursam;
- e) diploms, kas apliecina to, ka sekmīgi pabeigts pēcvidusskolas kurss, kura ilgums ir vismaz četri gadi, vai līdzvērtīga ilguma daļlaika apmācība universitātē vai augstskolā, vai citā līdzvērtīga līmeņa iestādē, un - vajadzības gadījumā - to, ka sekmīgi pabeigta profesionālā apmācība, kas vajadzīga papildus pēcvidusskolas kursam.

12. pants

Kvalifikāciju vienlīdzība

Kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu vai kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu kopumu, ko izsniegusi kādas dalībvalsts kompetenta iestāde un kas apstiprina tādas apmācības sekmīgu pabeigšanu Kopienā, kuru šī dalībvalsts atzīst par ekvivalenta līmeņa apmācību, un kas personai ar šādu dokumentu vai dokumentu kopumu dod tādas pašas tiesības sākt vai veikt darbību attiecīgajā profesijā, vai kas sagatavo darbības veikšanai šajā profesijā, uzskata par tādu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu, uz kuru attiecas 11. pants, tostarp attiecīgais līmenis.

Ikvienu profesionālo kvalifikāciju, kas - lai gan neatbilst izcelsmes valstī spēkā esošajos normatīvajos vai administratīvajos aktos paredzētajām prasībām attiecībā uz iespēju sākt vai veikt darbību profesijā - saskaņā ar minētajiem aktiem piešķir attiecīgajai personai iegūtās tiesības, arī uzskata par šādu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu atbilstīgi tādiem pašiem nosacījumiem, kādi izklāstīti šā panta pirmajā daļā. Jo īpaši tas attiecas uz gadījumu, ja izcelsmes dalībvalsts paaugstina apmācības līmeni, kas vajadzīgs, lai sāktu un veiktu darbību profesijā, un ja personai, kas pabeigusi iepriekšējo apmācību, kura neatbilst jaunās kvalifikācijas prasībām, saskaņā ar dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem ir iegūtās tiesības; šādā gadījumā 13. panta piemērošanas nolūkā uzņēmēja dalībvalsts šo iepriekšējo apmācību uzskata par atbilstīgu jaunās apmācības līmenim.

13. pants

Atzīšanas nosacījumi

1. Ja attiecībā uz darbības sākšanu vai veikšanu reglamentētā profesijā uzņēmējā dalībvalstī pastāv nosacījums, ka vajadzīgas specifiskas profesionālās kvalifikācijas, tad šīs dalībvalsts kompetentā iestāde atļauj sākt vai veikt darbību šajā profesijā - ievērojot tādus pašus nosacījumus, kādi attiecas uz tās pilsoņiem - pretendentiem, kuriem ir kompetences apliecinājums vai kvalifikāciju apliecināšanas dokuments, kāds vajadzīgs citā dalībvalstī, lai sāktu un veiktu darbību šādā profesijā pēdējās minētās dalībvalsts teritorijā.

Kompetences apliecinājumi vai kvalifikāciju apliecināšanas dokumenti atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) tos ir izsniegusi dalībvalsts kompetentā iestāde, kas norīkota saskaņā ar šīs dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem;
- b) tie apliecina profesionālās kvalifikācijas līmeni, kas ir vismaz ekvivalents līmenim tieši pirms līmeņa, kurš ir vajadzīgs uzņēmējā dalībvalstī, kā aprakstīts 11. pantā.

2. Sākt un veikt darbību profesijā, kā aprakstīts 1. punktā, atļauj arī tiem pretendentiem, kas iepriekšējo 10 gadu laikā divus gadus veikuši pilna laika darbību minētajā punktā norādītajā profesijā citā dalībvalstī, kura nereglamentē šo profesiju, un ar nosacījumu, ka šiem pretendentiem ir viens vai vairāki kompetences apliecinājumi vai kvalifikāciju apliecināšanas dokumenti.

Kompetences apliecinājumi un kvalifikāciju apliecināšanas dokumenti atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) tos ir izsniegusi dalībvalsts kompetentā iestāde, kas norīkota saskaņā ar šīs dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem;
- b) tie apliecina profesionālās kvalifikācijas līmeni, kas ir vismaz ekvivalents līmenim tieši pirms līmeņa, kurš ir vajadzīgs uzņēmējā dalībvalstī, kā aprakstīts 11. pantā;
- c) tie apliecina, ka attiecīgā persona ir sagatavota darbības veikšanai konkrētajā profesijā.

Tomēr šā panta pirmajā daļā minēto divu gadu profesionālo pieredzi nevar prasīt, ja pretendenta kvalifikāciju apliecināšanas dokuments apstiprina reglamentētu izglītību un apmācību 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta nozīmē kvalifikāciju līmeņos, kas aprakstīti 11. panta b), c), d) vai e) punktā. Šīs direktīvas III pielikumā uzskaitīto reglamentēto izglītību un apmācību uzskata par šādu reglamentētu izglītību un apmācību 11. panta c) punktā aprakstītajā līmenī. Sarakstu III pielikumā var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai ņemtu vērā reglamentētu izglītību un apmācību, kas nodrošina līdzvērtīgu profesionālo standartu un kas sagatavo apmācāmo personu līdzvērtīgam pienākumu un funkciju līmenim.

3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta b) apakšpunkta, uzņēmēja dalībvalsts ļauj sākt un veikt darbību reglamentētā profesijā, ja attiecībā uz darbības sākšanu šajā profesijā tās teritorijā pastāv nosacījums, ka vajadzīga kvalifikācija, kas apliecina četrus gadus ilgas augstskolas vai universitātes izglītības sekmīgu pabeigšanu, un ja pretendents ir 11. panta c) punktā minētā kvalifikācija.

14. pants

Kompensācijas pasākumi

1. Šis direktīvas 13. pants neliedz uzņēmējai dalībvalstij prasīt, lai pretendents pabeidz adaptācijas periodu, kura ilgums ir līdz trim gadiem, vai veic zināšanu pārbaudi, ja:

- a) tās apmācības ilgums, kuras apliecinājumu viņš iesniedz saskaņā ar 13. panta 1. vai 2. punktu, ir vismaz par vienu gadu īsāks nekā uzņēmējā dalībvalstī prasītais;
- b) apmācība, ko viņš saņēmis, aptver mācību priekšmetus, kas būtiski atšķiras no tiem, ko aptver kvalifikāciju apliecinošais dokuments, kas nepieciešams uzņēmējā dalībvalstī;
- c) reglamentētā profesija uzņēmējā dalībvalstī ietver vienu vai vairākas reglamentētas profesionālās darbības, kas atbilstīgajā profesijā nepastāv pretendenta izcelsmes dalībvalstī, kā tā definēta 4. panta 2. punktā, un ja šī atšķirība ietver specifisku apmācību, kas ir nepieciešama uzņēmējā dalībvalstī un aptver mācību priekšmetus, kas būtiski atšķiras no tiem, ko aptver pretendenta kompetences apliecinājums vai kvalifikāciju apliecinošais dokuments.

2. Ja uzņēmēja dalībvalsts izmanto 1. punktā paredzēto iespēju, tai ir jādod pretendents tiesības izvēlēties starp adaptācijas periodu un zināšanu pārbaudi.

Ja attiecībā uz konkrēto profesiju dalībvalsts uzskata, ka nepieciešams atkāpties no šā punkta iepriekšējā daļā noteiktās prasības dot pretendents tiesības izvēlēties starp adaptācijas periodu un zināšanu pārbaudi, tad šī dalībvalsts iepriekš informē pārējās dalībvalstis un Komisiju un sniedz pietiekamu pamatojumu šādai atkāpei.

Ja pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas Komisija uzskata, ka šā punkta otrajā daļā minētā atkāpe nav atbilstoša vai ka tā neatbilst Kopienas tiesību aktiem, tad tā trīs mēnešu laikā lūdz attiecīgo dalībvalsti atturēties no paredzētā pasākuma īstenošanas. Ja iepriekšminētajā termiņā no Komisijas nav saņemta atbilde, atkāpi var piemērot.

3. Atkāpjoties no pretendenta izvēles tiesību principa, kā noteikts 2. punktā, attiecībā uz profesijām, darbības veikšanai kurās vajadzīga attiecīgās valsts tiesību aktu precīza pārzināšana un kurās konsultācijas un/vai palīdzības sniegšana saistībā ar

attiecīgās valsts tiesību aktiem ir būtisks un pastāvīgs profesionālās darbības aspekts, uzņēmēja dalībvalsts var noteikt vai nu adaptācijas periodu, vai arī zināšanu pārbaudi.

Tas attiecas arī uz gadījumiem, kas paredzēti 10. panta b) un c) punktā; 10. panta d) punktā - attiecībā uz ārstiem un zobārstiem; 10. panta f) punktā - attiecībā uz gadījumiem, kad ieceļotājs vēlas saņemt atzīšanu citā dalībvalstī, kurā attiecīgo profesionālo darbību veic vispārējās aprūpes māsas vai specializētās māsas ar tāda speciālista kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu, kas saņēmis apmācību, pēc kuras pabeigšanas piešķir V pielikuma 5.2.2. punktā paredzēto profesionālo nosaukumu; un 10. panta g) punktā.

Gadījumos, uz ko attiecas 10. panta a) punkts, uzņēmēja dalībvalsts var prasīt adaptācijas periodu vai zināšanu pārbaudi, ja ieceļotājs ir paredzējis kā pašnodarbinātā persona vai kā uzņēmuma vadītājs veikt profesionālo darbību, kurai ir nepieciešama specifisku spēkā esošo attiecīgās valsts tiesību normu pārzināšana un piemērošana, un ja sakarā ar šādas darbības veikšanu uzņēmēja dalībvalsts kompetentās iestādes prasību pārzināt un piemērot šīs tiesību normas izvirza arī saviem pilsoņiem.

4. Šā panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta piemērošanas nolūkā "mācību priekšmeti, kas būtiski atšķiras" nozīmē mācību priekšmetus, kuru pārzināšana ir būtiska darbības veikšanai attiecīgajā profesijā un attiecībā uz kuriem ieceļotāja saņemtā apmācība tās ilguma vai satura nozīmē būtiski atšķiras no apmācības, kas vajadzīga uzņēmējā dalībvalstī.

5. Šā panta 1. punktu piemēro, atbilstīgi ņemot vērā proporcionalitātes principu. Jo īpaši, ja uzņēmēja dalībvalsts paredz prasīt, lai pretendents pabeidz adaptācijas periodu vai veic zināšanu pārbaudi, tad tai vispirms jāpārlicinās par to, vai zināšanas, ko pretendents apguvis savas profesionālās pieredzes gaitā dalībvalstī vai trešajā valstī, ir tādas zināšanas, kas pilnīgi vai daļēji aptver 4. punktā minēto būtisko atšķirību.

15. pants

Atteikšanās no kompensācijas pasākumiem kopīgu platformu gadījumā

1. Šā panta nolūkā "kopīgās platformas" ir definētas kā tādu profesionālās kvalifikācijas kritēriju komplekss, kuri ir piemēroti tam, lai kompensētu konstatētās būtiskās atšķirības starp apmācību prasībām, kas attiecīgās profesijas sakarā pastāv dažādās dalībvalstīs. Šīs būtiskās atšķirības nosaka, salīdzinot apmācību ilgumu un saturu vismaz divās trešdaļās dalībvalstu, tostarp visās dalībvalstīs, kas reglamentē attiecīgo profesiju. Apmācību satura atšķirību pamatā var būt būtiskas atšķirības profesionālās darbības jomā.

2. Šā panta 1. punktā definētās kopīgās platformas Komisijai var iesniegt vai nu dalībvalstis, vai arī profesionālās asociācijas vai organizācijas, kas ir reprezentatīvas valsts un Eiropas līmenī. Ja Komisija, iepriekš apspriedusies ar dalībvalstīm, uzskata, ka attiecīgās kopīgās platformas projekts sekmē profesionālo kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu, tā var iesniegt pasākumu projektu, lai tos pieņemtu saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Ja pretendenta profesionālā kvalifikācija atbilst kritērijiem, kas noteikti pasākumā, kurš pieņemts saskaņā ar 2. punktu, uzņēmēja dalībvalsts atsakās no kompensācijas pasākumu piemērošanas saskaņā ar 14. pantu.

4. Šā panta 1. līdz 3. punkts neskar dalībvalstu kompetenci lemt par profesionālajām kvalifikācijām, kādas nepieciešamas darbības veikšanai profesijās tās teritorijā, kā arī par savu izglītības un profesionālās apmācības sistēmu saturu un organizāciju.

5. Ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar 2. punktu pieņemtā pasākumā noteiktie kritēriji vairs nesniedz atbilstošas garantijas attiecībā uz profesionālajām kvalifikācijām, tā attiecīgi informē Komisiju, kas vajadzības gadījumā iesniedz pasākuma projektu saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru.

6. Komisija līdz 2010. gada 20. oktobrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā panta darbību un vajadzības gadījumā, atbilstošus priekšlikumus šā panta grozīšanai.

II NODAĻA

Profesionālās pieredzes atzīšana

16. pants

Prasības attiecībā uz profesionālo pieredzi

Ja kādā dalībvalstī attiecībā uz kādas IV pielikumā uzskaitītās darbības sākšanu vai veikšanu pastāv nosacījums, ka pretendents vajadzīgas vispārējas, komerciālas vai profesionālas zināšanas un prasmes, tad šī dalībvalsts par attiecīgo zināšanu un spēju pietiekamu apliecinājumu atzīst iepriekšēju šīs darbības veikšanu citā dalībvalstī. Šādai darbībai jābūt veiktai saskaņā ar 17., 18. un 19. pantu.

17. pants

Darbības, kas minētas IV pielikuma I sarakstā

1. Attiecībā uz darbībām, kas minētas IV pielikuma I sarakstā, konkrētajai darbībai iepriekš jābūt veiktai:

- a) sešus gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā; vai
- b) trīs gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā, ja attiecīgā persona var pierādīt, ka viņa konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmusi vismaz trīs gadus ilgu apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu; vai
- c) četrus gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā, ja attiecīgā persona var pierādīt, ka viņa konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmusi vismaz divus gadus ilgu apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu; vai
- d) trīs gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas statusā, ja attiecīgā persona var pierādīt, ka viņa vismaz piecus gadus ir veikusi konkrēto darbību kā darbinieks; vai
- e) piecus gadus pēc kārtas vadošā amatā, no kuriem vismaz trīs gadi saistīti ar tehniskiem pienākumiem un atbildību par vismaz vienu uzņēmējdarbības nodaļu, ja attiecīgā persona var pierādīt, ka viņa konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmusi vismaz trīs gadus ilgu apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu.

2. Šā panta 1. punkta a) un d) apakšpunktā minētajos gadījumos darbībai nedrīkst būt izbeigta vairāk kā 10 gadus pirms dienas, kad attiecīgā persona iesniegusi pilnīgu pieteikumu 56. pantā minētajai kompetentajai iestādei.

3. Šā panta 1. punkta e) apakšpunkts neattiecas uz darbībām, kas attiecas uz ISIC nomenklatūras ex 855. grupu "Frizētavas".

18. pants

Darbības, kas minētas IV pielikuma II sarakstā

1. Attiecībā uz darbībām, kas minētas IV pielikuma II sarakstā, konkrētajai darbībai iepriekš jābūt veiktai:

- a) piecus gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā; vai
- b) trīs gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmis vismaz trīs gadus ilgu apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu; vai

- c) četrus gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmis vismaz divus gadus ilgu apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu; vai
- d) trīs gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš vismaz piecus gadus ir veicis konkrēto darbību kā darbinieks; vai
- e) piecus gadus pēc kārtas darbinieka statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmis vismaz trīs gadus ilgu apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu; vai
- f) sešus gadus pēc kārtas darbinieka statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmis vismaz divus gadus ilgu apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu.

2. Šā panta 1. punkta a) un d) apakšpunktā minētajos gadījumos darbība nedrīkst būt izbeigta vairāk kā 10 gadus pirms dienas, kad attiecīgā persona iesniegusi pilnīgu pieteikumu 56. pantā minētajai kompetentajai iestādei.

19. pants

Darbības, kas minētas IV pielikuma III sarakstā

1. Attiecībā uz darbībām, kas minētas IV pielikuma III sarakstā, konkrētajai darbībai iepriekš jābūt veiktai:
- a) trīs gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā; vai
- b) divus gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmis apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu; vai
- c) divus gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš vismaz trīs gadus ir veicis konkrēto darbību kā darbinieks; vai
- d) trīs gadus pēc kārtas darbinieka statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmis apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts

vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu.

2. Šā panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā minētajos gadījumos darbība nedrīkst būt izbeigta vairāk kā 10 gadus pirms dienas, kad attiecīgā persona iesniegusi pilnīgu pieteikumu 56. pantā minētajai kompetentajai iestādei.

20. pants

Grozījumi IV pielikumā ietvertajos darbību sarakstos

Lai atjauninātu vai precizētu nomenklatūru, IV pielikumā ietvertos to darbību sarakstus, uz kurām attiecas profesionālās pieredzes atzišana saskaņā ar 16. pantu, var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, un ar nosacījumu, ka šādi grozījumi nav saistīti ar izmaiņām darbībās, kuras attiecas uz vairākām kategorijām.

III NODAĻA

Atzišana, pamatojoties uz minimālo apmācības nosacījumu saskaņošanu

1. sadaļa

Vispārējie noteikumi

21. pants

Automātiskās atzišanas princips

1. Ikviens dalībvalsts atzīst ārsta kvalifikāciju apliecinošos dokumentus, kas ļauj sākt profesionālo darbību kā ārstam ar pamatapmācību un specializētām ārstam, kā arī vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, specializēta zobārsta, veterinārārsta, farmaceita un arhitekta kvalifikāciju apliecinošos dokumentus, kuri attiecīgi uzskaitīti V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. un 5.7.1. punktā, kuri atbilst, attiecīgi, 24., 25., 31., 34., 35., 38., 44. un 46. pantā minētajiem minimālajiem apmācības nosacījumiem, un - saistībā ar profesionālās darbības sākšanu un veikšanu - tā piešķir šādiem dokumentiem savā teritorijā tādu pašu spēku, kāds ir šīs dalībvalsts izsniegtiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem.

Šiem kvalifikāciju apliecinošajiem dokumentiem jābūt dalībvalstu kompetento iestāžu izsniegtiem, un attiecīgos gadījumos tiem jāpievieno sertifikāti, kas uzskaitīti, attiecīgi, V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. vai 5.7.1. punktā.

Šā punkta pirmā un otrā daļa neiespaido iegūtās tiesības, kas minētas 23., 27., 33., 37., 39. un 49. pantā.

2. Attiecībā uz vispārējās prakses ārsta darbības veikšanu attiecīgās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas ietvaros ikviena dalībvalsts atzīst V pielikuma 5.1.4. punktā uzskaitītos kvalifikāciju apliecinājumus, kas dalībvalstu pilsoņiem izsniegti citā dalībvalstī saskaņā ar 28. pantā paredzētajiem minimālajiem apmācības nosacījumiem.

Šā punkta iepriekšējā daļa neiespaido iegūtās tiesības, kas minētas 30. pantā.

3. Ikviena dalībvalsts atzīst vecmātes kvalifikāciju apliecinājumus, kas dalībvalstu pilsoņiem izsniegti citā dalībvalstī, uzskaitīti V pielikuma 5.5.2. punktā, atbilst 40. pantā minētajiem minimālajiem apmācības nosacījumiem un atbilst 41. pantā noteiktajiem kritērijiem, un - saistībā ar profesionālās darbības sākšanu un veikšanu - tā piešķir šādiem dokumentiem savā teritorijā tādu pašu spēku, kāds ir šīs dalībvalsts izsniegtiem kvalifikāciju apliecinājumus dokumentiem. Šis noteikums neiespaido iegūtās tiesības, kas minētas 23. un 43. pantā.

4. Attiecībā uz jaunu publiski pieejamu aptieku izveidi dalībvalstīm nav pienākuma piešķirt spēku V pielikuma 5.6.2. punktā minētajiem kvalifikāciju apliecinājumus dokumentiem. Šā punkta nolūkā par jaunām aptiekām uzskata arī aptiekas, kas atvērtas mazāk nekā trīs gadus.

5. Arhitekta kvalifikāciju apliecinājošais dokuments, kas minēts V pielikuma 5.7.1. punktā un uz ko attiecas automātiskā atzīšana saskaņā ar 1. punktu, apliecina tāda apmācības kursa pabeigšanu, kurš sākts ne agrāk kā minētajā pielikumā norādītajā akadēmiskajā atsauces gadā.

6. Attiecībā uz ārstu, vispārējās aprūpes māsu, zobārstu, veterinārārstu, vecmāšu un farmaceitu profesionālās darbības veikšanu ikviena dalībvalsts paredz nosacījumu, ka ir vajadzīgi kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, kuri attiecīgi minēti V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. un 5.6.2. punktā un kuri apstiprina, ka attiecīgā persona savas apmācības laikā, atbilstīgos gadījumos, ir apguvusi zināšanas un prasmes, kas minētas 24. panta 3. punktā, 31. panta 6. punktā, 34. panta 3. punktā, 38. panta 3. punktā, 40. panta 3. punktā un 44. panta 3. punktā.

Šis direktīvas 24. panta 3. punktā, 31. panta 6. punktā, 34. panta 3. punktā, 38. panta 3. punktā, 40. panta 3. punktā un 44. panta 3. punktā minētās zināšanas un prasmes var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai tās pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Šādi atjauninājumi nevienai dalībvalstij nerada vajadzību izdarīt grozījumus savos pastāvošajos tiesiskajos principos, kas paredz profesiju struktūru, attiecībā uz fizisku personu apmācību un nosacījumiem profesionālās darbības sākšanai.

7. Katra dalībvalsts informē Komisiju par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, ko tā pieņem attiecībā uz kvalifikā-

ciju apliecinājošo dokumentu izsniegšanu jomā, uz kuru attiecas šī nodaļa. Turklāt attiecībā uz kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu izsniegšanu 8. sadaļā minētajā jomā šo paziņojumu nosūta arī pārējām dalībvalstīm.

Komisija publicē attiecīgu paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, norādot nosaukumus, ko dalībvalsts pieņēmusi attiecībā uz kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem, un - attiecīgos gadījumos - struktūru, kas izsniedz attiecīgo kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu, kā arī to papildinošo sertifikātu un atbilstīgo profesionālo nosaukumu, kas minēts, attiecīgi, V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. vai 5.7.1. punktā.

22. pants

Kopīgi noteikumi par apmācību

Attiecībā uz 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. un 46. pantā minēto apmācību:

- dalībvalstis var atļaut daļlaika apmācību atbilstoši nosacījumiem, ko paredz kompetentās iestādes; šīs iestādes nodrošina to, ka šādas apmācības kopējais ilgums, līmenis un kvalitāte nav zemāka par nepārtrauktas pilna laika apmācības kopējo ilgumu, līmeni un kvalitāti;
- saskaņā ar katras dalībvalsts specifiskajām procedūrām tālākizglītība un tālākapmācība nodrošina to, ka studijas pabeigušās personas spēj sekot attīstībai profesionālajā jomā tāda līmeņi, lai nodrošinātu drošu un efektīvu profesionālās darbības veikšanu.

23. pants

Iegūtās tiesības

1. Neskarot iegūtās tiesības, kas ir specifiskas attiecīgajām profesijām, gadījumos, kad dalībvalstu pilsoņiem izsniegti ārsta kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, kas ļauj sākt profesionālo darbību kā ārstam ar pamatapmācību un specializētam ārstam, kā arī vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, specializēta zobārsta, veterinārārsta, vecmātes un farmaceita kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti neatbilst visām 24., 25., 31., 33., 34., 38., 40. un 44. pantā noteiktajām apmācības prasībām, ikviena dalībvalsts atzīst par pietiekamiem apliecinājumiem šo dalībvalstu izsniegtos kvalifikāciju apliecinājumus dokumentus, ja šie dokumenti apstiprina tādas apmācības sekmīgu pabeigšanu, kas sāka pirms V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. un 5.6.2. punktā paredzētajiem atsauces datumiem, un ja tiem pievienots sertifikāts, kurā apstiprina, ka piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas attiecīgā persona ir vismaz trīs gadus pēc kārtas faktiski un likumīgi veikusi konkrēto profesionālo darbību.

2. Šie paši noteikumi attiecas uz ārsta kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem, kas ļauj sākt profesionālo darbību kā ārstam ar pamatapmācību un specializētam ārstam, kā arī uz vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, specializēta zobārsta, veterinārārsta, vecmātes un farmaceita kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem, kas izsniegti bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritorijā un kas neatbilst visām 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. un 44. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām, ja šie dokumenti apstiprina tādas apmācības sekmīgu pabeigšanu, kas sāka pirms:

a) 1990. gada 3. oktobra - ārstiem ar pamatapmācību, vispārējās aprūpes māsām, zobārstiem ar pamatapmācību, specializētiem zobārstiem, veterinārārstiem, vecmātēm un farmaceitiem; un

b) 1992. gada 3. aprīļa - specializētiem ārstiem.

Šā punkta pirmajā daļā minētie kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti attiecīgajām personām dod tiesības veikt profesionālo darbību visā Vācijas teritorijā atbilstoši tādiem pašiem nosacījumiem kā kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, ko izsniegušas V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. un 5.6.2. punktā minētās Vācijas kompetentās iestādes.

3. Neskarot 37. panta 1. punktu, ikviena dalībvalsts atzīst dalībvalstu pilsoņu ārsta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kas ļauj sākt profesionālo darbību kā ārstam ar pamatapmācību un specializētam ārstam, kā arī vispārējās aprūpes māsas, veterinārārsta, vecmātes, farmaceita un arhitekta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kuri izsniegti bijušajā Čehoslovākijā vai kuru apmācība attiecībā uz Čehijas Republiku un Slovākiju sāka pirms 1993. gada 1. janvāra, ja vienas vai otras minētās dalībvalsts iestādes apstiprina, ka - attiecībā uz ārsta ar pamatapmācību, specializēta ārsta, vispārējās aprūpes māsas, veterinārārsta un vecmātes profesionālās darbības, 45. panta 2. punktā minētās farmaceita profesionālās darbības un 48. pantā minētās arhitekta profesionālās darbības sākšanu un veikšanu - tās teritorijā šiem kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem ir tāds pats juridiskais spēks kā šo dalībvalstu izsniegtajiem kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem un - attiecībā uz arhitektiem - kā kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem, kas attiecībā uz šīm dalībvalstīm norādīti VI pielikuma 6.1. punktā.

Šādam apstiprinājumam jāpievieno to pašu iestāžu izsniegts sertifikāts, kurā apstiprina, ka piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas dienas attiecīgā persona konkrētās dalībvalsts teritorijā vismaz trīs gadus pēc kārtas ir faktiski un likumīgi veikusi konkrēto profesionālo darbību.

4. Ikviena dalībvalsts atzīst dalībvalstu pilsoņu ārsta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kas ļauj sākt profesionālo darbību kā ārstam ar pamatapmācību un specializētam ārstam, kā arī vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, specializēta zobārsta, veterinārārsta, vecmātes, farmaceita un arhitekta kvalifikāciju

apliecinājošos dokumentus, kuri izsniegti bijušajā Padomju Savienībā vai kuru apmācība sāka:

a) attiecībā uz Igauniju — pirms 1991. gada 20. augusta;

b) attiecībā uz Latviju — pirms 1991. gada 21. augusta;

c) attiecībā uz Lietuvu — pirms 1990. gada 11. marta,

ja vienas, otras vai trešās minētās dalībvalsts iestādes apstiprina, ka - attiecībā uz ārsta ar pamatapmācību, specializēta ārsta, vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, specializēta zobārsta, veterinārārsta un vecmātes profesionālās darbības, 45. panta 2. punktā minētās farmaceita profesionālās darbības un 48. pantā minētās arhitekta profesionālās darbības sākšanu un veikšanu - tās teritorijā šiem kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem ir tāds pats juridiskais spēks kā šo dalībvalstu izsniegtajiem kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem un - attiecībā uz arhitektiem - kā kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem, kas attiecībā uz šīm dalībvalstīm norādīti VI pielikuma 6.1. punktā.

Šādam apstiprinājumam jāpievieno to pašu iestāžu izsniegts sertifikāts, kurā apstiprina, ka piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas dienas attiecīgā persona to teritorijā vismaz trīs gadus pēc kārtas ir faktiski un likumīgi veikusi konkrēto profesionālo darbību.

Attiecībā uz veterinārārstu kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem, kuri izsniegti bijušajā Padomju Savienībā vai kuru apmācība attiecībā uz Igauniju sāka pirms 1991. gada 20. augusta, šā punkta iepriekšējā daļā minētajam apstiprinājumam jāpievieno Igaunijas iestāžu izsniegts sertifikāts, kurā apstiprina, ka septiņos gados pirms sertifikāta izsniegšanas dienas attiecīgā persona šīs dalībvalsts teritorijā vismaz piecus gadus pēc kārtas ir faktiski un likumīgi veikusi konkrēto profesionālo darbību.

5. Ikviena dalībvalsts atzīst dalībvalstu pilsoņu ārsta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kas ļauj sākt profesionālo darbību kā ārstam ar pamatapmācību un specializētam ārstam, kā arī vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, specializēta zobārsta, veterinārārsta, vecmātes, farmaceita un arhitekta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kuri izsniegti bijušajā Dienvidslāvijā vai kuru apmācība attiecībā uz Slovēniju sāka pirms 1991. gada 25. jūnija, ja minētās dalībvalsts iestādes apstiprina, ka - attiecībā uz ārsta ar pamatapmācību, specializēta ārsta, vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, specializēta zobārsta, veterinārārsta un vecmātes profesionālās darbības, 45. panta 2. punktā minētās farmaceita profesionālās darbības un 48. pantā minētās arhitekta profesionālās darbības sākšanu un veikšanu - tās teritorijā šiem kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem ir tāds pats juridiskais spēks kā šīs dalībvalsts izsniegtajiem kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem un - attiecībā uz arhitektiem - kā kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem, kas attiecībā uz šo dalībvalsti norādīti VI pielikuma 6.1. punktā.

Šādam apstiprinājumam jāpievieno to pašu iestāžu izsniegtos sertifikātus, kurā apstiprina, ka piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas dienas attiecīgā persona šīs dalībvalsts teritorijā vismaz trīs gadus pēc kārtas ir faktiski un likumīgi veikusi konkrēto profesionālo darbību.

6. Ikviens dalībvalsts - attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem izsniegtiem ārsta, vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, veterinārārsta, vecmātes un farmaceita kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem, kas neatbilst profesionālajiem nosaukumiem, kuri attiecībā uz šo dalībvalsti norādīti V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. un 5.6.2. punktā - atzīst par pietiekamiem apliecinājumiem šo dalībvalstu izsniegtos kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kuriem pievienots kompetento iestāžu vai struktūru izsniegts sertifikāts.

Šā punkta pirmajā daļā minētajā sertifikātā apstiprina, ka attiecīgais kvalifikāciju apliecinājošais dokuments apliecina sekmīgu apmācības pabeigšanu saskaņā ar, attiecīgi, 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40. un 44. pantu un ka dalībvalsts, kas izsniegusi šo kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu, tam piemēro tādos pašus noteikumus kā kvalifikācijām, kuru profesionālie nosaukumi uzskaitīti V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. un 5.6.2. punktā.

2. sadaļa

Ārsti

24. pants

Ārstu pamatapmācība

1. Uz ārsta pamatapmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt diplomam vai sertifikātam, kas dod tiesības attiecīgo studiju nolūkā stāties universitātē.

2. Ārsta pamatapmācība ir kopā vismaz sešus gadus ilgās studijas vai 5 500 stundas teorētiskās un praktiskās apmācības, ko nodrošina vai pārrauga universitāte.

Attiecībā uz personām, kuras sākušas studijas pirms 1972. gada 1. janvāra, šā punkta pirmajā daļā minētais apmācību kurss var ietvert sešus mēnešus ilgu pilna laika praktisko apmācību universitātes līmenī kompetentu iestāžu uzraudzībā.

3. Ārsta pamatapmācība garantē, ka attiecīgā persona ir apguvusi šādas zināšanas un prasmes:

a) atbilstīgas zināšanas tajās zinātnēs, kas ir medicīnas pamatā, un labu izpratni par zinātniskajām metodēm, tostarp bioloģisko funkciju mērīšanas principiem, zinātniski noteiktu faktu vērtēšanu un datu analīzi;

b) pietiekamu izpratni par vesela un slima cilvēka ķermeni, funkcijām un uzvedību, kā arī par saistību starp cilvēka veselības stāvokli un fizisko un sociālo vidi;

c) atbilstīgas zināšanas par klīniskajām disciplīnām un praksi, kas šai personai nodrošina visaptverošu priekšstatu par garīgajām un fiziskajām slimībām, par medicīnu tās profilakses, diagnosticēšanas un terapijas aspektos un par cilvēku reprodūktīvo funkciju;

d) piemērotu klīnisko pieredzi, kas iegūta slimnīcās atbilstīgā pārraudzībā.

25. pants

Specializēto ārstu apmācība

1. Uz specializētā ārsta apmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt pabeigtām un apstiprinātām sešus gadus ilgām studijām, kuras ir daļa no 24. pantā minētās apmācību programmas un kuru gaitā attiecīgā persona ir apguvusi atbilstīgās zināšanas medicīnas pamatdisciplīnās.

2. Specializētā ārsta apmācība ir teorētiskā un praktiskā apmācība universitātē vai apmācītātiesīgā slimnīcā, vai - attiecīgā gadījumā - ārstniecības iestādē, ko šādam nolūkam apstiprinājušas kompetentas iestādes vai struktūras.

Dalībvalstis nodrošina to, ka minimālais ilgums specializēto ārstu apmācības kursiem, kas minēti V pielikuma 5.1.3. punktā, nav mazāks par minētajā punktā noteikto ilgumu. Apmācība notiek kompetentu iestāžu vai struktūru uzraudzībā. Tā ietver apmācāmā specializētā ārsta personisku dalību darbībā un pienākumos saistībā ar attiecīgajiem pakalpojumiem.

3. Apmācību nodrošina kā pilna laika apmācību īpašās iestādēs, ko atzinušas kompetentās iestādes. Apmācība paredz tādu dalību visās ārstniecības darbībās tajā nodaļā, kurā notiek apmācība, tostarp dežūrās, lai saskaņā ar kompetento iestāžu noteiktajām procedūrām apmācāmais speciālists visas darba nedēļas laikā un visu gadu visu profesionālo darbību veltītu savai praktiskajai un teorētiskajai apmācībai. Tāpēc uz šiem amatiem attiecas atbilstošs atalgojums.

4. Attiecībā uz specializētā ārsta apmācības apliecinājuma izsniegšanu dalībvalstis piemēro nosacījumu, ka ir vajadzīgs V pielikuma 5.1.1. punktā minētais ārsta pamatapmācības apliecinājums.

5. Šīs direktīvas V pielikuma 5.1.3. punktā minētos minimālos apmācības periodus var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai tos pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

26. pants

Specializēto ārstu apmācības veidi

Šis direktīvas 21. pantā minētais specializētā ārsta kvalifikāciju apliecinātais dokuments ir tāds dokuments, kuru piešķirušas V pielikuma 5.1.2. punktā minētās kompetentās iestādes vai struktūras un kurš attiecībā uz konkrēto specializēto apmācību atbilst profesionālajiem nosaukumiem, kas lietoti dažādās dalībvalstīs un uzskaitīti V pielikuma 5.1.3. punktā.

Lai atjauninātu šo direktīvu, ņemot vērā izmaiņas dalībvalstu tiesību aktos, par jaunu medicīnas specialitāšu, kas kopīgas vismaz divām piektdaļām dalībvalstu, iekļaušanu V pielikuma 5.1.3. punktā var lemt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru.

27. pants

Specializēto ārstu specifiskās iegūtās tiesības

1. Attiecībā uz specializētajiem ārstiem, kuru specializētā ārsta daļlaika apmācību reglamentēja 1975. gada 20. jūnijā spēkā esošie normatīvie un administratīvie akti un kuri savu specializētā ārsta apmācību sāka ne vēlāk kā 1983. gada 31. decembrī, uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai viņu kvalifikāciju apliecinātajiem dokumentiem tiktu pievienots sertifikāts, kurā apstiprina, ka piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas attiecīgā persona vismaz trīs gadus pēc kārtas ir faktiski un likumīgi veikusi konkrēto profesionālo darbību.

2. Ikviens dalībvalsts atzīst specializēta ārsta kvalifikāciju apliecinātos dokumentus, kas Spānijā piešķirti ārstiem, kuri savu speciālista apmācību pabeiguši līdz 1995. gada 1. janvārim, pat ja šī apmācība neatbilst 25. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām, ja šo kvalifikāciju apliecināto dokumentu papildina sertifikāts, kuru izsniegušas Spānijas kompetentās iestādes un kurā apstiprina, ka attiecīgā persona ir nokārtojusi specifiskās profesionālās kompetences pārbaudījumu, kas veikts atbilstīgi Karaliskajā Dekrētā 1497/99 noteiktajiem izņēmuma pasākumiem attiecībā uz atzīšanu, lai pārliecinātos par to, ka attiecīgajai personai ir zināšanu un prasmju līmenis, kas līdzvērtīgs to ārstu zināšanu un prasmju līmenim, kuriem ir specializēta ārsta kvalifikācija, kas attiecībā uz Spāniju noteikta V pielikuma 5.1.2. un 5.1.3. punktā.

3. Ikviens dalībvalsts, kura ir atcēlusi savus normatīvos vai administratīvos aktus attiecībā uz specializēta ārsta kvalifikāciju apliecināto dokumentu piešķiršanu, kas minēti V pielikuma 5.1.2. un 5.1.3. punktā, un kura pieņēmusi pasākumus attiecībā uz iegūtajām tiesībām, kas attiecas uz tās pilsoņiem, piešķir tiesības citu dalībvalstu pilsoņiem izmantot šādus pasākumus, ja šāds kvalifikāciju apliecinātais dokuments ir izsniegts pirms

datuma, kad uzņēmēja dalībvalsts pārtrauca izsniegt šādus dokumentus attiecībā uz konkrēto specialitāti.

Datumi, kad šādi noteikumi ir atcelti, ir norādīti V pielikuma 5.1.3. punktā.

28. pants

Vispārējās prakses ārstu specifiskā apmācība

1. Uz vispārējās prakses ārstu specifisko apmācību sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt pabeigtām un apstiprinātām sešus gadus ilgām studijām, kas ir daļa no 24. pantā minētās apmācību programmas.

2. Vispārējās prakses ārstu specifiskā apmācība, pēc kuras pabeigšanas piešķir kvalifikāciju apliecināto dokumentu, ko izsniedz laikposmā līdz 2006. gada 1. janvārim, ir vismaz divus gadus ilga pilna laika apmācība. Attiecībā uz kvalifikāciju apliecinātajiem dokumentiem, ko izsniedz pēc minētā datuma, apmācība ir vismaz trīs gadus ilga pilna laika apmācība.

Ja 24. pantā minētā apmācības programma ietver praktisko apmācību, ko nodrošina vai nu apstiprinātā slimnīcā, kuras rīcībā ir atbilstīgs vispārējais medicīniskais aprīkojums un kurā sniedz atbilstīgus pakalpojumus, vai apstiprinātā vispārējā medicīniskajā praksē, vai arī apstiprinātā centrā, kur ārsti sniedz primāro veselības aprūpi, tad šādas praktiskās apmācības ilgumu līdz, ilgākais, vienam gadam var iekļaut apmācības ilgumā, kas šā punkta pirmajā daļā paredzēts attiecībā uz kvalifikāciju apliecinātajiem dokumentiem, kurus izsniedz 2006. gada 1. janvārī vai pēc tam.

Šā punkta otrajā daļā paredzēto iespēju var izmantot vienīgi tās dalībvalstīs, kurās 2001. gada 1. janvārī vispārējās prakses ārstu specifiskās apmācības ilgums ir divi gadi.

3. Vispārējās prakses ārstu specifisko apmācību nodrošina kā pilna laika apmācību kompetento iestāžu vai struktūru uzraudzībā. Tā ir vairāk praktiska nekā teorētiska.

Praktisko apmācību nodrošina, no vienas puses, vismaz sešus mēnešus apstiprinātā slimnīcā, kuras rīcībā ir atbilstīgs aprīkojums un kurā sniedz atbilstīgus pakalpojumus, un, no otras puses, vismaz sešus mēnešus apstiprinātā vispārējā medicīniskajā praksē vai apstiprinātā centrā, kur ārsti sniedz primāro veselības aprūpi.

Praktiskā apmācība notiek saistībā ar pārējām veselības aprūpes iestādēm vai struktūrām, kas saistītas ar vispārējo ārstniecību. Neskarot šā punkta otrajā daļā noteiktos minimālos periodus, ne ilgāk kā sešus mēnešus praktisko apmācību tomēr var nodrošināt citās apstiprinātās iestādēs vai veselības aprūpes struktūrās, kas saistītas ar vispārējo medicīnu.

Apmācība prasa apmācāmās personas personisku dalību profesionālajā darbībā un to personu pienākumos, ar kurām apmācāmā persona strādā.

4. Attiecībā uz vispārējās prakses ārsta kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs paredz nosacījumu, ka ir vajadzīga ārsta ar pamatapmācību kvalifikāciju apliecināšanas dokuments, kas minēts V pielikuma 5.1.1. punktā.

5. Dalībvalstis var V pielikuma 5.1.4. punktā minētos kvalifikāciju apliecināšanas dokumentus izsniegt ārstam, kas nav pabeidzis šajā pantā paredzēto apmācību, bet kurš ir pabeidzis citu papildu apmācību, ko apstiprina kādas dalībvalsts kompetento iestāžu izsniegts kvalifikāciju apliecināšanas dokuments. Tomēr dalībvalstis var piešķirt kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu vienīgi tad, ja tas apstiprina zināšanu līmeni, kas kvalitātes aspektā ir ekvivalents zināšanu līmenim, kuru iegūst šajā pantā paredzētajā apmācībā.

Dalībvalstis nosaka, *inter alia*, to, ciktāl pretendenta iepriekš iegūtā papildu apmācība un profesionālā pieredze var aizstāt šajā pantā paredzēto apmācību.

Dalībvalstis var izsniegt V pielikuma 5.1.4. pantā minēto kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu vienīgi tad, ja pretendents ir vismaz sešus mēnešus ilga vispārējās ārstniecības pieredze vispārējā medicīniskajā praksē vai centrā, kur ārsti sniedz 3. punktā minēto veidu primāro veselības aprūpi.

29. pants

Vispārējās prakses ārstu profesionālās darbības veikšana

Ievērojot noteikumus par iegūtajām tiesībām, ikviena dalībvalsts attiecībā uz vispārējās prakses ārsta darbības veikšanu attiecīgās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas ietvaros paredz nosacījumu, ka ir vajadzīgs kāds no V pielikuma 5.1.4. punktā minētajiem kvalifikāciju apliecināšanas dokumentiem.

Dalībvalstis šo nosacījumu var neattiecināt uz personām, kas attiecīgajā laikā apgūst vispārējās prakses ārsta specifisko apmācību.

30. pants

Vispārējās prakses ārstu specifiskās iegūtās tiesības

1. Ikviena dalībvalsts nosaka iegūtās tiesības. Tomēr dalībvalsts kā vienas no iegūtajām tiesībām nosaka tiesības veikt vispārējās prakses ārsta darbību šīs dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas ietvaros bez V pielikuma 5.1.4. punktā minētā kvalifikāciju apliecināšanas dokumenta attiecībā uz visiem ārstiem, kuriem minētajā punktā noteiktajā atsaucē datumā ir šīs tiesības saskaņā ar noteikumiem par medicīnas profesijām, kas

ļauj sākt profesionālo darbību kā ārstam ar pamatapmācību, un kuriem minētajā datumā atbilstīgi 21. vai 23. pantam ir statuss attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

Ārstiem, kuriem ir iegūtās tiesības saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, ikviena dalībvalsts kompetentās iestādes pēc pieprasījuma izsniedz sertifikātu, kurā apstiprina, ka attiecīgajai personai ir tiesības veikt vispārējās prakses ārsta darbību attiecīgās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas ietvaros bez V pielikuma 5.1.4. punktā minētā kvalifikāciju apliecināšanas dokumenta.

2. Ikviena dalībvalsts atzīst 1. punkta otrajā daļā minētos sertifikātus, ko dalībvalstu pilsoņiem izsniegušas citas dalībvalstis, un piešķir šādiem sertifikātiem savā teritorijā tādu pašu spēku, kāds ir šīs dalībvalsts izsniegtiem kvalifikāciju apliecināšanas dokumentiem, kuri ļauj veikt vispārējās prakses ārsta darbību šīs dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas ietvaros.

3. sadaļa

Vispārējās aprūpes māsas

31. pants

Vispārējās aprūpes māsu apmācība

1. Uz vispārējās aprūpes māsu apmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt pabeigtai 10 gadus ilgai vispārējai izglītībai, ko apliecina vai nu dalībvalsts kompetentu iestāžu vai struktūru izsniegts diploms, sertifikāts vai cita veida apliecinājums, vai arī sertifikāts par eksāmena sekmīgu nokārtošanu ekvivalentā līmenī, lai iestātos māsu skolā.

2. Vispārējās aprūpes māsu apmācība ir pilna laika apmācība un aptver vismaz V pielikuma 5.2.1. punktā aprakstīto programmu.

Šīs direktīvas V pielikuma 5.2.1. punktā uzskaitīto saturu var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Šādi atjauninājumi nevienai dalībvalstij nerada vajadzību izdarīt grozījumus savos pastāvošajos tiesiskajos principos, kas paredz profesiju struktūru, attiecībā uz fizisku personu apmācību un nosacījumiem profesionālās darbības sākšanai.

3. Vispārējās aprūpes māsu apmācība ir vismaz trīs gadus ilgas studijas vai 4 600 stundu ilga teorētiskā un klīniskā apmācība, kurā teorētiskās apmācības ilgums ir vismaz viena trešdaļa un klīniskās apmācības ilgums — vismaz puse no apmācības minimālā ilguma. Dalībvalstis var attiecināt daļējus atbrīvojumus uz personām, kas daļu apmācības saņēmušas kursos, kuru līmenis ir vismaz ekvivalents šādai apmācībai.

Dalībvalstis nodrošina to, ka iestādes, kas nodrošina māsu apmācību, ir atbildīgas par teorētiskās un klīniskās apmācības saskaņošanu visā studiju programmas gaitā.

4. Teorētiskā apmācība ir tā māsu apmācības daļa, kurā apmācāmās māsas apgūst profesionālās zināšanas, priekšstatus un prasmes, kas nepieciešamas vispārējās veselības aprūpes organizēšanai, īstenošanai un izvērtēšanai. Apmācību nodrošina pacientu aprūpes skolotāji un citas kompetentas personas māsu skolās un citās apmācību iestādēs, ko izraugās apmācību iestāde.

5. Klīniskā apmācība ir tā māsu apmācības daļa, kurā apmācāmās māsas, būdamas daļa no komandas un tiešā saskarē ar veselū vai slimu personu un/vai sabiedrības daļu, apgūst to, kā organizēt, īstenot un izvērtēt nepieciešamo pacientu aprūpi, pamatojoties uz viņu apgūtajām zināšanām un prasmēm. Apmācāmās māsas apgūst ne vien darbu komandā, bet arī to, kā vadīt komandu un organizēt pacientu aprūpi - tostarp personu un nelielu grupu veselības izglītību - veselības aprūpes iestādē vai sabiedrībā.

Šī apmācība notiek slimnīcās un citās veselības aprūpes iestādēs, un sabiedrībā pacientu aprūpes skolotāju pārraudzībā un sadarbībā ar citām kvalificētām māsām, kuras nodrošina palīdzību. Mācību procesā var piedalīties arī citi kvalificēti darbinieki.

Apmācāmās māsas piedalās attiecīgās nodaļas darbā tiktāl, ciktāl šī darbība atbilst viņu apmācībai, dodot viņām iespēju apgūt ar pacientu aprūpi saistītos pienākumus.

6. Vispārējās aprūpes māsas apmācība garantē, ka attiecīgā persona ir apguvusi šādas zināšanas un prasmes:

- a) atbilstīgas zināšanas tajās zinātnēs, kas ir vispārējās aprūpes māsas darbības pamatā, tostarp pietiekamu izpratni par vesela un slima cilvēka ķermeni, funkcijām un uzvedību, kā arī par saistību starp cilvēka veselības stāvokli un fizisko un sociālo vidi;
- b) pietiekamas zināšanas par profesijas būtību un ētiku, kā arī par vispārējiem veselības un pacientu aprūpes principiem;
- c) atbilstošu klīnisko pieredzi; šāda pieredze, kuru izraugās tās apmācības vērtības dēļ, būtu jāiegūst kvalificēta māsu perso-

nāla pārraudzībā un tādās vietās, kur kvalificēta personāla skaits un aprīkojums ir atbilstošs pacienta aprūpei;

- d) spēju piedalīties veselības aprūpes personāla praktiskajā apmācībā un pieredzi darbā ar šādu personālu;
- e) pieredzi darbā ar citu profesiju pārstāvjiem veselības aprūpes sektorā.

32. pants

Vispārējās aprūpes māsu profesionālās darbības veikšana

Šīs direktīvas nolūkā vispārējās aprūpes māsu profesionālā darbība ir tāda darbība, ko veic kā profesionālo darbību un kas minēta V pielikuma 5.2.2. punktā.

33. pants

Vispārējās aprūpes māsu specifiskās iegūtās tiesības

1. Ja uz vispārējās aprūpes māsām attiecas vispārējie noteikumi par iegūtajām tiesībām, tad 23. pantā minētajām darbībām ir jāietver pilna atbildība par pacientam sniegtās aprūpes plānošanu, organizēšanu un īstenošanu.

2. Attiecībā uz Polijā piešķirtu vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju piemēro tikai turpmāk izklāstītos noteikumus par iegūtajām tiesībām. Ciktāl tas attiecas uz dalībvalstu pilsoņiem, kuru vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju apliecinošie dokumenti izsniegti vai kuru apmācība sāka Polijā pirms 2004. gada 1. maija, un kas neatbilst 31. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām, dalībvalstis atzīst par pietiekamiem apliecinājumiem turpmāk norādītos vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju apliecinošos dokumentus, ja tiem pievienots sertifikāts, kurā apstiprina, ka attiecīgais dalībvalsts pilsonis norādīto laikposmā Polijā ir faktiski un likumīgi veicis vispārējās aprūpes māsas darbību:

- a) māsas bakalaura diploms (*dypnom licencjata pielegniarstwa*) — vismaz trīs gadus pēc kārtas piecu gadu laikposmā pirms sertifikāta izsniegšanas dienas;
- b) māsas diploms, kas apliecina medicīnas skolā iegūtu pēcvidusskolas izglītību (*dypnom pielegniarki albo pielegniarki dypломowanej*) — vismaz piecus gadus pēc kārtas septiņu gadu laikposmā pirms sertifikāta izsniegšanas dienas.

Minētajā darbībā jābūt ietvertai pilnai atbildībai par pacienta aprūpes plānošanu, organizēšanu un īstenošanu.

3. Dalībvalstis atzīst māsas kvalifikāciju apliecinātos dokumentus, kuri Polijā piešķirti māsām, kas līdz 2004. gada 1. maijam pabeigušas apmācību, kura neatbilst 31. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām un kuru apliecina bakalaura diploms, kas iegūts, pamatojoties uz īpašu kvalifikācijas celšanas programmu, kura paredzēta 11. pantā 2004. gada 20. aprīļa Aktā par grozījumiem Aktā par māsas un vecmātes profesiju un par dažiem citiem normatīvajiem aktiem (Polijas Republikas Oficiālais Vēstnesis, 2004. gada 30. aprīlis, Nr. 92, 885. poz.), un pamatojoties uz veselības ministra 2004. gada 11. maija Noteikumiem par sīki izstrādātiem nosacījumiem studiju nodrošināšanai māsām un vecmātēm, kurām ir vidusskolas atestāts (gala eksāmens — *matura*) un kuras ir beigušas medicīnas liceju un medicīnas skolu, kas apmāca māsas un vecmātes profesijā (Polijas Republikas Oficiālais Vēstnesis, 2004. gada 13. maijs, Nr. 110, 1170. poz.), lai tādējādi pārlicinātos, vai attiecīgajai personai ir zināšanu un kompetences līmenis, kas līdzvērtīgs to māsu zināšanu un kompetences līmenim, kurām ir kvalifikācija, kas attiecībā uz Poliju noteikta V pielikuma 5.2.2. punktā.

4. sadaļa

Zobārsti

34. pants

Zobārstu pamatapmācība

1. Uz zobārsta pamatapmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt diplomam vai sertifikātam, kas dalībvalstī dod tiesības attiecīgo studiju nolūkā stāties universitātēs vai augstskolās, kuru līmenis atzīts par ekvivalentu universitātes līmenim.

2. Zobārsta pamatapmācība ir kopā vismaz piecus gadus ilgas pilna laika teorētiskās un praktiskās studijas, kuras aptver vismaz V pielikuma 5.3.1. punktā aprakstīto programmu un kuras nodrošina universitāte vai augstskola, kas nodrošina apmācību, kuras līmenis atzīts par ekvivalentu universitātes līmenim, vai kuras nodrošina universitātes pārraudzībā.

Šis direktīvas V pielikuma 5.3.1. punktā uzskaitīto saturu var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Šādi atjauninājumi nevienai dalībvalstij nerada vajadzību izdarīt grozījumus savos pastāvošajos tiesiskajos principos, kas paredz profesiju struktūru, attiecībā uz fizisku personu apmācību un nosacījumiem profesionālās darbības sākšanai.

3. Zobārsta pamatapmācība garantē, ka attiecīgā persona ir apguvusi šādas zināšanas un prasmes:

- a) atbilstīgas zināšanas tajās zinātnēs, kas ir zobārstniecības pamatā, un labu izpratni par zinātniskajām metodēm, tostarp bioloģisko funkciju mērīšanas principiem, zinātniski noteiktu faktu vērtēšanu un datu analīzi;
- b) pietiekamu izpratni par vesela un slimā cilvēka ķermeni, funkcijām un uzvedību, kā arī par saistību starp cilvēka veselības stāvokli un fizisko un sociālo vidi tiktāl, ciktāl tas ietekmē zobārstniecību;
- c) atbilstīgas zināšanas gan par veselu, gan slimu zobu, mutes, žokļu un ar tiem saistīto audu uzbūvi un funkcijām un par to ietekmi uz pacienta vispārējo veselības stāvokli un fizisko un sociālo labklājību;
- d) atbilstīgas zināšanas par klīniskajām disciplīnām un praksi, kas zobārstam nodrošina visaptverošu priekšstatu par zobu, mutes, žokļu un ar tiem saistīto audu anomālijām, bojājumiem un slimībām, kā arī zināšanas par profilaktisko, diagnostisko un terapeitisko zobārstniecību;
- e) piemērotu klīnisko pieredzi atbilstīgā pārraudzībā.

Šī apmācība nodrošina, ka zobārstam ir nepieciešamās prasmes, lai veiktu visas darbības saistībā ar zobu, mutes, žokļu un ar tiem saistīto audu anomāliju un slimību profilaksi, diagnosticēšanu un ārstēšanu.

35. pants

Specializēto zobārstu apmācība

1. Uz specializētā zobārsta apmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka ir jābūt pabeigtai un apstiprinātai piecus gadus ilgai teorētiskajai un praktiskajai apmācībai, kas ir daļa no 34. pantā minētās apmācības, vai ka ir jābūt 23. un 37. pantā minētajiem dokumentiem.

2. Specializētā zobārsta apmācība ir teorētiskā un praktiskā apmācība universitātes centrā, ārstniecības mācību un pētījumu centrā vai, attiecīgos gadījumos, veselības aprūpes iestādē, ko šādam nolūkam apstiprinājušas kompetentās iestādes vai struktūras.

Specializētā zobārsta pilna laika kursi ir vismaz trīs gadus ilgi kursi, ko nodrošina kompetento iestāžu vai struktūru uzraudzībā. Tie ietver apmācāmā specializētā zobārsta personisku dalību attiecīgās iestādes darbībā un pienākumos.

Šā punkta otrajā daļā minēto apmācības minimālo ilgumu var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

3. Attiecībā uz specializētās zobārsta apmācības apliecinājuma izsniegšanu dalībvalstis piemēro nosacījumu, ka ir vajadzīgs V pielikuma 5.3.2. punktā minētais zobārsta pamatapmācības apliecinājums.

36. pants

Zobārstu profesionālās darbības veikšana

1. Šis direktīvas nolūkā zobārsta profesionālās darbības, kuras definētas 3. punktā un kuras veic atbilstoši V pielikuma 5.3.2. punktā uzskaitītajām profesionālajām kvalifikācijām.

2. Zobārsta profesija pamatojas uz 34. pantā minēto zobārsta apmācību, un tā ir atsevišķa profesija, kas ir nošķirta no citām vispārējās vai specializētās medicīnas profesijām. Zobārsta profesionālās darbības veikšanai ir nepieciešams V pielikuma 5.3.2. punktā minētais kvalifikāciju apliecinošais dokuments. Personām ar šādu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu piemēro tādu pašus noteikumus kā personām, uz ko attiecas 23. vai 37. pants.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka zobārstiem ir vispārēji nodrošināta iespēja sākt un veikt profilakses, diagnosticēšanas un ārstēšanas darbības attiecībā uz zobu, mutes, žokļu un ar tiem saistīto audu ietekmējošām anomālijām un slimībām, atbilstīgi ievērojot reglamentējošos noteikumus un profesionālās ētikas noteikumus, kas ir spēkā V pielikuma 5.3.2. punktā minētajos atsaucē datumos.

37. pants

Zobārstu specifiskās iegūtās tiesības

1. Attiecībā uz zobārsta profesionālās darbības veikšanu ikviena dalībvalsts atbilstoši V pielikuma 5.3.2. punktā minētajai kvalifikācijai atzīst ārsta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kuri Itālijā, Spānijā, Austrijā, Čehijas Republikā un Slovākijā izsniegti personām, kas sākušas ārsta apmācību atsaucē datumā, kurš attiecībā uz konkrēto dalībvalsti norādīts minētajā pielikumā, vai pēc minētā datuma, un kuriem pievienots attiecīgās dalībvalsts kompetento iestāžu izsniegts sertifikāts.

Sertifikātā jāapstiprina, ka ir izpildīti šādi divi nosacījumi:

a) piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas attiecīgā persona vismaz trīs gadus pēc kārtas šajā dalībvalstī ir faktiski, likumīgi un galvenokārt veikusi 36. pantā minēto darbību;

b) attiecīgajai personai ir atļauts veikt minēto darbību atbilstoši tādiem pašiem nosacījumiem kā personām, kam ir kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, kas attiecībā uz šo dalībvalsti norādīti V pielikuma 5.3.2. punktā.

Personām, kuras sekmīgi pabeigušas vismaz trīs gadus ilgas studijas, ko attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes apstiprina kā ekvivalentas 34. pantā minētajai apmācībai, neprasa trīs gadu praktiskā darba pieredzi, kas minēta šā punkta otrās daļas a) punktā.

Attiecībā uz Čehijas Republiku un Slovākiju kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem, kas piešķirti bijušajā Čehoslovākijā, piemēro tādu pašu atzīšanas līmeni kā Čehijas Republikā un Slovākijā piešķirtiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem un saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi izklāstīti šā punkta iepriekšējās daļās.

2. Ikviena dalībvalsts atzīst ārsta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kas Itālijā izsniegts personām, kuras savu universitātes medicīnisko apmācību sākušas pēc 1980. gada 28. janvāra un ne vēlāk kā 1984. gada 31. decembrī, ja tam pievienots Itālijas kompetento iestāžu izsniegts sertifikāts.

Sertifikātā jāapstiprina, ka ir izpildīti šādi trīs nosacījumi:

a) attiecīgā persona ir nokārtojusi atbilstošu zināšanu pārbaudi, ko veikušas Itālijas kompetentās iestādes, lai pārliecinātos par to, ka attiecīgajai personai ir zināšanu un prasmju līmenis, kas ir līdzvērtīgs to personu zināšanu un prasmju līmenim, kurām ir kurām ir kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, kas attiecībā uz Itāliju norādīti V pielikuma 5.3.2. punktā;

b) piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas attiecīgā persona vismaz trīs gadus pēc kārtas Itālijā ir faktiski, likumīgi un galvenokārt veikusi 36. pantā minēto darbību;

c) attiecīgajai personai ir atļauts veikt vai arī viņa arī faktiski, likumīgi un galvenokārt veic 36. pantā minēto darbību atbilstoši tādiem pašiem nosacījumiem kā personas, kam ir kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, kas attiecībā uz Itāliju norādīti V pielikuma 5.3.2. punktā.

Personām, kuras sekmīgi pabeigušas vismaz trīs gadus ilgas studijas, ko kompetentās iestādes apstiprina kā ekvivalentas 34. pantā minētajai apmācībai, neprasa zināšanu pārbaudi, kas minēta šā punkta otrās daļas a) punktā.

Personām, kuras sākušas savu universitātes medicīnisko apmācību pēc 1984. gada 31. decembra, piemēro tādu pašus noteikumus kā iepriekšminētajām personām, ja iepriekšminētās trīs gadus ilgās studijas sāktas pirms 1994. gada 31. decembra.

5. sadaļa

Veterinārārsti

38. pants

Veterinārārstu apmācība

1. Veterinārārsta apmācība ir kopā vismaz piecus gadus ilgas pilna laika teorētiskās un praktiskās studijas, kuras aptver vismaz V pielikuma 5.4.1. punktā minēto studiju programmu un kuras nodrošina universitāte vai augstskola, kas nodrošina apmācību, kuras līmenis atzīts par ekvivalentu universitātes līmenim, vai kuras nodrošina universitātes pārraudzībā.

Šis direktīvas V pielikuma 5.4.1. punktā uzskaitīto saturu var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Šādi atjauninājumi nevienai dalībvalstij nerada vajadzību izdarīt grozījumus savos pastāvošajos tiesiskajos principos, kas paredz profesiju struktūru, attiecībā uz fizisku personu apmācību un nosacījumiem profesionālās darbības sākšanai.

2. Uz veterinārārsta apmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt diplomam vai sertifikātam, kas attiecīgajai personai dod tiesības attiecīgo studiju nolūkā stāties universitātēs vai augstskolās, kuru līmeni attiecīgo studiju sakarā dalībvalsts ir atzinusi par ekvivalentu universitātes līmenim.

3. Veterinārārsta apmācība garantē, ka attiecīgā persona ir apguvusi šādas zināšanas un prasmes:

- a) atbilstīgas zināšanas tajās zinātnēs, kas ir veterinārārsta darbības pamatā;
- b) atbilstīgas zināšanas par veselu dzīvnieku ķermeni un funkcijām, par to kopšanu, reproduktīvo funkciju un higiēnu vispār, kā arī par dzīvnieku ēdināšanu, tostarp par barības ražošanā un konservēšanā izmantoto tehnoloģiju, kas saistīta ar dzīvnieku vajadzībām;
- c) atbilstīgas zināšanas par dzīvnieku uzvedību un aizsardzību;
- d) atbilstīgas zināšanas par dzīvnieku - atsevišķi vai grupās - slimību cēloņiem, raksturu, norisi, sekām, diagnosticēšanu un ārstēšanu, tostarp speciālas zināšanas par slimībām, ko iespējams pārnest uz cilvēkiem;
- e) atbilstīgas zināšanas profilaktiskajā medicīnā;
- f) atbilstīgas zināšanas par higiēnu un tehnoloģiju, kas saistīta ar dzīvnieku barības vai cilvēku patēriņam paredzētu dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu ražošanu, izgatavošanu un laišanu apgrozībā;

g) atbilstīgas zināšanas par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem attiecībā uz iepriekš uzskaitītajiem jautājumiem;

h) atbilstīgu klīnisko vai citu praktiskā pieredze attiecīgā pārraudzībā.

39. pants

Veterinārārstu specifiskās iegūtās tiesības

Neskarot 23. panta 4. punktu, attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem, kuru veterinārārsta kvalifikāciju apliecinošie dokumenti izsniegt vai kuru apmācība sāka Igaunijā pirms 2004. gada 1. maija, dalībvalstis atzīst šādu veterinārārsta kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, ja tam pievienots sertifikāts, kurā apstiprina, ka septiņos gados pirms sertifikāta izsniegšanas attiecīgā persona vismaz piecus gadus pēc kārtas Igaunijā ir faktiski un likumīgi veikusi konkrēto darbību.

6. sadaļa

Vecmātes

40. pants

Vecmāšu apmācība

1. Vecmāšu apmācība ir kopā vismaz:

- a) specifiska vecmātes pilna laika apmācība, kas ir vismaz trīs gadus ilgas teorētiskās un praktiskās studijas (I virziens), kuras aptver vismaz V pielikuma 5.5.1. punktā minēto programmu; vai
- b) 18 mēnešus ilga specifiska vecmātes pilna laika apmācība (II virziens), kura aptver vismaz V pielikuma 5.5.1. punktā minēto studiju programmu, kas nav bijusi daļa no vispārējās aprūpes māsu ekvivalentas apmācības.

Dalībvalstis nodrošina to, ka iestādes, kas nodrošina vecmāšu apmācību, ir atbildīgas par teorētiskās un klīniskās apmācības saskaņošanu visā studiju programmas gaitā.

Šis direktīvas V pielikuma 5.5.1. punktā uzskaitīto saturu var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Šādi atjauninājumi nevienai dalībvalstij nerada vajadzību izdarīt grozījumus savos pastāvošajos tiesiskajos principos, kas paredz profesiju struktūru, attiecībā uz fizisku personu apmācību un nosacījumiem profesionālās darbības sākšanai.

2. Attiecībā uz vecmāšu apmācības sākšanu piemēro vienu no šādiem nosacījumiem:

- a) I virzienam - jābūt pabeigtiem vismaz pirmajiem desmit gadiem vispārējās izglītības, vai
- b) II virzienam - jābūt vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju apliecinošam dokumentam, kā minēts V pielikuma 5.2.2. punktā.

3. Vecmātes apmācība garantē, ka attiecīgā persona ir apguvusi šādas zināšanas un prasmes:

- a) atbilstīgas zināšanas tajās zinātnēs, kas ir vecmāšu darbības pamatā, jo īpaši dzemdniecībā un ginekoloģijā;
- b) atbilstīgas zināšanas par profesijas ētiku un tiesību aktiem profesionālajā jomā;
- c) detalizētas zināšanas par bioloģiskajām funkcijām, anatomiju un fizioloģiju dzemdniecības jomā un attiecībā uz jaundzimušajiem, kā arī zināšanas par saistību starp cilvēka veselības stāvokli un fizisko un sociālo vidi un par cilvēka uzvedību;
- d) atbilstīgu klīnisko pieredzi, kas iegūta apstiprinātās iestādēs vecmātes darbā un dzemdniecībā kvalificēta personāla pārraudzībā;
- e) atbilstīgu izpratni par veselības aprūpes personāla apmācību un pieredzi darbā ar šādu personālu.

41. pants

Vecmātes kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu atzišanas procedūras

1. Uz V pielikuma 5.5.2. punktā minētajiem vecmātes kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem attiecas automātiska atzišana saskaņā ar 21. pantu tiktāl, ciktāl šie dokumenti atbilst vienam no šādiem kritērijiem:

- a) vecmātes pilna laika apmācība, kuras ilgums ir vismaz trīs gadi un:
 - i) uz kuru attiecas nosacījums, ka jābūt diplomam, sertifikātam vai citam kvalifikāciju apliecinājošam dokumentam, kas dod tiesības stāties universitātēs vai augstskolās vai kā citādi garantē ekvivalentu zināšanu līmeni; vai
 - ii) kuru papildina divus gadus ilga profesionālā prakse, par ko ir izsniegts sertifikāts saskaņā ar 2. punktu;
- b) vismaz divus gadus vai 3 600 stundas ilga vecmātes pilna laika apmācība, uz kuras sākšanu attiecas nosacījums, ka vajadzīgi V pielikuma 5.2.2. punktā minētie vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti;

- c) vismaz astoņpadsmit mēnešus vai 3 000 stundas ilga vecmātes pilna laika apmācība, uz kuras sākšanu attiecas nosacījums, ka vajadzīgi V pielikuma 5.2.2. punktā minētie vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, un pēc kuras ir pabeigta vienu gadu ilga profesionālā prakse, par ko izsniegts sertifikāts saskaņā ar 2. punktu.

2. Šā panta 1. punktā minēto sertifikātu izsniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes. Tas apstiprina, ka attiecīgā persona pēc vecmātes kvalifikāciju apliecinājošā dokumenta iegūšanas ir apmierinoši veicis visas vecmātes darbības atbilstošu laika periodu slimnīcā vai šim nolūkam apstiprinātā veselības aprūpes iestādē.

42. pants

Vecmātes profesionālās darbības veikšana

1. Šīs sadaļas noteikumi attiecas uz vecmāšu darbību, kuras neskarot 2. punktu - nosaka katra dalībvalsts un kuras veic, lietojot V pielikuma 5.5.2. punktā noteiktos profesionālos nosaukumus.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka vecmātēm ir iespēja sākt un veikt vismaz šādas darbības:

- a) informācijas un konsultāciju sniegšana attiecībā uz pareizu ģimenes plānošanu;
- b) grūtniecības diagnosticēšana un normālas grūtniecības novērošana; normālas grūtniecības attīstības novērošanā nepieciešamo izmeklējumu veikšana;
- c) tādu izmeklējumu nozīmēšana vai ieteikšana, kuri nepieciešami, lai pēc iespējas ātrāk diagnosticētu riska grūtniecības;
- d) programmu nodrošināšana, lai sagatavotu vecāku pienākumiem un bērna piedzimšanai, tostarp konsultācijas par higiēnu un barošanu;
- e) aprūpes un palīdzības sniegšana mātei dzemdību laikā, kā arī augļa stāvokļa novērošana dzemdē, izmantojot atbilstošu klīniskos un tehniskos līdzekļus;
- f) spontānu dzemdību pieņemšana, tostarp tādu dzemdību, kurās nepieciešama epiziotomija, un neatliekamajos gadījumos dzemdību pieņemšana ar ķeizargrieziena palīdzību;
- g) tādu anomālijas draudu pazīmju atpazīšana mātei vai bērnam, kuru gadījumā nepieciešams vērsties pie ārsta, un nepieciešamības gadījumā palīdzība ārstam; nepieciešamo neatliekamās medicīniskās palīdzības pasākumu veikšana ārsta prombūtnē, jo īpaši placentas manuāla izdalīšana, kam iespējami seko dzemdes dobuma manuāla izmeklēšana;

- h) jaundzimušā bērna izmeklēšana un aprūpe; jebkāda iniciatīva, kāda varētu būt nepieciešama, un, nepieciešamības gadījumā, tūlītēja makslīgās elpināšanas veikšana;
- i) mātes aprūpe un atlabšanas novērošana pēcdzemdību periodā un visas nepieciešamās konsultācijas mātei par bērna aprūpi, lai ļautu viņai nodrošināt jaundzimušā bērna optimālu attīstību;
- j) ārstu nozīmētās ārstēšanas veikšana;
- k) nepieciešamo rakstisko ziņojumu sagatavošana.

43. pants

Vecmāšu specifiskās iegūtās tiesības

1. Attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem, kuru vecmātes kvalifikāciju apliecinošais dokuments atbilst visām 40. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām, taču saskaņā ar 41. pantu netiek atzīts, ja tam nav pievienots sertifikāts par praktiskā darba pieredzi, kā minēts 41. panta 2. punktā, ikviens dalībvalsts atzīst par pietiekamu apliecinājumu tādu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, ko šīs dalībvalstis izsniegušas pirms V pielikuma 5.5.2. punktā minētā atsauces datuma, ja šim dokumentam pievienots sertifikāts, kurā apstiprina, ka piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas attiecīgā persona vismaz divus gadus pēc kārtas ir faktiski un likumīgi veikusi konkrēto darbību.

2. Šā panta 1. punktā paredzētie nosacījumi attiecas uz dalībvalstu pilsoņiem, kuru vecmātes kvalifikāciju apliecinošie dokumenti apstiprina apmācības pabeigšanu, kas saņemta bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritorijā, un kuri atbilst visām 40. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām, taču saskaņā ar 41. pantu netiek atzīts, ja tam nav pievienots praktiskā darba pieredzi, kā minēts 41. panta 2. punktā, ja šie kvalifikāciju apliecinošie dokumenti apstiprina apmācību kursu, kas sākts pirms 1990. gada 3. oktobra.

3. Attiecībā uz Polijā piešķirtiem vecmātes kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem piemēro tikai turpmāk izklāstītos noteikumus par iegūtajām tiesībām.

Ciktāl tas attiecas uz dalībvalstu pilsoņiem, kuru vecmātes kvalifikāciju apliecinošie dokumenti izsniegti vai kuru apmācība sāka Polijā pirms 2004. gada 1. maija, un kas neatbilst 40. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām, dalībvalstis atzīst par pietiekamiem apliecinājumiem turpmāk norādītos vecmātes kvalifikāciju apliecinošos dokumentus, ja tiem pievienots sertifikāts, kurā apstiprina, ka attiecīgais dalībvalsts pilsonis norādīto laikposmu Polijā ir faktiski un likumīgi veicis vecmātes darbību:

- a) vecmātes bakalaura diploms (*dyplom licencjata położnictwa*) - vismaz trīs gadus pēc kārtas piecu gadu laikposmā pirms sertifikāta izsniegšanas dienas;
- b) vecmātes diploms, kas apliecina medicīnas skolā iegūtu pēcvidusskolas izglītību (*dyplom położnej*) - vismaz piecus gadus pēc kārtas septiņu gadu laikposmā pirms sertifikāta izsniegšanas dienas.

4. Dalībvalstis atzīst vecmāšu kvalifikāciju apliecinošos dokumentus, kuri Polijā piešķirti vecmātēm, kas līdz 2004. gada 1. maijam pabeigušas apmācību, kura neatbilst 40. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām un kuru apliecina bakalaura diploms, kas iegūts, pamatojoties uz īpašu kvalifikācijas celšanas programmu, kura paredzēta 11. pantā 2004. gada 20. aprīļa Aktā par grozījumiem Aktā par māsas un vecmātes profesiju un par dažiem citiem normatīvajiem aktiem (Polijas Republikas Oficiālais Vēstnesis, 2004. gada 30. aprīlis, Nr. 92, 885. poz.), un pamatojoties uz veselības ministra 2004. gada 11. maija Noteikumiem par sīki izstrādātiem nosacījumiem studiju nodrošināšanai māsām un vecmātēm, kurām ir vidusskolas atestāts (gala eksāmens — *matura*) un kuras ir beigušas medicīnas liceju un medicīnas skolu, kas apmāca māsas un vecmātes profesijā (Polijas Republikas Oficiālais Vēstnesis, 2004. gada 13. maijs, Nr. 110, 1170. poz.), lai tādējādi pārlicinātos, vai attiecīgajai personai ir zināšanu un kompetences līmenis, kas līdzvērtīgs to vecmāšu zināšanu un kompetences līmenim, kurām ir kvalifikācija, kas attiecībā uz Poliju noteikta V pielikuma 5.5.2. punktā.

7. sadaļa

Farmaceiti

44. pants

Farmaceitu apmācība

1. Uz farmaceita apmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt diplomam vai sertifikātam, kas dalībvalstī dod tiesības attiecīgo studiju nolūkā stāties universitātēs vai augstskolās, kuru līmenis atzīts par ekvivalentu universitātes līmenim.

2. Farmaceita kvalifikāciju apliecinošais dokuments apstiprina apmācību, kuras ilgums ir vismaz pieci gadi, tostarp vismaz:

- a) četrus gadus ilga pilna laika teorētiskā un praktiskā apmācība universitātē vai augstskolā, kuras līmenis atzīts par ekvivalentu universitātes līmenim, vai kuru nodrošina universitātes pārraudzībā;
- b) sešus mēnešus ilgs mācekļa darbs publiski pieejamā aptiekā vai slimnīcā šīs slimnīcas farmaceitiskās nodaļas pārraudzībā.

Šis apmācību cikls aptver vismaz V pielikuma 5.6.1. punktā aprakstīto programmu. Šīs direktīvas V pielikuma 5.6.1. punktā uzskaitīto saturu var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Šādi atjauninājumi nevienai dalībvalstij nerada vajadzību izdarīt grozījumus savos pastāvošajos tiesiskajos principos, kas paredz profesiju struktūru, attiecībā uz fizisku personu apmācību un nosacījumiem profesionālās darbības sākšanai.

3. Farmaceita apmācība garantē, ka attiecīgā persona ir apguvusi šādas zināšanas un prasmes:

- atbilstīgas zināšanas par medikamentiem un vielām, ko izmanto zāļu ražošanā;
- atbilstīgas zināšanas par farmaceitisko tehnoloģiju un zāļu fizikālo, ķīmisko, bioloģisko un mikrobioloģisko testēšanu;
- atbilstīgas zināšanas par vielmaiņu, zāļu iedarbību, toksisko vielu iedarbību un zāļu lietojumu;
- atbilstīgas zināšanas, lai novērtētu zinātniskos datus par zālēm, kas ļauj, balstoties uz šīm zināšanām, sniegt atbilstīgu informāciju;
- atbilstīgas zināšanas par juridiskajām un citām prasībām, kas saistītas ar farmaceitisko darbību.

45. pants

Farmaceita profesionālās darbības veikšana

1. Šīs direktīvas nolūkā farmaceita darbība ir tāda darbība, uz kuras sākšanu un veikšanu vienā vai vairākās dalībvalstīs attiecas nosacījums, ka jābūt profesionālajai kvalifikācijai, un kuru var veikt personas, kurām ir V pielikuma 5.6.2. punktā uzskaitītie kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka personas, kurām ir farmaceita kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti universitātes līmenī vai universitātes līmenim ekvivalentā līmenī, kas atbilst 44. panta noteikumiem, var sākt vai veikt vismaz turpmāk norādītās darbības, attiecīgos gadījumos ņemot vērā prasību attiecībā uz papildu profesionālo pieredzi:

- zāļu farmaceitiskās formas sagatavošana;
- zāļu ražošana un testēšana;
- zāļu testēšana laboratorijā zāļu testēšanas nolūkā;
- zāļu uzglabāšana, saglabāšana un sadalīšana vairumtirdzniecības stadijā;

e) zāļu sagatavošana, testēšana, uzglabāšana un krājumi publiski pieejamās aptiekās;

f) zāļu sagatavošana, testēšana, uzglabāšana un izsniegšana slimnīcās;

g) informācijas un konsultāciju sniegšana par zālēm.

3. Ja kādā dalībvalstī attiecībā uz kādas farmaceita darbības sākšanu vai veikšanu pastāv nosacījums, ka papildus V pielikuma 5.6.2. punktā minētajiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem ir vajadzīga papildu profesionālā pieredze, tad šī dalībvalsts par pietiekamu apliecinājumu šajā sakarā atzīst sertifikātu, ko izsniegušas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes un kas apliecina, ka attiecīgā persona ir veikusi šādu darbību izcelsmes dalībvalstī līdzīgā laikposmā.

4. Šā panta 3. punktā minētā atzīšana neattiecas uz divus gadus ilgu profesionālo pieredzi, kas prasīts Luksemburgas Lielhercogistē, lai saņemtu valsts publiskās aptiekas licenci.

5. Ja 1985. gada 16. septembrī kādā dalībvalstī pastāv konkursa veida pārbaude, lai no 2. punktā minētajām personām izraudzītos personas, kam tiek atļauts kļūt par tādu jauno aptieku īpašniekiem, kuras nolemts izveidot valsts ģeogrāfiskā iedalījuma sistēmas ietvaros, tad šī dalībvalsts var, atkāpjoties no 1. punkta noteikumiem, turpināt veikt šo pārbaudi un prasīt, lai tajā piedalās dalībvalstu pilsoņi, kuriem ir V pielikuma 5.6.2. punktā minētie farmaceita kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti vai uz kuriem attiecas 23. pants.

8. sadaļa

Arhitekts

46. pants

Arhitektu apmācība

1. Arhitekta apmācība ir kopā vismaz četrus gadus ilgas pilna laika studijas vai sešus gadus ilgas studijas - no kuriem vismaz trīs gadi ir pilna laika studijas - universitātē vai līdzvērtīgā mācību iestādē. Apmācības beigās sekmīgi jānokārto universitātes līmeņa eksāmens.

Apmācībai, kurai jābūt universitātes līmenī un kurā arhitektūra ir galvenā sastāvdaļa, ir jānodrošina līdzsvars starp arhitektūras apmācības teorētiskajiem un praktiskajiem aspektiem, un tai jāgarantē šādu zināšanu un prasmju apguve:

a) spēja radīt arhitektoniskos projektus, kas atbilst gan estētiskajām, gan tehniskajām prasībām;

- b) atbilstīgas zināšanas arhitektūras vēsturē un teorijā un ar to saistītajās mākslās, tehnoloģijās un humanitārajās zinātnēs;
- c) zināšanas tēlotājmākslā kā aspektā, kas ietekmē arhitektonisko projektu kvalitāti;
- d) atbilstīgas zināšanas par pilsētprojektēšanu un pilsētplānošanu, kā arī plānošanas procesā vajadzīgās prasmes;
- e) izpratne par cilvēku un ēku savstarpējo saistību, kā arī par ēku un to apkārtējās vides saistību un par nepieciešamību saskaņot ēkas un telpu starp tām ar cilvēku vajadzībām un mērogiem;
- f) izpratne par arhitekta profesiju un arhitekta nozīmi sabiedrībā, jo īpaši sagatavojot kopsavilkumus, kuros tiek ņemti vērā sociālie faktori;
- g) izpratne par izpētes metodēm un kopsavilkuma sagatavošanu attiecībā uz arhitektonisko projektu;
- h) izpratne par strukturālu projektēšanu, būvniecības un inženierijas problēmām, kas saistītas ar ēkas projektu;
- i) atbilstošas zināšanas par fizikālajām problēmām un tehnoloģijām un par ēku funkciju tā, lai varētu tās nodrošināt ar iekšējiem komforta apstākļiem un aizsardzību pret klimata ietekmi;
- j) nepieciešamās projektēšana prasmes, lai ievērotu ēkas lietošanas prasības to ierobežojumu ietvaros, kādus nosaka izmaksu faktori un būvniecības noteikumi;
- k) atbilstošas zināšanas par rūpniecības iestādēm, organizācijām, noteikumiem un procedūrām, kas saistītas ar projekta koncepciju īstenošanu ēkās un plānu integrēšanu vispārējā plānošanā.

2. Šā panta 1. punktā uzskaitītās zināšanas un prasmes var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai tās pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Šādi atjauninājumi nevienai dalībvalstij nerada vajadzību izdarīt grozījumus savos pastāvošajos tiesiskajos principos, kas paredz profesiju struktūru, attiecībā uz fizisku personu apmācību un nosacījumiem profesionālās darbības sākšanai.

47. pants

Atkāpes no arhitektu apmācības nosacījumiem

1. Atkāpjoties no 46. panta, par atbilstošu 21. pantam atzīst arī: apmācību, kura pastāvēja 1985. gada 5. augustā un kuru

Vācijas Federatīvajā Republikā nodrošina "Fachhochschulen", kuras ilgums ir trīs gadi, kura atbilst 46. pantā minētajām prasībām un kura šajā dalībvalstī ļauj sākt 48. pantā minēto darbību ar profesionālo nosaukumu "arhitekts", ja pēc tās ir iegūta četrus gadus ilga profesionālā pieredze Vācijas Federatīvajā Republikā, ko apliecina sertifikāts, kuru izsniegusi profesionālā asociācija, kur reģistrēts arhitekts, kas vēlas, lai uz viņu tiktu attiecināti šīs direktīvas noteikumi.

Profesionālajai asociācijai vispirms jāpārlicinās par to, vai attiecīgā arhitekta veiktais darbs arhitektūras jomā pārliecinoši atspoguļo 46. panta 1. punktā uzskaitīto zināšanu un prasmju pilnu spektru. Šo sertifikātu piešķir saskaņā ar to pašu procedūru, ko piemēro attiecībā uz reģistrēšanu profesionālās asociācijas biedru sarakstā.

2. Atkāpjoties no 46. panta, par atbilstošu 21. pantam atzīst arī: apmācību, kas ir daļa no sociālās promocijas programmas, vai daļlaika studijas universitātē, ja minētā apmācība vai studijas atbilst 46. pantā minētajām prasībām, ko apliecina eksāmens arhitektūrā, kuru nokārtojusi persona, kas septiņus gadus vai ilgāk strādājusi arhitektūras jomā arhitekta vai arhitektu biroja pārraudzībā. Eksāmenam jābūt universitātes līmeņa eksāmenam un ekvivalentam 46. panta 1. punkta pirmajā daļā minētajam gala pārbaidījumam.

48. pants

Arhitekta profesionālās darbības veikšana

1. Šīs direktīvas nolūkā arhitekta profesionālā darbība ir tāda darbība, ko veic regulāri, lietojot profesionālo nosaukumu "arhitekts".

2. Dalībvalstu pilsoņus, kuriem tiesības lietot šo nosaukumu ir saskaņā ar kādu tiesību aktu, kas dalībvalsts kompetentajai iestādei ļauj piešķirt šo nosaukumu dalībvalstu pilsoņiem, kuri īpaši izcēlušies ar sava darba kvalitāti arhitektūras jomā, uzskata par atbilstošiem nosacījumiem, kādi izvirzīti attiecībā uz arhitekta profesionālās darbības veikšanu ar profesionālo nosaukumu "arhitekts". Attiecīgo personu darbības ar arhitektūru saistīto raksturu apliecina viņu izcelsmes dalībvalsts piešķirts sertifikāts.

49. pants

Arhitektu specifiskās iegūtās tiesības

1. Ikviens dalībvalsts akceptē VI pielikuma 6.1. punktā uzskaitītos arhitekta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kurus piešķirušas citas dalībvalstis un kuri apliecina apmācību kursu, kas sāks ne vēlāk kā minētajā pielikumā noteiktajā akadēmiskajā atsauces gadā, pat ja šie dokumenti neatbilst 46. pantā noteiktajām minimālajām prasībām, un - saistībā ar arhitekta profesionālās darbības sākšanu un veikšanu - tā piešķir šādiem dokumentiem savā teritorijā tādu pašu spēku, kāds ir šīs dalībvalsts izsniegtiem arhitekta kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem.

Šādos gadījumos atzīst sertifikātus, kurus izsniegušas Vācijas Federatīvās Republikas kompetentās iestādes un kuri apliecina, ka kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, ko Vācijas Demokrātiskās Republikas kompetentās iestādes izsniegušas 1945. gada 8. maijā vai pēc minētā datuma, ir ekvivalenti minētajā pielikumā uzskaitītajiem apliecinājumiem.

2. Neskarot 1. punktu, ikviens dalībvalsts atzīst turpmāk norādītos kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus un - saistībā ar arhitekta profesionālās darbības sākšanu un veikšanu - piešķir šādiem dokumentiem savā teritorijā tādu pašu spēku, kāds ir šīs dalībvalsts izsniegtiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem: sertifikātus, ko, sākot ar turpmāk norādītajiem datumiem, dalībvalstu pilsoņiem izsniegušas dalībvalstis, kuras ieviesušas noteikumus par arhitekta profesionālās darbības sākšanu un veikšanu:

- a) 1995. gada 1. janvāris attiecībā uz Austriju, Somiju un Zviedriju;
- b) 2004. gada 1. maijs attiecībā uz Čehijas Republiku, Igauniju, Kipru, Latviju, Lietuvu, Ungāriju, Maltu, Poliju, Slovēniju un Slovākiju;
- c) 1987. gada 5. augusts attiecībā uz pārējām dalībvalstīm.

Šā punkta pirmajā daļā minētie sertifikāti apliecina, ka attiecīgajām personām ir ticis atļauts, ne vēlāk kā attiecīgajā datumā, lietot arhitekta profesionālo nosaukumu un ka piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas dienas viņš vismaz trīs gadus ir faktiski veicis - atbilstīgo noteikumu izpratnē - konkrēto darbību.

IV NODAĻA

Vispārīgi noteikumi par statusu

50. pants

Dokumentācija un formalitātes

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes lemj par pieteikumu nodarboties ar attiecīgo reglamentēto profesiju

saskaņā ar šo daļu, minētās iestādes var prasīt VII pielikumā uzskaitītos dokumentus un sertifikātus.

Dokumenti, kas minēti VII pielikuma 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā, iesniegšanas dienā nedrīkst būt vecāki par trim mēnešiem.

Dalībvalstis, struktūras un citas juridiskās personas garantē saņemtās informācijas konfidencialitāti.

2. Pamatotu šaubu gadījumā uzņēmēja dalībvalsts var prasīt no attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm šajā citā dalībvalstī izsniegto apliecinājumu un kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu autentiskuma apstiprinājumu, kā arī - attiecīgos gadījumos - tā fakta apstiprinājumu, ka saņēmējs attiecībā uz šīs sadaļas III nodaļā minētajām profesijām ir atbilst minimālajiem apmācības nosacījumiem, kas noteikti, attiecīgi, 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. un 46. pantā.

3. Ja kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu, kā tas definēts 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā, izsniegusi dalībvalsts kompetenta iestāde un ja tas attiecas uz apmācību, kas pilnīgi vai daļēji saņemta iestādē, kas likumīgi darbojas citas dalībvalsts teritorijā, uzņēmējai dalībvalstij pamatotu šaubu gadījumā ir tiesības piešķirtā dokumenta izcelsmes dalībvalsts kompetentajā iestādē pārbaudīt:

- a) vai apmācību kursu iestādē, kas nodrošinājusi apmācību, oficiāli apstiprinājusi izglītības iestāde, kuras pamatdarbība notiek piešķirtā dokumenta izcelsmes dalībvalstī;
- b) vai izsniegtais kvalifikāciju apliecinājošais dokuments ir tāds pats kā dokuments, kas būtu piešķirts, ja kurss būtu pilnībā apgūts piešķirtā dokumenta izcelsmes dalībvalstī; un
- c) vai kvalifikāciju apliecinājošais dokuments piešķirtā dokumenta izcelsmes dalībvalstī nodrošina tādas pašas tiesības.

4. Ja darbības sākšanai reglamentētā profesijā uzņēmēja dalībvalsts prasa, lai tās pilsoņi nodod zvērestu vai sniedz ar zvērestu apstiprinātu paziņojumu, un ja citu dalībvalstu pilsoņi nevar lietot attiecīgā zvēresta vai paziņojuma tekstu, uzņēmēja dalībvalsts nodrošina, ka attiecīgās personas var lietot atbilstīgu līdzvērtīgu tekstu.

51. pants

Profesionālo kvalifikāciju savstarpējas atzīšanas procedūra

1. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde viena mēneša laikā apstiprina pieteikuma saņemšanu un informē pretendentu par jebkādiem trūkstošiem dokumentiem.

2. Procedūra, atbilstīgi kurai izskata pieteikumu, lai saņemtu atļauju darbības veikšanai reglamentētā profesijā, ir jāpabeidz pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā trīs mēnešos no dienas, kad iesniegta pretendenta pilnīga dokumentācija, un tās rezultātā uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei jāpieņem atbilstīgi pamatots lēmums. Tomēr gadījumos, uz ko attiecas šīs sadaļas I un II nodaļa, šo termiņu var pagarināt par vienu mēnesi.

3. Lēmumu vai šāda lēmuma nepieņemšanu attiecīgajā termiņā var pārsūdzēt saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

52. pants

Profesionālo nosaukumu lietojums

1. Ja uzņēmējā dalībvalstī profesionālā nosaukuma lietojums attiecībā uz konkrētās profesijas kādu darbību ir reglamentēts, tad citu dalībvalstu pilsoņi, kuriem - pamatojoties uz III sadaļu - ir tiesības veikt darbību reglamentētā profesijā, lieto uzņēmējas valsts noteikto profesionālo nosaukumu, kas atbilst attiecīgajai profesijai šajā dalībvalstī, kā arī lieto jebkurus ar nosaukumu saistītos saīsinājumus.

2. Ja uzņēmējā dalībvalstī kādu profesiju reglamentē asociācija vai organizācija, kā tā definēta 3. panta 2. punktā, tad dalībvalstu pilsoņiem nav tiesību lietot nosaukumu, ko piešķir šāda organizācija vai asociācija, vai tā saīsināto formu, ja vien viņi nepierāda, ka ir šīs asociācijas vai organizācijas biedri.

Ja asociācija vai organizācija attiecībā uz dalību paredz nosacījumu, ka ir vajadzīga noteikta kvalifikācija, tā ir tiesīga, vienīgi atbilstīgi šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem, piemērot šo nosacījumu citu dalībvalstu pilsoņiem, kuriem ir profesionālās kvalifikācijas.

IV SADAĻA

Sīki izstrādāti noteikumi darbības veikšanu profesijā

53. pants

Valodu zināšanas

Personām, uz kurām attiecas profesionālo kvalifikāciju atzīšana, ir to valodu zināšanas, kuras nepieciešamas darbības veikšanai attiecīgajā profesijā uzņēmējā dalībvalstī.

54. pants

Akadēmisko nosaukumu lietojums

Neskarot 7. un 52. pantu, uzņēmēja dalībvalsts nodrošina to, ka attiecīgajām personām ir tiesības uzņēmējas dalībvalsts

valodā lietot akadēmiskos nosaukumus, kas tām piešķirti izcelsmes dalībvalstī, un, iespējams, arī šo nosaukumu saīsinātās formas. Uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai pēc nosaukuma norāda tās iestādes vai eksaminācijas padomes nosaukumu un adresi, kura šo nosaukumu piešķirusi. Ja izcelsmes dalībvalsts akadēmisko nosaukumu uzņēmējā dalībvalstī iespējams sajaukt ar nosaukumu, kura iegūšanai uzņēmējā dalībvalstī nepieciešama papildu apmācība, kādu attiecīgā persona nav ieguvusi, tad uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai attiecīgā persona lieto izcelsmes dalībvalsts akadēmisko nosaukumu atbilstošā formā, kādu nosaka uzņēmēja dalībvalsts.

55. pants

Veselības apdrošināšanas fondu apstiprinājums

Neskarot 5. panta 1. punktu un 6. panta pirmās daļas b) apakšpunktu, dalībvalstis, kas to teritorijā profesionālo kvalifikāciju saņēmušām personām izvirza prasību pabeigt sagatavošanās periodu darba vietā un/vai profesionālās pieredzes periodu, lai šīs personas varētu apstiprināt veselības apdrošināšanas fonds, atsakās no šīs prasības attiecībā uz personām, kam ir citā dalībvalstī iegūti ārsta un zobārsta kvalifikāciju apliecinātie dokumenti.

V SADAĻA

Administratīvā sadarbība un atbildība par īstenošanu

56. pants

Kompetentās iestādes

1. Uzņēmējas dalībvalsts un izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes strādā ciešā sadarbībā un sniedz savstarpēju palīdzību, lai sekmētu šīs direktīvas piemērošanu. Tās nodrošina konfidencialitāti attiecībā uz informāciju, ar ko tās apmainās.

2. Uzņēmējas dalībvalsts un izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes apmainās ar informāciju attiecībā uz īstenošanas disciplinārajiem pasākumiem vai krimināltiesiskām sankcijām, vai jebkādiem citiem nopietniem, specifiskiem apstākļiem, kam varētu būt ietekme uz darbības veikšanu saskaņā ar šo direktīvu, šajā apmaiņā ievērojot personas datu aizsardzības noteikumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju)⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽²⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

Izcelsmes dalībvalsts pārbauda apstākļu ticamību, un tās iestādes lemj par izmeklēšanas raksturu un apjomu, kādu nepieciešams veikt, un informē uzņēmēju dalībvalsti par secinājumiem, kādus tās izdarījušas, izvērtējot pieejamo informāciju.

3. Katra dalībvalsts ne vēlāk kā 2007. gada 20. oktobrī norīko iestādes un struktūras, kas ir kompetentas piešķirt vai saņemt kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus un citus dokumentus vai informāciju, kā arī tās iestādes un struktūras, kas ir kompetentas saņemt pieteikumus un pieņemt šajā direktīvā minētos lēmumus, un tūlīt informē par to pārējās dalībvalstis un Komisiju.

4. Katra dalībvalsts norīko 1. punktā minēto iestāžu darbības koordinātoru un informē par to pārējās dalībvalstis un Komisiju.

Koordinatoru uzdevumi ir:

- a) veicināt šīs direktīvas vienotu piemērošanu;
- b) apkopot visu informāciju, kas attiecas uz šīs direktīvas piemērošanu, piemēram, par nosacījumiem darbības sākšanai reglamentētās profesijās dalībvalstīs.

Iepriekš b) apakšpunktā aprakstīto uzdevumu veikšanai koordinātoram var lūgt 57. pantā minēto kontaktpunktu palīdzību.

57. pants

Kontaktpunkti

Katra dalībvalsts ne vēlāk kā 2007. gada 20. oktobrī norīko kontaktpunktu, kura uzdevumi ir:

- a) sniegt pilsoņiem un pārējo dalībvalstu kontaktpunktiem vajadzīgo informāciju attiecībā uz šajā direktīvā paredzēto profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, piemēram, informāciju par attiecīgo valsts tiesību aktiem par profesijām un darbības veikšanu šajās profesijās, tostarp tiesību aktiem sociālajā jomā un, nepieciešamības gadījumā, ētikas noteikumiem;
- b) palīdzēt pilsoņiem īstenot ar šo direktīvu piešķirtās tiesības, nepieciešamības gadījumā sadarbojoties ar citiem kontaktpunktiem un kompetentajām iestādēm uzņēmējā dalībvalstī.

Pēc Komisijas pieprasījuma kontaktpunkti informē Komisiju par to, kādi ir rezultāti pieprasījumiem, ar ko kontaktpunkti nodarbojas saskaņā ar šā panta pirmās daļas b) apakšpunktu, divu mēnešu laikā pēc šādu rezultātu saņemšanas.

58. pants

Profesionālo kvalifikāciju atzīšanas komiteja

1. Komisijai palīdz Profesionālo kvalifikāciju atzīšanas komiteja, turpmāk "Komiteja", ko veido dalībvalstu pārstāvji un vada Komisijas pārstāvis.

2. Gadījumos, kad ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir divi mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

59. pants

Apspriešanās

Komisija nodrošina, ka attiecīgo profesionālo grupu eksperti atbilstīgi apspriežas, jo īpaši saistībā ar 58. pantā minētās komitejas darbu, un sniedz minētajai komitejai pamatotu ziņojumu par šīm apspriedēm.

VI SADAĻA

Citi noteikumi

60. pants

Ziņojumi

1. No 2007. gada 20. oktobra dalībvalstis reizi divos gados nosūta Komisijai ziņojumu par sistēmas piemērošanu. Papildus vispārējiem novērojumiem ziņojumā ietver statistikas kopsavilkumu par pieņemtiem lēmumiem un aprakstu par galvenajām problēmām, kādas radušās saistībā ar šīs direktīvas piemērošanu.

2. No 2007. gada 20. oktobra Komisija reizi piecos gados sagatavo ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.

61. pants

Atkāpes klauzula

Ja saistībā ar kāda šīs direktīvas noteikuma piemērošanu dalībvalsts saskaras ar ievērojamām grūtībām kādā noteiktā jomā, Komisija sadarbībā ar attiecīgo dalībvalsti izskata šīs grūtības.

Vajadzības gadījumā Komisija saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru lemj par atļauju attiecīgajai dalībvalstij ierobežotā laikposmā atkāpies no konkrētā noteikuma ievērošanas.

62. pants

Atcelšana

No ... ir atceltas Direktīvas 77/452/EEK, 77/453/EEK, 78/686/EEK, 78/687/EEK, 78/1026/EEK, 78/1027/EEK, 80/154/EEK, 80/155/EEK, 85/384/EEK, 85/432/EEK, 85/433/EEK, 89/48/EEK, 92/51/EEK, 93/16/EEK un 99/42/EEK. Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un šī atcelšana neiespaido aktus, kas pieņemti, pamatojoties uz minētajām direktīvām.

63. pants

Transponēšana

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2007. gada 20. oktobrim nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

64. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

65. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2005. gada 7. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

C. CLARKE

I PIELIKUMS

Direktīvas 3. panta 2. punkta nosacījumiem atbilstošo profesionālo asociāciju un organizāciju sarakstsĪRIJA ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

APVIENOTĀ KARALISTE

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers

⁽¹⁾ Īrijas pilsoņi ir arī šādu Apvienotās Karalistes asociāciju vai organizāciju locekļi:

Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered
Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

⁽²⁾ Tikai pārskatu auditēšanas nolūkā

26. Institution of Mining and Metallurgy
 27. Institution of Electrical Engineers
 28. Institution of Gas Engineers
 29. Institution of Mechanical Engineers
 30. Institution of Chemical Engineers
 31. Institution of Production Engineers
 32. Institution of Marine Engineers
 33. Royal Institution of Naval Architects
 34. Royal Aeronautical Society
 35. Institute of Metals
 36. Chartered Institution of Building Services Engineers
 37. Institute of Measurement and Control
 38. British Computer Society
-

II PIELIKUMS

Direktīvas 11. panta c) punkta ii) apakšpunktā minētais to kursu saraksts, kuriem ir īpaša struktūra

1. Vidējā medicīniskā personāla un bērnu aprūpes mācību kursi

Apmācības šādās jomās:

Vācijā:

- pediatrijas māsa ("Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger"),
- fizioterapeits ("Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)"⁽¹⁾),
- darba terapeits/ergoterapeits ("Beschäftigungs — und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut"),
- logopēds ("Logopaede/Logopaedin"),
- ortoptikas speciālists ("Orthoptist(in)"),
- valsts atzīts bērnu aprūpes darbinieks ("Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)"),
- valsts atzīts pedagogs darbam ar bērniem ar īpašām vajadzībām ("Staatlich anerkannte(r) Heilpaedagoge(—in)"),
- medicīnas laboratorijas tehniķis ("medizinisch — technische(r) Laboratoriums — Assistent(in)"),
- medicīnas tehniķis — radiologs ("medizinisch — technische(r) Radiologie — Assistent(in)"),
- medicīnas funkcionālās diagnostikas tehniķis ("medizinisch — technische(r) Assistent(in) fuer Funktionsdiagnostik"),
- veterinārās medicīnas tehniķis ("veterinärmedizinisch — technische(r) Assistent(in)"),
- diētas māsa ("Dietassistent(in)"),
- farmācijas tehniķis ("Pharmazieingenieur"), kas saņemts pirms 1994. gada 31. marta bijušajā Vācijas Demokrātiskajā Republikā vai jauno valstu teritorijā,
- psihiatrijas māsa ("Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger"),
- runas terapeits ("Sprachtherapeut(in)").

Čehijas Republikā:

- veselības aprūpes asistents ("zdravotnický asistent"),

izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 13 gadi, tostarp vismaz 8 gadus ilga vispārējā pamatizglītība un 4 gadus ilga vidējā arodizglītība medicīnas skolā, ko beidz ar "maturitní zkouška" eksāmenu;

- diētas speciālists ("nutriční asistent"),

izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 13 gadi, tostarp vismaz 8 gadus ilga vispārējā pamatizglītība un 4 gadus ilga vidējās arodizglītība medicīnas skolā, ko beidz ar "maturitní zkouška" eksāmenu.

Itālijā:

- zobu tehniķis ("odontotecnico"),
- optiķis ("ottico").

⁽¹⁾ No 1994. gada 1. jūnija profesionālais nosaukums "Krankengymnast(in)" aizstāts ar nosaukumu "Physiotherapeut(in)". Tomēr tie profesijas pārstāvji, kuri saņēmuši savus diplomus pirms minētā datuma, var, ja vēlas, turpināt lietot iepriekšējo "Krankengymnast(in)" nosaukumu.

Kiprā:

— zobu tehniķis (“οδοντοτεχνίτης”),

izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 14 gadi, tostarp vismaz 6 gadus ilga vispārējā pamatizglītība, 6 gadus ilga vidējā izglītība un 2 gadus ilga pēcvidusskolas arodizglītība, ko papildina 1 gadu ilga profesionālā pieredze.

— optiķis (“τεχνικός οπτικός”),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais apmācību ilgums ir vismaz 14 gadi, no kuriem vismaz 6 gadi ir pamatizglītības ieguve, 6 gadi — vidējās izglītības ieguve un 2 gadi — profesionālās pēcvidusskolas izglītības ieguve, kam seko 1 gads profesionālās prakses.

Latvijā:

— zobārstniecības māsa (“zobārstniecības māsa”),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais apmācību ilgums ir vismaz 13 gadi, ko veido vismaz 10 gadus ilga vispārējās skolas izglītība un 2 gadus ilga profesionālā izglītība medicīnas skolā, kam seko 3 gadi profesionālās prakses, kuru beidzot jānoliek sertificēšanas eksāmens, lai iegūtu sertifikātu specialitātē.

— biomedicīnas laborants (“biomedicīnas laborants”),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais apmācību ilgums ir vismaz 12 gadi, ko veido vismaz 10 gadus ilga vispārējās skolas izglītība un 2 gadus ilga profesionālā izglītība medicīnas skolā, kam seko 2 gadi profesionālās prakses, kuru beidzot jānoliek sertificēšanas eksāmens, lai iegūtu sertifikātu specialitātē.

— zobu tehniķis (“zobu tehniķis”),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais apmācību ilgums ir vismaz 12 gadi, ko veido vismaz 10 gadus ilga vispārējās skolas izglītība un 2 gadus ilga profesionālā izglītība medicīnas skolā, kam seko 2 gadi profesionālās prakses, kuru beidzot jānoliek sertificēšanas eksāmens, lai iegūtu sertifikātu specialitātē.

— fizioterapeita asistents (“fizioterapeita asistents”),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais apmācību ilgums ir vismaz 13 gadi, ko veido vismaz 10 gadus ilga vispārējās skolas izglītība un 3 gadus ilga profesionālā izglītība medicīnas skolā, kam seko 2 gadi profesionālās prakses, kuru beidzot jānoliek sertificēšanas eksāmens, lai iegūtu sertifikātu specialitātē.

Luksemburgā:

— medicīnas tehniķis — radiologs (“assistant(e) technique médical(e) en radiologie”),

— medicīnas laboratorijas tehniķis (“assistant(e) technique médical(e) de laboratoire”),

— psihiatrijas māsa (“infirmier/ière psychiatrique”),

— medicīnas tehniķis ķirurģijā (“assistant(e) technique médical(e) en chirurgie”),

— pediatrijas māsa (“infirmier/ière puériculteur/trice”),

— anestēzijas māsa (“infirmier/ière anesthésiste”),

— diplomēts masieris/masiere (“masseur/euse diplômé(e)”)

— bērnu aprūpes darbinieks (“éducateur/trice”).

Nīderlandē:

— veterinārārsta palīgs (“dierenartsassistent”),

ko apliecina izglītība un apmācību kursi ar kopējo apmācību ilgumu vismaz trīspadsmit gadi, ko veido:

- i) vai nu vismaz trīs gadus ilga apmācība specializētā skolā, kas beidzas ar eksāmenu un ko dažos gadījumos papildina viena vai divu gadu specializācijas kurss, kas beidzas ar eksāmenu,
- ii) vai vismaz divarpus gadus ilga profesionālā apmācība specializētā skolā, kas beidzas ar eksāmenu un ko papildina vismaz sešu mēnešu darba pieredze vai vismaz sešu mēnešu mācekļa darbs apstiprinātā iestādē,
- iii) vai vismaz divu gadus ilga profesionālā apmācība specializētā skolā, kas beidzas ar eksāmenu un ko papildina vismaz viena gada darba pieredze vai vismaz viena gada mācekļa darbs apstiprinātā iestādē,
- iv) vai arī veterinārārsta palīga (*"dierenartassisten"*) trīs gadus ilga profesionālā apmācība specializētā skolā (*"MBO"* programma) vai alternatīvi trīs gadus ilga profesionālā apmācība divkāršā mācekļa gadu sistēmā (*"LLW"*), kas abos gadījumos beidzas ar eksāmenu.

Austrijā:

- speciāla pamatapmācība māsām, kas specializējas bērnu un jauniešu aprūpē (*"spezielle Grundausbildung in der Kinder — und Jugendlichenpflege"*),
- speciāla pamatapmācība psihiatrijas māsām (*"spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits — und Krankenpflege"*),
- kontaktlēcu optiķis (*"Kontaktlinsenoptiker"*),
- pedikīra speciālists (*"Fusspfleger"*)
- dzirdes aparātu tehniķis (*"Hoergeraeteakustiker"*),
- drogists (*"Drogist"*),

ko apliecina izglītība un apmācību kursi ar kopējo ilgumu vismaz četrpadsmit gadi, ieskaitot vismaz piecu gadu apmācību strukturētas apmācības sistēmā, ko iedala mācekļa gados vismaz trīs gadu ilgumā, kas sevī ietver apmācību, kas daļēji saņemta darba vietā un daļēji sniegta profesionālās apmācības iestādē, un profesionālajā praksē un apmācībā, kas beidzas ar eksāmenu profesijā un piešķir tiesības strādāt profesijā un apmācīt mācekļus.

- masieris (*"Masseur"*),

ko apliecina izglītība un apmācību kursi ar kopējo ilgumu vismaz četrpadsmit gadi, ieskaitot vismaz piecu gadu apmācību strukturētas apmācības sistēmā, ko iedala mācekļa gados vismaz divu gadu ilgumā un viena gada profesionālajā kursā, kas beidzas ar eksāmenu profesijā un piešķir tiesības strādāt profesijā un apmācīt mācekļus.

- bērnudārza darbinieks (*"Kindergaertner/in"*),
- bērnu aprūpes darbinieks (*"Erzieher"*),

ko apliecina izglītība un apmācību kursi ar kopējo ilgumu trīspadsmit gadi, tostarp piecus gadus ilga profesionālā apmācība specializētā skolā, kas beidzas ar eksāmenu.

Slovākijā:

- dejošanas skolotājs mākslas pamatskolās (*"učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách"*),

ko apliecina izglītība ar kopējo ilgumu vismaz 14,5 gadi, ko veido 8 gadus ilga pamatizglītība, 4 gadus ilga izglītība vidējā specializētā skolā un 5 semestru kurss dejas pedagoģijā.

- pedagogs speciālajās izglītības iestādēs un sociālo dienestu iestādēs (*"vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb"*),

ko apliecina izglītība ar kopējo ilgumu vismaz 14 gadi, ko veido 8/9 gadus ilga pamatizglītība, 4 gadus ilgas mācības vidējās izglītības pedagoģiskajā skolā vai citā vidējās izglītības skolā un 2 gadus ilgas papildinošas daļlaika studijas pedagoģijā.

2. *Amata meistarū joma ("Mester/Meister/Maitre"), ko apliecina izglītība un apmācību kursi attiecībā uz prasmēm, kas nav ietvertas šīs direktīvas III sadaļas II nodaļā*

Apmācības šādās jomās:

Dānijā:

— optiķis ("optometrist"),

Šā kursa kopējais ilgums ir 14 gadi, tostarp piecus gadus ilgas arodmācības, ko veido divarpus gadus ilgas teorētiskās mācības arodmācību iestādē un divarpus gadus ilgas praktiskās mācības darba vietā un kura beigās ir atzīts amata prasmes eksāmens, kurš dod tiesības lietot nosaukumu "Mester".

— ortopēdijas tehniķis ("ortopaedimekaniker"),

Šā kursa kopējais ilgums ir 12,5 gadi, tostarp trīsarpus gadus ilgas arodmācības, ko veido sešus mēnešus ilgas teorētiskās mācības arodmācību iestādē un trīs gadus ilgas praktiskās mācības darba vietā un kura beigās ir atzīts amata prasmes eksāmens, kurš dod tiesības lietot nosaukumu "Mester".

— ortopēdisko apavu izgatavotājs ("orthopaediskomager"),

Šā kursa kopējais ilgums ir 13,5 gadi, tostarp četrarpus gadus ilgas arodmācības, ko veido divus gadus ilgas teorētiskās mācības arodmācību iestādē un divarpus gadus ilgas praktiskās mācības darba vietā un kura beigās ir atzīts amata prasmes eksāmens, kurš dod tiesības lietot nosaukumu "Mester".

Vācijā:

— optiķis ("Augenoptiker"),

— zobu tehniķis ("Zahntechniker"),

— bandāžists ("Bandagist"),

— dzirdes aparātu izgatavotājs ("Hörgeräte — Akustiker"),

— ortopēdijas tehniķis ("Orthopaediemechaniker"),

— ortopēdisko apavu izgatavotājs ("Orthopaedieschuhmacher").

Luksemburgā:

— praktizējošs optiķis ("opticien"),

— zobu tehniķis ("mécanicien dentaire"),

— dzirdes aparātu izgatavotājs ("audioprothésiste"),

— ortopēdijas tehniķis/bandāžists ("mécanicien orthopédiste/bandagiste"),

— ortopēdisko apavu izgatavotājs ("orthopédiste — cordonnier"),

Šo kursu kopējais ilgums ir 14 gadi, tostarp vismaz pieci gadi mācību, pēc kurām ir strukturēta prakse, kas daļēji notiek darba vietā, bet daļēji arodmācību iestādē un kuru beigās ir eksāmens, kurš ir jānokārto, lai varētu vai nu neatkarīgi, vai kā darbinieks ar līdzvērtīgu atbildības līmeni praktizēt jebkuru darbību, kam vajadzīgs salīdzināms profesionālās prasmes līmenis.

Austrijā:

— bandāžists ("Bandagist"),

— korsešu izgatavotājs ("Miederwarenerzeuger"),

- optiķis (“Optiker”),
- ortopēdisko apavu izgatavotājs (“Orthopaedieschuhmacher”),
- ortopēdijas tehniķis (“Orthopaedietechniker”),
- zobu tehniķis (“Zahntechniker”),
- dārznieks (“Gaertner”),

ko apliecina izglītība un apmācība ar kopējo ilgumu vismaz četrpadsmit gadi, ieskaitot vismaz piecus gadus ilgu apmācību strukturētas apmācības sistēmā, kas iedalās mācekļa gados vismaz trīs gadu ilgumā un ko veido apmācība, ko daļēji saņem darba vietā un daļēji sniedz arodmācību iestādē, un vismaz divus gadus ilgs profesionālās prakses un apmācību periods, kas beidzas ar meistarības eksāmenu un piešķir tiesības strādāt profesijā un lietot nosaukumu “Meister”.

Aroda meistarību apmācība lauksaimniecības un mežniecības jomā, proti:

- lauksaimniecības meistars (“Meister in der Landwirtschaft”),
- lauku mājsaimniecības meistars (“Meister in der laendlichen Hauswirtschaft”),
- dārzkopības meistars (“Meister im Gartenbau”),
- dārzenkopības meistars (“Meister im Feldgemüsebau”),
- augļkopības un augļu pārstrādes meistars (“Meister im Obstbau und in der Obstverwertung”),
- vīnkopības un vīnu ražošanas meistars (“Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft”),
- piensaimniecības meistars (“Meister in der Molkerei — und Kaesereiwirtschaft”),
- zirgkopības meistars (“Meister in der Pferdewirtschaft”),
- zivsaimniecības meistars (“Meister in der Fischereiwirtschaft”),
- putnkopības meistars (“Meister in der Geflügelwirtschaft”),
- biškopības meistars (“Meister in der Bienenwirtschaft”),
- mežkopības meistars (“Meister in der Forstwirtschaft”),
- mežu stādīšanas un mežu pārvaldības meistars (“Meister in der Forstgarten — und Forstpflgeiwirtschaft”),
- lauksaimniecības noliktavu meistars (“Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung”),

ko apliecina izglītība un apmācības, kuru kopīgais ilgums ir vismaz piecpadsmit gadi, ieskaitot vismaz sešus gadus ilgu apmācību strukturētas apmācības sistēmā, kas iedalās mācekļa gados vismaz trīs gadu ilgumā un ko veido apmācība, ko daļēji saņem darba vietā un daļēji sniedz arodmācību iestādē, un trīs gadus ilgs profesionālās prakses periods, kas beidzas ar meistarības eksāmenu attiecībā uz profesiju un piešķir tiesības apmācīt mācekļus un lietot nosaukumu “Meister”.

Polijā:

- praktiskās arodmācības skolotājs (“Nauczyciel praktycznej nauki zawodu”),

ko apliecina izglītība, kuras ilgums ir vai nu:

- i) 8 gadus ilga pamatizglītība un 5 gadus ilga profesionālā vidējā izglītība vai ekvivalenta vidējā izglītība attiecīgajā nozarē, kam seko kurss pedagoģijā, kura ilgums ir vismaz 150 stundas, kurss darba drošībā un darba higiēnā un 2 gadi profesionālās pieredzes profesijā, ko persona gatavojas mācīt, vai
- ii) 8 gadus ilga pamatizglītība un 5 gadus ilga profesionālā vidējā izglītība un diploms par pēcvidusskolas pedagoģiski tehniskas skolas pabeigšanu, vai

- iii) 8 gadus ilga pamatizglītība un 2 — 3 gadus ilga pamata aroda vidējā izglītība un vismaz trīs gadi profesionālās pieredzes, ko apstiprina meistara kategorija konkrētajā profesijā, kam seko kurss pedagogijā, kura kopējais ilgums ir vismaz 150 stundas.

Slovākijā:

- arodizglītības meistars (“*majster odbornej výchovy*”),

ko apliecina izglītības apguve, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadi, ko veido 8 gadi pamatizglītības, 4 gadi arodizglītības (pabeigta aroda vidējā izglītība un/vai mācekļa gadi attiecīgajā (līdzīgā) arodmācībā vai mācekļa kursā), vismaz 3 gadu profesionālā pieredze personas pabeigtās izglītības vai mācekļa gadu jomā un papildu studijas pedagogijā pedagogijas fakultātē vai tehniskajās universitātēs, vai pabeigta vidējā izglītība un mācekļa gadi attiecīgajā (līdzīgā) arodmācībā vai mācekļa kursā, vismaz 3 gadu profesionālā pieredze personas pabeigtās izglītības vai mācekļa gadu jomā un papildu studijas pedagogijā pedagogijas fakultātē, vai arī līdz 2005. gada 1. septembrim specializēta izglītība speciālās pedagogijas jomā, kas sniegta metodoloģijas centros arodizglītības meistariem speciālās skolās bez papildu studijām pedagogijā.

3. Jūrmieciņas nozare

a) jūras transports

Apmācības šādās jomās:

Čehijas Republikā:

- junga (“*Palubní asistent*”),
- dežurstūrmanis (“*Námořní poručík*”),
- kapteiņa palīgs (“*První palubní důstojník*”),
- kapteinis (“*Kapitán*”),
- mehāniķa palīgs (“*Strojní asistent*”),
- dežūrmehāniķis (“*Strojní důstojník*”),
- otrais mehāniķa palīgs (“*Druhý strojní důstojník*”),
- galvenais mehāniķis (“*První strojní důstojník*”),
- elektriķis (“*Elektrotechnik*”),
- galvenais elektriķis (“*Elektrodůstojník*”).

Dānijā:

- kuģa kapteinis (“*skibsfoerer*”),
- kapteiņa pirmais palīgs (“*overstyrmand*”),
- vecākais stūrmanis, stūrmanis (“*enestyrmand, vagthavende styrmand*”),
- stūrmanis (“*vagthavende styrmand*”),
- mehāniķis (“*maskinchef*”),
- mehāniķa pirmais palīgs (“*1. maskinmester*”),
- mehāniķa pirmais palīgs/dežūrmehāniķis (“*1. maskinmester/vagthavende maskinmester*”).

Vācijā:

- lielu piekrastes kuģu kapteinis (“*Kapitaen AM*”),
- piekrastes kuģu kapteinis (“*Kapitaen AK*”),
- lielu piekrastes kuģu stūrmanis (“*Nautischer Schiffsoffizier AMW*”),

- piekrastes kuģu stūrmanis (“*Nautischer Schiffsoffizier AKW*”),
- C klases galvenais mehāniķis (“*Schiffsbetriebstechniker CT — Leiter von Maschinenanlagen*”),
- C klases kuģa mašīnists (“*Schiffsmaschinist CMA — Leiter von Maschinenanlagen*”),
- C klases kuģa mehāniķis (“*Schiffsbetriebstechniker CTW*”),
- C klases kuģa mehāniķis — atbildīgais vecākais mehāniķis (“*Schiffsmaschinist CMAW — Technischer Alleinoffizier*”).

Itālijā:

- stūrmanis (“*ufficiale di coperta*”),
- mehāniķis (“*ufficiale di macchina*”).

Latvijā:

- kuģu elektromehāniķis (“*Kuģu elektromehāniķis*”),
- kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists (“*Kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists*”).

Nīderlandē:

- pirmais palīgs (piekrastes kuģi) (ar papildu mācībām) (“*stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)*”),
- diplomēts piekrastes kuģa mehāniķis (“*diploma motordrijver*”),
- VTS — darbinieks (“*VTS — functionaris*”),

ko apliecina apmācība:

— Čehijas Republikā:

i) attiecībā uz jungu (“*Palubní asistent*”),

1. Persona, ne jaunāka par 20 gadiem.

2. a) Jūras akadēmija vai jūras koledža — navigācijas nodaļa, abiem kursiem jābūt pabeigtiem ar “*maturitní zkouška*” eksāmenu, un apstiprināts dienests jūrā, ne īsāks par sešiem mēnešiem, studiju laikā, vai

b) Apstiprināts dienests jūrā, ne mazāks par diviem gadiem, kā ierindas jūrniekam, kas veido daļu no navigācijas uzraudzības palīglīmenī uz kuģiem, un apstiprināta kursa pabeigšana, kas atbilst kompetences standartam, kāds norādīts JSDS starptautiskās konvencijas (Starptautiskā konvencija par jūrnieku sagatavošanu un diplomēšanu, kā arī sardzes pildīšanu) kodeksa A — II/1 sadaļā, ko nodrošina JSDS konvencijas puses jūras akadēmija vai koledža, un eksāmena nokārtošana, ko pieņem JTM (Čehijas Republikas Jūras transporta komiteja) atzīta eksaminācijas padome.

ii) attiecībā uz dežūrstūrmani (“*námořní poručík*”),

1. Apstiprināts dienests jūrā kā jungam uz 500 kopējās tonnāžas kuģiem vai lielākiem, ne mazāk kā 6 mēnešus jūras koledžas vai akadēmijas absolventa gadījumā vai vienu gadu — apstiprināta kursa beidzēja gadījumā, ieskaitot ne mazāk kā sešus mēnešus ierindas jūrnieka dienestā, kas veido daļu no navigācijas uzraudzības.

2. Pienācīgi aizpildīta un apstiprināta klāja kadetu klāja apmācības sekmju vērtējuma grāmatīņa.

iii) attiecībā uz kapteiņa palīgu (“*první palubní důstojník*”),

Dežūrstūrmaņa kompetences sertifikāts darbam uz kuģiem ar 500 kopējo tonnāžu vai lielākiem un ne mazākā divpadsmit mēnešu apstiprināta dienesta jūrā šajā amatā.

iv) attiecībā uz kapteini (“*kapitán*”),

= Sertifikāts par kapteiņa dienestu uz kuģiem, kuru kopējā tonnāža ir starp 500 un 3 000.

= Kapteiņa palīga kompetences sertifikāts par darbu uz kuģiem ar 3 000 kopējo tonnāžu vai lielākiem un ne mazāk kā 6 mēneši apstiprināta dienesta jūrā kapteiņa palīga pakāpē uz kuģiem ar 500 kopējo tonnāžu vai lielākiem, un ne mazāk kā 6 mēneši apstiprināta dienesta jūrā kapteiņa palīga pakāpē uz kuģiem ar 3 000 kopējo tonnāžu vai lielākiem.

v) attiecībā uz mehāniķa palīgu (“*strojní asistent*”),

1. Persona, ne jaunāka par 20 gadiem.

2. Jūras akadēmija vai jūras koledža — jūras mehāniķu nodaļa, un apstiprināts dienests jūrā ne mazāk kā sešus mēnešus uz kuģiem studiju laikā.

vi) attiecībā uz dežūrmehāniķi (“*strojní důstojník*”),

Apstiprināts dienests jūrā mehāniķa palīga pakāpē ne mazāk par 6 mēnešiem kā jūras akadēmijas vai koledžas absolventam.

vii) attiecībā uz otro mehāniķa palīgu (“*druhý strojní důstojník*”),

Apstiprināts dienests jūrā ne mazāk kā 12 mēnešus 3. mehāniķa palīga pakāpē uz kuģiem, kas tiek darbināti ar 750 kW un lielāku dzinēju jaudas galveno dzinējspēku iekārtu.

viii) attiecībā uz galveno mehāniķi (“*první strojní důstojník*”),

Atbilstošs sertifikāts par otrā mehāniķa palīga dienestu uz kuģiem, kas tiek darbināti ar 3 000 kW un lielāku dzinēju jaudas galveno dzinējspēku iekārtu, un ne mazāk par 6 mēnešiem apstiprināta dienesta jūrā šajā pakāpē.

ix) attiecībā uz elektriķi (“*elektrotechnik*”),

1. Persona, ne jaunāka par 18 gadiem.

2. Jūras vai cita akadēmija, elektroinženierijas fakultāte vai elektrotehnikas skola vai koledža, visiem kursiem jābūt pabeigtiem ar “*maturitní zkouška*” eksāmenu, un ne mazāk kā 12 mēnešu apstiprinātas prakses elektrotehnikas nozarē.

x) attiecībā uz galveno elektriķi (“*elektrodůstojník*”),

1. Jūras akadēmija vai koledža, jūras elektrotehnikas fakultāte, vai cita akadēmija vai vidusskola elektrotehnikas nozarē, visiem kursiem jābūt pabeigtiem ar “*maturitní zkouška*” vai valsts eksāmenu.

2. Apstiprināts dienests jūrā elektriķa amatā uz laika periodu, kas nav mazāks par 12 mēnešiem, akadēmijas vai koledžas absolventa gadījumā, vai uz laika periodu, kas nav mazāks par 24 mēnešiem, vidusskolas absolventa gadījumā.

— Dānijā — deviņu gadu pamatskola, kam seko pamatapmācības kurss un/vai dienests jūrā uz laika periodu starp 17 un 36 mēnešiem, ko papildina:

i) attiecībā uz jungu — viens gads specializētas arodmācības,

ii) attiecībā uz pārējiem — trīs gadi specializētas arodmācības.

— Vācijā kopējais mācību ilgums starp 14 un 18 gadiem, ieskaitot trīs gadus ilgu arodmācības kursu un vienu gadu ilgu dienestu jūrā, kam seko vienu vai divus gadus ilgas specializētas arodmācības, ko nepieciešamības gadījumā papildina divu gadu darba pieredze navigācijā.

— Latvijā:

i) attiecībā uz kuģu elektromehāniķi ("kuģu elektromehāniķis"),

1. Persona, ne jaunāka par 18 gadiem.

2. Apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadi un 6 mēneši, ko veido vismaz 9 gadi pamatizglītības un vismaz 3 gadi arodizglītības. Papildus tiek prasīts dienests jūrā, ne mazāks par 6 mēnešiem, kā kuģa elektrīķim vai elektrotehniķa palīgam uz kuģiem ar dzinēju jaudu, kas lielāka par 750 kW. Arodmācība tiek pabeigta ar speciālu eksāmenu, ko pieņem kompetenta iestāde saskaņā ar Satiksmes ministrijas apstiprinātu apmācību programmu.

ii) attiecībā uz kuģa saldēšanas iekārtu mašīnistu ("kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists"),

1. Persona, ne jaunāka par 18 gadiem.

2. Apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 13 gadi, ko veido vismaz 9 gadus ilga pamatizglītība un vismaz 3 gadus ilgas arodmācības. Papildus tiek prasīts dienests jūrā, ne mazāks par 12 mēnešiem, kā saldēšanas iekārtu mašīnista palīgam. Arodmācība tiek pabeigta ar speciālu eksāmenu, ko pieņem kompetentā iestāde saskaņā ar Satiksmes ministrijas apstiprinātu apmācību programmu.

— Itālijā mācību kopējais ilgums ir 13 gadi, no kuriem vismaz pieci gadi ir profesionālā apmācība, kuras beigās ir eksāmens un kuras vajadzības gadījumā papildina prakse.

— Nīderlandē:

i) attiecībā uz pirmo palīgu (piekrastes kuģi) (ar papildu apmācību) ("*stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)*") un piekrastes kuģa mehāniķi (ar diplomu) ("*diploma motordrijver*") mācību kursa kopējais ilgums ir 14 gadi, no kuriem vismaz divi gadi ir specializētā arodmācību iestādē, kurus papildina divpadsmit mēnešus ilga prakse,

ii) attiecībā uz VTS darbinieku ("*VTS — functionaris*") mācību kopējais ilgums ir vismaz 15 gadi, ko veido vismaz trīs gadus ilga augstākā arodizglītība ("*AAI*") vai vidējā līmeņa arodizglītība ("*VAI*"), kam seko valsts un reģionālie specializācijas kursi, ko katru veido vismaz 12 nedēļu teorētiskā apmācība, kas beidzas ar eksāmenu,

un kuri ir atzīti saskaņā ar JSDS starptautisko konvenciju (Starptautiskā konvencija par jūrnieku sagatavošanu un diplomēšanu, kā arī sardzes pildīšanu, 1978. gads).

b) Jūras zveja:

Apmācības šādās jomās:

Vācijā:

— dziļjūras zvejas kapteinis ("*Kapitaen BG/Fischerei*"),

— piekrastes zvejas kapteinis ("*Kapitaen BLK/Fischerei*"),

— dziļjūras kuģu stūrmanis ("*Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei*"),

— piekrastes kuģu stūrmanis ("*Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei*").

Nīderlandē:

— pirmais palīgs/mehāniķis V ("*stuurman werktuigkundige V*"),

— mehāniķis IV (zvejas kuģi) ("*werktuigkundige IV visvaart*"),

— pirmais palīgs IV (zvejas kuģi) ("*stuurman IV visvaart*"),

— pirmais palīgs/mehāniķis VI ("*stuurman werktuigkundige VI*"),

ko apliecina apmācības:

- Vācijā — ar kopējo ilgumu no 14 līdz 18 gadiem, tostarp trīs gadus ilgs arodmācību pamatkurss un vienu gadu ilgs dienests jūrā, kam seko vienu vai divus gadus ilgas specializētas arodmācības, ko vajadzības gadījumā papildina divu gadu darba pieredze navigācijā.
- Nīderlandē — dažāda ilguma kurss, kura ilgums ir no 13 līdz 15 gadiem, no kuriem vismaz divi gadi ir specializētā arodmācību iestādē, un kuru vajadzības gadījumā papildina 12 mēnešus ilga darba pieredze,

un kurš ir atzīts saskaņā ar Torremolinas Konvenciju (1977. gada Starptautiskā Konvencija par zvejas kuģu drošību).

4. Tehnikas nozare

Apmācības šādās jomās:

Čehijas Republikā:

- licencēts tehniķis, licencēts celtnieks ("*autorizovaný technik, autorizovaný stavitel*"),

ko apliecina arodmācība, kuras ilgums ir vismaz 9 gadi, ko veido 4 gadi tehniskās vidējās izglītības, kas tiek pabeigta ar "*maturitní zkouška*" eksāmenu (tehniskā vidusskola) un 5 gadi profesionālās pieredzes, ko noslēdz profesionālās kvalifikācijas pārbaude attiecībā uz iespēju veikt izvēlēto profesionālo darbību celtniecībā (saskaņā ar Likumu Nr. 50/1976 Sb. (Celtniecības likums) un Likumu Nr. 360/1992 Sb.).

- kravas mašīnas šoferis ("*fyzická osoba řídící drážní vozidlo*"),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadi un ko veido vismaz 8 gadus ilga pamatizglītība un vismaz 4 gadus ilga vidējā arodizglītība, kas pabeigta ar "*maturitní zkouška*" eksāmenu un noslēdzas ar valsts eksāmenu par mašīnu dzinēju jaudu.

- kravas mašīnu tehniķis ("*drážní revizní technik*"),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadi un ko veido vismaz 8 gadus ilga pamatizglītība un vismaz 4 gadus ilga vidējā arodizglītība sekundārajā mašīnu tehnikā vai elektronikas skolā, kas pabeigta ar "*maturitní zkouška*" eksāmenu.

- braukšanas instruktors ("*učitel autoškoly*"),

persona, ne jaunāka par 24 gadiem; profesiju apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadi un kuru veido vismaz 8 gadus ilga pamatizglītība un vismaz 4 gadus ilga vidējā arodizglītības ar specializāciju satiksmē vai mašīnu tehnikā, kas pabeigta ar "*maturitní zkouška*" eksāmenu.

- valsts tehniķis darbam transporta līdzekļu tehniskajā apskatē ("*kontrolní technik STK*"),

persona, ne jaunāka par 21 gadu; profesiju apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadu un ko veido vismaz 8 gadus ilga pamatizglītība un vismaz 4 gadus ilga vidējā arodizglītība, kas pabeigta ar "*maturitní zkouška*" eksāmenu, kam seko vismaz 2 gadi tehniskās prakses; attiecīgajai personai jābūt automašīnas vadītāja apliecībai un šī persona nedrīkst būt krimināli sodīta, kā arī šai personai jāpabeidz īpaša valsts tehniķu apmācība, kuras ilgums ir vismaz 120 stundas, un sekmīgi jānokārto eksāmens.

- automašīnu izplūdes gāzu kontroles mehāniķis ("*Mechanik měření emisí*"),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadi un ko veido vismaz 8 gadus ilga pamatizglītība un vismaz 4 gadus ilga vidējā arodizglītība, kas pabeigta ar "*maturitní zkouška*" eksāmenu; turklāt pretendents jāpabeidz vismaz 3 gadi tehniskās prakses un īpaša apmācība "automašīnu izplūdes gāzu kontroles mehāniķiem", kuras ilgums ir 8 stundas, un sekmīgi jānokārto eksāmens.

- I klases laivu kapteinis ("*Kapitán I. třídy*"),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 15 gadi un ko veido vismaz 8 gadus ilga pamatizglītība un vismaz 3 gadus ilga vidējā arodizglītība, kas pabeigta ar "*maturitní zkouška*" eksāmenu, kā arī ar eksāmenu, ko apstiprina zināšanu sertifikāts. Pēc šīs arodizglītības jāseko 4 gadu aroda praksei, kas tiek noslēgta ar eksāmenu.

- pieminekļu restaurators, kura darbs saistīts ar mākslas amatniecību (*“restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel”*),

ko apliecina izglītība ar kopējo ilgumu 12 gadi, ja apgūta pilna vidējā tehniskā izglītība, vai 10 — 12 studiju gadi attiecīgā kursā, plus 5 gadi profesionālās pieredzes pilnas vidējās tehniskās izglītības gadījumā, kas noslēdzas ar *“maturitní zkouška”* eksāmenu, vai 8 gadi profesionālās pieredzes vidējās tehniskās izglītības gadījumā, kas noslēdzas ar galīgo mācekļa eksāmenu.

- tādu mākslas darbu restaurators, kas nav pieminekļi un tiek glabāti muzeju un galeriju kolekcijās, kā arī citu objektu ar kultūras vērtību restaurators (*“restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty”*),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir 12 gadi, plus 5 gadi profesionālās pieredzes pilnas vidējās tehniskās izglītības gadījumā restaurācijas kursā, kas pabeigts ar *“maturitní zkouška”* eksāmenu.

- atkritumu apsaimniekotājs (*“odpadový hospodář”*),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadi un kuru veido vismaz 8 gadus ilga pamatizglītība un vismaz 4 gadus ilga vidējā arodizglītība, kas pabeigta ar *“maturitní zkouška”* eksāmenu, un, minimums, 5 gadu pieredze atkritumu apsaimniekošanas nozarē pēdējo 10 gadu laikā.

- spridzināšanas tehniskais vadītājs (*“technický vedoucí odstřelů”*),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadi un kuru veido vismaz 8 gadus ilga pamatizglītība un vismaz 4 gadus ilga vidējā arodizglītība, kas pabeigta ar *“maturitní zkouška”* eksāmenu,

kam seko:

2 gadi kā spridzinātājam pazemē (attiecībā uz darbību pazemē) vai 1 gads uz zemes (attiecībā uz virszemes darbību), ieskaitot 6 mēnešus kā spridzinātāja palīgam;

100 stundu teorētiskās un praktiskās apmācības kurss, kam seko eksāmens, ko pieņem attiecīga rajona kalnrūpniecības institūcija;

6 mēnešu vai ilgāka profesionālā pieredze lielāku spridzināšanas darbu plānošanā un veikšanā;

32 stundu teorētiskās un praktiskās apmācības kurss, kam seko eksāmens, ko pieņem Čehijas Republikas kalnrūpniecības institūcija.

Itālijā:

- būvinspektors (*“geometra”*),

- mērnieks (*“perito agrario”*),

ko apliecina tehniskās vidusskolas kurss ar kopējo ilgumu vismaz 13 gadi, tostarp astoņus gadus ilga obligātā izglītība, kam seko piecus gadus ilga vidējā izglītība, ietverot trīs gadus ilgas arodmācības, un kuras beidzas ar tehnisko zinātņu bakalaura eksāmenu, un kuras papildina:

i) būvinspektoriem: vai nu vismaz divus gadus ilga prakse profesionālā birojā, vai arī piecus gadus ilga darba pieredze;

ii) mērniekiem: vismaz divus gadus ilga prakse,

kuras beigās ir valsts eksāmens.

Latvijā:

- vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs (*“vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs”*),

persona, ne jaunāka par 18 gadiem; profesiju apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadi, ko veido vismaz 8 gadi pamatizglītības un vismaz 4 gadi arodizglītības; arodizglītība pabeigta ar darba devēja īpašu eksāmenu; kompetences sertifikātu uz 5 gadiem izsniedz kompetenta iestāde.

Nīderlandē:

- tiesu izpildītājs (*"gerechtsdeurwaarder"*),
- zobu protēzists (*"tandprotheticus"*),

ko apliecina mācību kurss un arodmācība:

- i) tiesu izpildītāja (*"gerechtsdeurwaarder"*) gadījumā kopumā 19 gadus ilga izglītība, ko veido astoņus gadus ilgs obligātās izglītības kurss, kam seko astoņus gadus ilga vidējā izglītība, ieskaitot četrus gadus ilgu tehnisko izglītību, kuras beigās ir valsts eksāmens un ko papildina trīs gadus ilga teorētiskā un praktiskā arodmācība;
- ii) zobu protēzista (*"tandprotheticus"*) gadījumā vismaz 15 gadu ilgas pilna laika apmācības un trīs gadus ilgas daļlaika apmācības, ko veido astoņus gadus ilga pamatizglītība, četrus gadus ilga vispārējā vidējā izglītība, trīs gadus ilgas arodmācības pabeigšana, kas sevī ietver teorētisko un praktisko apmācību kā zobu tehnikām un ko papildina trīs gadus ilga daļlaika apmācība kā zobu protēzistam, kas beidzas ar eksāmenu.

Austrijā:

- mežzinis (*"Foerster"*),
- tehniskās konsultācijas (*"Technisches Buero"*),
- darba īrēšana (*"UEberlassung von Arbeitskraeften — Arbeitsleihe"*),
- darbā iekārtošanas aģents (*"Arbeitsvermittlung"*),
- investīciju konsultants (*"Vermoegensberater"*),
- privātdetektīvs (*"Berufsdetektiv"*),
- apsargs (*"Bewachungsgewerbe"*),
- nekustamā īpašuma aģents (*"Immobilienmakler"*),
- nekustamā īpašuma pārvaldnieks (*"Immobilienverwalter"*),
- celtniecības projektu organizators (*"Bautraeger, Bauorganisator, Baubetreuer"*),
- parādu piedziņas iestāde (*"Inkassobüro/Inkassoinstitut"*),

ko apliecina izglītība un apmācības, kuru kopējais ilgums ir vismaz 15 gadi, ko veido astoņus gadus ilga obligātā izglītība, kam seko, minimums, piecus gadus ilga vidējā tehniskā vai komerciālā izglītība, kas tiek pabeigta ar tehniskās vai komerciālās gatavības līmeņa kvalifikācijas eksāmenu, ko papildina vismaz divus gadus ilga izglītība un apmācība darba vietā, kas beidzas ar eksāmenu profesijā.

- apdrošināšanas konsultants (*"Berater in Versicherungsangelegenheiten"*),

ko apliecina izglītība un apmācības, kuru kopējais ilgums ir vismaz 15 gadi, ieskaitot sešus gadus ilgu apmācību strukturētas apmācības ietvaros, kas iedalās trīs mācekļa gados un trīs gadu ilgā profesionālās prakses un apmācības periodā, kura beigās jānokārto eksāmens.

- celtniecības meistars/projektēšana un tehniskās kalkūlācijas (*"Planender Baumeister"*),
- koka darbu meistars/projektēšana un tehniskās kalkūlācijas (*"Planender Zimmermeister"*),

ko apliecina izglītība un apmācības, kuru kopējais ilgums ir vismaz 18 gadi, ieskaitot vismaz deviņus gadus ilgu arod- mācību, kas iedalās četrus gadus ilgā vidējā tehniskajā izglītībā un piecus gadus ilgā profesionālajā praksē un apmācībā, beidzoties ar eksāmenu profesijā, kas piešķir tiesības strādāt profesijā un apmācīt mācekļus tik lielā mērā, cik šī apmācība attiecas uz tiesībām projektēt ēkas, veikt tehniskos aprēķinus un uzraudzīt celtniecības darbu (*"Marijas Terēzijas privilēģija"*).

- komercgrāmatvedis (*"Gewerblicher Buchhalter"*) saskaņā ar 1994. gada *Gewerbeordnung* (1994. gada likums par tirdzniecību, arodiem un rūpniecību);
- pašnodarbināts grāmatvedis (*"Selbständiger Buchhalter"*) saskaņā ar 1999. gada *Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe* (1999. gada likums par valsts grāmatvedības profesijām).

Polijā:

— diagnostiķis, kas veic transporta līdzekļu tehniskās apskates transporta līdzekļu pārbaudes stacijās pamata līmenī (“*diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań*”),

ko apliecina 8 gadus ilga pamatizglītība un 5 gadus ilga vidējā tehniskā izglītība transporta līdzekļu jomā, un 3 gadus ilga prakse transporta līdzekļu servisā vai darbnīcā, kas aptver 51 stundu ilgu pamatapmācību transporta līdzekļu tehniskajā apskatē un kvalifikācijas eksāmena nokārtošanu,

— diagnostiķis, kas veic transporta līdzekļu tehniskās apskates rajona transporta līdzekļu pārbaudes stacijās (“*diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdów w okręgowej stacji kontroli pojazdów*”),

ko apliecina 8 gadus ilga pamatizglītība un 5 gadus ilga vidējā tehniskā izglītība transporta līdzekļu jomā, un 4 gadus ilga prakse transporta līdzekļu servisā vai darbnīcā, kas aptver 51 stundu ilgu pamatapmācību transporta līdzekļu tehniskajā apskatē un kvalifikācijas eksāmena nokārtošanu.

— diagnostiķis, kas veic transporta līdzekļu tehniskās apskates transporta līdzekļu pārbaudes stacijā (“*diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów*”),

ko apliecina:

- i) 8 gadus ilga pamatizglītība un 5 gadus ilga vidējā tehniskā izglītība transporta līdzekļu jomā, un 4 gadus ilga apstiprināta prakse transporta līdzekļu servisā vai darbnīcā, vai
- ii) 8 gadus ilga pamatizglītība un 5 gadus ilga vidējā tehniskā izglītība kādā citā nozarē, nevis transporta līdzekļu specializācijā, un 8 gadus ilga apstiprināta prakse transporta līdzekļu servisā vai garāžā, kopumā aptverot 113 stundu ilgu pabeigtu apmācību, ieskaitot pamata un speciālo apmācību, ar eksāmeņiem katrā mācību pakāpē.

Konkrēto kursu stundu ilgums un vispārējā darbības sfēra diagnostiķu pilnīgas apmācības ietvaros ir atsevišķi noteikta Infrastruktūras ministrijas 2002. gada 28. novembra regulā par detalizētām prasībām attiecībā uz diagnostiķiem (OV 2002, Nr. 208, 1769. punkts).

— vilcienu dispečers (“*dyżurny ruchu*”),

ko apliecina 8 gadus ilga pamatizglītība un 4 gadus ilga vidējā arodizglītība dzelzceļa transporta specialitātē, kā arī 45 dienu ilgs kurss, kas sagatavo vilcienu dispečera darbam, un kvalifikācijas eksāmena nokārtošana, vai arī ko apliecina 8 gadus ilga pamatizglītība un 5 gadus ilga vidējā arodizglītība dzelzceļa transporta specialitātē, kā arī 63 dienu ilgs kurss, kas sagatavo vilcienu dispečera darbam, un kvalifikācijas eksāmena nokārtošana.

5. Apvienotās Karalistes kursi, kas akreditēti kā National Vocational Qualifications vai Scottish Vocational Qualifications:

Apmācība šādās specialitātēs:

- apstiprināta veterinārijas māsa (*listed veterinary nurse*),
- kalnrūpniecības elektroinženieris (*mine electrical engineer*),
- kalnrūpniecības inženieris — mehāniķis (*mine mechanical engineer*),
- zobārsts (*dental therapist*),
- zobu higiēnists (*dental hygienist*),
- praktizējošs optiķis (*dispensing optician*),
- šahtas pārzinis (*mine deputy*),
- maksātnespējas procesa administrators (*insolvency practitioner*),
- licencēts nekustamā īpašuma māklers (*licensed conveyancer*),
- kapteiņa pirmais palīgs — kravas/pasažieru kuģi — neierobežoti (*first mate — freight/passenger ships — unrestricted*),

- kapteiņa otrais palīgs — kravas/pasažieru kuģi — neierobežoti (*second mate — freight/passenger ships — unrestricted*),
- kapteiņa trešais palīgs — kravas/pasažieru kuģi — neierobežoti (*third mate — freight passenger ships unrestricted*),
- stūrmanis — kravas/pasažieru kuģi — neierobežoti (*deck officer — freight/passenger ships — unrestricted*),
- vecākais mehāniķis — kravas/pasažieru kuģi — neierobežota tirdzniecības zona (*engineer officer — freight/passenger ships — unlimited trading area*),
- sertificēta tehniski kompetenta persona atkritumu apsaimniekošanā (*certified technically competent person in waste management*),

kuru iznākumā tiek iegūta kvalifikācija, kas akreditēta kā *National Vocational Qualifications (NVQ)* vai kuru *National Council for Vocational Qualifications* apstiprinājusi vai atzinusi par līdzvērtīgu, vai arī — Skotijā — kas akreditēta kā *Scottish Vocational Qualifications* atbilstīgi *National Framework of Vocational Qualifications* 3. un 4. līmenim.

Minētos līmeņus definē šādi:

- 3. līmenis: kompetence dažādu darbību plašā diapazonā, veicot tās dažādos aspektos, no kurām lielākā daļa ir kompleksas un radošas. Tajos ir nozīmīga atbildība un autonomija, turklāt bieži ir prasība kontrolēt vai vadīt citus darbiniekus.
 - 4. līmenis: kompetence kompleksas, tehniskas vai profesionālas darbības plašā diapazonā, veicot to dažādos aspektos, un kura saistīta ar nozīmīgu personiskās atbildības līmeni un autonomiju. Bieži darbs saistīts ar atbildību par citu personu darbu un līdzekļu sadali.
-

III PIELIKUMS

13. panta 2. punkta trešajā rindkopā minētais reglamentēto apmācību saraksts

Apvienotajā Karalistē:

Reglamentētie kursi, kuru beigās tiek iegūta kvalifikācija, ko Profesionālās kvalifikācijas Nacionālā padome akreditējusi kā *National Vocational Qualifications (NVQ)* vai arī — Skotijā — kas akreditētas kā *Scottish Vocational Qualifications* atbilstīgi *National Framework of Vocational Qualifications* 3. un 4. līmenim.

Minētos līmeņus definē šādi:

- 3. līmenis: kompetence darbībai plašā diapazonā, veicot tās dažādos aspektos, un lielākā daļa no kurām ir kompleksas un radošas. Tajos ir nozīmīga atbildība un autonomija, turklāt bieži ir prasība kontrolēt vai vadīt citus darbiniekus.
- 4. līmenis: kompetence kompleksas, tehniskas vai profesionālas darbības plašā diapazonā, veicot to dažādos aspektos, un kura saistīta ar nozīmīgu personiskās atbildības līmeni un autonomiju. Bieži darbs saistīts ar atbildību par citu personu darbu un līdzekļu sadali.

Vācijā:

Šādi reglamentētie kursi:

- Reglamentēti kursi, kas sagatavo tehniskā asistenta ("*technische(r) Assistent(in)*"), tirdzniecības asistenta ("*kaufmännische(r) Assistent(in)*"), sociālo profesiju ("*soziale Berufe*") un valsts sertificēta elpošanas un runas mākslas instruktora ("*staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)*") profesijas veikšanai, ar kopējo ilgumu vismaz 13 gadi, kas prasa sekmīgu vidējās izglītības kursa pabeigšanu ("*mittlerer Bildungsabschluss*") un kas sevī ietver:
 - i) vismaz trīs gadus (!) ilgu arodmācību specializētā skolā ("*Fachschule*"), kas beidzas ar eksāmenu un ko nepieciešamības gadījumā papildina vienu gadu vai divus gadus ilgus specializācijas kursus, kas arī beidzas ar eksāmenu,
 - ii) vai vismaz divarpus gadus ilgas mācības specializētajā skolā ("*Fachschule*"), kas beidzas ar eksāmenu un ko papildina darba pieredze, kuras ilgums nav mazāks par sešiem mēnešiem, vai mācekļa periods, kura ilgums nav mazāks par sešiem mēnešiem, apstiprinātā iestādē,
 - iii) vai vismaz divus gadus ilgas mācības specializētajā skolā ("*Fachschule*"), kas beidzas ar eksāmenu un ko papildina darba pieredze, kuras ilgums nav mazāks par vienu gadu, vai mācekļa periods, kura ilgums nav mazāks par vienu gadu, apstiprinātā iestādē.
- Reglamentētie kursi valsts sertificēta ("*staatlich geprüfte(r)*") tehniķa ("*Techniker(in)*"), uzņēmējdarbības ekonomista ("*Betriebswirt(in)*"), dizainera ("*Gestalter(in)*") un ģimenes konsultanta ("*Familienpfleger(in)*") profesijā, ar kopējo ilgumu, kas nav mazāks par 16 gadiem, kuru priekšnoteikums ir sekmīga obligātās izglītības vai ekvivalentas izglītības un apmācības pabeigšana (kuras ilgums nav mazāks par deviņiem gadiem) un sekmīga arodskolas ("*Berufsschule*") kursa pabeigšana, kura ilgums nav mazāks par trijiem gadiem, un kas sevī ietver — pēc vismaz divus gadus ilgas darba prakses pabeigšanas — pilna laika izglītību un apmācību, kuru ilgums nav mazāks par diviem gadiem, vai atbilstīga ilguma daļlaika izglītību un apmācību.
- Reglamentēti kursi un reglamentēta apmācība stažējoties ar kopējo ilgumu ne mazāku par 15 gadiem, kuru priekšnoteikums ir, vispārēji runājot, sekmīga obligātās izglītības (kuras ilgums nav mazāks par deviņiem gadiem) un arodmācības (parasti — trīs gadi) pabeigšana un ko parasti veido vismaz divus gadus ilga darba pieredze (vairumā gadījumu — trīs gadi) un eksāmens stažēšanās apmācību sagatavošanās darba kontekstā, kas parasti aptver apmācību kursu, kas notiek vai nu vienlaicīgi ar darba pieredzes apgušanu (vismaz 1 000 stundas) vai tiek apmeklēts kā pilna laika kurss (vismaz vienu gadu).

Vācijas iestādes nosūta Komisijai un citām dalībvalstīm to apmācību kursu sarakstu, uz kuriem attiecas šis pielikums.

(¹) Minimālo ilgumu iespējams samazināt no trīs gadiem uz diviem gadiem, ja attiecīgajai personai ir kvalifikācija, kāda nepieciešama, lai stātos universitātē ("*Abitur*"), t. i., trīspadsmit gadus ilga iepriekšēja izglītība un apmācība kvalifikācijā, kas vajadzīga, lai stātos "*Fachhochschule*" ("*Fachhochschulreife*"), t. i., 12 gadus ilga iepriekšēja izglītība un apmācība.

Nīderlandē:

- Reglamentēti apmācību kursi, kuru kopējais ilgums nav mazāks par 15 gadiem un kuru priekšnoteikums ir sekmīga astoņus gadus ilgā pamatizglītības plus četrus gadus ilgā vai nu vidējā līmeņa vispārējās vidējās izglītības ("VVVI"), vai sagatavošanas aroda izglītības ("SAI"), vai vispārējās vidējās izglītības pabeigšana augstākā līmenī, kas prasa trīs gadu vai četrus gadu kursa pabeigšanu koledžā vidējā līmeņa aroda izglītībai ("VAI"), kas beidzas ar eksāmenu.
- Reglamentēti apmācību kursi, kuru kopējais ilgums nav mazāks par 16 gadiem un kuru priekšnoteikums ir sekmīga astoņus gadus ilgā pamatizglītības plus četrus gadus ilgā vismaz sagatavošanas aroda izglītības ("SAI"), vai vispārējās vidējās izglītības pabeigšana augstākā līmenī, kas prasa vismaz četrus gadus ilgu arodapmācību mācekļu sistēmā, ko veido vismaz vienu dienu ilga teorētiskā instruktāža koledžā ik nedēļu un pārējās dienās — praktiskā apmācība praktiskās apmācības centrā vai firmā, un kas beidzas ar sekundārā vai terciārā līmeņa eksāmenu.

Nīderlandes iestādes nosūta Komisijai un citām dalībvalstīm to apmācību kursu sarakstu, uz kuriem attiecas šis pielikums.

Austrijā:

- Kursi augstākās izglītības arodskolās ("*Berufsbildende Höhere Schulen*") un lauksaimniecības un mežsaimniecības augstskolās ("*Höhere Land — und Forstwirtschaftliche Lehranstalten*"), ieskaitot speciālus kursu veidus ("*einschließlich der Sonderformen*"), kuru struktūru un līmeni nosaka normatīvie akti, regulas un administratīvie noteikumi.

Šo kursu kopējais garums nav mazāks par 13 gadiem, un tos veido piecus gadus ilga arodapmācība, kas beidzas ar gala eksāmenu, kura nokārtošana ir profesionālās kompetences apliecinājums.

- Kursi meistaroskolās ("*Meisterschulen*"), meistarosklasēs ("*Meisterklassen*"), rūpniecības meistaroskolās ("*Werkmeisterschulen*") vai celtniecības amatnieku skolās ("*Bauhandwerkerschulen*"), kuru struktūru un līmeni nosaka normatīvie akti, regulas un administratīvie noteikumi.

Šo kursu kopējais garums nav mazāks par 13 gadiem, un tos veido deviņus gadus ilga obligātā izglītība, kam seko vai nu trīs gadus ilga arodapmācība specializētā skolā, vai vismaz trīs gadus ilga apmācība firmā un paralēli — arodapmācības skolā ("*Berufsschule*"), abas beidzas ar eksāmenu un ko papildina vismaz vienu gadu ilgā apmācības kurss meistaroskolā ("*Meisterschule*"), meistarosklasēs ("*Meisterklassen*"), rūpniecības meistaroskolās ("*Werkmeisterschulen*") vai celtniecības amatnieku skolās ("*Bauhandwerkerschulen*"). Vairumā gadījumu kopējais ilgums ir vismaz 15 gadi, ietverot darba prakses periodus, kas vai nu ievada apmācību kursu šajās iestādēs vai arī ko papildina daļlaika kursi (vismaz 960 stundas).

Austrijas iestādes nosūta Komisijai un citām dalībvalstīm to apmācību kursu sarakstu, uz kuriem attiecas šis pielikums.

IV PIELIKUMS

Darbības, kas saistītas ar profesionālās pieredzes kategorijām, kuras minētas 17., 18. un 19. pantā

I saraksts

Pamatgrupas, ko aptver Direktīva 64/427/EEK, kuru groza Direktīva 69/77/EEK un Direktīvas 68/366/EEK un 82/489/EEK

1

Direktīva 64/427/EEK

(liberalizācijas Direktīva: 64/429/EEK)

NICE nomenklatūra (kas atbilst ISIC 23. — 40. pamatgrupai)

pamat-grupa	23	Tekstilizstrādājumu ražošana
	232	Tekstilmateriālu ražošana un apstrāde ar vilnas apstrādes iekārtām
	233	Tekstilmateriālu ražošana un apstrāde ar kokvilnas apstrādes iekārtām
	234	Tekstilmateriālu ražošana un apstrāde ar zīda apstrādes iekārtām
	235	Tekstilmateriālu ražošana un apstrāde ar linu un kaņepāju apstrādes iekārtām
	236	Citu tekstilšķiedru rūpniecības nozares (džutas, cietās šķiedras nozares utt.), tauvu ražošana
	237	Adītu un tamborētu izstrādājumu ražošana
	238	Tekstila apdare
	239	Citas tekstilrūpniecības nozares
	pamat-grupa	24
241		Mehanizēta apavu ražošana (izņemot apavus no gumijas vai koka),
242		Apavu ražošana un labošana, izmantojot roku darbu
243		Gatavu apģērbu ražošana (izņemot kažokādas)
244		Matraču un gultasveļas ražošana
245		Ādas un kažokādas nozares
pamat-grupa	25	Kokumateriālu un korķa izstrādājumu ražošana, izņemot mēbeļu ražošanu
	251	Meža materiālu zāģēšana un mehanizēta sagatavošana
	252	Daļēji apstrādātu koka ražojumu ražošana
	253	Koka celtnu komponentu sērijveida ražošana, ieskaitot grīdas,
	254	Koka konteineru ražošana
	255	Citu koka izstrādājumu ražošana (izņemot mēbeles)
pamat-grupa	259	Salmu, korķa, klūgu, pinumu, daktu un rotangpalmas izstrādājumu ražošana, suku izgatavošana
pamat-grupa	26	260 Koka mēbeļu ražošana
pamat-grupa	27	Papīra un papīra izstrādājumu ražošana
	271	Papīra masas, papīra un kartona ražošana
	272	Papīra un kartona apstrāde, kā arī papīra masas izstrādājumu ražošana
pamat-grupa	28	280 Iespiešanas, izdevēju darbs un radniecīgās nozares

pamat-grupa	29	Ādas nozare
	291	Miecētavas un ādas apdarināšanas uzņēmumi
	292	Ādas izstrādājumu ražošana
ex pamat-grupa	30	Gumijas un plastmasas izstrādājumu ražošana, mākslīgu šķiedru un cietes izstrādājumu ražošana
	301	Gumijas un azbesta apstrāde
	302	Plastmasas materiālu apstrāde
	303	Mākslīgu šķiedru ražošana
ex pamat-grupa	31	Ķīmiskā rūpniecība
	311	Ķīmisko pamatmateriālu ražošana un šādu materiālu tālāka pārstrāde
	312	Specializēta ķīmikāliju ražošana vienīgi rūpnieciskiem un lauksaimniecības mērķiem (ieskaitot dzīvnieku vai augu tauku un eļļas ražošanu rūpnieciskiem mērķiem, kas atbilst ISIC grupai 312)
	313	Vienīgi lietošanai mājās vai ofisā paredzētu ķīmikāliju specializēta ražošana (izņemot medikamentu un farmaceutisku izstrādājumu ražošanu (ISIC ex grupa 319))
pamat-grupa	32	320 Naftas rūpniecība
pamat-grupa	33	Nemetāla minerālproduktu ražošana
	331	Konstrukcijās paredzētu māla izstrādājumu ražošana
	332	Stikla un stikla izstrādājumu ražošana
	333	Keramikas izstrādājumu, tai skaitā ugunsizturīgu izstrādājumu ražošana
	334	Cementa, kaļķu un ģipša izstrādājumu ražošana
	335	Konstrukcijās materiālu ražošana no betona, cementa un ģipša
	339	Akmens apstrāde un nemetāla minerālproduktu ražošana
pamat-grupa	34	Melno un krāsaino metālu ražošana un primārā pārveide
	341	Dzelzs un tērauda rūpniecība (atbilstīgi EOTK Līgumam, tai skaitā integrētie koksa uzņēmumi, kas pieder tēraudlietuvēm)
	342	Tērauda cauruļu ražošana
	343	Stieņu vilkšana, aukstā izstiepšana, slokšņu aukstā velmēšana, aukstā veidošana
	345	Melno un krāsaino metālu liešanas veidņi
pamat-grupa	35	Metāla izstrādājumu ražošana (izņemot mehānismus un transporta iekārtas)
	351	Kalšana, smagā štancēšana un smagā presēšana
	352	Sekundārā pārveide un virsmas apstrāde
	353	Metāliski karkasi
	354	Katlu ražošana, saimniecības preču ražošana
	355	Instrumentu un darbarīku, kā arī pabeigtu metāla izstrādājumu ražošana (izņemot elektropiederumus)
	356	Mašīnbūves papildu darbības

pamat-grupa	36	Mašīnu ražošana, izņemot elektriskās mašīnas
	361	Lauksaimniecības mašīnu un traktoru ražošana
	362	Biroja tehnikas ražošana
	363	Metālapstrādes un citu darbāgaldu ražošana, kā arī un armatūras un pierīču ražošana minētajām un citām spēka mašīnām
	364	Tekstilmašīnu un piederumu ražošana, šujmašīnu ražošana,
	365	Pārtikas un dzērienu rūpniecībai, kā arī ķīmiskajai rūpniecībai un radniecīgajām rūpniecības nozarēm paredzētu mašīnu un iekārtu ražošana
	366	Izmantošanai raktuvēs, dzelzs un tērauda lietuvēs kā celtniecībā paredzētu mašīnu un iekārtu ražošana; mehānisko krāvēju ražošana
	367	Transmisijas iekārtu ražošana
	368	Citu īpašiem rūpnieciskiem mērķiem paredzētu mašīnu ražošana
	369	Citu tādu mašīnu un iekārtu ražošana, ko nedarbina elektrība
pamat-grupa	37	Elektrotehnika
	371	Elektrisko vadu un kabeļu ražošana
	372	Motoru, ģeneratoru, transformatoru, slēdžu un citu līdzīgu elektroierīču ražošana elektriskās strāvas nodrošināšanai
	373	Tiešam rūpnieciskam izmantojumam paredzētu elektroiekārtu ražošana
	374	Sakaru tehnikas, skaitītāju un citu mērierīču, kā arī medicīnisko elektroiekārtu ražošana
	375	Elektronisko iekārtu, radio un televīzijas uztvērēju, audioiekārtu ražošana
	376	Sadzīves elektroiekārtu ražošana
	377	Lampu un apgaismes iekārtu ražošana
	378	Bateriju un akumulatoru ražošana
	379	Elektroiekārtu labošana, komplektēšana un uzstādīšana, ko veic speciālists
ex pamat-grupa	38	Transporta iekārtu ražošana
	383	Motorizētu transporta līdzekļu un to daļu ražošana
	384	Motorizēto transporta līdzekļu, motociklu un velosipēdu labošana
	385	Motociklu, velosipēdu un to daļu ražošana
	386	Citur neklasificētu transporta iekārtu ražošana
pamat-grupa	39	Dažādas rūpniecības nozares
	391	Mērinstrumentu, kontroles instrumentu, precīzijas instrumentu ražošana
	392	Medicīnisko un ķirurģisko instrumentu un iekārtu, kā arī ortopēdisko ierīču ražošana (izņemot ortopēdiskos apavus)
	393	Fotoaparātu un optisko instrumentu ražošana
	394	Pulksteņu ražošana un remonts
	395	Dārgakmeņu un dārgmetālu ražošana
	396	Mūzikas instrumentu ražošana un remonts
	397	Spēļu, rotaļlietu, sporta un atlētikas piederumu ražošana
	399	Citas rūpniecības nozares
	pamat-grupa	40
400		Nespecifiska celtniecība, nojaukšanas darbi
401		Ēku celtniecība (dzīvojamo un cita veida ēku celtniecība)
402		Inženierbūvniecība: ceļu, tiltu, dzelzceļu u. tml. būvniecība
403		Montāžas darbi
404		Dekorēšanas un apdares darbi

2

*Direktīva 68/366/EEK**(liberalizācijas Direktīva: 68/365/EEK)**NICE nomenklatūra*

Pamatgrupa	20 A	200 Rūpniecības nozares, kas ražo augu un dzīvnieku taukus un eļļas
	20 B	Pārtikas rūpniecības nozares (izņemot dzērienu ražošanu)
	201	Kaušana, gaļas gatavošana un konservēšana
	202	Piena un piena produktu ražošana
	203	Augļu un dārzeņu konservēšana
	204	Zivju un citu jūras produktu konservēšana
	205	Graudu mltrūpniecības produktu ražošana
	206	Maizes izstrādājumu, tai skaitā sausiņu un cepumu ražošana
	207	Cukura rūpniecība
	208	Kakao, šokolādes un cukura konditorejas izstrādājumu ražošana
	209	Dažādu pārtikas produktu ražošana
Pamatgrupa	21	Dzērienu ražošana
	211	Etilspirta ražošana raudzējot, rauga un spirta ražošana
	212	Vīna un citu beziesala alkoholisko dzērienu ražošana
	213	Brūvēšana un iesala gatavošana
	214	Bezalkoholisko dzērienu un gāzēto dzērienu rūpniecība
	ex 30	Gumijas izstrādājumu un plastmasas materiālu, mākslīgu un sintētisku šķiedru un cietes izstrādājumu ražošana
	304	Cietes izstrādājumu ražošana

3

*Direktīva 82/489/EEK**ISIC nomenklatūra*

Ex 855 frizētavas (izņemot pedikīra darbību un skaistumkopšanas apmācību skolas)

II saraksts**Pamatgrupas Direktīvās 75/368/EEK, 75/369/EEK un 82/470/EEK**

1

*Direktīva 75/368/EEK (darbības, kas uzskaitītas 5. panta 1. punktā)**ISIC nomenklatūra*

ex 04	Zvejniecība
	043 Zvejniecība iekšējos ūdeņos
ex 38	Transporta iekārtu ražošana
	381 Kuģu būve un remonts
	382 Dzelzceļu iekārtu ražošana
	386 Lidaparātu ražošana (ieskaitot kosmisko kuģu ražošanu)

- ex 71 Ar transportu saistītās un citas darbības, kas attiecas uz šādām grupām:
- ex 711 Pakalpojumi, ko sniedz guļamvagonos un restorānvagonos, dzelzceļa sastāva tehniskā apkope, ko veic depo, vagonu tīrīšana
 - ex 712 Pasažieru transporta parka fonda uzturēšana pārvadājumiem pilsētās, priekšpilsētās un starp pilsētām
 - ex 713 Cita veida cietzemes pasažieru transporta parku fonda uzturēšana (piem., automobiļu, tālsatiksmes autobusu un taksometru transporta parku fonda uzturēšana)
 - ex 714 Ceļu transporta atbalstam paredzētu pakalpojumu nodrošināšana un uzturēšana (piem., ceļu, tuneļu un maksas tiltu, preču noliktavu, automobiļu parku, autobusu un tramvaju depo vadība un uzturēšana)
 - ex 716 Darbības, kas saistītas ar iekšzemes ūdens transportu (piem., ūdensceļu, ostu un citu ar iekšzemes ūdens transportu saistītu darbību vadība un uzturēšana, velkoņu un loču pakalpojumi ostās, boju izlikšana, kuģu iekraušanas un izkraušanas darbi un citas līdzīgas darbības, tādas kā kuģu glābšana, vilkšana tauvā un laivu staciju vadība)
- 73 Sakari: pasta pakalpojumi un tālsakari
- ex 85 Personiskie pakalpojumi
- 854 Veļas mazgāšana un veļas mazgāšanas pakalpojumi, ķīmiskā tīrīšana un krāsošana
 - ex 856 Fotostudijas: portreti un komercfotogrāfijas, izņemot fotožurnālistus
 - ex 859 Citviet neklasificēti personiski pakalpojumi (tikai ēku uzturēšana un tīrīšana, vai to aprikošana)

2

Direktīva 75/369/EEK (6. pants: kur darbība tiek uzskatīta par rūpniecisku vai sīkamatniecisku darbību)

ISIC nomenklatūra

Šādu darbību veikšana ceļojot:

- a) preču pirkšana un pārdošana:
 - ko veic ceļojoši tirgotāji, iznēsātāji vai apkārtceļojoši sīktirgotāji (ex ISIC grupa 612),
 - ko veic tirgos ar nojumi, kas nav pastāvīgas tirdzniecības vietas, un brīvdabas tirgos;
- b) darbības, uz kurām attiecas pieņemti pārejas pasākumi, kuri skaidri izslēdz vai nemin šādu darbību piekropšanu ceļojot.

3

Direktīva 82/470/EEK (6. panta 1. un 3. punkts)

ISIC nomenklatūras 718. un 720. grupa

Paredzētās darbības jo īpaši ir:

- atsevišķu vai koordinētu elementu (transporta, dzīvošanas, pansijas, ekskursiju, un tml.) organizēšana, piedāvāšana pārdošanai vai pārdošana tieši vai, saņemot par to komisijas maksu, ceļojumam vai uzturēšanās nolūkam, lai arī kādi būtu ceļošanas motīvi (2. panta B punkta a) apakšpunkts);
- starpnieka darbība starp uzņēmējiem attiecībā uz dažādiem transporta veidiem un personām, kuras nosūta vai saņem preces un veic ar tām saistīto darbību:
 - aa) noslēdzot līgumus ar transporta uzņēmējiem vadītāju vārdā;
 - bb) izvēloties transportēšanas metodi, firmu un maršrutu, ko vadītājs uzskata par visrentablāko;
 - cc) organizējot transporta darbības tehniskos aspektus (piemēram, transportēšanai nepieciešamā iepakošana); veicot dažādas darbības, kas saistītas ar transportēšanu (piemēram, ledus krājumu nodrošināšana vagoniem — saldētavām);
 - dd) kārtojot formalitātes, kas saistītas ar transportēšanu, tādas kā ceļa zīmju sastādīšana, sūtījumu savākšana un izsniegšana;

- ee) koordinējot dažādās transportēšanas stadijas, nodrošinot tranzīta, pārsūtīšanas, starpsūtīšanas un citas no tās izrietošas darbības;
- ff) organizējot gan kravu, gan pārvadātājus, gan transportēšanas līdzekļus personām, kuras vai nu nosūta, vai arī saņem preces:
- novērtējot transportēšanas izmaksas un pārbaudot detalizētos rēķinus,
 - veicot noteiktus pagaidu vai pastāvīgus pasākumus kuģa īpašnieka vai jūras transporta pārvadātāja vārdā un uzdevumā (ostu institūcijās, ar kuģu siktirgotājiem u. tml.)
- (Darbības, kas uzskaitītas 2. panta A punkta a), b) un d) apakšpunktā).

III saraksts

Direktīvas 64/222/EEK, 68/364/EEK, 68/368/EEK, 75/368/EEK, 75/369/EEK, 70/523/EEK un 82/470/EEK

1

Direktīva 64/222/EEK

(liberalizācijas Direktīvas: 64/223/EEK un 64/224/EEK)

1. Pašnodarbināto personu darbība vairumtirdzniecībā, izņemot medicīnisko un farmaceitisko produktu, toksisko produktu un patogēnu un ogļu vairumtirdzniecību (ex grupa 611).
2. Tāda starpnieka profesionālas darbības, ko viena vai vairākas personas ir pilnvarējušas un uzlikušas tam par pienākumu iesaistīties komercdarījumos šo personu vārdā un uzdevumā.
3. Tāda starpnieka profesionālas darbības, kurš, kaut arī tas nav viņa pastāvīgs pienākums, dibina kontaktus starp cilvēkiem, kuri vēlas tieši slēgt savstarpēju līgumu, vai arī kārtu viņu komercdarījumus vai palīdz tos īstenot.
4. Tāda starpnieka profesionālas darbības, kurš savā vārdā slēdz komercdarījumus citu uzdevumā.
5. Tāda starpnieka profesionālas darbības, kas citu uzdevumā veic vairumtirdzniecību izsolē.
6. Tāda starpnieka profesionālas darbības, kas apmeklē potenciālos klientus, lai saņemtu pasūtījumus.
7. Profesionāli starpniecības pakalpojumi, ko sniedz starpnieks, kas ir pieņemts darbā vienā vai vairākos tirdzniecības, rūpniecības vai sīkamatniecības uzņēmumos.

2

Direktīva 68/364/EEK

(liberalizācijas Direktīva: 68/363/EEK)

ISIC ex grupa 612 Mazumtirdzniecība

Izslēgtās darbības:

012	Lauku saimniecībā esošo mašīnu izīrēšana
640	Nekustamais īpašums, īpašuma izīrēšana
713	Automobiļu, ratu un zirgu izīrēšana
718	Dzelzceļa vagonu izīrēšana
839	Mašīnu izīrēšana komercuzņēmumiem
841	Vietu rezervēšana kinoteātros un kinofilmu iznomāšana
842	Vietu rezervēšana teātros un teātra iekārtu iznomāšana
843	Laivu, velosipēdu vai ar naudu darbināmu spēļu automātu izīrēšana
853	Mēbelētu istabu izīrēšana
854	Tīras veļas izīrēšana
859	Apģērba izīrēšana

3

*Direktīva 68/368/EEK**(liberalizācijas Direktīva: 68/367/EEK)**ISIC nomenklatūra*

Viesnīcas un līdzīgi uzņēmumi, nometnes (ISIC grupa 853)

1. Restorāni, kafejnīcas, krodziņi un citi dzērienu un ēdienu tirdzniecības uzņēmumi (ISIC grupa 852)
2. Viesnīcas un līdzīgi uzņēmumi, nometnes (ISIC grupa 853)

4

Direktīva 75/368/EEK (7. pants)

Visas darbības, kas uzskaitītas Direktīvas 75/368/EEK pielikumā, izņemot tās, kas uzskaitītas šīs direktīvas 5. panta d) apakšpunktā (šā pielikuma I b saraksta 1. punkts).

ISIC nomenklatūra

- ex 62 Bankas un citas finanšu iestādes
- ex 620 Sabiedrības, kas pērk patentus un licencē
- ex 71 Transports
- ex 713 Ceļu pasažieru transports, izņemot pārvadājumus ar automobiļiem
- ex 719 Šķidro ogļūdeņražu un citu šķidro ķīmikāliju transportēšana pa cauruļvadiem
- ex 82 Publiskie pakalpojumi
- 827 Bibliotēkas, muzeji, botāniskie un zooloģiskie dārzi
- ex 84 Rekreācijas pakalpojumi
- 843 Citviet neklasificēti rekreācijas pakalpojumi:
- ar sportu saistītas darbības (sporta laukumi, sporta pasākumu organizēšana un tml.), izņemot sporta instruktora darbības,
- sacīkstes (sacīkšu zirgu staļļi, sacīkšu laukumi, sacīkšu trases, utt.)
- citas rekreācijas darbības (cirki, atrakciju parki un citas izklaides)
- ex 85 Personiski pakalpojumi
- ex 851 Mājkalpotāja pakalpojumi
- ex 855 Skaistumkopšanas saloni un manikīru pakalpojumi, izņemot pedikīra pakalpojumus un profesionālu kosmetologu un frizieru skolu pakalpojumus
- ex 859 Personiski pakalpojumi, kas citviet nav klasificēti, izņemot sporta un medicīniskos masierus un kalnu gidus, kas iedalīti šādās grupās:
- dezinfekcija un insektu kontrole
- tērpu izīrēšana un glabātavas
- laulību biroji un līdzīgi dienesti
- astroloģija, zīlēšana un tml.
- sanitārie dienesti un saistītas darbības
- apbedīšanas pakalpojumi un kapsētu uzturēšana
- kurjeri un tulki-gidi

5

Direktīva 75/369/EEK (5. pants)

Šādu darbību veikšana ceļojot:

a) preču pirkšana un pārdošana:

- ko veic ceļojoši tirgotāji, iznēsātāji vai apkārtceļojoši sīktirgotāji (ex ISIC grupa 612)
- ko veic tirgos ar nojumi, kuri nav pastāvīgas tirdzniecības vietas, un brīvdabas tirgos

b) darbības, uz kurām attiecas pieņemti pārejas pasākumi, kas skaidri izslēdz vai nemin šādu darbību piekropšanu ceļojot.

6

Direktīva 70/523/EEK

Pašnodarbinātu personu darbības ogļu vairumtirdzniecībā un starpnieku darbības ogļu tirdzniecībā (ex grupa 6112, ISIC nomenklatūra)

7

Direktīva 82/470/EEK (6. panta 2. punkts)

(Darbības, kas uzskaitītas 2. panta A punkta c) un e) apakšpunktā, B punkta b) apakšpunktā, C un D punktā)

Šīs darbības jo īpaši ietver:

- dzelzceļa vagonu izīrēšanu kravu vai pasažieru pārvadājumiem
- starpniecības darbības kuģu pārdošanā, iegādē un izīrēšanā
- emigrantu pārvadāšanas līgumu sastādīšana, apspriešana un slēgšana
- visu glabāšanai noliktavās, nespecializētos veikalos, mēbeļu noliktavās, saldētavās, skābbarības torņos u.tml. nodoto priekšmetu un preču saņemšana deponētāja uzdevumā muitas uzraudzībā vai ne
- noliktavā saņemto priekšmetu un preču kvīšu piegāde deponētājam
- tādu dzīvnieku pagaidu izmitināšana kūtīs, nodrošināšana ar barību un tirdzniecības vietām, kuri tiks pārdoti vai atrodas tranzītā uz tirgu vai no tā
- automobiļu tehniskā apskate un novērtēšana
- preču mērīšana, svēršana un kalibrēšana.

V PIELIKUMS

Atzīšana, pamatojoties uz minimālo apmācības nosacījumu saskaņošanu

V.1. Ārsts

5.1.1. Ārsta ar pamatapmācību kvalifikāciju apliecinātie dokumenti

Valsts	Kvalifikāciju apliecinātais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecināto dokumentu	Kvalifikāciju apliecinotajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces datums
België/Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		1976. gada 20. decembris
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	2004. gada 1. maijs
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	1976. gada 20. decembris
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		1976. gada 20. decembris
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		2004. gada 1. maijs
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1981. gada 1. janvāris
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1986. gada 1. janvāris
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		1976. gada 20. decembris
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976. gada 20. decembris
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	1976. gada 20. decembris

Valsts	Kvalifikāciju apliecinātais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecināto dokumentu	Kvalifikāciju apliecinotajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces datums
Kýpros	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		2004. gada 1. maijs
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		2004. gada 1. maijs
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	2004. gada 1. maijs
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	1976. gada 20. decembris
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		2004. gada 1. maijs
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medicina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni mahruġ mill-Kunsill Mediku	2004. gada 1. maijs
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		1976. gada 20. decembris
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1994. gada 1. janvāris
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem "lekarza"	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	2004. gada 1. maijs
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1986. gada 1. janvāris
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor medicine/doktorica medicine"	Univerza		2004. gada 1. maijs
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "doktor medicíny" ("MUDr.")	Vysoká škola		2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiate-examen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1994. gada 1. janvāris
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1994. gada 1. janvāris
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976. gada 20. decembris

5.1.2. Specializēto ārstu kvalifikāciju apliecinošie dokumenti

Valsts	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinošo dokumentu	Atsauces datums
België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/ Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	1976. gada 20. decembris
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	2004. gada 1. maijs
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	1976. gada 20. decembris
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	1976. gada 20. decembris
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	2004. gada 1. maijs
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1981. gada 1. janvāris
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1981. gada 1. janvāris
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	1976. gada 20. decembris
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	1976. gada 20. decembris
Italia	Diploma di medico specialista	Università	1976. gada 20. decembris
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	2004. gada 1. maijs
Latvija	"Sertifikāts"—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	2004. gada 1. maijs
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004. gada 1. maijs
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	1976. gada 20. decembris
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004. gada 1. maijs
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediki	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004. gada 1. maijs

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Atsauces datums
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	1976. gada 20. decembris
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1994. gada 31. decembris
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	2004. gada 1. maijs
Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1986. gada 1. janvāris
Slovenija	Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004. gada 1. maijs
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	Erikoislääkäarin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1994. gada 31. decembris
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1994. gada 31. decembris
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	1976. gada 20. decembris

5.1.3. Apmācību kursu nosaukumi specializētajā medicīnā

Valsts	Anestezioloģija Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi	Vispārējā ķirurģija Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elsler kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική

Valsts	Anestezioloģija Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi	Vispārējā ķirurģija Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurģija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywnej terapii	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Valsts	Neiroķirurgija Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi	Dzemdniecība un ginekoloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/ Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυνακολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυνακολογία
Latvija	Neiroķirurgija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurgija	Ostetriċja u Ġinekoloġija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Valsts	Vispārējā (internā) medicīna Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi	Oftalmoloģija Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Medicina Interna	Oftalmoloģija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrznego	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútročné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

Valsts	Otorinolaringoloģija Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi	Pediatrija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pediatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloģija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
Slovenija	Otorinolaringoloģija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Valsts	Ftizio pneimonoloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	Uroloģija Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/ Belgien	Pneumologie	Urologie
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftizio pneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Medicina Respiratorja	Uroloģija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Valsts	Traumatoloģija un ortopēdija Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi	Patoloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatoloģija
Nederland	Ortopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Valsts	Neiroloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	Psihiatrija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psihiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloģija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Valsts	Diagnostiskā radioloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	Terapeitiskā radioterapija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloģija	Onkoloģija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie - Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Valsts	Plastiskā ķirurģija Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi	Kliniskā bioloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heekunde	Biologie clinique/Klinische biologie
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktīvkirurgija	Laborimediitsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Ķirurgija Plastika	
Nederland	Plastische Chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

Valsts	Mikrobioloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	Kliniskā bioķīmija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloģija	Patoloģija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Valsts	Imunoloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	Torakālā ķirurģija Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Immunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkasebészet
Malta	Immunoloģija	Kirurgija Kardjo-Toracika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän- ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Atceļšanas datumi 27. panta 3. punkta izpratnē:

(*) 1983. gada 1. janvāris

Valsts	Bērnu ķirurģija Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi	Asinsvadu ķirurģija Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Atcelšanas datumi 27. panta 3. punkta izpratnē:

(*) 1983. gada 1. janvāris

Valsts	Kardioloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	Gastroenteroloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloģija	Gastroenteroloģija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Valsts	Reimatoloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	Hematoloģija Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/ Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloģija	Ematoloģija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Valsts	Endokrinoloģija Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi	Fizioterapija Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloģija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Valsts	Neiropsihiatrija Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi	Dermatoloģija un veneroloģija Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénérologie/Dermato-venerologie
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsychiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénérologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venereoloģija
Nederland	Zenuw- en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Atceļšanas datumi 27. panta 3. punkta izpratnē:

(*) 1987. gada 1. augusts, izņemot attiecībā uz personām, kuras uzsākušas apmācību pirms šā datuma

(**) 1971. gada 31. decembris

(***) 1999. gada 31. oktobris

(****) Kvalifikāciju apliecināšanas dokumentus vairs nepiešķir attiecībā uz apmācību, kas sāka pēc 1982. gada 5. marta

(*****) 1984. gada 9. jūlijs

Valsts	Radioloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	Bērnu psihiatrija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electrorradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology (**)	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaiķu ir paaugļu psihiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Atceļšanas datumi 27. panta 3. punkta izpratnē:

(*) 1971. gada 3. decembris

(**) 1999. gada 31. oktobris

(***) Kvalifikāciju apliecināšos dokumentus vairs nepiešķir attiecībā uz apmācību, kas sāka pēc 1982. gada 5. marta

(****) 1984. gada 8. jūlijs

Valsts	Geriatrīja Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	Nefroloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Geriatric	Nefrologie
Danmark	Geriatric eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatría	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrīja	Nefroloģija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriatría	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloģija
Nederland	Klinische geriatric	
Österreich		
Polska	Geriatría	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
Slovenija		Nefroloģija
Slovensko	Geriatría	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatría/Geriatric	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatric	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Valsts	Infekcijas slimības Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	Sabiedrības medicīna Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονομία/Κοινωνική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infeciologia	Saúde pública
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsövärd
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Valsts	Farmakoloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	Arodslimības Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġġja Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		— Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde — Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

Valsts	Alergoloģija Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi	Kodolmedicīna Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomheds sygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Valsts	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija (medicīnas pamatapmācība) Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi Nosaukums
Belgique/België/ Belgien	
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
Slovenija	Maxilofaciálna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Valsts	Bioloģiskā hematoloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Atceļšanas datumi 27. panta 3. punkta izpratnē:

(*) 1983. gada 1. janvāris, izņemot personas, kuras apmācību uzsākušas pirms šā datuma un pabeigušas pirms 1988. gada beigām

Valsts	Stomatoloģija Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi	Dermatoloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		Dermatoloģija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Atceļšanas datumi 27. panta 3. punkta izpratnē:
(*) 1994. gada 31. decembris

Valsts	Veneroloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	Tropu medicīna Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medicina Uro-ġenitali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Valsts	Gastroenteroloģiskā ķirurģija Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi	Neatliekamā medicīniskā palīdzība Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

Atceļšanas datumi 27. panta 3. punkta izpratnē:

(*) 1983. gada 1. janvāris

Valsts	Kliniskā neirofizioloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	Zobu, mutes dobuma, sejas un žokļu ķirurģija (ārsta un zobārsta pamatapmācība) (1) Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiología clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofizjoloģija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

(1) Apmācība, pabeidzot kuru tiek piešķirts zobu, mutes dobuma, sejas un žokļu ķirurģijas (ārsta un zobārsta pamatapmācība) speciālista kvalifikāciju apliecināšanas dokuments, nozīmē, ka ir pabeigta un apstiprināta medicīnas pamatizglītība (24. pants) un papildus pabeigta un apstiprināta zobārstniecības pamatizglītība (34. pants).

5.1.4. Vispārējās prakses ārstu kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	1994. gada 31. decembris
Česká republika	Diplom o specializaci "všeobecné lékařství"	Všeobecný lékař	2004. gada 1. maijs
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	1994. gada 31. decembris
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	1994. gada 31. decembris
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	2004. gada 1. maijs
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	1994. gada 31. decembris
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	1994. gada 31. decembris
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	1994. gada 31. decembris
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	1994. gada 31. decembris
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	1994. gada 31. decembris
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	2004. gada 1. maijs
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	2004. gada 1. maijs
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	2004. gada 1. maijs
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	1994. gada 31. decembris
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	2004. gada 1. maijs
Malta	Tabib tal-familja	Mediċina tal-familja	2004. gada 1. maijs
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	1994. gada 31. decembris
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	1994. gada 31. decembris
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	2004. gada 1. maijs

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	1994. gada 31. decembris
Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialista družinske medicine	2004. gada 1. maijs
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore "všeobecné lekárstvo"	Všeobecný lekár	2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	1994. gada 31. decembris
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	1994. gada 31. decembris
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	1994. gada 31. decembris

V.2. Vispārējās aprūpes māsa

5.2.1. Vispārējās aprūpes māsu apmācību programma

Apmācības, kuru rezultātā tiek iegūta vispārējās māsu kvalifikāciju, sastāv no divām daļām.

A. Teorētiskās mācības

a. Aprūpe:

- profesijas raksturs un profesionālā ētika
- vispārējie veselības un aprūpes principi
- aprūpes principi saistībā ar:
 - vispārējo un speciālo medicīnu
 - vispārējo un specializēto ķirurģiju
 - bērnu aprūpi un pediatriju
 - mātes un jaundzimušā kopšanu
 - garīgo veselību un psihiatriju
 - veco ļaužu aprūpi un geriatriju

b. Fundamentālās zinātnes:

- anatomija un fizioloģija
- patoloģija
- bakterioloģija, virusoloģija un parazitoloģija
- biofizika, bioķīmija un radioloģija
- dietoloģija
- higiēna:
 - medicīniskā profilakse
 - veselības mācība
- farmakoloģija

c. Sociālās zinātnes:

- socioloģija
- psiholoģija
- vadības pamati
- pedagogijas pamati
- tiesību akti sociālajā un veselības aizsardzības jomā
- aprūpes tiesiskie aspekti

B. Klīniskās nodarbības

— Aprūpe saistībā ar:

- vispārējo un specializēto medicīnu
- vispārējo un specializēto ķirurģiju
- bērnu aprūpi un pediatriju
- mātes un jaundzimušā kopšanu
- garīgo veselību un psihiatriju
- veco ļaužu aprūpi un geriatriju
- mājas aprūpi

Vienu vai vairākus no šiem mācību priekšmetiem var mācīt citu priekšmetu kontekstā vai arī savstarpēji apvienojot.

Teorētiskā apmācība jāapsver un jāsavieno ar klīnisko apmācību tādā veidā, lai šajā pielikumā minētās zināšanas un prasmes būtu iespējams apgūt pienācīgā veidā.

5.2.2. Vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> — Diploma geëradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin 	<ul style="list-style-type: none"> — De erkende opleidingsinstututen/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft 	<ul style="list-style-type: none"> — Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster) 	1979. gada 29. jūnijs
Česká republika	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o absolutoriu 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Všeobecná sestra 2. Všeobecný ošetrovateľ 	2004. gada 1. maijs
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejerskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	1979. gada 29. jūnijs
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger	2004. gada 1. maijs
Eesti	Diplom õe erialal	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool 	õde	2004. gada 1. maijs
Ελλάς	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1981. gada 1. janvāris

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1981. gada 1. janvāris
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	1979. gada 29. jūnijs
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	1979. gada 29. jūnijs
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	1979. gada 29. jūnijs
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	2004. gada 1. maijs
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	2004. gada 1. maijs
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	2004. gada 1. maijs
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	1979. gada 29. jūnijs
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	2004. gada 1. maijs
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	2004. gada 1. maijs
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	1979. gada 29. jūnijs

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
Österreich	<p>1. Diplom als "Diplomierete Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger"</p> <p>2. Diplom als "Diplomierete Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger"</p>	<p>1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege</p> <p>2. Allgemeine Krankenpflegeschule</p>	<p>— Diplomierete Krankenschwester</p> <p>— Diplomierter Krankenpfleger</p>	1994. gada 1. janvāris
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem "magister pielęgniarstwa"	Institucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Kompetentnu iestāžu atzīta augstākās izglītības iestāde)	Pielegniarka	2004. gada 1. maijs
Portugal	<p>1. Diploma do curso de enfermagem geral</p> <p>2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem</p> <p>3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem</p>	<p>1. Escolas de Enfermagem</p> <p>2. Escolas Superiores de Enfermagem</p> <p>3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde</p>	Enfermeiro	1986. gada 1. janvāris
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik"	<p>1. Univerza</p> <p>2. Visoka strokovna šola</p>	Diplomirana medicinska sestra/ Diplomirani zdravstvenik	2004. gada 1. maijs
Slovensko	<p>1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "magister z ošetrovatelstva" ("Mgr.")</p> <p>2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "bakalár z ošetrovatelstva" ("Bc.")</p> <p>3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra</p>	<p>1. Vysoká škola</p> <p>2. Vysoká škola</p> <p>3. Stredná zdravotnícka škola</p>	Sestra	2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	<p>1. Sairaanhoidajan tutkinto/Sjukskötarexamen</p> <p>2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoidaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)</p>	<p>1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/ Hälsovårdsläroanstalter</p> <p>2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkehögskolor</p>	Sairaanhoidaja/Sjukskötare	1994. gada 1. janvāris
Sverige	Sjukskötarskeexamen	Universitet eller högskola	Sjukskötarska	1994. gada 1. janvāris
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	<p>— State Registered Nurse</p> <p>— Registered General Nurse</p>	1979. gada 29. jūnijs

V.3. Zobārsts

5.3.1. Zobārstu apmācību programma

Studiju programma, pēc kuras beigšanas iegūst zobārsta kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu, ietver vismaz turpmāk minētos mācību priekšmetus. Vienu vai vairākus no šiem mācību priekšmetiem var mācīt saistībā ar pārējiem priekšmetiem vai kopā ar tiem.

A. Pamatpriekšmeti — ķīmija — fizika — bioloģija	B. Medicīniski bioloģiski priekšmeti un vispārīgi medicīnas priekšmeti — anatomija — embrioloģija — histoloģija, tostarp citoloģija — fizioloģija — bioķīmija (vai fizioloģiskā ķīmija) — patoloģiskā anatomija — vispārējā patoloģija — farmakoloģija — mikrobioloģija — higiēna — profilaktiskā medicīna un epidemioloģija — radioloģija — fizioterapija — vispārējā ķirurģija — vispārējā medicīna, tostarp - pediatrija — otorinolaringoloģija — dermatoveneroloģija — vispārējā psiholoģija — psihopatoloģija — neiropatoloģija — anestezioloģija	C. Priekšmeti, kas tieši saistīti ar zobārstniecību — prostodontija — zobārstniecības materiāli un piederumi — konservatīvā zobārstniecība — profilaktiskā zobārstniecība — anestēzija un nomierināšana — speciālā ķirurģija — speciālā patoloģija — klīniskā prakse — pedodontija — ortodontija — periodontija — zobu radioloģija — sakodiens un žokļa darbība — profesionālā organizācija, ētika un tiesību akti — zobārstniecības sociālie aspekti

5.3.2. Zobārsta ar pamatapmācību kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu	Kvalifikāciju apliecinājošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
Belgiē/Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheel- kunde/Licencié en science dentaire	1980. gada 28. janvāris
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	2004. gada 1. maijs
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidatek- samen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	1980. gada 28. janvāris

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinājošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	1980. gada 28. janvāris
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	2004. gada 1. maijs
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1981. gada 1. janvāris
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1981. gada 1. janvāris
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	1980. gada 28. janvāris
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	1980. gada 28. janvāris
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	1980. gada 28. janvāris
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντίατρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	2004. gada 1. maijs
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un "Sertifikāts" — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	2004. gada 1. maijs
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	2004. gada 1. maijs
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	1980. gada 28. janvāris
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	2004. gada 1. maijs

Valsts	Kvalifikāciju apliecināošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecināošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecināšajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
Malta	Lawrja fil- Kirurģija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	2004. gada 1. maijs
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	1980. gada 28. janvāris
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades "Doktor der Zahnheilkunde"	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1994. gada 1. janvāris
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem "lekarz dentysta"	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Denty- styczny Egzamin Pań- stwowo	Lekarz dentysta	2004. gada 1. maijs
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1986. gada 1. janvāris
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine"	— Univerza	Potrđilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/ Doktorica dentalne medicine	2004. gada 1. maijs
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "doktor zubného lékařstva" ("MDDr.")	— Vysoká škola		Zubný lekár	2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	Hammasslääketieteen lisen- siaatin tutkinto/Odonto- logie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveysthuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymi- sestä/Beslut av Rätt- skyddscentralen för hälsovården om godkännande av prak- tisk tjänstgöring	Hammasslääkäri/Tandläkare	1994. gada 1. janvāris
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göte- borg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1994. gada 1. janvāris
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	1980. gada 28. janvāris

5.3.3. Specializēto zobārstu kvalifikāciju apliecināšie dokumenti

Ortodontija			
Valsts	Kvalifikāciju apliecināošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecināšo dokumentu	Atsauces datums
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	2005. gada 27. janvāris
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	1980. gada 28. janvāris
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	1980. gada 28. janvāris
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	2004. gada 1. maijs
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1981. gada 1. janvāris
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	1980. gada 28. janvāris
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980. gada 28. janvāris
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	2005. gada 1. maijs
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004. gada 1. maijs
Latvija	"Sertifikāts"— kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	2004. gada 1. maijs
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004. gada 1. maijs
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004. gada 1. maijs
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004. gada 1. maijs
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980. gada 28. janvāris
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	2004. gada 1. maijs
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004. gada 1. maijs
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1994. gada 1. janvāris
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1994. gada 1. janvāris
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	1980. gada 28. janvāris

Orālā ķirurģija

Valsts	Kvalifikāciju apliecināošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecināošo dokumentu	Atsauces datums
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	1980. gada 28. janvāris
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/ Mundchirurgie	Landes Zahnärztekammer	1980. gada 28. janvāris
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	2003. gada 1. janvāris
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980. gada 28. janvāris
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	2005. gada 21. maijs
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντίατρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004. gada 1. maijs
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004. gada 1. maijs
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004. gada 1. maijs
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Ķirurgija tal-halq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004. gada 1. maijs
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980. gada 28. janvāris
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	2004. gada 1. maijs
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka-kirurgia/Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1994. gada 1. janvāris
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tand-systemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1994. gada 1. janvāris
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	1980. gada 28. janvāris

V.4. Veterinārārsts

5.4.1. Veterinārārstu apmācību programma

Studiju programma, kuras rezultātā tiek saņemts veterinārārsta kvalifikāciju apliecinātais dokuments, ietver vismaz turpmāk uzskaitītos mācību priekšmetus.

Vienu vai vairākus no šiem mācību priekšmetiem var pasniegt citos lekcijuursos vai saistībā ar tiem.

A. Pamata priekšmeti

- Fizika
- Ķīmija
- Zooloģija
- Botānika
- Biometrija

B. Specializētie priekšmeti

a. Fundamentālās zinātnes:

- Anatomija (ietverot histoloģiju un embrioloģiju)
- Fizioloģija
- Bioķīmija
- Ģenētika
- Farmakoloģija
- Farmācija
- Toksikoloģija
- Mikrobioloģija
- Imunoloģija
- Epidemioloģija
- Profesionālā ētika

b. Klīniskās zinātnes:

- Dzemdniecība
- Patoloģija (ietverot patoloģianatomiju)
- Parazitoloģija
- Klīniskā medicīna un ķirurģija (ietverot anestezioģiju)
- Klīniskās lekcijas par dažādiem mājdzīvniekiem, mājputniem un citām dzīvnieku sugām
- Profilaktiskā medicīna
- Radioloģija
- Reproktīvā veselība un reprodktīvie traucējumi
- Valsts veterinārmedicīna un sabiedrības veselība
- Veterinārie tiesību akti un tiesu medicīna
- Terapija
- Propedeutika

c. Dzīvnieku audzēšana

- Dzīvnieku audzēšana
- Dzīvnieku barība
- Agronomija
- Lauku ekonomika
- Lopkopība
- Veterinārhiģiēna
- Etoloģija un dzīvnieku aizsardzība

d. Pārtikas higiēna

- Dzīvnieku barības un dzīvnieku izcelsmes produktu inspekcija un kontrole
- Pārtikas higiēna un tehnoloģija
- Prakse (ietverot praksi kautuvēs un pārtikas pārstrādes uzņēmumos)

Prakse var izpausties mācību laikposma veidā ar noteikumu, ka šādas mācības notiek klātienē un ir tiešā kompetentās iestādes kontrolē, kā arī to ilgums nepārsniedz sešus mēnešus no kopējā piecu gadu studiju laika.

Teorētisko un praktisko nodarbību sadalījums starp dažādām mācību priekšmetu grupām ir līdzsvarots un koordinēts tā, lai zināšanas un pieredzi varētu gūt veidā, kas ļauj veterinārārstiem pienācīgi veikt visus savus dažādos pienākumus.

5.4.2. Veterinārārstu kvalifikāciju apliecinātie dokumenti

Valsts	Kvalifikāciju apliecinātais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecināšo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinātajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces datums
Belgiē/Belgique/ Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1980. gada 21. decembris

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinājošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces datums
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		2004. gada 1. maijs
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		1980. gada 21. decembris
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		1980. gada 21. decembris
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		2004. gada 1. maijs
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1981. gada 1. janvāris
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1986. gada 1. janvāris
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			1980. gada 21. decembris
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			1980. gada 21. decembris
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1985. gada 1. janvāris
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		2004. gada 1. maijs
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		2004. gada 1. maijs
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		2004. gada 1. maijs

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinājošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces datums
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		1980. gada 21. decembris
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvos- tudományi Kar		2004. gada 1. maijs
Malta	Ličenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji		2004. gada 1. maijs
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartse- nijkundig examen			1980. gada 21. decembris
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1994. gada 1. janvāris
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko- Mazurski w Olsztynie		2004. gada 1. maijs
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1986. gada 1. janvāris
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje stro- kovni naslov "doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine"	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veteri- narstva	2004. gada 1. maijs
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "doktor veteri- nárskéj medicíny" ("MVDr.")	Univerzita veterinárskeho lekárstva		2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentia- texamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1994. gada 1. janvāris
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1994. gada 1. janvāris
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		1980. gada 21. decembris

V.5. Vecmāte

5.5.1. Vecmāšu apmācību programma (apmācību I un II virziens)

Apmācību programma, lai iegūtu vecmātes kvalifikāciju apliecināšu dokumentu, sastāv no divām daļām:

A. Teorētiskā un tehniskā apmācība

a. Vispārīgie priekšmeti — Vispārīgā anatomija un fizioloģija— Vispārīgā patoloģija— Vispārīgā bakterioloģija, virusoloģija, parazitoloģija— Vispārīgā biofizika, biokīmija un radioloģija— Pediatrija, īpaši saistībā ar jaundzimušajiem— Higiēna, veselības mācība, profilaktiskā medicīna, agrīna slimību diagnosticēšana— Barošana un dietoloģija, īpaši saistot to ar sievietēm, jaundzimušajiem un maziem bērniem— Vispārīgā socioloģija un sociālās medicīniskās problēmas— Vispārīgā farmakoloģija— Psiholoģija— Mācīšanas principi un metodes— Tiesību akti izglītības un sociālajā jomā un veselības aizsardzības organizācija— Aroda ētika un tiesību akti, kas attiecas uz arodu— Dzimumaudzināšana un ģimenes plānošana— Mātes un bērna tiesiskā aizsardzība	b. Vecmāšu aroda profilējošie priekšmeti — Anatomija un fizioloģija— Embrioloģija un augļa attīstība— Grūtniecība, dzemdības un pēcdzemdību laikposms— Ginekoloģiskā un dzemdību patoloģija— Sagatavošana dzemdībām un vecāka statusam, ietverot psiholoģiskos aspektus— Sagatavošanās bērna saņemšanai (ietverot zināšanas par dzemdniecībā izmantojamo tehnisko aprīkojumu un tā lietošanu)— Atsāpīnāšana, anestezioģija un atdzīvināšana— Jaundzimušā fizioloģija un patoloģijas— Jaundzimušā aprūpe un uzraudzība— Psiholoģiskie un sociālie faktori

B. Praktiskā apmācība un klīniskā prakse

Šī sagatavošana ir jāveic attiecīgā pārraudzībā:

- Grūtnieču konsultēšana, ietverot vismaz 100 pirmsdzemdību izmeklēšanas.
- Vismaz 40 grūtnieču uzraudzība un aprūpe.
- Praktikantam būtu personīgi jāveic vismaz 40 bērna saņemšanas; ja šo skaitu nevar sasniegt tādēļ, ka trūkst dzemdētāju, to var samazināt, mazākais, līdz 30, ar noteikumu, ka praktikants piedalās vēl 20 bērna saņemšanās.
- Aktīva dalība dzemdībās, kad bērnam ir tūpļa guļa. Ja tas nav iespējams šādu dzemdību trūkuma dēļ, prakse var notikt simulētā situācijā.
- Epiziotomijas apguve un ievads brūču sašūšanā. Ievadišanu praksē veido teorētiskā apmācība un klīniskā prakse. Brūču sašūšanas prakse sevī ietver brūces sašūšanu, kam seko epiziotomija un vienkārša starpenes ruptūra. Galējas nepieciešamības gadījumā tā var būt simulēta situācija.
- 40 tādu sieviešu uzraudzība, kurām ir risks grūtniecība, dzemdības vai pēcdzemdību periods.
- Vismaz 100 sieviešu un veselu jaundzimušo uzraudzība un aprūpe (ieskaitot izmeklēšanu) pēcdzemdību periodā.
- Māšu un jaundzimušo uzraudzība un aprūpe, ietverot pirms laika, pēc laika dzimušus jaundzimušos, jaundzimušos ar zemu ķermeņa svaru vai slimus jaundzimušos.
- Aprūpe ginekoloģijas un dzemdniecības patoloģiju gadījumos, kā arī jaundzimušo un mazu bērnu slimību gadījumos.
- Ievads aprūpē vispārēju patoloģiju gadījumos medicīnas un ķirurģijas jomā. Ievads sevī ietver teorētisko apmācību un klīnisko praksi.

Teorētiskajai un tehniskajai apmācībai (apmācību programmas A daļa) jābūt līdzsvarotai un saskaņotai ar klīnisko apmācību (tās pašas programmas B daļa) tādā veidā, lai šajā pielikumā uzskaitītās zināšanas un prasmes varētu iegūt atbilstošā veidā.

Klīniskā apmācībā notiek uzraudzītas stažēšanās veidā slimnīcu nodaļās vai citos veselības aprūpes dienestos, ko apstiprinājušas kompetentas institūcijas vai iestādes. Kā daļa no šīs apmācības ir studenšu-vecmāšu līdzdalība attiecīgo slimnīcu nodaļu darbā tik lielā mērā, cik tas ir noderīgi viņu apmācībā. Viņām jāamāca pienākumi, kas saistīti ar vecmātes darbību.

5.5.2. Vecmātes kvalifikāciju apliecināšie dokumenti

Valsts	Kvalifikāciju apliecināošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecināšo dokumentu	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
België/Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstututen/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	1983. gada 23. janvāris
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	2004. gada 1. maijs
Danmark	Bevis for bestået jordemoderekamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	1983. gada 23. janvāris
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	1983. gada 23. janvāris
Eesti	Diplom ämmaemandaerialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	2004. gada 1. maijs
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	1983. gada 23. janvāris
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1986. gada 1. janvāris
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	1983. gada 23. janvāris
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	1983. gada 23. janvāris
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	1983. gada 23. janvāris

Valsts	Kvalifikāciju apliecinātais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecināšo dokumentu	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
Kýpros	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	2004. gada 1. maijs
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	2004. gada 1. maijs
Lietuva	<p>1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją</p> <p>— Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje</p> <p>2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją</p> <p>— Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje</p> <p>3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją</p>	<p>1. Universitetas</p> <p>2. Kolegija</p> <p>3. Kolegija</p>	Akušeris	2004. gada 1. maijs
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	1983. gada 23. janvāris
Magyarország	Szülész-nő bizonysítvány	Iskola/főiskola	Szülész-nő	2004. gada 1. maijs
Malta	Lawrja jew diploma fl- Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	2004. gada 1. maijs
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	1983. gada 23. janvāris
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1994. gada 1. janvāris
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem "magister położnictwa"	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Établissement d'enseignement supérieur reconnu par les autorités compétentes)	Położna	2004. gada 1. maijs
Portugal	<p>1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p> <p>2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p> <p>3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p>	<p>1. Ecolas de Enfermagem</p> <p>2. Escolas Superiores de Enfermagem</p> <p>3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde</p>	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1986. gada 1. janvāris

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "diplomirana babica/diplomirani babičar"	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	2004. gada 1. maijs
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "bakalár z pôrodnej asistencie" ("Bc.") 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	1. Kättilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kättilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveydenhuoltooppi-laitokset/hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkehögskolor	Kättilö/Barnmorska	1994. gada 1. janvāris
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1994. gada 1. janvāris
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	1983. gada 23. janvāris

V.6. Farmaceits

5.6.1. Farmaceitu apmācību kurss

- Augu un dzīvnieku bioloģija
- Fizika
- Vispārējā un neorganiskā ķīmija
- Organiskā ķīmija
- Analītiskā ķīmija
- Farmaceutiskā ķīmija, ieskaitot medicīnisko produktu analīzi
- Vispārējā un lietišķā bioķīmija (medicīniskā)
- Anatomija un fizioloģija; medicīnas terminoloģija
- Mikrobioloģija
- Farmakoloģija un farmakoterapija
- Farmaceutiskā tehnoloģija
- Toksikoloģija
- Farmakognozija
- Likumdošana un nepieciešamības gadījumā profesionālā ētika

Līdzsvarā starp teorētisko un praktisko apmācību attiecībā uz katru mācību priekšmetu būtiska nozīme jāpiešķir teorijai, lai uzturētu apmācības universitātes raksturu.

5.6.2. *Farmaceitu kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti*

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Diplomam pievienotais sertifikāts	Atsauces datums
België/Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1987. gada 1. oktobris
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	2004. gada 1. maijs
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1987. gada 1. oktobris
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1987. gada 1. oktobris
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		2004. gada 1. maijs
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1987. gada 1. oktobris
España	Título de Licenciado en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1987. gada 1. oktobris
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1987. gada 1. oktobris
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1987. gada 1. oktobris
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1993. gada 1. novembris
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		2004. gada 1. maijs
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		2004. gada 1. maijs
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		2004. gada 1. maijs

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Diplomam pievienotais sertifikāts	Atsauces datums
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1987. gada 1. oktobris
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	EG Egyetem		2004. gada 1. maijs
Malta	Lawrja fil-farmacija	Universita' ta' Malta		2004. gada 1. maijs
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1987. gada 1. oktobris
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1994. gada 1. oktobris
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		2004. gada 1. maijs
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1987. gada 1. oktobris
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv "magister farmacije/magistra farmacije"	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	2004. gada 1. maijs
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "magister farmácie" ("Mgr.")	Vysoká škola		2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1994. gada 1. oktobris
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1994. gada 1. oktobris
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1987. gada 1. oktobris

V.7. Arhitekts

5.7.1. Arhitektu kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, ko atzīst saskaņā ar 46. pantu

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinājošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces akadēmiskais gads
Belgiē/ Belgique/ Belgien	<ol style="list-style-type: none"> 1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect <ol style="list-style-type: none"> 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. "Faculté Polytechnique" van Mons <ol style="list-style-type: none"> 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons 		1988./1989.
Danmark	Arkitekt cand. arch.	<p>— Kunstakademiets Arkitektskole i København</p> <p>— Arkitektskolen i Århus</p>		1988./1989.
Deutschland	<p>Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.</p> <p>Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH</p>	<p>— Universitäten (Architektur/Hochbau)</p> <p>— Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau)</p> <p>— Technische Universitäten (Architektur/Hochbau)</p> <p>— Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau)</p> <p>— Hochschulen für bildende Künste</p> <p>— Hochschulen für Künste</p> <p>— Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) (1)</p> <p>— Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen</p>		1988./1989.
		(1) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen		

Valsts	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinojam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces akadēmiskais gads
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	<ul style="list-style-type: none"> — Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής 	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988./1989.
España	Título oficial de arquitecto	<p>Rectores de las universidades enumeradas a continuación:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid; — Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas; — Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla; — Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid; — Universidad de Santiago de Compostela, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña; — Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián; — Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona; — Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares; — Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada; — Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante; — Universidad Europea de Madrid; — Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona; — Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle; — Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia; — Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada. 		<p>1988./1989.</p> <p>1999./2000.</p> <p>1999./2000. 1997./1998. 1998./1999. 1999./2000. 1998./1999. 1999./2000.</p> <p>1994./1995.</p>

Valsts	Kvalifikāciju apliecināošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecināšo dokumentu	Kvalifikāciju apliecināšajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces akadēmiskais gads
France	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture 		1988./1989.
Ireland	<ol style="list-style-type: none"> 1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 — Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch)) 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRIA) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland 		1988./1989.
Italia	<p>— Laurea in architettura</p> <p>— Laurea in ingegneria edile — architettura</p>	<p>— Università di Camerino</p> <p>— Università di Catania — Sede di Siracusa</p> <p>— Università di Chieti</p> <p>— Università di Ferrara</p> <p>— Università di Firenze</p> <p>— Università di Genova</p> <p>— Università di Napoli Federico II</p> <p>— Università di Napoli II</p> <p>— Università di Palermo</p> <p>— Università di Parma</p> <p>— Università di Reggio Calabria</p> <p>— Università di Roma "La Sapienza"</p> <p>— Università di Roma III</p> <p>— Università di Trieste</p> <p>— Politecnico di Bari</p> <p>— Politecnico di Milano</p> <p>— Politecnico di Torino</p> <p>— Istituto universitario di architettura di Venezia</p> <p>— Università dell'Aquila</p> <p>— Università di Pavia</p> <p>— Università di Roma "La Sapienza"</p>	<p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>1988./1989.</p> <p>1998./1999.</p>

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinājošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces akadēmiskais gads
	<ul style="list-style-type: none"> — Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura 	<ul style="list-style-type: none"> — Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma "La Sapienza" — Università di Ancona — Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano 	<p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	2003./2004.
	<ul style="list-style-type: none"> — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica in Architettura 	<ul style="list-style-type: none"> — Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma "La Sapienza" — Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari — Università di Roma III — Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II 	<p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>1998./1999.</p> <p>1999./2000.</p> <p>2003./2004.</p> <p>2004./2005.</p>
Nederland	<ol style="list-style-type: none"> 1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur 2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Technische Universiteit te Delft 2. Technische Universiteit te Eindhoven 	<p>Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.</p>	1988./1989.

Valsts	Kvalifikāciju apliecinotais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinotajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces akadēmiskais gads
	<p>3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leer­gangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht 			
Österreich	<p>1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>2. Diplplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p>	<p>1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)</p> <p>2. Technische Universität Wien</p> <p>3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)</p> <p>4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien</p> <p>5. Akademie der Bildenden Künste in Wien</p> <p>6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz</p>		1998./1999.
Portugal	<p>Carta de curso de licenciatura em Arquitectura</p> <p>Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/92</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto 		1988./1989. 1991./1992.
Suomi/ Finland	<p>Arkkitehdin tutkinto/Arkitektextamen</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Teknillinen korkeakoulu /Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet 		1998./1999.
Sverige	<p>Arkitektextamen</p>	<p>Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet</p>		1998./1999.

Valsts	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinotajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces akadēmiskais gads
United Kingdom	<p>1. Diplomas in architecture</p> <p>2. Degrees in architecture</p> <p>3. Final examination</p> <p>4. Examination in architecture</p> <p>5. Examination Part II</p>	<p>1. — Universities</p> <p>— Colleges of Art</p> <p>— Schools of Art</p> <p>2. Universities</p> <p>3. Architectural Association</p> <p>4. Royal College of Art</p> <p>5. Royal Institute of British Architects</p>	<p>Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board.</p> <p>The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in <i>Criteria for validation</i> published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board.</p> <p>EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the <i>Criteria for validation</i>.</p>	1988./1989.

VI PIELIKUMS

Iegūtās tiesības attiecībā uz profesijām, ko atzīst, pamatojoties uz minimālo apmācības nosacījumu saskaņošanu

6. Kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti arhitektiem, kuriem ir iegūtās tiesības saskaņā ar 49. panta 1. punktu

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Atsauces akadēmiskais gads
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> — diplomu, ko izsniegušas valsts arhitektūras augstskolas vai valsts arhitektūras institūti (<i>architecte — architect</i>) — diplomu, ko izsniegusi higher provincial school of architecture of Hasselt (<i>architect</i>) — diplomu, ko izsniegušas Royal Academies of Fine Arts (<i>architecte — architect</i>) — diplomu, ko izsniegušas “écoles Saint — Luc” (<i>architecte — architect</i>) — universitātes diplomu civilajā celtniecībā, kam pievienots mācekļa sertifikāts, ko izsniegusi arhitektu apvienība un kas attiecīgajām personām dod tiesības lietot profesionālo nosaukumu “arhitekts” (<i>architecte — architect</i>) — diplomu arhitektūrā, ko izsniegusi centrālā vai valsts eksaminācijas padome arhitektūrā (<i>architecte — architect</i>) — civilās celtniecības/arhitektūras diplomu un arhitektūras/inženierzinātnes diplomu, ko izsniegušas universitāšu lietišķo zinātņu fakultātes un <i>Polytechnical Faculty of Mons</i> (<i>ingénieur — architecte, ingénieur — architect</i>) 	1987./1988.
Česká republika	<ul style="list-style-type: none"> — Diplomi, ko izsniegušas fakultātes “<i>České vysoké učení technické</i>” (Čehijas Republikas Tehniskā universitāte Prāgā): <ul style="list-style-type: none"> “<i>Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství</i>” (Arhitektūras un ēku būvniecības fakultāte) (līdz 1951. gadam), “<i>Fakulta architektury a pozemního stavitelství</i>” (Arhitektūras un ēku būvniecības fakultāte) (no 1951. gada līdz 1960. gadam), “<i>Fakulta stavební</i>” (Civilās būvniecības fakultāte) (no 1960. gada) šādās studiju nozarēs: ēku būvniecība un konstrukcijas, ēku būvniecība, būvniecība un arhitektūra, arhitektūra (ieskaitot pilsētplānošanu un zemes ierīcības plānošanu), civilā celtniecība un būves rūpnieciskās un lauksaimnieciskās ražošanas vajadzībām vai civilās celtniecības studiju programmā ēku būvniecības un arhitektūras nozarē, “<i>Fakulta architektury</i>” (Arhitektūras fakultāte) (no 1976. gada) šādās studiju nozarēs: arhitektūra, pilsētplānošana un zemes ierīcības plānošana vai studiju programmā: arhitektūra un pilsētplānošana šādās studiju nozarēs: arhitektūra, arhitektoniskās projektēšanas teorija, pilsētplānošana un zemes ierīcības plānošana, arhitektūras vēsture un vēsturisko pieminekļu restaurācija, vai arhitektūra un ēku būvniecība, — Diplomi, ko izsniegusi “<i>Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše</i>” (līdz 1951. gadam) arhitektūras un celtniecības nozarē, — Diplomi, ko izsniegusi “<i>Vysoká škola stavitelství v Brně</i>” (from 1951 until 1956) arhitektūras un celtniecības nozarē, — Diplomi, ko izsniegusi “<i>Vysoké učení technické v Brně</i>”, “<i>Fakulta architektury</i>” (Arhitektūras fakultāte) (no 1956. gada) arhitektūras un pilsētplānošanas studiju nozarē vai “<i>Fakulta stavební</i>” (Civilās būvniecības fakultāte) (no 1956. gada) celtniecības studiju nozarē, — Diplomi, ko izsniegusi “<i>Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava</i>”, “<i>Fakulta stavební</i>” (Civilās būvniecības fakultāte) (no 1997. gada) konstrukciju un arhitektūras studiju nozarē vai civilās celtniecības studiju nozarē, — Diplomi, ko izsniegusi “<i>Technická univerzita v Liberci</i>”, “<i>Fakulta architektury</i>” (Arhitektūras fakultāte) (no 1994. gada) arhitektūras un pilsētplānošanas studiju programmā arhitektūras studiju nozarē, — Diplomi, ko izsniegusi “<i>Akademie výtvarných umění v Praze</i>” tēlotājmākslas programmā arhitektoniskās projektēšanas studiju nozarē, — Diplomi, ko izsniegusi “<i>Vysoká škola umělecko — průmyslová v Praze</i>” tēlotājmākslas programmā arhitektūras studiju nozarē, — Licences sertifikāts, ko izsniegusi “<i>Česká komora architektů</i>”, nenorādot nekādu nozari vai arī ēku būvniecības nozarē; 	2006./2007.

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Atsauces akadēmiskais gads
Danmark	<ul style="list-style-type: none"> — diplomu, ko izsniegušas <i>National Schools of Architecture in Copenhagen and Aarhus (arkitekt)</i> — reģistrācijas sertifikāts, ko izsniegusi <i>Board of Architects</i> saskaņā ar 1975. gada 28. maija Likumu Nr. 202 (<i>registreret arkitekt</i>) — diplomu, ko izsniegušas <i>Higher Schools of Civil Engineering (bygningkonstruktoer)</i>, kam pievienots kompetentu iestāžu sertifikāts, apliecinot, ka attiecīgā persona ir nokārtojusi pārbaudi attiecībā uz savu oficiālo kvalifikāciju, ko veido pretendenta sastādīto un īstenoto plānu novērtēšana; plāni izstrādāti vismaz sešu gadu efektīvas prakses laikā, veicot tādu profesionālo darbību, kas minēta šīs direktīvas 44. pantā 	1987./1988.
Deutschland	<ul style="list-style-type: none"> — diplomu, ko izsniegušas tēlotājmākslas augstskolas (<i>Dipl.—Ing., Architekt (HfbK)</i>) — diplomu (<i>Architektur/Hochbau</i>), ko izsniegušas “<i>Technische Hochschulen</i>”, tehnisko universitāšu, universitāšu arhitektūras nodaļas, un tik lielā mērā, cik šīs iestādes apvienotas “<i>Gesamthochschulen</i>”, “<i>Gesamthochschulen</i>” (<i>Dipl.—Ing. un jebkurš cits nosaukums, ko personām ar šādu diplomu iespējams piešķirt vēlāk</i>) — diplomu (<i>Architektur/Hochbau</i>), ko izsniegušas “<i>Fachhochschulen</i>” arhitektūras nodaļas un, tik lielā mērā, cik šīs iestādes apvienotas “<i>Gesamthochschulen</i>”, (<i>Architektur/Hochbau</i>) “<i>Gesamthochschulen</i>” arhitektūras nodaļas, kam gadījumā, ja studiju periods ir mazāks par četriem gadiem, taču vismaz trīs gadus ilgs, pievienots sertifikāts, apliecinot, četru gadu profesionālās pieredzes periodu Vācijas Federatīvajā Republikā, ko izsniegusi profesionāla iestāde saskaņā ar 43. panta 1. punktu (<i>Ingenieur grad. un jebkurš cits nosaukums, ko personām ar šādu diplomu iespējams piešķirt vēlāk</i>) — diplomu (<i>Prüfungszeugnisse</i>), ko līdz 1973. gada 1. janvārim izsniegušas “<i>Ingenieurschulen</i>” un “<i>Werkkunstschulen</i>” arhitektūras nodaļas, kam pievienots kompetentu iestāžu izsniegts sertifikāts, apliecinot, ka attiecīgā persona ir nokārtojusi pārbaudi attiecībā uz savu oficiālo kvalifikāciju ko veido pretendenta sastādīto un īstenoto plānu novērtēšana; plāni izstrādāti vismaz sešu gadu efektīvas prakses laikā, veicot tādu profesionālo darbību, kas minēta šīs direktīvas 44. pantā 	1987./1988.
Eesti	<ul style="list-style-type: none"> — <i>diplom arhitektuuri erialal, vāljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (diploma in architectural studies awarded by the Faculty of Architecture at the Estonian Academy of Arts since 1996), vāljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 (awarded by Tallinn Art University in 1989-1995), vāljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (awarded by the State Art Institute of the Estonian SSR in 1951-1988)</i> 	2006./2007.
Ελλάδα	<ul style="list-style-type: none"> — inženierzinātņu/arhitektūras diplomu, ko izsniedzis <i>Metsovion Polytechnion of Athens</i>, kopā ar sertifikātu, ko izsniegusi Grieķijas Tehniskā palāta, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras jomā — inženierzinātņu/arhitektūras diplomu, ko izsniedzis <i>Aristotelion Panepistimion of Thessaloniki</i>, kopā ar sertifikātu, ko izsniegusi Grieķijas Tehniskā palāta, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras jomā — inženierzinātņu/civilās celtniecības diplomu, ko izsniedzis <i>Metsovion Polytechnion of Athens</i>, kopā ar sertifikātu, ko izsniegusi Grieķijas Tehniskā palāta, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras jomā — inženierzinātņu/civilās celtniecības diplomu, ko izsniedzis <i>Aristotelion Panepistimion of Thessaloniki</i>, kopā ar sertifikātu, ko izsniegusi Grieķijas Tehniskā palāta, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras jomā — inženierzinātņu/civilās celtniecības diplomu, ko izsniedzis <i>Panepistimion Thrakis</i>, kopā ar sertifikātu, ko izsniegusi Grieķijas Tehniskā palāta, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras jomā — inženierzinātņu/civilās celtniecības diplomu, ko izsniedzis <i>Panepistimion Patron</i>, kopā ar sertifikātu, ko izsniegusi Grieķijas Tehniskā palāta, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras jomā 	1987./1988.
España	oficiālā arhitekta profesionālā kvalifikācija (título oficial de arquitecto), ko piešķirusi Izglītības un zinātnes ministrija vai universitātes	1987./1988.

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Atsauces akadēmiskais gads
France	<ul style="list-style-type: none"> — valsts arhitekta diploms, ko izsniegusi Izglītības ministrija līdz 1959. gadam un pēc tam — Kultūras lietu ministrija (<i>architecte DPLG</i>) — diplomu, ko izsniegusi "Ecole spéciale d'architecture" (<i>architecte DESA</i>) — diplomu, ko izsniegusi "cole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg" (bijuši "cole nationale d'ingénieurs de Strasbourg"), arhitektūras nodaļa (<i>architecte ENSAIS</i>) 	1987./1988.
Ireland	<ul style="list-style-type: none"> — bakalaura grāds arhitektūrā, ko piešķirusi Īrijas Valsts universitāte (<i>B Arch. (NUI)</i>) Universitātes koleģijas arhitektūras absolventiem, Dublinā — standarta grāda diploms arhitektūrā, ko piešķirusi Tehnoloģijas koledža Boltona ielā, Dublinā (<i>Dipl. Arch.</i>) — asociētā biedra sertifikāts <i>Royal Institute of Architects of Ireland</i>/Karliskais Īrijas Arhitektu institūts/<i>(ARIAI)</i> — biedra sertifikāts <i>Royal Institute of Architects of Ireland</i>/Karliskais Īrijas Arhitektu institūts/<i>(MRIA)</i> 	1987./1988.
Italia	<ul style="list-style-type: none"> — "laurea in architettura" diplomu, ko izsniegušas universitātes, politehniskie institūti un arhitektūras institūti <i>Venice</i> un <i>Reggio Calabria</i>, kam pievienots diploms, kas attiecīgajai personai dod tiesības patstāvīgi nodarboties ar arhitekta profesiju, ko izsniegusi Izglītības ministrija pēc tam, kad pretendents nokārtojis valsts eksāmenu, ko pieņem kompetenta padome un kas personai ar šādu diplomu dod tiesības patstāvīgi nodarboties ar arhitekta profesiju (<i>dott. Architetto</i>) — "laurea in ingegneria" diplomu ēku būvniecībā, ko izsniegušas universitātes, politehniskie institūti un arhitektūras institūti <i>Venice</i> un <i>Reggio Calabria</i>, kam pievienots diploms, kas attiecīgajai personai dod tiesības patstāvīgi nodarboties ar arhitekta profesiju, ko izsniegusi Izglītības ministrija pēc tam, kad pretendents nokārtojis valsts eksāmenu, ko pieņem kompetenta padome un kas personai ar šādu diplomu dod tiesības patstāvīgi nodarboties ar arhitekta profesiju (<i>dott. Ing. Architetto or dott. Ing. In ingegneria civile</i>) 	1987./1988.
Κύπρος	<ul style="list-style-type: none"> — Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (Reģistrācijas sertifikāts Arhitektu reģistrā, ko izsniedz Kīpras Zinātnes un tehnikas palāta (E TEK)) 	2006./2007.
Latvija	<ul style="list-style-type: none"> — "Arhitekta diploms", ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un "Arhitekta prakses sertifikāts", ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība ("diploma of architect" awarded by the Department of Architecture of the Faculty of Civil Engineering of Latvia State University until 1958, the Department of Architecture of the faculty of Civil Engineering of Riga Polytechnical Institute 1958 — 1991, the Faculty of Architecture of Riga Technical University since 1991 and 1992, and the certificate of registration by the Architects Association of Latvia) 	2006./2007.
Lietuva	<ul style="list-style-type: none"> — inženiera/arhitekta diplomu, ko izsniedzis Kauno politehnikos institutas līdz 1969. gadam (<i>inžinierius architektas/architektas</i>), — arhitekta/arhitektūras bakalaura/arhitektūras maģistra diplomu, ko izsniedzis Vilnius inžinerinis statybos institutas līdz 1990. gadam, <i>Vilniaus — technikos universitetas</i> līdz 1996. gadam, <i>Vilnius Gedimino technikos universitetas</i> kopš 1996. gada (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — speciālista diplomu, kas apliecina, ka pabeigts kurss arhitektūrā, iegūts arhitektūras bakalaura, arhitektūras maģistra grāds, ko piešķirīs LTSR Valstybinis dailės institutas līdz 1990. gadam; <i>Vilniaus dailės akademija</i> kopš 1990. gada (<i>architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras</i>), — arhitektūras bakalaura/arhitektūras maģistra diplomu, ko izsniegusi Kauno technologijos universitetas kopš 1997. gada (<i>architektūros bakalauras/architektūros magistras</i>). Visiem šiem diplomiem jābūt pievienotam atestācijas komisijas izsniegtam sertifikātam, kas piešķir tiesības veikt darbību arhitektūras nozarē (<i>Licencēts arhitekts/Atestuotas architektas</i>) 	2006./2007.

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Atsauces akadēmiskais gads
Magyarország	<ul style="list-style-type: none"> — “okleveles építész mérnök” diploma (diploms arhitektūrā, maģistrs arhitektūras zinātnē), ko izsniedz universitātes, — “okleveles építész tervező művész” diploma (arhitektūras un būvniecības tehnoloģijas zinātņu maģistra diploms), ko izsniedz universitātes 	2006./2007.
Malta	<ul style="list-style-type: none"> — <i>Perit: Lawrja ta' Perit awarded by the Universita' ta' Malta</i>, kas dod tiesības reģistrēties kā <i>Perit</i> 	2006./2007.
Nederland	<ul style="list-style-type: none"> — sertifikāts, kas apliecina, ka attiecīgā persona ir nokārtojusi grāda iegūšanas eksāmenu arhitektūrā, ko piešķir Delftu vai Eindhovenas tehnisko koledžu arhitektūras nodaļas (<i>bouwkundig ingenieur</i>) — diplomu, ko izsniedz valsts atzītas arhitektūras akadēmijas (<i>architect</i>) — diplomu, ko līdz 1971. gadam izsniegušas bijušās arhitektūras koledžas (<i>Hoger Bouwkundonderricht</i>) (<i>architect HBO</i>) — diplomu, ko līdz 1970. gadam izsniegušas bijušās arhitektūras koledžas (<i>voortgezet Bouwkundonderricht</i>) (<i>architect VBO</i>) — sertifikāts, kas apliecina, ka attiecīgā persona ir nokārtojusi “ond van Nederlandse Architecten” Arhitektu padomes organizētu eksāmenu (<i>Order of Dutch Architects, BNA</i>) (<i>architect</i>) — “<i>Stichting Instituut voor Architectuur</i>” (Arhitektūras institūta fonds) (IVA) diploms, kas izsniegts, pabeidzot šī fonda organizētu kursu un kura minimālais ilgums ir četri gadi (<i>architect</i>), kam pievienots kompetentu iestāžu izsniegts sertifikāts, apliecinot, ka attiecīgā persona ir nokārtojusi pārbaudi attiecībā uz savu oficiālo kvalifikāciju, ko veido pretendenta sastādīto un īstenoto plānu novērtēšana; plāni izstrādāti vismaz sešu gadu efektīvas prakses laikā, veicot tādu profesionālo darbību, kas minēta šīs direktīvas 44. pantā — kompetentu iestāžu izsniegts sertifikāts, kas apliecina, ka līdz 1985. gada 5. augustam attiecīgā persona ir nokārtojusi grāda iegūšanas eksāmenu “<i>Kandidaat in de bouwkunde</i>”, ko organizējušas Delftu vai Eindhovenas tehniskās koledžas, un ka vismaz piecu gadu periodā pirms šī datuma persona veikusi arhitekta darbību, kuras raksturs un nozīme atbilstoši Nīderlandes prasībām garantē, ka attiecīgā persona ir kompetenta šo darbību veikšanā (<i>architect</i>) — sertifikāts, ko kompetentas iestādes izsniedz tikai tām personām, kas līdz 1985. gada 5. augustam sasniegušas 40 gadu vecumu, apliecinot, ka vismaz piecu gadu periodā pirms šī datuma persona veikusi arhitekta darbību, kuras raksturs un nozīme atbilstoši Nīderlandes prasībām garantē, ka attiecīgā persona ir kompetenta šo darbību veikšanā (<i>architect</i>) — septītajā un astotajā rindkopā minētie sertifikāti vairs nav jāatzīst, sākot no dienas, kad Nīderlandē stājušies spēkā normatīvie akti un regulas, kas nosaka arhitekta darbību uzņemšanos un veikšanu, lietojot profesionālo nosaukumu “arhitekts”, tik lielā mērā, cik lielā mērā saskaņā ar šādiem noteikumiem šie sertifikāti nedod tiesības uzsākt šādu darbību, lietojot šo profesionālo nosaukumu 	1987./1988.
Österreich	<ul style="list-style-type: none"> — diplomu, ko izsniegušas Vīnes un Grācas Tehnoloģijas universitātes un Insbrukas universitāte, Būvzinģinierijas (“<i>Bauingenieurwesen</i>”) un Arhitektūras (“<i>Architektur</i>”) fakultātes arhitektūras, būvzinģinierijas (“<i>Bauingenieurwesen</i>”), būvniecības (“<i>Hochbau</i>”) un “<i>Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen</i>”) studiju nozarēs — Universitātes izsniegti diplomu par “<i>Bodenkultur</i>” “<i>Kulturtechnik und Wasserwirtschaft</i>” studiju nozarē — diplomu, ko izsniegusi Lietišķās mākslas universitātes koledža Vīnē attiecībā uz studijām arhitektūrā — diplomu, ko izsniegusi Tēlotājmākslas akadēmija Vīnē attiecībā uz studijām arhitektūrā — sertificētu inģinieru (Ing.) diplomu, ko izsniegušas augstākās izglītības tehniskās koledžas vai celtniecības tehniskās koledžas plus “<i>Baumeister</i>” licence, kas apliecina, minimums, sešu gadu profesionālo pieredzi Austrijā, ko apstiprina nokārtots eksāmens — diplomu, ko izsniegusi Universitātes koledža Lincā par māksliniecisko un rūpniecisko apmācību studijās arhitektūrā — būvzinģinieru vai tehnoloģiju konsultantu kvalifikācijas sertifikāti būvniecības nozarē (“<i>Hochbau</i>”, “<i>Bauwesen</i>”, “<i>Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen</i>”, “<i>Kulturtechnik und Wasserwirtschaft</i>”) saskaņā ar Būvzinģinierijas likumu (<i>Ziviltechnikerengesetz, BGBl. No 156/1994</i>) 	1997./1998.

Valsts	Kvalifikāciju apliecinotais dokuments	Atsauces akadēmiskais gads
Polska	<p>Diplomi, ko izsniegušas Arhitektūras fakultātes:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Varšavas Tehnoloģijas universitātes Arhitektūras fakultāte Varšavā (<i>Politechnika Warszawska, Wydział Architektury</i>); arhitekta profesionālie nosaukumi: <i>inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt</i> (no 1945. gada līdz 1948. gadam nosaukumi: <i>inżynier architekt, magister nauk technicznych</i>; no 1951. gada līdz 1956. gadam nosaukums: <i>inżynier architekt</i>; no 1954. gada līdz 1957. gadam, 2. pakāpe, nosaukums: <i>inżyniera magistra architektury</i>; no 1957. gada līdz 1959. gadam nosaukums: <i>inżyniera magistra architektury</i>; no 1959. gada līdz 1964. gadam nosaukums: <i>magistra inżyniera architektury</i>; no 1964. gada līdz 1982. gadam nosaukums: <i>magistra inżyniera architekta</i>; no 1983. gada līdz 1990. gadam nosaukums: <i>magister inżynier architekt</i>; kopš 1991. gada nosaukums: <i>magistra inżyniera architekta</i>), — Krakovas Tehnoloģijas universitātes Arhitektūras fakultāte Krakovā (<i>Politechnika Krakowska, Wydział Architektury</i>); arhitekta profesionālais nosaukums: <i>magister inżynier architekt</i> (no 1945. gada līdz 1953. gadam Kalnrūpniecības un metalurģijas universitāte, Politehniskā arhitektūras fakultāte — <i>Akademia Górniczo — Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury</i>), — Vroclavas Tehnoloģijas universitātes Arhitektūras fakultāte Vroclavā (<i>Politechnika Wroclawska, Wydział Architektury</i>); arhitekta profesionālie nosaukumi: <i>inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt</i> (no 1949. gada līdz 1964. gadam nosaukumi: <i>inżynier architekt, magister nauk technicznych</i>; no 1956. gada līdz 1964. gadam nosaukums: <i>magister inżynier architektury</i>; kopš 1964. gada nosaukums: <i>magister inżynier architekt</i>), — Silēzijas Tehnoloģijas universitāte, Arhitektūras fakultāte Glivicē (<i>Politechnika Śląska, Wydział Architektury</i>); arhitekta profesionālais nosaukums: <i>inżynier architekt; magister inżynier architekt</i> (no 1945. gada līdz 1955. gadam Inženierijas un būvniecības fakultāte — <i>Wydział Inżynieryjno — Budowlany</i>, nosaukums: <i>inżynier architekt</i>; no 1961. gada līdz 1969. gadam Industriālās celtniecības un vispārējās inženierijas fakultāte — <i>Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego</i>, nosaukums: <i>magister inżynier architekt</i>; no 1969. gada līdz 1976. gadam Būvinženierijas un arhitektūras fakultāte — <i>Wydział Budownictwa i Architektury</i>, nosaukums: <i>magister inżynier architekt</i>; kopš 1977. gada Arhitektūras fakultāte — <i>Wydział Architektury</i>, nosaukums: <i>magister inżynier architekt</i>, un kopš 1995. gada nosaukums: <i>inżynier architekt</i>), — Poznaņas Tehnoloģijas universitāte, Arhitektūras fakultāte Poznaņā (<i>Politechnika Poznańska, Wydział Architektury</i>); arhitekta profesionālais nosaukums: <i>inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt</i> (no 1945. gada līdz 1955. gadam Inženierijas skola, Arhitektūras fakultāte — <i>Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury</i>, nosaukums: <i>inżynier architektury</i>; kopš 1978. gada nosaukums: <i>magister inżynier architekt</i>, un kopš 1999. gada nosaukums: <i>inżynier architekt</i>), — Gdaņskas Tehniskā universitāte, Arhitektūras fakultāte Gdaņskā (<i>Politechnika Gdańska, Wydział Architektury</i>); arhitekta profesionālais nosaukums: <i>magister inżynier architekt</i> (no 1945. gada līdz 1969. gadam Arhitektūras fakultāte — <i>Wydział Architektury</i>, no 1969. gada līdz 1971. gadam Būvinženierijas un arhitektūras fakultāte — <i>Wydział Budownictwa i Architektury</i>, no 1971. gada līdz 1981. gadam Arhitektūras un pilsētplānošanas institūts — <i>Instytut Architektury i Urbanistyki</i>, kopš 1981. gada Arhitektūras fakultāte — <i>Wydział Architektury</i>), — Bjalostokas Tehniskā universitāte, Arhitektūras fakultāte Bjalostokā (<i>Politechnika Białostocka, Wydział Architektury</i>); arhitekta profesionālie nosaukumi: <i>magister inżynier architekt</i> (no 1975. gada līdz 1989. gadam Arhitektūras institūts — <i>Instytut Architektury</i>), — Tehniskā universitāte Lodzā, Būvinženierijas, arhitektūras un vides inženierijas fakultāte Lodzā (<i>Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska</i>); arhitekta profesionālie nosaukumi: <i>inżynier architekt; magister inżynier architekt</i> (no 1973. gada līdz 1993. gadam Būvinženierijas un arhitektūras fakultāte — <i>Wydział Budownictwa i Architektury</i>, un kopš 1992. gada Būvinženierijas, arhitektūras un vides inženierijas fakultāte — <i>Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska</i>; nosaukums: no 1973. gada līdz 1978. gadam nosaukums: <i>inżynier architekt</i>, kopš 1978. gada nosaukums: <i>magister inżynier architekt</i>), — Ščecinas Tehniskā universitāte, Būvinženierijas un arhitektūras fakultāte Ščecinā (<i>Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury</i>); arhitekta profesionālie nosaukumi: <i>inżynier architekt; magister inżynier architekt</i> (no 1948. gada līdz 1954. gadam Augstākā inženierijas skola, Arhitektūras fakultāte — <i>Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury</i>, nosaukums: <i>inżynier architekt</i>, kopš 1970. gada nosaukums: <i>magister inżynier architekt</i>, un kopš 1998. gada nosaukums: <i>inżynier architekt</i>), <p>Visiem šiem diplomiem jābūt pievienotam sertifikātam par piederību pie organizācijas, ko izsniegusi attiecīgā reģionālā arhitektu palāta Polijā un kas piešķir tiesības veikt darbību arhitektūras jomā Polijā.</p>	2006./2007.
Portugal	<ul style="list-style-type: none"> — diploms "<i>diploma do curso especial de arquitectura</i>", ko piešķirušas Tēlotājmākslas skolas Lisabonā un Porto — arhitekta diploms "<i>diploma de arquitecto</i>", ko piešķirušas Tēlotājmākslas skolas Lisabonā un Porto — diploms "<i>diploma do curso de arquitectura</i>", ko piešķirušas Tēlotājmākslas augstskolas Lisabonā un Porto 	1987./1988.

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Atsauces akadēmiskais gads
	<ul style="list-style-type: none"> — diploms “<i>diploma de licenciatura em arquitetura</i>”, ko piešķirusi Tēlotājmākslas augstskola Lisabonā — diploms “<i>carta de curso de licenciatura em arquitetura</i>”, ko piešķirusi Lisabonas Tehniskā universitāte un Porto universitāte — universitātes diploms būvinženierijā (<i>licenciatura em engenharia civil</i>), ko piešķirīs Lisabonas Tehniskās universitātes Tehniskais institūts — universitātes diploms būvinženierijā (<i>licenciatura em engenharia civil</i>), ko piešķirusi Porto universitātes Inženierijas (<i>de Engenharia</i>) fakultāte — universitātes diploms būvinženierijā (<i>licenciatura em engenharia civil</i>), ko piešķirusi Koimbras universitātes Zinātnes un tehnoloģijas fakultāte — universitātes diploms būvinženierijā, ražošanā (<i>licenciatura em engenharia civil, produção</i>), ko piešķirusi Minho universitāte 	
Slovenija	<ul style="list-style-type: none"> — “<i>Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture</i>” (universitātes diploms arhitektūrā), ko izsniegusi Arhitektūras fakultāte un kam pievienots likumīgi atzītas kompetentas iestādes arhitektūras nozarē izsniegts sertifikāts, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras nozarē, — universitātes diploms, ko izsniegušas tehniskās fakultātes, piešķirot nosaukumu “<i>univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka</i>”, kam pievienots likumīgi atzītas kompetentas iestādes arhitektūras nozarē izsniegts sertifikāts, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras nozarē 	2006./2007.
Slovensko	<ul style="list-style-type: none"> — diploms “arhitektūras un ēku būvniecības” (“<i>architektúra a pozemné staviteľstvo</i>”) studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskā universitāte (<i>Slovenská vysoká škola technická</i>) Bratislavā 1950. — 1952. gadā (nosaukums: Ing.), — diploms “arhitektūras” (“<i>architektúra</i>”) studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Arhitektūras un ēku būvniecības fakultāte (<i>Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická</i>) Bratislavā 1952. — 1960. gadā (nosaukums: Ing. arch.), — diploms “ēku būvniecības” (“<i>pozemné staviteľstvo</i>”) studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Arhitektūras un ēku būvniecības fakultāte (<i>Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická</i>) Bratislavā 1952. — 1960. gadā (nosaukums: Ing.), — diploms “arhitektūras” (“<i>architektúra</i>”) studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Būvinženierijas fakultāte (<i>Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická</i>) Bratislavā 1961. — 1976. gadā (nosaukums: Ing. arch.), — diploms “ēku būvniecības” (“<i>pozemné stavby</i>”) studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Būvinženierijas fakultāte (<i>Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická</i>) Bratislavā 1961. — 1976. gadā (nosaukums: Ing.), — diploms “arhitektūras” (“<i>architektúra</i>”) studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Arhitektūras fakultāte (<i>Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická</i>) Bratislavā kopš 1977. gada (nosaukums: Ing. arch.), — diploms “pilsētprojektēšanas” (“<i>urbanizmus</i>”) studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Arhitektūras fakultāte (<i>Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická</i>) Bratislavā kopš 1977. gada (nosaukums: Ing. arch.), — diploms “ēku būvniecības” (“<i>pozemné stavby</i>”) studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Būvinženierijas fakultāte (<i>Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita</i>) Bratislavā 1977. — 1997. gadā (nosaukums: Ing.), — diploms “arhitektūras un ēku būvniecības” (“<i>architektúra a pozemné staviteľstvo</i>”) studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskā universitātes Būvinženierijas fakultāte (<i>Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita</i>) Bratislavā kopš 1998. gada (nosaukums: Ing.), — diploms “ēku būvniecība — specializācija: arhitektūra” (“<i>pozemné stavby — špecializácia: architektúra</i>”), ko izsniegusi Slovākijas Tehniskā universitātes Būvinženierijas fakultāte (<i>Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita</i>) Bratislavā 2000. — 2001. gadā (nosaukums: Ing.), — diploms “ēku būvniecības un arhitektūras” (“<i>pozemné stavby a architektúra</i>”) studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskā universitātes Būvinženierijas fakultāte (<i>Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita</i>) Bratislavā kopš 2001. gada (nosaukums: Ing.), 	2006./2007.

Valsts	Kvalifikāciju apliecinātais dokuments	Atsauces akadēmiskais gads
	<ul style="list-style-type: none"> — diploms "arhitektūras" ("<i>architektúra</i>") studiju nozarē, ko izsniegusi Tēlotājmākslas un dizaina akadēmija (<i>Vysoká škola výtvarných umení</i>) Bratislavā kopš 1969. gada (nosaukums: <i>Akad. arch.</i> līdz 1990. gadam; <i>Mgr.</i> 1990. — 1992. gadā; <i>Mgr. arch.</i> 1992. — 1996. gadā; <i>Mgr. art.</i> kopš 1997. gada), — diploms "ēku būvniecības" ("<i>pozemné staviteľstvo</i>") studiju nozarē, ko izsniegusi Tehniskās universitātes Būvzinženierijas fakultāte (<i>Stavebná fakulta, Technická univerzita</i>) Košicē 1981. — 1991. gadā (nosaukums: <i>Ing.</i>), <p>Visiem šiem diplomiem jābūt pievienotam:</p> <ul style="list-style-type: none"> — licences sertifikātam, ko izsniegusi Slovērijas Arhitektu palāta (<i>Slovenská komora architektov</i>) Bratislavā, bez nozares precizējuma vai arī "ēku būvniecības" ("<i>pozemné stavby</i>"), vai "zemes ierīcības" ("<i>územné plánovanie</i>") nozarē, — licences sertifikātam, ko izsniegusi Slovērijas Būvzinženieru palāta (<i>Slovenská komora stavebných inžinierov</i>) Bratislavā ēku būvniecības nozarē ("<i>pozemné stavby</i>") 	
Suomi/Finland	<ul style="list-style-type: none"> — diplomu, ko piešķirušas Tehnoloģijas universitāšu un Oulu universitātes arhitektūras nodaļas (<i>arkkitehti/arkitekt</i>) — diplomu, ko piešķirusi Tehnoloģijas institūti (<i>rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt</i>) 	1997./1998.
Sverige	<ul style="list-style-type: none"> — diplomu, ko izsniegusi Arhitektūras skola pie Karaliskā Tehnoloģijas institūta, <i>Chalmers</i> Tehnoloģijas institūts un Tehnoloģijas institūts pie Lundas universitātes (arkitekt, universitātes diploms arhitektūrā) — biedra sertifikāti "<i>Svenska Arkitekters Riksförbund</i>" (SAR), ja attiecīgās personas savu apmācību ir saņēmušas valstī, uz kuru attiecas šī direktīva 	1997./1998.
United Kingdom	<ul style="list-style-type: none"> — kvalifikācija, kas piešķirta pēc sekojošu eksāmenu nokārtošanas: <ul style="list-style-type: none"> — <i>Royal Institute of British Architects</i> — arhitektūras skolas pie universitātēm, politehnikumiem, koledžām, akadēmijām, tehnoloģijas un mākslas skolām ko uz 1985. gada 10. jūniju atzina <i>Architects Registration Council of the United Kingdom</i>/Apvienotās Karalistes Arhitektu reģistrācijas padome/, nolūkā veikt reģistrāciju (<i>Architect</i>) — sertifikāts, kas apliecina, ka attiecīgajai personai ir iegūtās tiesības lietot profesionālo nosaukumu "arhitekts" saskaņā ar 1931. gada Arhitektu reģistrācijas likuma 6. sadaļas 1. panta a) punktu, 6. sadaļas 1. panta b) punktu vai 6. sadaļas 1. pantu (<i>Architect</i>) — sertifikāts, kas apliecina, ka attiecīgajai personai ir iegūtās tiesības lietot profesionālo nosaukumu "arhitekts" saskaņā ar 1938. gada Arhitektu reģistrācijas likuma 2. sadaļu (<i>Architect</i>) 	1987./1988.

VII PIELIKUMS

Dokumenti un sertifikāti, ko iespējams prasīt saskaņā ar 50. panta 1. punktu

1. Dokumenti

- a) Attiecīgās personas pilsonību apliecinošs dokuments.
- b) Attiecīgās personas profesionālās kompetences atestācijas vai kvalifikāciju apliecināšie dokumenti, kas dod iespēju pretendēt uz konkrēto profesiju, kā arī profesionālās pieredzes atestācijas kopijas, kur tas nepieciešams.

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var uzaicināt pretendentu sniegt informāciju attiecībā uz viņa apmācību tādā apmērā, kādā tas ir nepieciešams, lai noteiktu iespējamās būtiskās atšķirības no nepieciešamās profesionālās izglītības, kā noteikts 14. pantā. Ja pretendents nav iespējams sniegt šādu informāciju, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes vērsas izcelsmes dalībvalsts kontaktpunktā, kompetentajā iestādē vai kādā citā atbilstošā iestādē.

- c) Gadījumos, kas minēti 16. pantā - sertifikāts attiecībā uz profesionālās darbības raksturu un ilgumu, ko izsniegusi kompetentā iestāde vai struktūra izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks ieradies.
- d) Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde prasa no personām, kas vēlas veikt darbību reglamentētā profesijā, apliecinājumu, ka viņu raksturojums vai reputācija ir laba vai viņi nav pasludināti par bankrotējušiem, vai arī atliek vai noliedz darbu šajā profesijā smaga amatpārkāpuma vai krimināla pārkāpuma dēļ, tad dalībvalsts akceptē kā pietiekamu apliecinājumu attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem, kas vēlas nodarboties ar šo profesiju uzņēmējas valsts teritorijā, uzrādīt dokumentus, ko izsniegušas kompetentās iestādes izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks ieradies, tādējādi apliecinot, ka šīs prasības ir ievērotas. Šīm iestādēm ir pienākums sniegt nepieciešamos dokumentus divu mēnešu laikā.

Ja kompetentās iestādes izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks ieradies, neizsniedz šā punkta pirmajā daļā minētos dokumentus, tādus dšādus dokumentus var aizstāt ar zvērestu apliecināts paziņojums vai — dalībvalstīs, kurās nav paredzēts ar zvērestu apliecināts paziņojums — oficiāls paziņojums, ko attiecīgā persona sniedz tiesu vai administratīvajai iestādei vai - atbilstošos gadījumos - notāram vai kvalificētai profesionālajai organizācijai izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks ieradies; šāda iestāde vai notārs izsniedz rakstisku apliecinājumu ar zvērestu apliecinātā paziņojuma vai oficiālā paziņojuma autentiskumam.

- e) Ja uzņēmēja dalībvalsts no saviem pilsoņiem, kas vēlas uzņemties reglamentētu profesiju, prasa dokumentu attiecībā uz pretendenta fizisko vai garīgo veselību, tad dalībvalsts akceptē kā minētā pietiekamu apliecinājumu tāda dokumenta iesniegšanu, kāds tiek prasīts izcelsmes dalībvalstī. Ja izcelsmes dalībvalsts šādu dokumentu neizsniedz, uzņēmēja dalībvalsts akceptē apliecinājumu, ko izsniegusi šīs valsts kompetentā iestāde. Šajā gadījumā izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm jāiesniedz prasītais dokuments divu mēnešu laikā.
- f) Ja uzņēmēja dalībvalsts no saviem pilsoņiem, kas vēlas uzņemties reglamentētu profesiju, sniegt:

- pretendenta finansiālā stāvokļa apliecinājumu,
- apliecinājumu, ka pretendents ir apdrošinājies pret finansiāla rakstura risku, kādu rada viņa profesionālā atbildība saskaņā ar uzņēmējā dalībvalstī spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un regulām, ņemot vērā apdrošināšanas segumu termiņu un apjomu,

šī dalībvalsts akceptē kā pietiekamu apliecinājumu atzinumu, ko izsniegušas citas dalībvalsts bankas un apdrošināšanas uzņēmumi.

2. Sertifikāti

Lai sekmētu šīs direktīvas III sadaļas III nodaļas piemērošanu, dalībvalstis var noteikt, ka personai, kura atbilst minimālajām apmācības prasībām, papildus kvalifikāciju apliecinošajam dokumentam jāiesniedz savas izcelsmes valsts kompetento iestāžu izsniegts sertifikāts, kas apliecina, ka šīs kvalifikāciju apliecinātais dokuments atbilst šīs direktīvas prasībām.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/39/EK

(2005. gada 7. septembris),

**ar kuru groza Padomes Direktīvu 74/408/EEK attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu sēdekļiem,
to stiprinājumiem un pagalvjiem**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzi-
numu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Pētījumi rāda, ka drošības jostu un ierobežotājsistēmu lietošana var palīdzēt ievērojami mazināt bojāgājušo skaitu un miesas bojājumu smagumu nelaiemes gadījumos, pat apgāšanās gadījumos. To uzstādīšana visu kategoriju transportlīdzekļos noteikti būtu nozīmīgs solis pretim satiksmes drošību uzlabošanai un tādējādi glābtu dzīvības.
- (2) Sabiedrība gūtu būtisku labumu, ja visus transportlīdzekļus apgādātu ar drošības jostām.
- (3) Eiropas Parlaments 1986. gada 18. februāra Rezolūcijā par kopējiem pasākumiem, kuru mērķis ir mazināt satiksmes negadījumu skaitu un kuri ir Kopienas satiksmes drošības programmas daļa ⁽³⁾, uzsvēra, ka visiem pasažieriem, arī bērniem, jānosaka par pienākumu lietot drošības jostas, izņemot sabiedriskajos pasažieru transportlīdzekļos. Tādējādi ir jānosaka atšķirība starp sabiedriskajiem pasažieru autobusiem un citiem transportlīdzekļiem attiecībā uz drošības jostu un/vai ierobežotājsistēmu obligātu uzstādīšanu.
- (4) Saskaņā ar Padomes 1970. gada 6. februāra Direktīvu 70/156/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu ⁽⁴⁾ Kopienas tipa apstiprināšanas sistēma tika piemērota tikai attiecībā uz visiem jaunajiem M₁ kategorijas transportlīdzekļiem no 1998. gada 1. janvāra.

Tādējādi tikai M₁ kategorijas transportlīdzekļi, kas saņēmuši tipa apstiprinājumu pēc minētā datuma, ir jāaprīko ar sēdekļiem, sēdekļu stiprinājumiem un pagalvjiem, kas atbilst Direktīvas 74/408/EEK ⁽⁵⁾ noteikumiem.

- (5) Kamēr Kopienas tipa apstiprināšanas sistēma nav attiecināta uz visām transportlīdzekļu kategorijām, satiksmes drošības interesēs būtu jāievieš prasība transportlīdzekļos, kas pieder pie citām kategorijām nekā M₁, ierīkot tādus sēdekļus un sēdekļu stiprinājumus, kas sader ar drošības jostu stiprinājumu ierīkošanu.
- (6) Direktīva 74/408/EEK jau paredz visus tehniskos un administratīvos noteikumus, kas atļauj to transportlīdzekļu tipa apstiprināšanu, kuri pieder pie citām kategorijām nekā M₁. Tādējādi dalībvalstīm nav jāievieš papildu noteikumi.
- (7) Kopš stājusies spēkā Komisijas 1996. gada 17. jūnija Direktīva 96/37/EK, ar ko tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Direktīvu 74/408/EEK ⁽⁶⁾, vairākas dalībvalstis jau ir noteikušas kā obligātus tajā paredzētos noteikumus attiecībā uz transportlīdzekļiem, kas pieder pie citām kategorijām nekā M₁. Ražotāji un to piegādātāji tādējādi ir attīstījuši piemērotu tehnoloģiju.
- (8) Pētījumi ir parādījuši, ka nav iespējams aprīkot sāniski vērstus sēdekļus ar drošības jostām, kas nodrošinātu tāda paša līmeņa drošību, kāds ir uz priekšu vērstos sēdekļos sēdošajiem. Drošības apsvērumu dēļ ir jāaizliedz tādu sēdekļu izmantošana dažu kategoriju transportlīdzekļos.
- (9) Noteikumiem, kas pieļauj sāniski vērstus sēdekļus ar divpunktu drošības jostu noteiktu klašu M₃ kategorijas transportlīdzekļos, ir pagaidu raksturs, līdz stājas spēkā Kopienas tiesību akti, kuros pārskatīta Direktīva 70/156/EEK un paplašināta tās darbības joma, lai apstiprinātu Kopienas modeļus visiem transportlīdzekļiem, to skaitā M₃ kategorijas autobusiem.
- (10) Attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 74/408/EEK.

⁽¹⁾ OV C 80, 30.3.2004., 6. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2003. gada 17. decembra Atzinums (OV C 91 E, 15.4.2004., 487. lpp.), Padomes 2005. gada 24. janvāra Kopēja nostāja (OV C 111 E, 11.5.2005., 33. lpp.) Eiropas Parlamenta 2005. gada 26. maija Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2005. gada 12. jūlija Lēmums.

⁽³⁾ OV C 68, 24.3.1986., 35. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/104/EK (OV L 337, 13.11.2004., 13. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 221, 12.8.1974., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁶⁾ OV L 186, 25.7.1996., 28. lpp.

(11) Dalībvalstis nespēj pietiekami labi sasniegt šīs direktīvas mērķi, proti, satiksmes drošības uzlabošanu, ieviešot obligātu drošības jostu ierīkošanu dažu kategoriju transportlīdzekļos, un darbības mēroga dēļ to var labāk sasniegt Kopiesas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī direktīva paredz tikai to, kas vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai,

77/541/EEK (*). To drošības jostu stiprinājumi atbilst Padomes Direktīvas 76/115/EEK (**) prasībām.

Šis izņēmums ir spēkā piecus gadus, sākot no 2005. gada 20. oktobra. To var pagarināt, ja ir pieejama uzticama ceļu satiksmes negadījumu statistika un vēl vairāk ir attīstījusies ierobežotājsistēma.

(*) OV L 220, 29.8.1977., 95. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

(**) OV L 24, 30.1.1976., 6. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 96/38/EK (OV L 187, 26.7.1996., 95. lpp.).”

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU:

1. pants

Direktīvas 74/408/EEK grozījumi

Ar šo Direktīvā 74/408/EEK izdara šādus grozījumus.

1) Direktīvas 1. pantu groza šādi:

a) 1. punktam pievieno šādu daļu:

“M₂ un M₃ kategorijas transportlīdzekļus sīkāk iedala klasēs, kā noteikts I pielikuma 2. iedaļā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 20. novembra Direktīvā 2001/85/EK, kas attiecas uz īpašiem noteikumiem transportlīdzekļiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas (*).”

(*) OV L 42, 13.2.2002., 1. lpp.”

b) 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Šo direktīvu nepiemēro uz aizmuguri vēršiem sēdekļiem.”

2) Iekļauj šādu pantu:

“3.a pants

1. M₁, N₁, M₂ (III vai B klases) un M₃ (III vai B klases) kategorijas transportlīdzekļos ir aizliegts ierīkot sāniski vēršus sēdekļus.

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz neatliekamās medicīniskās palīdzības transportlīdzekļiem un transportlīdzekļiem, kas uzskaitīti Direktīvas 70/156/EEK 8. panta 1. punkta pirmajā ievilkumā.

3. 1. pantu turpmāk nepiemēro attiecībā uz M₃ (III vai B klases) kategorijas autobusiem ar maksimāli pieļaujamo pilno svaru, kas pārsniedz desmit tonnas, kuros sāniski vērši sēdekļi ir novietoti kopā transportlīdzekļa aizmugurē, lai veidotu integrētu salonu, kurā ir līdz desmit sēdekļiem. Šādus sāniski vēršus sēdekļus aprīko vismaz ar pagalvjiem un divpunktu drošības jostām ar pievilksanas ierīci, kuru modelis ir apstiprināts saskaņā ar Padomes Direktīvu

3) Direktīvas II pielikumu groza šādi:

a) 1.1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1.1. Šā pielikuma prasības nepiemēro uz aizmuguri vēršiem sēdekļiem vai pagalvjiem, ar ko aprīkoti šādi sēdekļi.”

b) 2.3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2.3. “sēdekļis” ir konstrukcija, kas var būt vai nebūt transportlīdzekļa korpusa sastāvdaļa, kam ir apvalks un kas paredzēta sēdēšanai vienam pieaugušam cilvēkam. Šis termins attiecas gan uz atsevišķiem sēdekļiem, gan uz sola daļu, kas paredzēta sēdēšanai vienai personai.

Atkarībā no tā novietojuma sēdekli definē šādi:

2.3.1. “uz priekšu vērsts sēdekļis” ir sēdekļis, ko var izmantot, transportlīdzeklim pārvietojoties, un kas ir vērsts uz transportlīdzekļa priekšpusi tādējādi, ka sēdekļa vertikālā simetrijas plakne veido leņķi mazāku par + 10° vai - 10° attiecībā pret transportlīdzekļa vertikālās simetrijas plakni;

2.3.2. “uz aizmuguri vērsts sēdekļis” ir sēdekļis, ko var izmantot, transportlīdzeklim pārvietojoties, un kas ir vērsts uz transportlīdzekļa aizmuguri tādējādi, ka sēdekļa vertikālā simetrijas plakne veido leņķi, mazāku par + 10° vai - 10° attiecībā pret transportlīdzekļa vertikālās simetrijas plakni;

2.3.3. “sāniski vērsts sēdekļis” ir sēdekļis, kas izvietots attiecībā pret transportlīdzekļa vertikālās simetrijas plakni tā, ka tas neatbilst nevienai no definīcijām, kas iepriekš dotas 2.3.1. vai 2.3.2. punktā.”

c) 2.9. punktu svītro.

4) Direktīvas III pielikuma 2.5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2.5. “sēdekļis” ir konstrukcija, ietverot tās apvalku un stiprinājuma savienotājelementus, kuru var piestiprināt transportlīdzekļa korpusam un kura paredzēta lietošanai transportlīdzeklī un viena vai vairāku pieaugušo pasažieru sēdēšanai.

Atkarībā no tā novietojuma sēdekli definē šādi:

2.5.1. "uz priekšu vērsts sēdeklis" ir sēdeklis, ko var izmantot, transportlīdzeklim pārvietojoties, un kas ir vērsts uz transportlīdzekļa priekšpusi tādējādi, ka sēdekļa vertikālā simetrijas plakne veido leņķi mazāku par $+ 10^\circ$ vai $- 10^\circ$ attiecībā pret transportlīdzekļa vertikālās simetrijas plakni;

2.5.2. "uz aizmuguri vērsts sēdeklis" ir sēdeklis, ko var izmantot, transportlīdzeklim pārvietojoties, un kas ir vērsts uz transportlīdzekļa aizmuguri tādējādi, ka sēdekļa vertikālā simetrijas plakne veido leņķi, mazāku par $+ 10^\circ$ vai $- 10^\circ$ attiecībā pret transportlīdzekļa vertikālās simetrijas plakni;

2.5.3. "sāniski vērsts sēdeklis" ir sēdeklis, kas izvietots attiecībā pret transportlīdzekļa vertikālās simetrijas plakni tā, ka tas neatbilst nevienai no definīcijām, kas iepriekš dotas 2.5.1. vai 2.5.2. punktā."

5) Direktīvas IV pielikumu groza šādi:

a) 1.1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1.1. Šajā pielikumā izklāstītās prasības attiecas uz N_1 , N_2 vai N_3 kategorijas transportlīdzekļiem un tiem M_2 un M_3 kategorijas transportlīdzekļiem, uz ko neattiecas III pielikums. Izņemot 2.5. punktu, minētās prasības attiecas arī uz sāniski vērstiem sēdekļiem visās transportlīdzekļu kategorijās."

b) 2.4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2.4. Visiem sēdekļiem, ko var salocīt uz priekšu vai kam ir nolaižamas atzveltnes, automātiski jābloķējas normālā stāvoklī. Šī prasība neattiecas uz sēdekļiem, kas ierīkoti ratiņkrēslu vietās M_2 vai M_3 kategorijas I, II vai A klases transportlīdzekļos."

2. pants

Īstenošana

1. No 2006. gada 20. aprīļa attiecībā uz sēdekļiem, to stiprinājumiem un pagalvjiem, kas atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām, dalībvalstis:

a) neatsakās piešķirt EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu attiecībā uz transportlīdzekļa tipu;

b) neaizliedz jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju, pārdošanu vai ekspluatācijas uzsākšanu.

2. No 2006. gada 20. oktobra attiecībā uz sēdekļiem, to stiprinājumiem un pagalvjiem, kas neatbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām, dalībvalstis attiecībā uz jauna tipa transportlīdzekļiem:

a) vairs nepiešķir EK tipa apstiprinājumu;

b) atsakās piešķirt valsts tipa apstiprinājumu.

3. No 2007. gada 20. oktobra saistībā ar sēdekļiem, to stiprinājumiem un pagalvjiem, kas neatbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām, dalībvalstis:

a) uzskata, ka atbilstības sertifikāti, kas ir kopā ar jauniem transportlīdzekļiem, vairs nav derīgi, piemērojot Direktīvas 70/156/EEK 7. panta 1. punktu;

b) atsaka jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju, pārdošanu vai ekspluatācijas uzsākšanu, izņemot gadījumus, kad izmanto Direktīvas 70/156/EEK 8. panta 2. punktu.

3. pants

Pārņemšana

1. Līdz 2006. gada 20. aprīlim dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Tās piemēro minētos pasākumus no 2006. gada 21. aprīļa.

3. Dalībvalstīm pieņemot minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsaucē.

4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2005. gada 7. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

C. CLARKE

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/40/EK

(2005. gada 7. septembris),

ar ko groza Padomes Direktīvu 77/541/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostām un ierobežotājsistēmām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Pētījumi rāda, ka drošības jostu un ierobežotājsistēmu lietošana var palīdzēt ievērojami mazināt bojāgājušo skaitu un miesas bojājumu smagumu nelaimes gadījumos, pat apgāšanās gadījumos. To uzstādīšana visu kategoriju transportlīdzekļos noteikti būtu nozīmīgs solis pretīm satiksmes drošību uzlabošanai un tādējādi glābtu dzīvības.
- (2) Sabiedrība gūtu būtisku labumu, ja visus transportlīdzekļus apgādātu ar drošības jostām.
- (3) Eiropas Parlaments 1986. gada 18. februāra rezolūcijā par kopējiem pasākumiem, kuru mērķis ir mazināt satiksmes negadījumu skaitu un kuri ir Kopienas satiksmes drošības programmas daļa ⁽³⁾, uzsvēra, ka visiem pasažieriem, arī bērniem, jānosaka par pienākumu lietot drošības jostas, izņemot sabiedriskajos pasažieru transportlīdzekļos. Tādējādi ir jānosaka atšķirība starp sabiedriskajiem pasažieru autobusiem un citiem transportlīdzekļiem attiecībā uz drošības jostu un/vai ierobežotājsistēmu obligātu uzstādīšanu.
- (4) Saskaņā ar Padomes 1970. gada 6. februāra Direktīvu 70/156/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu ⁽⁴⁾ Kopienas tipa apstiprināšanas sistēma tika piemērota tikai attiecībā uz visiem jaunajiem M₁ kategorijas transportlīdzekļiem no 1998. gada 1. janvāra.

Tādējādi tikai šie transportlīdzekļi ir jāaprīko ar drošības jostām un/vai ierobežotājsistēmām, kuri atbilst Direktīvas 77/541/EEK ⁽⁵⁾ noteikumiem.

- (5) Kamēr Kopienas tipa apstiprināšanas sistēma nav attiecināta uz visām transportlīdzekļu kategorijām, satiksmes drošības interesēs būtu jāievieš prasība ierīkot drošības jostas un/vai ierobežotājsistēmas transportlīdzekļos, kas pieder pie citām kategorijām nekā M₁.
- (6) Direktīva 77/541/EEK jau paredz visus tehniskos un administratīvos noteikumus, kas ļauj to transportlīdzekļu tipa apstiprināšanu, kuri pieder pie citām kategorijām nekā M₁. Tādējādi dalībvalstīm nav jāievieš papildu noteikumi.
- (7) Kopš stājusies spēkā Komisijas 1996. gada 17. jūnija Direktīva 96/36/EK, ar ko tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Direktīvu 77/541/EEK attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostām un ierobežotājsistēmām ⁽⁶⁾, vairākas dalībvalstis jau ir noteikušas par pienākumu pildīt tajā paredzētos noteikumus attiecībā uz transportlīdzekļiem, kas pieder pie citām kategorijām nekā M₁. Ražotāji un to piegādātāji tātad ir attīstījuši piemērotu tehnoloģiju.
- (8) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 20. novembra Direktīva 2001/85/EK, kas attiecas uz īpašiem noteikumiem transportlīdzekļiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas ⁽⁷⁾, paredz iespēju personām ar kustību traucējumiem, tostarp invalīdiem, vieglāk piekļūt pasažieru pārvadāšanai izmantojamiem transportlīdzekļiem ar vairāk nekā astoņām sēdvietām. Dalībvalstīm jāļauj dot atļaujas ierīkot drošības jostas un/vai ierobežotājsistēmas, kas neatbilst direktīvas 77/541/EEK tehniskajām specifikācijām, bet kas ir īpaši projektētas, lai nodrošinātu cilvēku drošību tādos transportlīdzekļos.

⁽¹⁾ OV C 80, 30.3.2004., 10. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2003. gada 17. decembra Atzinums (OV C 91 E, 15.4.2004., 491. lpp.), Padomes 2005. gada 24. janvāra Kopēja nostāja (OV C 111 E, 11.5.2005., 28. lpp.), Eiropas Parlamenta 2005. gada 26. maija Nostāja (vēl nav publicēta *Oficiālajā Vēstnesī*).

⁽³⁾ OV C 68, 24.3.1986., 35. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/78/EK (OV L 153, 30.4.2004., 103. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 220, 29.8.1977., 95. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁶⁾ OV L 178, 17.7.1996., 15. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 42, 13.2.2002., 1. lpp.

(9) Attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 77/541/EEK.

“M₂ un M₃ kategorijas transportlīdzekļus sīkāk iedala klasēs, kas definētas Direktīvas 2001/85/EK I pielikuma 2. iedaļā.”

(10) Tā kā dalībvalstis nevar pienācīgi sasniegt šīs direktīvas mērķi, proti, satiksmes drošības uzlabošanu, ieviešot obligātu drošības jostu ierīkošanu dažu kategoriju transportlīdzekļos, un tāpēc darbības mēroga dēļ to var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus atbilstīgi Līguma 5. pantā izklāstītajam subsidiaritātes principam. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī direktīva neparedz neko tādu, kas nebūtu samērīgs ar minēto mērķi,

3) Direktīvas I pielikumu groza šādi:

a) svītrot zemsvītras piezīmi, kas attiecas uz 3.1. punktu;

b) pielikuma 3.1.1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3.1.1. Izņemot sēdvietas, ko paredzēts lietot tikai stāvošā transportlīdzeklī, M₁, M₂ (III un B klases), M₃ (III un B klases) un N kategorijas transportlīdzekļu sēdekļiem jābūt aprīkotiem ar drošības jostām un/vai ierobežotājsistēmām, kas atbilst šīs direktīvas prasībām.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I, II vai A klases transportlīdzekļiem, kas pieder pie M₂ vai M₃ kategorijas, var ierīkot drošības jostas un/vai ierobežotājsistēmas, ja tās atbilst šīs direktīvas prasībām.”

1. pants

2. pants

Direktīvas 77/541/EEK grozījumi

Pasākumi attiecībā uz invalīdiem

Ar šo Direktīvu 77/541/EEK groza šādi.

1) Iekļauj šādu pantu:

Ne vēlāk kā 2008. gada 20. aprīlī Komisija izskata īpašas procedūras, lai saskaņotu prasības drošības jostām, kas domātas invalīdiem, par pamatu ņemot spēkā esošos starptautiskus standartus un valstu tiesību aktu prasības, lai nodrošinātu šai direktīvai līdzvērtīgu drošības līmeni. Vajadzības gadījumā Komisija iesniedz pasākumu projektu. Šīs direktīvas grozījumus pieņem saskaņā ar Direktīvas 70/156/EEK 13. pantu.

“2.a pants

3. pants

1. Dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem var ļaut ierīkot citādas drošības jostas vai ierobežotājsistēmas nekā tās, uz ko attiecas šī direktīva, ja tās ir paredzētas invalīdiem.

2. Dalībvalstis var arī nepiemērot šīs direktīvas prasības ierobežotājsistēmām, kuras izstrādātas, lai atbilstu VII pielikumam Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 20. novembra Direktīvā 2001/85/EK, kas attiecas uz īpašiem noteikumiem transportlīdzekļiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas (*).

3. Šīs direktīvas I pielikuma 3.2.1. punkta prasības nepiemēro drošības jostām un ierobežotājsistēmām, uz ko attiecas 1. un 2. punkts.

Īstenošana

1. No 2006. gada 20. aprīļa saistībā ar tādu drošības jostu un/vai ierobežotājsistēmu ierīkošanu, kas atbilst ar šo direktīvu grozītajā Direktīvā 77/541/EEK noteiktajām prasībām, dalībvalstis:

a) neatsakās piešķirt EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu attiecībā uz transportlīdzekļa tipu;

b) neaizliedz jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju, pārdošanu vai ekspluatācijas uzsākšanu.

(*) OV L 42, 13.2.2002., 1. lpp.”

2) Direktīvas 9. pantam pievieno šādu daļu:

2. No 2006. gada 20. oktobra saistībā ar tādu drošības jostu un/vai ierobežotājsistēmu ierīkošanu, kas neatbilst ar šo direktīvu grozītajā Direktīvā 77/541/EEK noteiktajām prasībām, dalībvalstis attiecībā uz jauna tipa transportlīdzekļiem:

- a) vairs nepiešķir EK tipa apstiprinājumu;
- b) atsakās piešķirt valsts tipa apstiprinājumu.

3. No 2007. gada 20. oktobra saistībā ar tādu drošības jostu un/vai ierobežotājsistēmu ierīkošanu, kas neatbilst ar šo direktīvu grozītajā Direktīvā 77/541/EEK noteiktajām prasībām, dalībvalstis:

- a) uzskata, ka atbilstības sertifikāti, kas nāk kopā ar jauniem transportlīdzekļiem, vairs nav derīgi Direktīvas 70/156/EEK 7. panta 1. punkta mērķiem;
- b) atsaka jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju, pārdošanu vai ekspluatācijas uzsākšanu, izņemot gadījumus, kad izmanto Direktīvas 70/156/EEK 8. panta 2. punkta noteikumus.

4. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai līdz 2006. gada 2. aprīlim panāktu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis piemēro šos aktus no 2006. gada 21. aprīļa.

3. Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai

publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2005. gada 7. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

C. CLARKE

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/41/EK

(2005. gada 7. septembris),

ar ko groza Padomes Direktīvu 76/115/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostu stiprinājumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Pētījumi rāda, ka drošības jostu un ierobežotājsistēmu lietošana var palīdzēt ievērojami mazināt bojāgājušo skaitu un miesas bojājumu smagumu nelaimes gadījumos, pat apgāšanās gadījumos. To uzstādīšana visu kategoriju transportlīdzekļos noteikti būtu nozīmīgs solis pretim satiksmes drošības uzlabošanai un tādējādi glābtu dzīvības.

(2) Sabiedrība gūtu būtisku labumu, ja visus transportlīdzekļus apgādātu ar drošības jostām.

(3) Eiropas Parlaments 1986. gada 18. februāra Rezolūcijā par kopējiem pasākumiem, kuru mērķis ir mazināt satiksmes negadījumu skaitu un kuri ir Kopienas satiksmes drošības programmas daļa ⁽³⁾, uzsvēra, ka visiem pasažieriem, arī bērniem, jānosaka par pienākumu lietot drošības jostas, izņemot sabiedriskajos pasažieru transportlīdzekļos. Tādējādi ir jānosaka atšķirība starp sabiedriskajiem pasažieru autobusiem un citiem transportlīdzekļiem attiecībā uz drošības jostu un/vai ierobežotājsistēmu obligātu uzstādīšanu.

(4) Saskaņā ar Padomes Direktīvu 70/156/EEK (1970. gada 6. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu ⁽⁴⁾ Kopienas tipa apstiprināšanas sistēma tika piemērota tikai attiecībā uz visiem jaunajiem M₁

kategorijas transportlīdzekļiem no 1998. gada 1. janvāra. Tādējādi tikai šie transportlīdzekļi ir jāapriko ar stiprinājumiem, kas paredzēti drošības jostām un/vai ierobežotājsistēmām, kuri atbilst Direktīvas 76/115/EEK ⁽⁵⁾ noteikumiem.

(5) Kamēr Kopienas tipa apstiprināšanas sistēma nav attiecināta uz visām transportlīdzekļu kategorijām, satiksmes drošības interesēs būtu jāievieš prasība ierīkot stiprinājumus, kas paredzēti drošības jostām un/vai ierobežotājsistēmām, transportlīdzekļos, kas pieder pie citām kategorijām nekā M₁.

(6) Direktīva 76/115/EEK jau paredz visus tehniskos un administratīvos noteikumus, kas ļauj to transportlīdzekļu tipa apstiprināšanu, kuri pieder pie citām kategorijām nekā M₁. Tādējādi dalībvalstīm nav jāievieš papildu noteikumi.

(7) Kopš stājusies spēkā Komisijas Direktīva 96/38/EK (1996. gada 17. jūnijs), ar ko tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Direktīvu 76/115/EEK attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostu stiprinājumiem, vairākas dalībvalstis jau ir noteikušas par pienākumu pildīt tajā paredzētos noteikumus attiecībā uz transportlīdzekļiem, kas pieder pie citām kategorijām nekā M₁. Ražotāji un to piegādātāji tādā ir attīstījuši piemērotu tehnoloģiju.

(8) Attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 76/115/EEK.

(9) Tā kā dalībvalstis nevar pienācīgi sasniegt šīs direktīvas mērķi, proti, satiksmes drošības uzlabošanu, ieviešot obligātu drošības jostu ierīkošanu dažu kategoriju transportlīdzekļos, un tāpēc darbības mēroga dēļ to var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus atbilstīgi Līguma 5. pantā izklāstītajam subsidiaritātes principam. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī direktīva neparedz neko tādu, kas nebūtu samērīgs ar minēto mērķi,

⁽¹⁾ OV C 80, 30.3.2004., 8. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2003. gada 17. decembra Atzinums (OV C 91 E, 15.4.2004., 496. lpp.), Padomes 2005. gada 24. janvāra Kopēja nostāja (OV C 111 E, 11.5.2005., 23. lpp.), Eiropas Parlamenta 2005. gada 26. maija Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OV C 68, 24.3.1986., 35. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/78/EK (OV L 153, 30.4.2004., 103. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 24, 30.1.1976., 6. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 96/38/EK (OV L 187, 26.7.1996., 95. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 76/115/EEK grozījumi

Ar šo Direktīvu 76/115/EEK groza šādi:

1. Direktīvas 2. pantam pievieno šādu daļu:

“M₂ un M₃ kategorijas transportlīdzekļus sīkāk iedala klasēs, kas definētas I pielikuma 2. iedaļā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/85/EK (2001. gada 20. novembris), kas attiecas uz īpašiem noteikumiem transportlīdzekļiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus auto vadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas (*).”

(*) OV L 42, 13.2.2002., 1. lpp.”

2. Direktīvas I pielikuma groza šādi:

a) svīturo 1.9. punktu;

b) pielikuma 4.3.1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4.3.1. M₁, M₂ (III un B klases), M₃ (III un B klases) un N kategorijas transportlīdzekļiem jābūt aprīkoti ar drošības jostu stiprinājumiem, kas atbilst šīs direktīvas prasībām.”;

c) pielikuma 4.3.8. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4.3.8. Sēdvietām, ko paredzēts lietot tikai stāvošā transportlīdzeklī, kā arī jebkāda transportlīdzekļa jebkādiem sēdekļiem, uz ko neattiecas 4.3.1. līdz 4.3.5. punkts, jostu stiprinājumi nav obligāti. Ja transportlīdzeklis ir aprīkots ar stiprinājumiem šādiem sēdekļiem, šiem stiprinājumiem jāatbilst šīs direktīvas noteikumiem. Tomēr jebkādam stiprinājumam, ko paredzēts lietot tikai kopā ar invalīda jostu vai jebkādu citu ierobežotājsistēmu, kas minēta 2.a pantā Padomes Direktīvā 77/541/EEK (1977. gada 28. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostām un ierobežotājsistēmām (*), nav jāatbilst šīs direktīvas prasībām, ja tas ir projektēts un uzbūvēts saskaņā ar valsts tiesību aktu prasībām, lai nodrošinātu maksimālo iespējamo drošības līmeni.

(*) OV L 220, 29.8.1977., 95. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.”

2. pants

Pasākumi attiecībā uz invalīdiem

Ne vēlāk kā 2008. gada 20. aprīlī Komisija izskata īpašas procedūras, lai saskaņotu prasības stiprinājumiem, ko paredzēts

lietot tikai kopā ar invalīda jostu vai jebkādu citu ierobežotājsistēmu, kas minēta Direktīvas 77/541/EEK 2.a pantā, par pamatu ņemot spēkā esošos starptautiskus standartus un valstu tiesību aktu prasības, lai nodrošinātu šai direktīvai līdzvērtīgu drošības līmeni. Vajadzības gadījumā Komisija iesniedz pasākumu projektu. Šīs direktīvas grozījumus pieņem saskaņā ar Direktīvas 70/156/EEK 13. pantu.

3. pants

Īstenošana

1. No 2006. gada 20. aprīļa saistībā ar drošības jostu stiprinājumiem, kas atbilst ar šo direktīvu grozītajā Direktīvā 76/115/EEK noteiktajām prasībām, dalībvalstis:

a) neatsakās piešķirt EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu attiecībā uz transportlīdzekļa tipu;

b) neaizliedz jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju, pārdošanu vai ekspluatācijas uzsākšanu.

2. No 2006. gada 20. oktobra saistībā ar drošības jostu stiprinājumiem, kas neatbilst ar šo direktīvu grozītajā Direktīvā 76/115/EEK noteiktajām prasībām, dalībvalstis attiecībā uz jauna tipa transportlīdzekļiem:

a) vairs nepiešķir EK tipa apstiprinājumu;

b) atsakās piešķirt valsts tipa apstiprinājumu.

3. No 2007. gada 20. oktobra saistībā ar drošības jostu stiprinājumiem, kas neatbilst ar šo direktīvu grozītajā Direktīvā 76/115/EEK noteiktajām prasībām, dalībvalstis:

a) uzskata, ka atbilstības sertifikāti, kas nāk kopā ar jauniem transportlīdzekļiem, vairs nav derīgi Direktīvas 70/156/EEK 7. panta 1. punkta mērķiem;

b) atsaka jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju, pārdošanu vai ekspluatācijas uzsākšanu, izņemot gadījumus, kad izmanto Direktīvas 70/156/EEK 8. panta 2. punkta noteikumus.

4. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai līdz 2006. gada 20. aprīlim panāktu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis piemēro šos aktus no 2006. gada 21. aprīļa.

3. Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

6. pants

Adresāti

4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

5. pants

Strasbūrā, 2005. gada 7. septembrī

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
C. CLARKE

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/44/EK

(2005. gada 7. septembris)

par saskaņotiem upju informācijas pakalpojumiem (RIS) attiecībā uz Kopienas iekšējiem ūdensceļiem

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 71. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Informācijas un komunikāciju tehnoloģiju ieviešana uz iekšējiem ūdensceļiem palīdz būtiski uzlabot iekšējo ūdensceļu transporta drošību un efektivitāti.
- (2) Dažās dalībvalstīs informācijas pakalpojumu iekšzemes lietojumi jau ir ieviesti uz dažādiem ūdensceļiem. Lai nodrošinātu saskaņotību, savstarpēji savietojamu un atklātu navigācijas palīdzības un informācijas sistēmu Kopienas iekšējo ūdensceļu tīklā, būtu jāievieš kopīgas prasības un tehniskās specifikācijas.
- (3) Drošības apsvērumu dēļ un nolūkā veikt saskaņošanu Eiropas mērogā šādu kopīgu prasību un tehnisko specifikāciju saturs būtu jāizstrādā, pamatojoties uz darbu, ko šajā jomā ir veikušas attiecīgās starptautiskās organizācijas, piemēram, Starptautiskā navigācijas asociācija (PIANC), Reinas Kuģniecības centrālā komisija (CCNR) un ANO Eiropas Ekonomikas komisija (UNECE).
- (4) Upju informācijas pakalpojumiem (RIS) būtu jāpamatojas uz savstarpēji izmantojamām sistēmām, kuru pamatā vajadzētu būt atklātiem un publiskiem standartiem, kas ir pieejami visiem sistēmas piegādātājiem un izmantotājiem bez diskriminācijas.
- (5) Šīm prasībām un tehniskām specifikācijām nav jābūt obligāti piemērojām nacionālos kuģojamos iekšējos ūdensceļos, kas nav saistīti ar citas dalībvalsts kuģojamu tīklu. Taču ir ieteicams ieviest šajā direktīvā definētos RIS uz minētajiem iekšējiem ūdensceļiem un padarīt pašreizējās sistēmas ar tiem savstarpēji izmantojamas.
- (6) RIS attīstības pamatā būtu jābūt tādiem mērķiem kā iekšzemes navigācijas drošums, efektivitāte un ekoloģiskais nekaitīgums, kurus īsteno ar tādiem uzdevumiem kā satiksmes un transporta vadība, vides un infrastruktūras aizsardzība, kā arī īpašu noteikumu izpilde.
- (7) Ar RIS saistītajām prasībām būtu jāattiecas vismaz uz informācijas pakalpojumiem, kurus sniegta dalībvalstīs.
- (8) Tehnisko specifikāciju noteikšanā jāietver tādas sistēmas kā elektroniskās navigācijas kartes, kuģu elektroniskie ziņojumi, tostarp vienota Eiropas kuģu numerācijas sistēma, paziņojumi kapteiņiem un kuģošanas līdzekļu lokalizācija un līdzsekošana. Komitejai būtu jānodrošina to iekārtu tehniskā savietojamība, kuras ir nepieciešamas RIS izmantošanai.
- (9) Dalībvalstu pienākums, sadarbojoties ar Eiropas Savienību, būtu mudināt izmantotājus ievērot procedūras un prasības attiecībā uz iekārtām, ņemot vērā mazo un vidējo uzņēmumu struktūru iekšzemes navigācijas nozarē.
- (10) RIS ieviešana ietvers personas datu apstrādi. Šāda apstrāde būtu jāveic saskaņā ar Kopienas noteikumiem, kā tie ir izklāstīti cita starpā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē⁽⁴⁾. RIS ieviešana nedrīkst radīt ar tirgus dalībniekiem saistītu saimnieciski jutīgu datu nekontrolētu apstrādi.
- (11) Saistībā ar tiem RIS, kuriem ir vajadzīga precīza atrašanās vietas noteikšana, būtu jāiesaka izmantot sateļlīta pozicionēšanu. Šīm tehnoloģijām pēc iespējas būtu jābūt savstarpēji savietojamām ar citām attiecīgām sistēmām un būtu jāapvieno ar tām saskaņā ar šajā jomā pieņemtajiem lēmumiem.

⁽¹⁾ OV C 157, 28.6.2005., 56. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 23. februāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts). Padomes 2005. gada 27. jūnija Lēmums.⁽³⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).⁽⁴⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

- (12) Tā kā dalībvalstis nespēj pienācīgi sasniegt šīs direktīvas mērķi, proti, izveidot saskaņotus RIS Kopienā, un tādējādi dēļ tā Eiropas mēroga to var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var paredzēt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī direktīva paredz tikai to, kas nepieciešams minētā mērķa sasniegšanai.
- (13) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāparedz saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999.gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾.
- (14) Saskaņā ar Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu⁽²⁾ 34. pantu dalībvalsts mudina gan viņu pašu, gan Kopienas interesēs veidot savas tabulas, kurās, ciktāl iespējams, būs parādīta atbilstība starp šo direktīvu un transponēšanas pasākumiem, un publicēt tās,

2. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz RIS īstenošanu un darbību visos dalībvalstu iekšējos ūdensceļos, kas ir IV un augstākās klases ūdensceļi un kas ar IV vai augstākās klases ūdensceļu ir saistīti ar citas dalībvalsts IV vai augstākās klases ūdensceļu, tostarp ostās, kuras atrodas uz šādiem ūdensceļiem, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1346/2001/EK (2001. gada 22. maijs), ar ko groza Lēmumu Nr. 1692/96/EK attiecībā uz jūras ostām, iekšējām ostām un kombinētā transporta termināliem un III pielikuma 8. projektu⁽³⁾. Šajā direktīvā piemēro Eiropas iekšējo ūdensceļu klasifikāciju, kas noteikta UNECE 1992. gada 12. novembra Rezolūcijā Nr. 30.

2. Dalībvalstis var piemērot šo direktīvu iekšējiem ūdensceļiem un iekšējām ostām, kas nav minēti 1. punktā.

3. pants

Definīcijas

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo direktīvu izveido pamatu saskaņotu upju informācijas pakalpojumu (RIS) izvēršanai un izmantošanai Kopienā, lai atbalstītu iekšējo ūdensceļu transportu ar mērķi uzlabot drošību, efektivitāti un ekoloģisko nekaitīgumu, kā arī atvieglotu sasaistes ar citiem transporta veidiem.

2. Ar šo direktīvu izveido pamatu tehnisko prasību, specifikāciju un nosacījumu noteikšanai un turpmākai attīstībai, lai nodrošinātu saskaņotus, savstarpēji izmantojamus un atklātus RIS Kopienas iekšējos ūdensceļos. Šādu tehnisko prasību, specifikāciju un nosacījumu noteikšanu un turpmāku attīstību veic Komisija, kurai palīdz 11. pantā minētā komiteja. Šajā sakarā Komisija pienācīgi ņem vērā pasākumus, ko ir izstrādājušas attiecīgas starptautiskas organizācijas, piemēram, PIANC, CCNR un UNECE. Nodrošina nepārtrauktību ar citu transporta veidu satiksmes vadības pakalpojumiem, īpaši jūras kuģu satiksmes vadības un informācijas pakalpojumiem.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

a) "upju informācijas pakalpojumi (RIS)" ir saskaņotie informācijas pakalpojumi, lai atbalstītu satiksmes un transporta vadību iekšzemes navigācijā, tostarp, kad vien tas ir tehniski iespējams, sasaisti ar citiem transporta veidiem. RIS neattiecas uz vienas vai vairāku iesaistīto sabiedrību iekšējām saimnieciskām darbībām, bet ir pieejami sasaistei ar saimnieciskām darbībām. RIS ietver tādus pakalpojumus kā informāciju par kuģu ceļiem, informācija par satiksmi, satiksmes vadība, katastrofu seku novēršana, informācija par transporta vadību, statistiku un muitas pakalpojumiem, kā arī ūdensceļu un ostu maksām;

b) "informācija par kuģu ceļu" ir ģeogrāfiska, hidroloģiska un administratīva informācija attiecībā uz ūdensceļu (kuģu ceļu). Informācija par kuģu ceļu ir vienvirziena informācija: no krasta uz kuģi vai no krasta uz biroju;

c) "taktiska informācija par satiksmi" ir informācija, kas ietekmē tūlītējus navigācijas lēmumus faktiskajā satiksmes situācijā un tuvākajā ģeogrāfiskā vidē;

d) "stratēģiska informācija par satiksmi" ir informācija, kas ietekmē RIS izmantotāju vidēja- vai ilgtermiņa lēmumus;

e) "RIS lietojums" ir upju informācijas pakalpojumu sniegšana ar specializētu sistēmu palīdzību;

f) "RIS centrs" ir vieta, kur operatori vada pakalpojumus;

⁽³⁾ OV L 185, 6.7.2001., 1. lpp.

- g) "RIS izmantotāji" ir visas dažādas izmantotāju grupas, tostarp kuģu vadītāji, RIS operatori, slūžu un/vai tiltu operatori, ūdensceļu iestādes, ostu un terminālu operatori, katastrofu neatliekamās palīdzības centru operatori, flotes vadītāji, kravu nosūtītāji un kravu brokeri;
- h) "savstarpēja izmantojamība" nozīmē, ka pakalpojumi, datu saturs, datu apmaiņas formāti un biežums ir saskaņots tādējādi, ka RIS izmantotāji var piekļūt vieniem un tiem pašiem pakalpojumiem un informācijai Eiropas līmenī.

4. pants

RIS ieviešana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai ieviestu RIS uz iekšējiem ūdensceļiem saskaņā ar 2. pantu.
2. Dalībvalstis izvērsīs RIS tādā veidā, lai RIS lietojums ir efektīvs, paplašināms un savstarpēji izmantojams mijiedarbībai ar citiem RIS lietojumiem un, ja iespējams, ar citu transporta veidu sistēmām. Tā nodrošina sasaistes ar transporta vadības sistēmām un saimnieciskām darbībām.
3. Lai ieviestu RIS, dalībvalstis:
 - a) sniedz RIS izmantotājiem visus attiecīgos datus par navigāciju un reisu plānošanu iekšējos ūdensceļos. Minētos datus sniedz vismaz pieejamā elektroniskā formātā;
 - b) nodrošina, ka attiecībā uz visiem to Va un augstākas kategorijas iekšējiem ūdensceļiem saskaņā ar Eiropas iekšējo ūdensceļu klasifikāciju papildus datiem, kas minēti a) apakšpunktā, RIS izmantotājiem ir pieejamas elektroniskās navigācijas kartes, kas atbilst navigācijas mērķiem;
 - c) dod iespēju, ciktāl kuģu ziņojumus pieprasa valsts vai starptautiskie noteikumi, kompetentajām iestādēm saņemt no kuģiem elektroniskos ziņojumus par vajadzīgajiem datiem. Pārrobežu satiksmē šo informāciju nosūta kaimiņvalsts kompetentajām iestādēm un katru šādu nosūtīšanu pabeidz pirms kuģošanas līdzekļu ierašanās uz robežas;
 - d) nodrošina, ka paziņojumus kapteiņiem, tai skaitā ziņojumus par ūdens līmeni (vai maksimālo pieļaujamo iegrimi) un ledu to iekšējos ūdensceļos, sniedz kā standartizētus, kodētus un lejupielādējamus ziņojumus. Standartizētajā ziņojumā ir vismaz informācija, kas ir vajadzīga drošai navigācijai. Paziņojumus kapteiņiem sniedz vismaz pieejamā elektroniskā formātā.

Šajā punktā minētie pienākumi izpildāmi saskaņā ar specifikācijām, kas definētas I un II pielikumā.

4. Dalībvalstu kompetentās iestādes izveido RIS centrus atbilstoši reģionālajām vajadzībām.

5. Automātiskās identificēšanas sistēmu (AIS) izmantošanai piemēro Reģionālo vienošanos par iekšējo ūdensceļu radiotelefonijas dienestu, kura noslēgta 2000. gada 6. aprīlī Bāzelē saistībā ar Starptautiskās elektrosakaru savienības (ITU) radio noteikumiem.

6. Dalībvalstis, attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar Kapienu, veicina, lai to kuģošanas līdzekļu vadītāji, operatori, aģenti vai īpašnieki, kas kuģo dalībvalstu iekšējos ūdensceļos, un ar šādiem kuģošanas līdzekļiem pārvadāto kravu nosūtītāji vai īpašnieki pilnībā gūtu labumu no pakalpojumiem, ko dara pieejamus saskaņā ar šo direktīvu.

7. Komisija veic atbilstīgus pasākumus, lai pārbaudītu RIS savstarpējo izmantojamību, uzticamību un drošību.

5. pants

Tehniskās vadlīnijas un specifikācijas

1. Lai atbalstītu RIS un nodrošinātu to savstarpējo izmantojamību, kā to prasa 4. panta 2. punkts, Komisija saskaņā ar 2. punktu nosaka tehniskās vadlīnijas pakalpojumu plānošanai, īstenošanai un sniegšanai (RIS vadlīnijas), kā arī tehniskās specifikācijas, jo īpaši šādās jomās:

- a) elektronisko karšu attēlošanas un informācijas sistēma iekšzemes navigācijai (Iekšzemes ECDIS);
- b) elektroniskie kuģu ziņojumi;
- c) paziņojumi kapteiņiem;
- d) kuģošanas līdzekļu lokalizācijas un līdzsekošanas sistēmas;
- e) to iekārtu savietojamība, kuras ir nepieciešamas RIS izmantošanai.

Minētās vadlīnijas un specifikācijas balstās uz II pielikumā izklāstītajiem tehniskajiem principiem, un tajās ņem vērā darbu, ko šajā jomā ir paveikušas attiecīgās starptautiskās organizācijas.

2. Šā panta 1. punktā minētās tehniskās vadlīnijas un specifiskācijas izstrādā un attiecīgā gadījumā groza Komisija saskaņā ar 11. panta 3. punktā noteikto procedūru. Izstrādi veic saskaņā ar šādu grafiku:

- a) RIS vadlīnijas izstrādā līdz 2006. gada 20. jūnijam,
 - b) tehniskās specifiskācijas attiecībā uz Iekšzemes ECDIS, elektroniskiem kuģu ziņojumiem un paziņojumiem kapteiņiem izstrādā līdz 2006. gada 20. oktobrim,
 - c) tehniskās specifiskācijas attiecībā uz kuģošanas līdzekļu lokalizācijas un līdzsekošanas sistēmām izstrādā līdz 2006. gada 20. decembrim.
3. RIS vadlīnijas un specifiskācijas publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

6. pants

Satelīta pozicionēšana

Saistībā ar RIS, kuriem ir vajadzīga precīza atrašanās vietas noteikšana, ir ieteicams izmantot satelīta pozicionēšanas tehnoloģijas.

7. pants

RIS iekārtu tipa apstiprinājums

1. Ja tas ir vajadzīgs navigācijas drošībai un noteikts attiecīgajās tehniskajās specifiskācijās, attiecībā uz RIS termināla un tīkla iekārtām un lietojumprogrammām ir jāsaņem tipa apstiprinājums par atbilstību minētajām specifiskācijām, pirms tās nodod ekspluatācijā uz iekšējiem ūdensceļiem.
2. Dalībvalstis paziņo Komisijai par valsts struktūrām, kas ir atbildīgas par tipa apstiprināšanu. Komisija šādu informāciju paziņo parējām dalībvalstīm.
3. Visas dalībvalstis atzīst tipa apstiprinājumus, ko izdevušas pārējo dalībvalstu valsts struktūras, kas minētas 2. punktā.

8. pants

Kompetentās iestādes

Dalībvalstis nozīmē kompetentās iestādes, kas atbild par RIS lietojumprogrammām un starptautisko datu apmaiņu. Dalībvalstis paziņo Komisijai par šīm iestādēm.

9. pants

Privātuma, drošības un informācijas atkārtotas izmantošanas noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka personas datu apstrādi, kas nepieciešama RIS darbībai, veic saskaņā ar Kopienas noteikumiem par personu brīvību un pamattiesību aizsardzību, tostarp Direktīvām 95/46/EK un 2002/58/EK.

2. Dalībvalstis īsteno un uztur drošības pasākumus, lai aizsargātu RIS ziņojumus un ierakstus pret nevēlamiem notikumiem vai ļaunprātīgu izmantošanu, tostarp neatļautu piekļuvi, izmaiņšanu vai nozaudēšanu.

3. Piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/98/EK (2003. gada 17. novembris) par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu ⁽¹⁾.

10. pants

Grozīšanas procedūra

Šis direktīvas I un II pielikumu var grozīt, ņemot vērā pieredzi, kas gūta šīs direktīvas piemērošanā, un tehnisko progresu, saskaņā 11. panta 3. punktā noteikto procedūru.

11. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar 7. pantu Padomes Direktīvā 91/672/EEK (1991. gada 16. decembris) par savstarpēju atzišanu attiecībā uz valstu izdotām kuģu vadīšanas apliecībām kravu un pasažieru pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem ⁽²⁾.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.
4. Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.
5. Komisija regulāri apspriežas ar nozares pārstāvjiem.

12. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs, kurās ir iekšējie ūdensceļi, uz kuriem attiecas 2. pants, stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais 2007. gada 20. oktobrī. Tās nekavējoties informē Komisiju par tiem.

⁽¹⁾ OV L 345, 31.12.2003., 90. lpp.

⁽²⁾ OV L 373, 31.12.1991., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

Kad dalībvalstis paredz minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu 4. pantā noteiktās prasības ne vēlāk kā 30 mēnešus pēc 5. pantā minēto attiecīgo tehnisko vadlīniju un specifikāciju stāšanās spēkā. Tehniskās vadlīnijas un specifikācijas stājas spēkā nākamajā dienā pēc to publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Pēc dalībvalsts pieprasījuma Komisija saskaņā ar 11. panta 2. punktā noteikto procedūru var pagarināt 2. punktā noteikto laikposmu viena vai vairāku 4. pantā noteikto prasību īstenošanai attiecībā uz 2. pantā minētajiem iekšējiem ūdensceļiem ar zemu satiksmes blīvumu vai attiecībā uz iekšējiem ūdensceļiem, kuriem šādas īstenošanas izmaksas būtu nesamērīgas salīdzinājumā ar ieguvumiem. Šo laika posmu var pagarināt ar vienkāršu Komisijas lēmumu; pagarinājumu var atjaunot. Pamatojumā, kas jāsniedz kopā ar dalībvalsts pieprasījumu, min satiksmes blīvumu un ekonomiskos apstākļus attiecīgajā ūdensceļā. Līdz Komisija pieņem lēmumu, dalībvalsts, kas ir pieprasījusi pagarinājumu, var turpināt darbību tā, it kā pagarinājums būtu piešķirts.

4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. Vajadzības gadījumā dalībvalstis palīdz viena otrai šīs direktīvas īstenošanā.

6. Komisija uzrauga RIS izveidi Kopienā un sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei ne vēlāk kā 2008. gada 20. oktobrī.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm, kurās ir iekšējie ūdensceļi, uz ko attiecas 2. pants.

Strasbūrā, 2005. gada 7. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
C. CLARKE

*I PIELIKUMS***MINIMĀLĀS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ DATIEM**

Saskaņā ar 4. panta 3. punkta a) apakšpunktā minēto īpaši ir sniedzami šādi dati:

- ūdensceļu asis ar kilometru rādītāju,
 - ierobežojumi kuģošanas līdzekļiem vai konvojiem attiecībā uz garumu, platumu, iegrimi un virsūdens augstumu,
 - ierobežojošo struktūru, jo īpaši slūžu un tiltu, darbības laiks,
 - ostu un pārkraušanas vietu atrašanās vieta,
 - atsauces dati attiecībā uz ūdens līmeņa mērinstrumentiem, kas būtiski navigācijā.
-

II PIELIKUMS

RIS VADLĪNIJU UN TEHNISKO SPECIFIKĀCIJU PRINCIPI

1. RIS vadlīnijas

RIS vadlīnijās, kuras minētas 5. pantā, ievēro šādus principus:

- a) tehnisko prasību norādīšana pakalpojumu un saistīto sistēmu plānošanai, īstenošanai un darbībai;
- b) RIS arhitektūra un organizācija;
- c) ieteikumi kuģošanas līdzekļiem piedalīties RIS, izmantojot individuālus pakalpojumus un pakāpeniski attīstot RIS.

2. Iekšzemes ECDIS

Tehniskajās specifiskācijās, kas ir izstrādājamas Elektronisko karšu attēlošanas un informācijas sistēmai (Iekšzemes ECDIS) saskaņā ar 5. pantu, ievēro šādus principus:

- a) savietojamība ar jūras ECDIS, lai veicinātu iekšzemes kuģošanas līdzekļu satiksmi grīvas ūdeņu jauktās satiksmes zonās un jūras-upes satiksmi;
- b) minimālo prasību noteikšana Iekšzemes ECDIS iekārtām, kā arī minimālā saturs noteikšana elektroniskām navigācijas kartēm nolūkā nodrošināt kuģošanas drošību, un jo īpaši:
 - izmantojamo Iekšzemes ECDIS iekārtu augsta līmeņa uzticamība un pieejamība,
 - Iekšzemes ECDIS iekārtu izturība, lai izturētu to vides apstākļu ietekmi, kas parasti dominē uz kuģa klāja, nepasliktinot kvalitāti vai uzticamību,
 - visu veidu ģeogrāfisko objektu iekļaušana elektroniskajās navigācijas kartēs (piemēram, kuģu ceļa robežas, piekraštes būves, bākas), kas ir nepieciešami drošai navigācijai,
 - tādu elektronisko karšu kontrole, kas pārklātas ar radara attēlu, kad tās izmanto kuģa pagriešanai;
- c) kuģu ceļa dziļuma informācijas integrēšana elektroniskajā navigācijas kartē un attēlošana pie iepriekšnoteikta vai patiesā ūdens līmeņa;
- d) papildus informācijas (piem., pušu, kas nav kompetentās iestādes, sniegtās informācijas) integrēšana elektroniskajā navigācijas kartē un attēlošana Iekšzemes ECDIS, neietekmējot informāciju, kas nepieciešama drošai navigācijai;
- e) elektronisko navigācijas karšu pieejamība RIS izmantotājiem;
- f) datu, kas attiecas uz elektroniskajām navigācijas kartēm, pieejamība visiem lietojumprogrammu ražotājiem, attiecīgā gadījumā par samērīgu maksu, ņemot vērā izmaksas.

3. Elektroniskie kuģu ziņojumi

Saskaņā ar 5. pantu uz tehniskajām specifiskācijām elektroniskiem kuģu ziņojumiem iekšējā navigācijā attiecas šādi principi:

- a) elektronisko datu apmaiņas veicināšana starp dalībvalstu kompetentām iestādēm, starp iekšzemes un jūras navigācijas un vairākveidu transporta dalībniekiem, kur ir iesaistīta iekšzemes navigācija;
- b) standartizēto transporta ziņojumu izmantošana sūtīšanai no kuģa iestādei, no iestādes uz kuģi un no iestādes uz iestādi, lai iegūtu savietojamību ar jūras navigāciju;
- c) starptautiski akceptētu kodu sarakstu un klasifikācijas izmantošana, iespējams, papildinot to iekšzemes navigācijas papildu vajadzībām;
- d) vienreizīga Eiropas kuģa identifikācijas numura izmantošana.

4. Paziņojumi kapteiņiem

Saskaņā ar 5. pantu uz tehniskajām specifikācijām par paziņojumiem kapteiņiem, jo īpaši attiecībā uz informāciju par kuģu ceļu, informāciju par satiksmi un vadību, kā arī reisa plānošanu, attiecas šādi principi:

- a) standartizēta datu struktūra, kurā izmantoti iepriekšnoteikti teksta moduļi un kura ir augstā mērā kodēta, lai dotu iespēju nodrošināt vissvarīgākās saturiskās informācijas tulkošanu citās valodās un veicinātu paziņojumu kapteiņiem integrāciju reisu plānošanas sistēmās;
- b) standartizētās datu struktūras savietojamība ar Iekšzemes ECDIS datu struktūru, lai veicinātu paziņojumu kapteiņiem integrāciju Iekšzemes ECDIS.

5. Kuģošanas līdzekļu lokalizācijas un līdzsekošanas sistēmas

Saskaņā ar 5. pantu uz tehniskajām specifikācijām kuģošanas līdzekļu lokalizācijas un līdzsekošanas sistēmām attiecas šādi principi:

- a) prasību definēšana sistēmām un standarta ziņojumiem, kā arī kārtība, lai tie varētu tikt sniegti automātiskā režīmā;
 - b) atšķirības starp sistēmām, kas piemērotas taktiskās informācijas par satiksmi prasībām, un sistēmām, kas piemērotas stratēģiskās informācijas par satiksmi prasībām, attiecībā gan uz pozicionēšanas precizitāti, gan pieprasīto atjaunināšanas ātrumu;
 - c) attiecīgo tehnisko sistēmu apraksts kuģošanas līdzekļu lokalizācijai un līdzsekošanai, piemēram, Iekšzemes AIS (Iekšzemes Automātiskās identifikācijas sistēmas);
 - d) datu formātu savietojamība ar jūras AIS sistēmu.
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/45/EK

(2005. gada 7. septembris)

par dalībvalstu izsniegto jūrnieku sertifikātu savstarpēju atzīšanu un Direktīvas 2001/25/EK grozīšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 80. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savos 2003. gada 5. jūnija secinājumos par Kopienas kuģošanas tēla uzlabošanu un jauniešu piesaistīšanu jūrniecības profesijai, Padome uzsvēra nepieciešamību veicināt jūrnieku profesionālo pārvietošanos Eiropas Savienībā, ar īpašu uzsvāru uz jūrnieku kompetences sertifikātu atzīšanas procedūru, nodrošinot pilnīgu atbilstību 1978. gada Starptautiskās Jūrniecības organizācijas konvencijai par jūrnieku sagatavošanu, sertificēšanu un sardzes pildīšanu (STCW konvencija) tās atjauninātajā redakcijā.
- (2) Jūras transports ir starptautiska rakstura sektors, kas attīstās intensīvi un ātri. Attiecīgi, ņemot vērā pieaugošo Kopienas jūrnieku trūkumu, līdzsvars starp personāla piedāvājumu un pieprasījumu var tikt vieglāk uzturēts Kopienas, nevis valsts līmenī. Tādēļ ir svarīgi paplašināt kopējo transporta politiku jūrniecības transporta jomā, lai sekmētu jūrnieku pārvietošanos Kopienā.
- (3) Attiecībā uz jūrnieku kvalifikācijām Kopiena ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa Direktīvu 2001/25/EK par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni ⁽³⁾ ir noteikusi jūrniecības izglītības, apmācību un sertifikācijas prasību minimumu Šī direktīva Kopienas

tiesību sistēmā iekļauj starptautiskos apmācību, sertifikācijas un sardzes standartus, kas noteikti STCW konvencijā.

- (4) Direktīva 2001/25/EK nosaka, ka jūrniekiem jābūt kompetences sertifikātam, ko izdevusi un apstiprinājusi dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar šo direktīvu un kas tās likumīgajam turētājam dod tiesības strādāt uz kuģa un pildīt tā uzliktajiem pienākumiem atbilstīgas funkcijas, kā norādīts minētajā direktīvā.
- (5) Saskaņā ar Direktīvu 2001/25/EK uz sertifikātu, kuru turētāji ir jūrnieki, kas ir vai nav dalībvalstu valstspiederīgie, savstarpējo atzīšanu dalībvalstu starpā attiecas Direktīvas 89/48/EEK ⁽⁴⁾ un 92/51/EEK ⁽⁵⁾, attiecīgi pirmā un otrā vispārējā sistēma profesionālās izglītības un mācību atzīšanai. Šīs direktīvas neparedz automātisku jūrnieku kvalifikācijas apliecinājuma dokumentu atzīšanu, jo uz jūrniekiem var attiekties kompensācijas pasākumi.
- (6) Katrai dalībvalstij būtu jāatzīst visi sertifikāti un cita veida kvalifikācijas apliecinājuma dokumenti, ko izsniegušas citas dalībvalstis saskaņā ar Direktīvu 2001/25/EK. Tādēļ katrai dalībvalstij būtu jāļauj, lai jūrnieks, kas ir ieguvis savu kompetences sertifikātu citā dalībvalstī atbilstīgi šīs direktīvas prasībām, var sākt vai turpināt nodarboties ar jūrniecības profesiju, kurai viņš ir kvalificēts, bez jebkādiem priekšnoteikumiem, izņemot tos, kas tiek piemēroti attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgajiem.
- (7) Šīs direktīvas mērķis ir atvieglot sertifikātu savstarpēju atzīšanu, tā nereglamentē darba iespēju nosacījumus.
- (8) STCW konvencija norāda valodas prasības jūrniekiem. Šīm prasībām vajadzētu būt ieviestām Kopienas tiesību aktos, lai nodrošinātu efektīvu saziņu uz kuģiem un veicinātu jūrnieku brīvu pārvietošanos Kopienas teritorijā.

⁽¹⁾ OV C 157, 28.6.2005., 53. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 23. februāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts). Padomes 2005. gada 27. jūnijā Lēmums.

⁽³⁾ OV L 136, 18.5.2001., 17. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2005/23/EK (OV L 62, 9.3.2005., 14. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību (OV L 19, 24.1.1989., 16. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/19/EK (OV L 206, 31.7.2001., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/51/EEK par otro vispārējo sistēmu profesionālās izglītības un mācību atzīšanai, lai papildinātu Direktīvu 89/48/EEK (OV L 209, 24.7.1992., 25. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2004/108/EK (OV L 32, 5.2.2004., 15. lpp.).

(9) Šobrīd tādu jūrnieku kompetences sertifikātu izplatīšanās, kas ir iegūti krāpniecības ceļā, rada nopietnas briesmas drošībai jūrā un jūras videi. Vairākumā gadījumu viltotu kompetences sertifikātu turētāji neatbilst STCW konvencijas sertifikācijas prasību minimumam. Šie jūrnieki varētu viegli tikt iesaistīti jūras negadījumos.

(10) Tāpēc dalībvalstīm būtu jāveic un jāpiemēro īpaši pasākumi, lai novērstu un sodītu krāpnieciskas darbības, kas saistītas ar kompetences sertifikātiem, kā arī jāturpina centieni Starptautiskajā jūrniecības organizācijā (SJO) panākt stingras un izpildāmas vienošanās par pasaules mēroga cīņu pret šādām darbībām. Jūru drošības un kuģu radīta piesārņojuma novēršanas komiteja (COSS) ir atbilstīgs forums informācijas, pieredzes un labas prakses apmaiņai šajā sakarā.

(11) Regula (EK) Nr. 1406/2002⁽¹⁾ par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu ("Aģentūra"), nolūkā nodrošināt augstu, vienotu un efektīvu jūras drošības līmeni un kuģu piesārņojuma aizkavēšanu. Viens no Aģentūras uzdevumiem ir atbalstīt Komisiju, tai pildot jebkādu ar Kopienas tiesību aktiem piešķirto uzdevumu attiecībā uz kuģa komandas apmācību, sertifikāciju un sardzi.

(12) Tāpēc Aģentūrai būtu jāatbalsta Komisija, kad tā pārbauda, vai dalībvalstis izpilda šajā direktīvā un Direktīvā 2001/25/EK minētās prasības.

(13) Uz jūrnieku, kuri ir vai nav valstspiederīgie, kompetences sertifikātu savstarpēju atzīšanu dalībvalstu starpā turpmāk nebūtu jāattiecas Direktīvu 89/48/EEK un 92/51/EEK prasībām, bet uz tiem būtu jāattiecas šīs direktīvas prasībām.

(14) Atbilstīgi būtu jāgroza Direktīva 2001/25/EK.

(15) Šīs direktīvas mērķus, proti, dalībvalstu izsniegto jūrnieku sertifikātu savstarpējo atzīšanu, nevar pienācīgi sasniegt dalībvalstu līmenī un tādējādi tie ir labāk sasniedzami Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kā tas noteikts minētajā pantā, šī direktīva neparedz neko tādu, kas nav vajadzīgs, lai sasniegtu šo mērķi.

(16) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽²⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kas pēc iespējas precīzāk atspoguļotu atbilstību

starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem dalībvalstīs, un padarīt šīs tabulas publiski pieejamas,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Darbības joma

Šī direktīva attiecas uz jūrniekiem, kuri:

- a) ir dalībvalsts valstspiederīgie;
- b) nav dalībvalsts valstspiederīgie un kuriem ir dalībvalsts izsniegts sertifikāts.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

- a) "jūrnieks" ir persona, kas ir sagatavota un kam dalībvalsts ir izsniegusi sertifikātu vismaz atbilstīgi Direktīvas 2001/25/EK I pielikuma prasībām;
- b) "sertifikāts" ir derīgs dokuments Direktīvas 2001/25/EK 4. panta izpratnē;
- c) "atbilstīgs sertifikāts" ir sertifikāts, kā noteikts Direktīvas 2001/25/EK 1. panta 27. punktā;
- d) "indosaments" ir derīgs dokuments, ko saskaņā ar Direktīvas 2001/25/EK 5. panta 2. punktu un 6. pantu izsniegusi dalībvalsts kompetentā iestāde;
- e) "atzīšana" nozīmē to, ka uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes akceptē sertifikātu vai atbilstīgu sertifikātu, ko izsniegusi cita dalībvalsts;
- f) "uzņēmēja dalībvalsts" ir jebkura tāda dalībvalsts, kurā jūrnieks iesniedz pieteikumu par sava/-u atbilstīgā/-o sertifikāta/-u vai citu sertifikātu atzīšanu;
- g) "STCW konvencija" ir 1978. gada Starptautiskā konvencija par jūrnieku sagatavošanu, sertificēšanu un sardzes pildīšanu tās atjauninātajā redakcijā;
- h) "STCW kodekss" ir jūrnieku sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas kodekss, kas pieņemts ar 1995. gada STCW dalībvalstu konferences Rezolūciju Nr. 2, tā atjauninātajā redakcijā;
- i) "Aģentūra" ir Eiropas Jūras drošības aģentūra, kas izveidota saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1406/2002.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 27. jūnija Regula (EK) Nr. 1406/2002 par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu (OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 724/2004 (OV L 129, 29.4.2004., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

3. pants

Sertifikātu atzīšana

1. Katra dalībvalsts atzīst atbilstīgos sertifikātus vai citus sertifikātus, ko cita dalībvalsts izsniegusi saskaņā ar prasībām, kas noteiktas Direktīvā 2001/25/EK.

2. Atbilstīgo sertifikātu atzīšana ir ierobežota attiecībā uz kvalifikāciju, funkcijām un kompetences līmeni, kuri tajā ir paredzēti un tiek pievienots indosaments, kas šādu atzīšanu apliecina.

3. Dalībvalstis saskaņā ar to tiesību aktiem un procesuālajām tiesībām nodrošina pārsūdzēšanas tiesības gadījumam, ja tiek noraidīta derīga sertifikāta atzīšana vai netiek dota nekāda atbilde.

4. Neatkarīgi no 2. punkta uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var noteikt papildu kvalifikācijas, funkciju un kompetences līmeņa ierobežojumus attiecībā uz piekrastes reisiem saskaņā ar Direktīvas 2001/25/EK 7. pantu vai citiem sertifikātiem, kas ir izsniegti atbilstīgi Direktīvas 2001/25/EK I pielikuma VII/1 noteikumiem.

5. Uzņēmēja dalībvalsts nodrošina, ka jūrniekiem, kas iesniedz atzīšanai vadības līmeņa funkciju sertifikātus, ir pienācīgas zināšanas par šīs dalībvalsts jūrniecības tiesību aktiem, kuri attiecas uz funkcijām, ko viņiem atļauj veikt.

4. pants

Grozījumi Direktīvā 2001/25/EK

Direktīvu 2001/25/EK groza šādi.

1. Aizstāj 4. pantu ar šādu:

“4. pants

Sertifikāts

Sertifikāts ir jebkurš derīgs dokuments, lai arī kā tas būtu nosaukts, kuru saskaņā ar 5. panta noteikumiem un atbilstīgi I pielikuma prasībām ir izsniegusi kādas dalībvalsts kompetentā iestāde, vai arī tas ir izsniegts ar šīs iestādes atļauju.”

2. Iekļauj šādu pantu:

“7.a pants

Krāpšanas un citu prettiesisku darbību apkarošana

1. Dalībvalstis nosaka un īsteno atbilstīgus pasākumus, lai nepieļautu krāpšanu un citas nelikumīgas darbības, kas saistītas ar sertifikātu izsniegšanas procesu vai ar valstu kompetento iestāžu izsniegtiem un vizētiem sertifikātiem, un nodrošina sankcijas, kuras ir efektīvas, samērīgas un preventīvas.

2. Dalībvalstis nosaka šo valstu iestādes, kuras ir kompetentas atklāt un apkarot krāpšanu un citas nelikumīgas darbības, un veikt informācijas apmaiņu ar citu dalībvalstu un trešo valstu kompetentajām iestādēm par jūrnieku sertifikātu izsniegšanu.

Dalībvalstis šādu valstu kompetento iestāžu datus paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

Dalībvalstis šādu valstu kompetento iestāžu datus paziņo arī visām trešām valstīm, ar kurām ir panākta vienošanās saskaņā ar STCW konvencijas I/10 noteikuma 1.2. punktu.

3. Pēc uzņēmējas dalībvalsts pieprasījuma citas dalībvalsts kompetentās iestādes sniedz rakstisku apstiprinājumu vai noliegumu par šajā valstī izsniegtu jūrnieku sertifikātu, atbilstīgu indosamentu vai jebkādu citu dokumentāru sagatavotības pierādījumu autentiskumu.”

3. 18. panta 1. un 2. punktu svīturo 2007. gada 20 oktobra.

4. Iekļauj šādus pantus:

“21.a pants

Regulāra atbilstības uzraudzība

Neskarot Komisijas saskaņā ar Līguma 226. pantā noteiktās pilnvaras, Komisija, kam palīdz Jūras drošības aģentūra, kura izveidota ar Regulu (EK) Nr. 1406/2002 (*), regulāri un vismaz ik pēc pieciem gadiem pārbauda, vai dalībvalstu noteiktās prasības atbilst prasību minimumam, kas noteikts ar šo direktīvu.

21.b pants

Atbilstības ziņojums

Ne vēlāk kā līdz 2010. gada 20 oktobrim. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei novērtējuma ziņojumu, ko sagatavo, pamatojoties uz informāciju, kura ir iegūta saskaņā ar 21.a pantu. Šajā ziņojumā Komisija analizē dalībvalstu prasību atbilstību šai direktīvai un, ja ir nepieciešams, iesniedz priekšlikumus par papildu pasākumiem.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 27. jūnija Regula (EK) Nr. 1406/2002 par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu (OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 724/2004 (OV L 129, 29.4.2004., 1. lpp.).”

5. I pielikuma I nodaļā iekļauj šādu punktu:

“1.a Dalībvalstis nodrošina, lai jūrnieki iegūtu atbilstīgas valodas zināšanas, kā tas ir noteikts STCW kodeksa A-II/1, A-III/1, A-IV/2 un A-II/4 iedaļās, lai viņi spētu pildīt savus īpašos pienākumus uz kuģa, kas kuģo ar uzņēmējas dalībvalsts karogu.”

5. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs līdz 2007. gada 20. oktobrim stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās nekavējoties dara tos zināmus Komisijai.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tie satur atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Veidu, kā izdarāmas šādas atsauces, nosaka dalībvalstis.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai valsts tiesību aktus, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

6. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

7. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2005. gada 7. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
C. CLARKE

(Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļu)

PADOMES PAMATLĒMUMS 2005/667/TI

(2005. gada 12. jūlijs)

par krimināltiesiskā pamata stiprināšanu, lai īstenotu tiesību aktus attiecībā uz kuģu radītu piesārņojumu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 31. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Padomes un Komisijas Rīcības plānā par to, kā vislabāk īstenot Amsterdamas Līguma noteikumus par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu ⁽²⁾, un Tamperes Eiropadomes 1999. gada 15. un 16. oktobra secinājumos, un jo īpaši to 48. punktā, aicināts izstrādāt priekšlikumus tiesību aktiem, lai apkarotu noziegumus pret vidi, jo īpaši kopējas sankcijas un salīdzināmas procesuālas garantijas.
- (2) Cīņa pret kuģu radītu piesārņojumu, kas izraisīts tīši vai rupjas nolaidības dēļ, ir viena no Eiropas Savienības prioritātēm. Kopenhāgenas Eiropadomes 2002. gada 12. un 13. decembra secinājumu 32. līdz 34. punktā un TI Padomes 2002. gada 19. decembra paziņojumā pēc tankkuģa "Prestige" bojāejas izteikta Savienības apņēmība pieņemt visus vajadzīgos pasākumus, lai izvairītos no šādu kaitējumu atkārtošanās.
- (3) Šajā nolūkā, kā Komisija konstatēja ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei par kuģu satiksmes drošības uzlabošanu pēc "Prestige" avārijas, būtu jātuvina dalībvalstu tiesību akti.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/35/EK (2005. gada 7. septembris) par kuģu radītu piesārņojumu un sankciju ieviešanu par pārkāpumiem ⁽³⁾, kā arī šā pamatlēmuma, kurš papildina Direktīvu 2005/35/EK ar sīki izstrādātām normām attiecībā uz krimināltiesiskiem jautājumiem, mērķis ir veikt šādu tuvināšanu.
- (5) Šis pamatlēmums, kas pamatojas uz Līguma par Eiropas Savienību 34. pantu, ir īstais instruments, ar ko uzlikt dalībvalstīm pienākumu paredzēt kriminālsankcijas.
- (6) Rīcības īpašās būtības dēļ attiecībā uz juridiskām personām būtu jāievieš kopējas sankcijas.
- (7) Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvencija, kuru parakstījušas visas dalībvalstis un kuras Līgumslēdzēja puse ir Eiropas Kopiena, ir īpaši svarīga sadarbības kontekstā.
- (8) Būtu jāizveido vislabākā iespējamā dalībvalstu sadarbība, lai nodrošinātu ātru informācijas nosūtīšanu no vienas dalībvalsts uz otru. Būtu jānosaka un jāidentificē kontaktpunkti.
- (9) Šā pamatlēmuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienība attiecīgās uzvedības iespējami radītā kaitējuma pārrobežu rakstura dēļ, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā pamatlēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (10) Šajā pamatlēmumā ir ievērotas pamattiesības un respektēti principi, kas atzīti Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā un atspoguļoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (11) Šajā pamatlēmumā dalībvalstīm, kas robežojas ar starptautiskajā kuģošanā izmantojamajiem jūras šaurumiem, uz kuriem attiecas tranzītsķērsošanas režīms, kā paredzēts Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvencijas III daļas 2. iedaļā, nav iekļauts nepārprotams pienākums noteikt jurisdikciju attiecībā uz pārkāpumiem, kas izdarīti šādos šaurumos. Jurisdikcija attiecībā uz pārkāpumiem būtu jānosaka saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un jo īpaši ar Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvencijas 34. pantu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta Atzinums, 2004. gada 13. janvāris (OV C 92, 16.4.2004., 19. lpp).

⁽²⁾ OV C 19, 23.1.1999., 1. lpp.

⁽³⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 11. lpp.

(12) To pasākumu praktiskā piemērošana, kurus veikušas dalībvalstis, lai īstenotu šo pamatlēmumu, būtu jāpār-rauga Komisijai, kurai piecos gados no šā pamatlēmuma īstenošanas dienas būtu jāiesniedz Padomei ziņojums. Šajā ziņojumā var iekļaut attiecīgus priekšlikumus,

IR PIENĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

1. pants

Definīcijas

Šajā pamatlēmumā piemēro Direktīvas 2005/35/EK 2. pantā paredzētās definīcijas.

2. pants

Noziedzīgi nodarījumi

1. Ievērojot šā pamatlēmuma 4. panta 2. punktu, katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka Direktīvas 2004/35/EK 4. un 5. pantā minētos pārkāpumus uzskata par noziedzīgiem nodarījumiem.

2. Uz apkalpes locekļiem neattiecas 1. punkts attiecībā uz pārkāpumiem, kas izdarīti starptautiskā kuģošānā izmanto-jamos jūras šaurumos, ekskluzīvajās ekonomiskajās zonās un atklātā jūrā, ja tiek izpildīti MARPOL Konvencijas 73/78 I pielikuma 11. b) noteikumā vai II pielikuma 6. b) noteikumā izklāstītie nosacījumi.

3. pants

Atbalstīšana, līdzdalība un kūdīšana

Katra dalībvalsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka 2. pantā minēto nodarījumu veikšanas atbalstīšana, līdzdalība tajos un kūdīšana uz tiem ir sodāma.

4. pants

Sankcijas

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka 2. un 3. pantā minētos nodarījumus soda ar efektīviem, samērīgiem un preventīviem kriminālsodiem, kas ietver, vismaz attiecībā uz smagiem gadījumiem, kriminālsodu, kura maksimālais ilgums ir brīvības atņemšana uz laiku vismaz no viena līdz trim gadiem.

2. Maznozīmīgās lietās, ja veiktā darbība neizraisa ūdens kvalitātes pasliktināšanos, dalībvalsts var paredzēt cita veida sankcijas ne kā tās, kas paredzētas 1. punktā.

3. Kriminālsodus, kas paredzēti 1. punktā, var papildināt ar citām sankcijām vai pasākumiem, jo īpaši naudas sodiem vai aizliegumu fiziskai personai veikt darbības, kuru veikšanai vajadzīga oficiāla atļauja vai apstiprinājums, vai dibināt, vadīt vai pārvaldīt uzņēmumu vai organizāciju, ja fakti, kas ir personas sodāmības pamatā, norāda, ka pastāv acīm redzama iespēja, ka tāda paša veida noziedzīga darbība var tikt uzsākta atkārtoti.

4. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka 2. pantā minētie tīši izdarītie nodarījumi ir sodāmi ar brīvības atņemšanu, kuras maksimālais ilgums ir vismaz no pieciem līdz desmit gadiem, ja šie nodarījumi ir izraisījuši nozīmīgu un plaši izplatītu kaitējumu ūdens kvalitātei, dzīvnieku un augu sugām vai to daļām vai personu nāvi vai smagus ievainojumus.

5. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka 2. pantā minētie tīši izdarītie nodarījumi ir sodāmi ar brīvības atņemšanu, kuras maksimālais ilgums ir vismaz no diviem līdz pieciem gadiem, ja:

a) nodarījums ir izraisījis nozīmīgu un plaši izplatītu kaitējumu ūdens kvalitātei, dzīvnieku un augu sugām vai to daļām; vai

b) nodarījumu izdarījusi krimināla organizācija Padomes Vienotās rīcības 98/733/TI (1998. gada 21. decembris) par dalības kriminālās organizācijās uzskatīšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs par noziedzīgu nodarījumu⁽¹⁾ nozīmē neatkarīgi no tā, kāda ir Vienotajā rīcībā minētā sankcija.

6. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka 2. pantā minētie nodarījumi, kas izdarīti rupjas nolaidības dēļ, ir sodāmi ar brīvības atņemšanu, kuras maksimālais ilgums ir vismaz no diviem līdz pieciem gadiem, ja nodarījumi ir izraisījuši nozīmīgu un plaši izplatītu kaitējumu ūdens kvalitātei, dzīvnieku un augu sugām vai to daļām vai personu nāvi vai smagus ievainojumus.

7. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka 2. pantā minētie nodarījumi, kas izdarīti rupjas nolaidības dēļ, ir sodāmi ar brīvības atņemšanu, kuras maksimālais ilgums ir vismaz no viena līdz trim gadiem, ja nodarījumi ir izraisījuši nozīmīgu un plaši izplatītu kaitējumu ūdens kvalitātei, dzīvnieku un augu sugām vai to daļām.

8. Attiecībā uz brīvības atņemšanu šis pants ir piemērojams, neskarot starptautiskos tiesību aktus, un jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvencijas 230. pantu.

5. pants

Juridisku personu atbildība

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par 2. un 3. pantā minētajiem nodarījumiem, ko to labā izdarījusi jebkura persona, kurai ir vadošs amats juridiskā personā, darbojoties neatkarīgi vai kā juridiskas personas kādas struktūras daļa, pamatojoties uz:

a) pilnvarām pārstāvēt juridisko personu vai

b) pilnvarām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai

c) pilnvarām kontrolēt attiecīgo juridisko personu.

⁽¹⁾ OV L 351, 29.12.1998., 1. lpp.

2. Papildus 1. punktā minētajiem gadījumiem dalībvalstis pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka juridisku personu var saukt pie atbildības, ja 1. punktā minētās personas veiktās pārraudzības vai kontroles trūkums ir devis iespēju izdarīt nodarījumus, kas minēti 2. pantā un ko šis juridiskās personas labā ir izdarījis persona, kura ir tās pakļautībā.

3. Juridiskas personas saukšana pie atbildības saskaņā ar 1. un 2. punktu neizslēdz to fizisko personu kriminālatbildību, kas 2. un 3. pantā minētajā nodarījumā ir iesaistītas kā izdarītāji, kūdītāji vai līdzdalībnieki.

6. pants

Sankcijas pret juridiskām personām

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka juridiska persona, kas ir saukta pie atbildības saskaņā ar 5. panta 1. punktu, ir sodāma, tai piemērojot efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas. Šīs sankcijas:

a) ietver naudas sodu kā kriminālsodu vai cita veida sodu, kura maksimālais apmērs vismaz attiecībā uz gadījumiem, kad juridiska persona ir saukta pie atbildības par 2. pantā minētajiem nodarījumiem, ir:

i) vismaz starp EUR 150 000 un EUR 300 000;

ii) vismaz starp EUR 750 000 un EUR 1 500 000 vissmagākajos gadījumos, ietverot vismaz tīši izdarītos nodarījumus, uz kuriem attiecas 4. panta 4. un 5. punkts;

b) visos gadījumos var ietvert sankcijas, kas nav naudas sods, piemēram:

i) tiesību atņemšanu uz valsts pabalstiem vai valsts atbalstu;

ii) aizliegumu uz laiku vai pastāvīgi veikt komercdarbību;

iii) pakļaušanu tiesas uzraudzībai;

iv) likvidāciju ar tiesas pavēli;

v) pienākumu pieņemt īpašus pasākumus, lai likvidētu tāda nodarījuma izraisītās sekas, kuras novedušas pie juridiskās personas saukšanas pie atbildības.

2. Neskarot 1. punkta pirmo teikumu un lai īstenotu 1. punkta a) apakšpunktu, dalībvalsts, kura nav pieņēmusi euro, piemēro maiņas kursu starp euro un tās valūtu, kā publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2005. gada 12. jūlijā.

3. Dalībvalsts var īstenot 1. punkta a) apakšpunktu, piemērojot sistēmu, kurā naudas sods ir proporcionāls juridiskās personas apgrozījumam, finansiālajam labumam, kas iegūts vai paredzēts, izdarot nodarījumu, vai jebkādam citam apjomam, kas norāda uz juridiskās personas finansiālo stāvokli, ja vien šāda sistēma pieļauj tādu maksimāla apmēra naudas sodu piemērošanu, kuru apmērs ir vismaz līdzvērtīgs 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto maksimāli piemērojamo naudas sodu minimāli pieļaujamajam apmēram.

4. Dalībvalsts, kas īsteno pamatlēmumu, saskaņā ar 3. punktu paziņo Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai, ka tai ir nodoms šādi rīkoties.

5. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka juridiska persona, ko sauc pie atbildības saskaņā ar 5. panta 2. punktu, ir sodāma ar iedarbīgām, samērīgām un preventīvām sankcijām vai pasākumiem.

7. pants

Jurisdikcija

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu tās jurisdikciju attiecībā uz nodarījumiem, kuri minēti 2. un 3. pantā, tiktāl, ciktāl to pieļauj starptautisko tiesību normas, ja attiecīgais nodarījums izdarīts:

a) tās teritorijā — pilnībā vai daļēji;

b) tās ekskluzīvajā ekonomiskajā zona vai līdzvērtīgā zonā, kas noteikta saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem;

c) uz kuģa, kas kuģo ar tās karogu;

d) to veicot vienam no tās valstspiederīgajiem, ja par nodarījumu piemērojams sods saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā šis nodarījums ir veikts, vai ja vieta, kur nodarījums izdarīts, neietilpst nevienā teritoriālajā jurisdikcijā;

e) tas ir izdarīts par labu juridiskai personai, kuras galvenais birojs ir attiecīgās dalībvalsts teritorijā;

f) ārpus tās teritorijas, bet tas ir izraisījis vai draud izraisīt piesārņojumu tās teritorijā vai ekonomiskajā zonā, un kuģis brīvprātīgi atrodas dalībvalsts ostā vai terminālos atklātā jūrā;

g) tālējūrā un kuģis brīvprātīgi atrodas dalībvalsts ostā vai terminālos atklātā jūrā.

2. Jebkura dalībvalsts var nolemt, ka tā nepiemēros vai tikai īpašos gadījumos vai apstākļos piemēros jurisdikcijas noteikumus, kas paredzēti:

a) 1. punkta d) apakšpunktā;

b) 1. punkta e) apakšpunktā.

3. Dalībvalstis attiecīgi informē Padomes Ģenerālsekretariātu, ja tās nolemj piemērot 2. punktu, vajadzības gadījumā norādot īpašos gadījumus vai apstākļus, kādos lēmumu piemēro.

4. Ja uz nodarījumu attiecas vairāk nekā vienas dalībvalsts jurisdikcija, attiecīgās dalībvalstis tiecas attiecīgi koordinēt savu rīcību, jo īpaši attiecībā uz izmeklēšanas nosacījumiem un sīki izstrādātiem savstarpējās palīdzības pasākumiem.

5. Ņem vērā šādus piesaistes kritērijus:

a) dalībvalsts, kuras teritorijā, ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā vai līdzvērtīgā zonā nodarījums ir izdarīts;

b) dalībvalsts, kuras teritorijā, ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā vai līdzvērtīgā zonā ir jūtamas nodarījuma sekas;

- c) dalībvalsts, kuras teritorijā, ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā vai līdzvērtīgā zonā tranzītā atrodas kuģis, no kura izdarīts nodarījums;
 - d) dalībvalsts, kuras valstspiederīgais vai pastāvīgais iedzīvotājs ir nodarījuma izdarītājs;
 - e) dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas tās juridiskās personas juridiskā adrese, kuras interesēs izdarīts nodarījums;
 - f) dalībvalsts, ar kuras karogu kuģo kuģis, no kura izdarīts nodarījums.
6. Piemērojot šo pantu, teritorija ietver Direktīvas 2005/35/EK 3. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto zonu.

8. pants

Informācijas paziņošana

1. Ja dalībvalsts ir informēta par tāda nodarījuma izdarīšanu, uz ko attiecas 2. pants, vai par šāda nodarījuma izdarīšanas iespēju, kas izraisa vai draud izraisīt nenovēršamu piesārņojumu, tā tūlīt informē tās dalībvalstis, kuras varētu tikt pakļautas šiem postījumiem, kā arī Komisiju.
2. Ja dalībvalsts ir informēta par tāda nodarījuma izdarīšanu, uz kuru attiecas 2. pants, vai par šāda nodarījuma izdarīšanas iespēju, kas visticamāk ietilpst kādas dalībvalsts jurisdikcijā, tā tūlīt informē šo dalībvalsti.
3. Dalībvalstis nekavējoties ziņo karoga valstij vai jebkurai citai iesaistītai valstij par pasākumiem, kas veikti, ievērojot šo pamatlēmumu, un jo īpaši tā 7. pantu.

9. pants

Kontaktpunktu noteikšana

1. Katra dalībvalsts norāda pašreizējos kontaktpunktus vai, ja vajadzīgs, izveido jaunus kontaktpunktus, jo īpaši, lai apmainītos ar informāciju, kā minēts 8. pantā.
2. Katra dalībvalsts informē Komisiju par struktūrvienību vai struktūrvienībām, kas saskaņā ar 1. punktu darbojas kā kontaktpunkti. Komisija par šiem kontaktpunktiem informē pārējās dalībvalstis.

10. pants

Teritoriālā darbības joma

Šā pamatlēmuma teritoriālā darbības joma ir tāda pati kā Direktīvai 2005/35/EK.

11. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstis pieņem vajadzīgos pasākumus, lai līdz 2007. gada 12. janvārim izpildītu šā pamatlēmuma prasības.
2. Līdz 2007. gada 12. janvārim dalībvalstis paziņo Padomes Ģenerālsēkretariātam un Komisijai to noteikumu tekstu, ar kuriem valsts tiesību aktos transponē saistības, ko tām uzliek šis pamatlēmums. Pamatojoties uz šo informāciju un Komisijas rakstisku ziņojumu, Padome vēlākais līdz 2009. gada 12. janvārim novērtē, kādā mērā dalībvalstis ir ievērojušas šo pamatlēmumu.
3. Komisija līdz 2012. gada 12. janvārim, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju par šā pamatlēmuma īstenošanas noteikumu praktisko piemērošanu, iesniedz Padomei ziņojumu un izvirza jebkādas priekšlikumus, ko tā uzskata par atbilstīgiem, tostarp priekšlikumus tam, lai dalībvalstis attiecībā uz nodarījumiem, kas izdarīti to teritoriālajā jūrā vai ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā vai līdzvērtīgā zonā, neuzskata kuģi, kas kuģo ar citas dalībvalsts karogu, par ārvalstu kuģi Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvencijas 230. panta nozīmē.

12. pants

Spēkā stāšanās

Šis pamatlēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2005. gada 12. jūlijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
G. BROWN

LABOJUMI**Labojumu verbālprocess nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Amerikas Savienotajām Valstīm attiecībā uz personas datu apstrādi un pārsūtīšanu, ko aviopārvadātāji veic ASV Nacionālās drošības ministrijas Muitas un robežsardzes departamentam**

(“Eiropas savienības Oficiālais Vēstnesis” L 183, 2004. gada 20. maijs)

Šis labojums ir stājies spēkā saskaņā ar diplomātisko notu, kura tika parakstīta 2005. gada 4. augustā Briselē un kuras deponētārs ir Padome.

84. lappusē piektajā ievilkumā:

tekstu: “ŅEMOT VĒRĀ Komisijas 2004. gada 17. maija Lēmumu K(2004)1799, kas pieņemts, ievērojot Direktīvas 95/46/EK 25. panta 6. punktu, kurā ...”

lasīt šādi: “ŅEMOT VĒRĀ Komisijas 2004. gada 14. maija Lēmumu 2004/535/EK, kas pieņemts, ievērojot Direktīvas 95/46/EK 25. panta 6. punktu, kurā ...”.
